

BUSQUEU I TROBAREU

MT 7,7

1. PRESENTACIÓ

PG. 5

- a. Pròleg
- b. Cartell "Busqueu i Trobareu"

2. COM S'UTILITZA LA CAMPANYA

PG. 7

- a. Com funciona la campanya
- b. Taula resumen amb els atributs de l'Amor de Déu

3. LLIBRE DE L'AVENTURA

PG. 10

- a. Encuny per a imprimir

4. ACTIVITATS (INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA)

- a. Materials per al educador i les Activitats d'infància i adolescència:

I. Llibertat

PG. 14

- a. PREPARANT-NOS PER A L'AVENTURA (Inici de curs)

II. Creativitat

PG. 27

- a. PROTEGINT LA CREACIÓ (Pacte/Identitat)
- b. DESTRUINT LA BELLESA (Experiència/Estil)

III. Omnipresència

PG. 44

- a. SAGRAMENTS PER A QUÈ? (Pacte/Identitat)
- b. PODEM ORAR AMB ELS SAGRAMENTS? (Experiència/Estil)

ÍNDEX

IV. Bondat

PG. 67

V. Unitat i Trinitat

PG. 70

- a. SI VIVES I MESTRESSES, ENTENS LA TRINITAT (Dia de la Família al centre)

VI. Fidelitat i Eternitat

PG. 80

- a. ALLÀ ANEM EVEREST (Pacte/Identitat)
- b. Des-LLIGA'T (Experiència/Estil)

VII. Misericòrdia i Compassió

PG. 99

- a. FLINK, L'EXTRATERRESTRE! (Pacte/Identitat)
- b. SANEM MISERICITY! (Experiència/Estil)

VIII. Veritat i Saviesa

PG. 116

IX. Santedat (Activitats prèvies i Dia Juniors)

PG. 119

- a. L'AVENTURA DE RESAR (Pacte/Identitat)
- b. ORAR AMB ELS SENTITS (Experiència/Estil)
- c. A LA BÚSQUEDA DEL TRESOR (Dia Juniors)

X. Rostres de Déu

PG. 140

- a. ÀGAPE (Pacte/Identitat)
- b. ÀGAPE (Experiència/Estil)

5. ORACIONS

I. Confiança

PG. 156

- a. CONFIE EN TU (Pacte/Identitat)
- b. PERÒ ALGUNS VAN DUBTAR (Experiència/Estil)

II. Rostres de Déu

PG. 163

- a. LA MÀ DE DÉU (Pacte/Identitat)
- b. TAN SOLS HE VINGUT A ENSENYAR-VOS QUE ÉS L'AMOR (Experiència/Estil)

6. ALTRES RECURSOS

PG. 172

- a. Campament curt (4 dies)
- b. Campament llarg (10 dies)

7. ACTIVITATS PER A JOVES DE COMPROMÍS

- a. Introducció + Oració del temps de Compromís

PG. 194

I. Rostres de Déu

- a. Déu Realitat o ficció?

PG. 199

II. Testimonis del seu Amor

- a. Testimonis de l'amor de Déu

III. Trobada amb Déu

- a. El tatoo de Déu

PG. 207

IV. Santos i exemples de vida

- a. La busca del tresor

PG. 211

V. Manifestació de Déu

- a. Els sagraments. L'eucaristia

PG. 230

8. COL·LABORADORS

PG. 235

PRÒLEG

Campanya Juniors 2013-2014

Amb la Campanya d'Animació i Formació Juniors per al curs 2013-2014 s'inicia el trienni 2013-2015 que porta per títol Àgape.

Aquest plantejament triennal pretén treballar i aprofundir la dimensió espiritual i humana dels xiquets, adolescents i joves de Juniors Moviment Diocesà des de la temàtica de l'Amor. Àgape és la paraula grega que expressa l'Amor de Déu. Un amor transformador de vides que es parteix i es reparteix entre la multitud amb una actitud de servei que emana del propi Amor.

Açò podrà dur-se a terme gràcies a les vivències i experiències de fe viscudes que ens espantaràn a ser autèntics evangelitzadors, amb una actitud d'entrega, de comunió i d'amor pel que fem i creiem com a cristians en la societat i dins de l'Església. Un projecte que tractarà d'acostar-nos, ni més ni menys, al missatge i la vivència de l'Amor de Déu.

No més lluny d'aquest objectiu, es presenta la Campanya d'Animació i Formació Juniors sota el títol que ens llançarà a conèixer i experimentar l'Amor de Déu:

"Busqueu i Trobareu" (Mt 7,7)

Busqueu i trobareu! Així ens convida el Senyor, en l'evangeli segons sant Mateu, a conèixer el seu Amor i el vertader descobriment de la vida, dient-nos: "*Demaneu, i se us donarà; busqueu, i trobareu; crideu, i se us obrirà. Perquè tot aquell que demana, rep; i el que busca, troba; i al que crida, se li obrirà*" (Mt 7, 7-8).

Aleshores, a què estem esperant? Anem en la seua búsqueda! I per a la gran missió que tenim entre mans, què millor per a realitzar aquesta aventura que de la mà d'uns EXPLORADORS? Ells són veritables cercadors de misteris.

Uns exploradors que s'endinsen en els racons més foscos i que busquen noves sendes, reptes, horitzons... En el nostre cas serem rastrejadors de l'Amor de Déu, que amb confiança ens endinsarem en l'aventura de l'Amor. En ella tindran com a principal objectiu descobrir al Senyor. I els exploradors de tots els Centres Juniors podran aconseguir-ho a través de cadascuna de les activitats que us presentem per a aquest curs. Totes les activitats ens convidaran a viatjar a diferents llocs del món, i en cadascuna aconseguirem un objecte que guardarem en la nostra motxilla d'exploradors.

Tant el lloc com l'objecte, ens portaran a conèixer una característica o tret d'aquest Amor. Per aquest motiu realitzarem al llarg del curs un procés de seguiment i un itinerari de creixement del nostre grup, i nosaltres com a educadors acompanyant-los a ells.

A cada Centre Juniors se li farà entrega d'un cartell d'animació titulat el "Llibre de La nostra Aventura". En ell, quedarà constància les activitats per les quals l'equip Juniors haurà treballat al llarg del curs, encunyant els llocs nous en visitar-los i en adquirir el coneixement sobre l'atribut a desenvolupar en la pròpia activitat.

Una gran aventura per a buscar, però sobretot per a trobar!

Arranqueu motors!, desplegueu les ales!, més foc a les calderes!, a tota vela! El viatge comença JA!

Secretaria Diocesana d'Animació

CARTELL

BUSQUEU I TROBAREU

MT 7,7

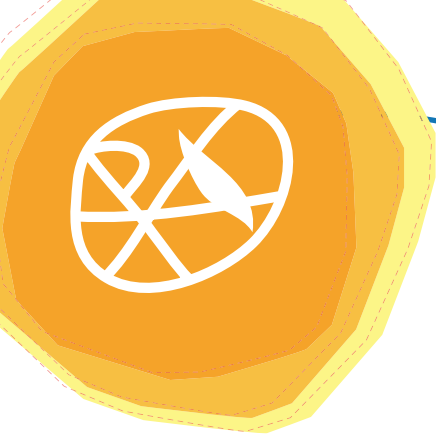
GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ,
CULTURA I ESPORT

cjev

GENERALITAT
JOVE

JUNIORS
Moviment Diocesà

PROJECTE
àgape

CÓM S'UTILITZA LA CAMPANYA

Es presenta la proposta d'estructura de la Campanya d'Animació i Formació per al curs 2013-2014. La qual, mostra una certa similitud amb la disposició de les exposades en els últims anys. Amb l'excepció de xicotetes modificacions i la introducció de certes novetats. Enguany serem uns **Exploradors** i ens embarcarem en una **aventura sorprenent**, el fi de la qual no serà el de la busca i descobriment de l'**Amor de Déu**.

Pel que fa a l'ambientació que ens acompanyarà al llarg del curs cabria destacar una carta de presentació, en la que Déu ens invita a viure este increïble viatge. La seua proposta quedarà reflectida en "**El Llibre de la nostra Aventura**", que s'entrega al Centre amb el propòsit d'indicar les missions que hem de completar per a conèixer l'Amor del nostre Senyor. Al completar cada una d'estes missions coneixerem un Atribut de l'Amor de Déu, representat per un objecte, que guardarem en la nostra **Motxilla de l'explorador**. Una vegada completada la missió podrem **encunyar el nostre Llibre** mostrant així el nostre pas per la mateixa. Finalment, al concloure el nostre viatge, revisarem els **10 objectes** arreplegats en la nostra motxilla i descobrirem el significat d'este viatge.

Dins del CD de la campanya 2013-2014 podem trobar diferents activitats, depenent la seua estructura:

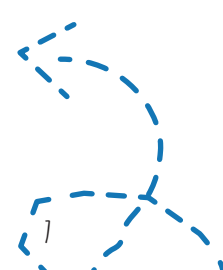
- **Activitats desenvolupades per temps:** es tracta d'una sèrie d'activitats completes i dividides en etapes (infància i adolescència) per a treballar amb els diferents Equips Juniors. En elles estan inclosos els materials previs a l'activitat necessaris (on s'inclou la Formació, l'Ambientació i l'encuny corresponents a cada activitat) per a la bona pràctica de l'Educador, així com els Annexos necessaris per a la seua execució. La durada d'aquestes sessions no és superior a 2 hores, Encara que, si es desitja, es pot treballar un mateix atribut d'Amor de Déu en més d'una sessió.
- **Activitats proposades per temps:** en aquestes activitats s'ofereixen els materials previs a l'activitat (la Formació, l'Ambientació i l'encuny corresponents a cadascuna d'elles) de l'Educador, que seran necessaris per al disseny i planificació de l'activitat. Estarà en la teua mà ser innovador i crear una activitat adaptada al teu equip per a continuar aquesta aventura.
- **Activitats conjuntes de Centre Juniors,** unes activitats per a tots els Equips Juniors del Centre en la qual, tant majors com a xicotets, conjuntament gaudiran de l'activitat. Principalment són les d'inici de curs: "Llibertat", i en la qual es convida a les famílies a realitzar les activitats amb els seus fills: "Unitat i Trinitat".
- **Dia Juniors.** Aquesta activitat està composta en dues parts, una primera activitat a realitzar en el Centre Juniors que servirà de preparació per a la següent. Aquesta segona serà el propi Dia Juniors, una activitat per a tota una Zona o Vicaria, amb la qual tots els Centres podran estar en un ambient de comunitat i celebrar al més pur estil Juniors.

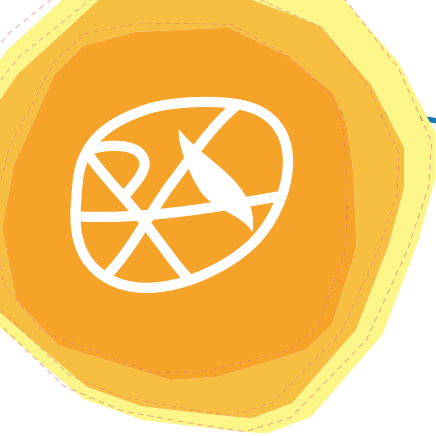
Totes i cadascuna d'elles són fidels al mètode Juniors i presenten **objectius per temps del Projecte Educatiu Juniors**. Oferint així la possibilitat de treballar el PEJ a través d'aquest material, amb els beneficis que això comporta. Tot gràcies a la col·laboració de la Secretaria Diocesana d'Identitat i Projecte.

A més, s'ofereixen **2 oracions** el desenvolupament de les quals, està diferenciat en etapes. La primera és per a preparar la nostra aventura i posar-nos en mans del Senyor; i la segona, per a concloure un any ple d'anècdotes i acostar-nos encara més al coneixement de l'Amor de Déu.

També s'inclouen les ambientacions per a **2 campaments de 4 i 10 dies**. Que permetran completar la formació de la Campanya i treballar-la des d'un inici si no s'ha fet durant el curs, respectivament.

Com a gran novetat i amb l'objectiu de començar a treballar amb un material per al **Temps de Compromís** en els Centres Juniors del nostre Moviment, es presenten **5 activitats per a Joves**. Les quals pretenen dotar d'una dimensió grupal dins de l'itinerari de creixement en la fe pertanyent al Temps de Compromís.

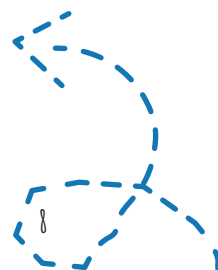

CÓM S'UTILITZA LA CAMPANYA

Com es pot observar, en aquesta Campanya tenen cabuda tant els xiquets i adolescents com els joves i famílies. Fent partícip a tota la Comunitat de la búsqueda.

Ara, és teua la decisió, com a Educador, de programar el curs seguint aquesta aventura proposada. És el moment d'adaptar aquestes activitats i recursos a la teua realitat i d'aquesta manera fer possible el viatge de conèixer part dels trets de l'Amor de Déu. Des de la secretaria Diocesana d'Animació t'agraïrem que ens envies les teues pròpies propostes i adaptacions a animacio@juniorsmd.org per a compartir la riquesa d'aqueixos materials amb la resta del Moviment.

GAUDEIX DE LA GRAN AVENTURA QUE T'ESPERA AQUEST CURS!

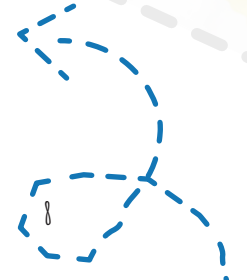
CÓM S'UTILITZA LA CAMPANYA

QUADRE GENERAL d'ACTIVITATS d'INFÀNCIA i ADOLESCÈNCIA

Atributs	Objecte	Lloc	Encuny	Pàgina	Observacions
Llibertat	Les botes	El Centre Juniors		14-26	Punt de partida, es presenta el Llibre, la motxilla y Déu ens convidarà a aquesta nova aventura.
Creativitat	Els prismàtics	La jungla		27-43	
Omnipresència	La torxa	El desert		44-66	
Bondat	La planta i la seua llavor	Kara, una ciutat togolesa		67-69	Activitat proposada sense desenvolupament.
Unitat y Trinitat	El parament	La nostra casa		70-79	Dia de la Família en el Centre Juniors.
Fidelitat i Eternitat	La corda	La muntanya		80-98	
Misericòrdia	La farmaciola	Una metròpoli		99-115	
Veritat i Saviesa	La Bíblia	L'espai exterior		116-118	Activitat proposada sense desenvolupament.
Santedat i Perfecció	El GPS	Una illa		119-139	Activitats prèvies i Dia Juniors.
Rostres de Déu	La Motxilla	El Centre Juniors		140-154	Activitat conclusiva, revisió de la nostra aventura.

LLIBRE DE L'AVENTURA

LLIBRE DE L' AVENTURA

ENCUNY PER A IMPRIMIR

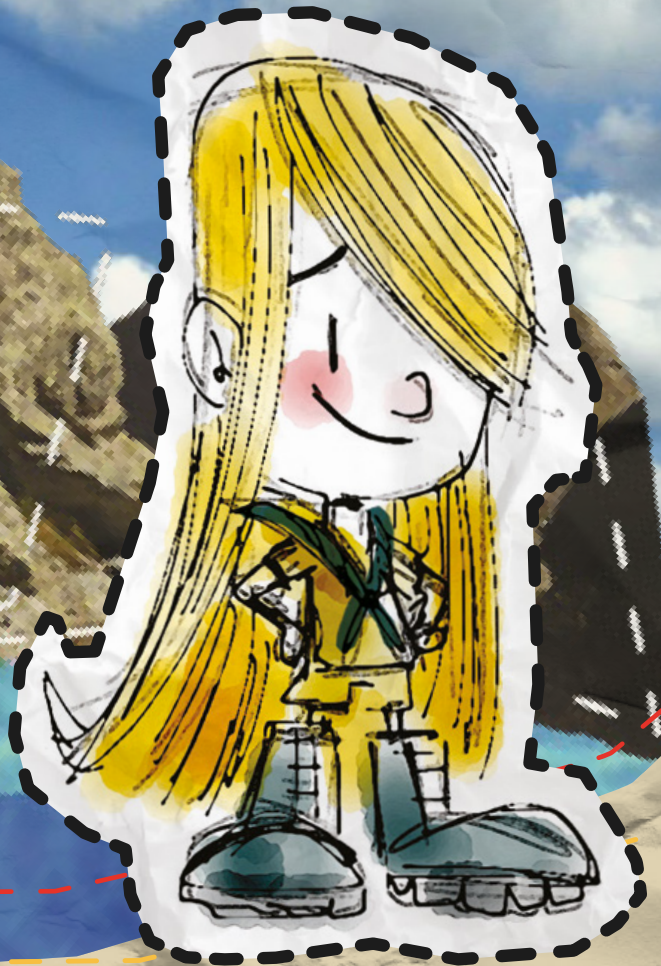

ACTIVITATS

INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA

SEP-7'95
LIBERTAD

LLIBERTAT

FORMACIÓ

Déu és totalment lliure, pot fer el que vulga. Però hem d'entendre la llibertat de Déu com una donació, una llibertat que implica entrega i compromís. Això és així perquè la llibertat de Déu està il·luminada per l'**AMOR**, i en aquesta donació, ha creat l'home perquè participe d'aquesta llibertat. La llibertat ens permet actuar per nosaltres mateixos, però perquè puguem optar de cor pel bé, sobretot pel suprem bé que és Déu. Com més ens acostem a Déu, més lliures som. L'Amor de Déu és alliberador i Déu no pot anar contra la llibertat de l'home. El que impedeix a l'home ser lliure és el pecat perquè l'aparta de l'Amor de Déu. Per Jesucrist, imatge perfecta de Déu, puc conèixer Déu i l'home, a la plena llibertat com Ell.

La llibertat és el poder, des de la raó i la voluntat, d'obrar o no obrar, de fer això o allò, d'executar accions deliberades. I experimentem que la llibertat ens permet anar creixent i madurant, perquè podem acostar-nos a allò que és la veritat i la bondat. Des de la llibertat triem, tenim la possibilitat de ser sincers, de fer el bé, d'encertar.

Puc per tant fer el que vulga. Però pot Déu fer el que vulga? És lliure Déu? Sí, Déu és totalment lliure. Nosaltres, fets a imatge i semblança, vam rebre el seu regal més gran. Déu ens ha dotat de la iniciativa i del domini de tot el que fem: "*Va voler Déu" deixar l'home en mans de la seua pròpia decisió* "" (SI 15,14).

La llibertat està encaminada a donar, a estimar. Quan ens adonem que se'ns convida a donar-nos als altres, a estimar els altres, és quan descobrim que la nostra llibertat està encaminada a optar pel bé, a optar per la veritat, en definitiva, a optar per Déu. Però Déu vol que ens acostem a Ell, al nostre Creador, sense coaccions i així arribar lliurement a la plena felicitat.

Déu ha estat lliure per crear. Sent Déu, no necessitava de res, però del no res a creat tot. A tot li ha dotat d'existència, i l'home no va dubtar a regalar-li la llibertat. La llibertat és el que possibilita un veritable amor, i l'home està creat per poder estimar, per rebre l'amor de Déu i buscar incessantment, per retornar aquest amor i sentir-se complet. Aquest amor que Déu ha donat, és el que ens allibera. Perquè la nostra experiència, ens fa trobar-nos amb moltes lligams, moltes decisions de les que pensem que prenem lliurement, però que al final, ens estan retenint i frenant. L'únic que pot alliberar-nos de les nostres lligams i els nostres pecats, és Ell. L'Amor de Déu és alliberador, perquè no pot anar en contra de la llibertat de l'home. Per això, com més m'apropo a Déu, com més el conec, més puc guanyar en llibertat.

I quan tinc dubtes sobre aquesta llibertat de Déu, que siga Déu el que m'atorga aquesta llibertat, puc anar a Jesucrist. Jesucrist ha actuat lliurement, i en la seua llibertat s'ha acostat a la voluntat de Déu i s'ha lliurat per amor a tots els homes. I coneixent tot del que l'home li lliga i no li deixa ser lliure de debò, ha vingut a alliberar-nos. Ha agafat tot el que ens lliga, l'ha carregat a l'espatlla, i l'ha lliurat a la creu. És una llibertat que ens sobrepasa, però que ens atreu tremendament. Algú que tu creus que no et coneix, ha decidit agafar els teus pecats i salvar de l'esclavitud. Només té una explicació, un **AMOR** incondicional només pel que eres, només per ser un ésser humà, només per ser criatura de Déu.

Ací és on podem descobrir que seguint aquest camí, serem més lliures. És el camí de l'amor que es lliura, el que ens pot alliberar. El camí que t'apropa a Déu, et fa descobrir a tu mateix, la dona i l'home que pots arribar a ser, que lliurement tria el seu camí. Com més t'aproximes a Déu, més et mouràs en la llibertat. Déu ens va crear lliurement i ens va dotar d'aquesta mateixa llibertat. Ens cuida i ens encoratja a apropar-nos més a Ell, a alliberar-nos. Les foscs i tenebres que ens envolten vegades, s'alliberen amb la llum de Déu, el pecat, les rancúnies, les falses realitats, es dissipen quan Jesús els agafa i els treu del teu camí, les pors, les covardies, les falses seguretats desapareixen, quan descobreixes que algú que t'estima, t'acompanya, no estàs sol, i busca la teua felicitat.

Si la llibertat és poder triar, tu que tries?

LLIBERTAT

AMBIENTACIÓ

Una activitat d'inici de curs al nostre Centre Juniors, en la qual presentarem la **Motxilla d'exploradors** que ens acompanyarà al llarg del curs per guardar tots els objectes que anem descobrint en la nostra aventura, la **Carta de presentació** de l'ambientació del curs on se'ls convidarà als Equips Juniors a embarcar-se en una aventura a la recerca de l'Amor de Déu i el **Llibre de la nostra Aventura**, que serà el nostre llibre recordatori de tots els llocs que visitarem.

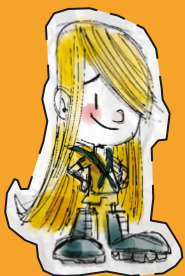
El **lloc** d'inici de la nostra aventura és el nostre propi Centre Juniors, i aquest serà el nostre punt de partida.

L'objecte en aquest cas són les nostres **botes**.

Aquestes botes ens permeten decidir quin camí vull triar, no podem posar-nos en marxa si no les portem posades. Perquè elles seran les que ens ajuden a superar obstacles que ens puguem anar trobant pel camí, evitar que caminen dins el nostre calçat les pedres, ja que elles serien com les nostres faltes i pecats (per això les nostres botes ens faran dependre'ns d'elles), i els seus cordons determinaran fermesa del nostre pas, uns cordons molt solts poden fer perillós el camí, per la qual cosa han d'estar ben lligats per començar aquest llarg viatge que ens espera.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

LLIBERTAT

TÍTOL de l'ACTIVITAT
TEMPS i NIVELL

PREPARANT-NOS PER A L'AVENTURA

ACTIVITAT CONJUNTA DE CENTRE

OBJECTIUS

- Conèixer l'alliberament del poble d'Israel i la renovació del Pacte de Déu (PACTE).
- Descobrir els moments més intensos de la nostra relació amb Crist: Eucaristia i Reconciliació (IDENTITAT).
- Extreure aquells valors de la vida de Jesús que necessitem incloure en la nostra escala de valors (EXPERIÈNCIA).
- Analitzar el concepte de llibertat (ESTIL DE VIDA).
- Descobrir la llibertat que Déu ens dóna des del moment de la creació, entregant-se Ell mateix i convidant-nos a fer el bé.
- Analitzar com actuem des de la nostra llibertat cada dia.

INTRODUCCIÓ

Comença un nou curs Juniors! Amb aquesta activitat es pretén fer una presentació del que tractarà aquest curs i tot el que anem a treballar al llarg del mateix. Per això, entre tots els membres del Centre Juniors realitzarem un joc de proves. Equips d'exploradors, Estem preparats per aquesta nova aventura?

EIXOS TRANSVERSALS

Treballar en equip, integrar els xiquets nous dins del temps i el nivell que els correspon, i fomentar la unió entre els diferents membres dels equips.

ITINERARIS

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Polsera de nus pla:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=JoZZ_JzbKaU

Polsera diagonal:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=vLP072SeRi8#!

TIPUS d'ACTIVITAT

Joc de proves

DURADA

2 h y 35 min.

MATERIAL

- Carta de presentació. (**annex V**)
- Un Llibre de l'aventura per Equip.
- Motxilla d'exploradors (en cartolina o una física) per Equip.
- Disfresses d'exploradors per als educadors.
- Papers amb números o amb els llocs o lemes dels campaments per dividir els grups.
- Fils de diferents colors per a les polseres i model de les polseres a realitzar (prova 1).
- Rotllos de paper higiènic (prova 2).
- Sac de dormir (prova 2).

LLIBERTAT

RESPONSABLE	<ul style="list-style-type: none">- Espill (prova 3).- Joc de bitlles (prova 3).- Paper continu i retoladors (prova 4 i Compromís).- Pilota (prova 5).- Paper i boli (prova 6).- Fotocòpies de la silueta de les botes (annex II).- Fotocòpies de cadascuna de les parts de la bota per grup (annex II).- Cola.
Responsable de l'exploració (1 o 2 educadors)	<ul style="list-style-type: none">- Fotocòpia del manifest de l'explorador (annex III).- Retoladors.- Fotocòpies de l'annex IV per resar junts.
Nº de SESSIONS	<ul style="list-style-type: none">- Projector.- Ordinador.- Vídeos Esclavitud i Alliberament.
Una sessió	

EXPERIÈNCIA

Per començar l'ambientació general del curs, els educadors eixiran ambientats i disfressats d'exploradors, equipats amb tot (la motxilla que porte cada educador, estarà present tot el curs, ja que en ella guardarem tots els objectes de la nostra aventura, si no pot ser física, la dibuixarem en una cartolina) excepte un detall: calçaran xanquetes. Els xiquets i adolescents s'han de donar compte d'aquest detall i, una vegada els exploradors s'adonen de la importància de portar un bon calçat, demanaran ajuda a tot el centre per confeccionar entre tots un bon calçat que els ajude a caminar durant tot el curs.

En aquest moment, serà quan el Cap de Centre llegirà la carta de presentació per a tots els membres del Centre (la qual podem trobar a l'**annex V**), carta que ens convida a embarcar durant aquest curs en l'aventura de la recerca del AMOR de Déu.

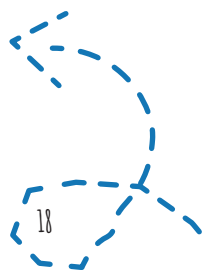
Els educadors han de ser els guies d'aquesta aventura i formaran els grups d'expedició. Dividiran als xiquets segons el seu nivell i al Temps al qual pertanyen (el seu Equip Juniors). D'aquesta manera els nivells no es barrejaran, i els grups ja formats començaran el curs d'una manera especial, afermant la seua unitat, mentre que els Juniors que arriben nous seran acollits i si són de pacte seran acompanyats pels seus nous educadors encarregats.

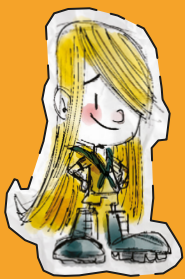
Si es desitja per a aquesta activitat, també es pot barrejar als xiquets, i crear els grups amb un nombre igual de xiquets de pacte i identitat i adolescents d'experiència i estil de vida, de manera que cada grup estiga format per components dels diferents Temps.

Si és així, per dividir als xiquets i adolescents en grups, es poden utilitzar números, o com som uns veritables exploradors, els donarem a cada xiquet el nom d'un lloc que hem visitat a les nostres intrèpides aventures al llarg de la nostra vida Juniors. Aquests llocs poden ser els llocs o poblacions o lemes dels campaments (aquests llocs estaran copiats tantes vegades com grups tenim i així a cada grup els donarem un lloc).

Es faran tants grups com es considere necessari, en cas d'haver més grups que proves, aquestes últimes es duplicaran. En cada prova que superen, els components aconseguiran una part de la bota. Totes aquestes proves les podem veure en l'**annex I**.

Si els grups no van barrejats, les proves es realitzaran tal com s'expliquen a l'**annex I**, però, si van barrejats, en algunes proves l'educador triarà als xiquets / adolescents d'un nivell perquè duguen a terme la prova. A cada grup se li donarà una fotocòpia de la silueta de **les botes**, la podem trobar a l'**annex II**.

LLIBERTAT

REFLEXIÓ

Després del joc, cada grup buscarà a un explorador, a un educador, s'enganxaran les parts de les botes a la silueta donada i es reflexionarà sobre les botes, sobre les parts de les mateixes i és per això que és important que l'educador tinga al davant l'**annex I** per fixar-se en la descripció de cada part de la bota i poder traslladar a l'Equip Juniors.

A continuació es presenta una proposta de reflexió guiada, cal seleccionar les preguntes adequades segons el Temps Juniors.

- És el mateix anar que caminar?
- Què hem recollit hui com a necessari per a la nostra aventura en què caminarem molt?
- Podem fer una marxa en un campament sense elles?
- Es podria dir que les botes ens permeten realitzar les meues accions?
- Podríem dir que les meues botes determinaran l'èxit o fracàs del meu viatge?
- Jo trie posar-me les meues botes? I trie com posar-me-les?
- Què passa si tinc unes botes lligades molt fortament? Podrien fregar-me i ferir-me?
- Quines coses m'oprimeixen actualment com uns cordons fortament lligats?
- I si les tinc molt soltes? Què em pot passar aleshores? Podrien entrar pedres i roques?
- Les pedres i roques poden ser els meus pecats?
- Quins certs pecats evitaria que s'introdueixen si m'assegurara les botes?
- D'alguna manera les botes em poden portar a la recerca del que vull?
- Camine a la recerca de la veritat?
- Quin principi de vida relaciona meua recerca de la veritat amb la llibertat?
- A la meua vida com em "lligaria els cordons" per ser lliure? Què és el que faria per considerar-me una persona lliure?
- Com vol Jesús que em pose les botes? L'escolte?

A continuació es podrien posar uns exemples visuals de l'antic testament. **Els vídeos Esclavitud i Alliberament** representen molt bé allò viscut pel poble d'Israel. Es pot entendre el moment de transformació d'Esclavitud a Alliberament com el "Posar-se les botes" i seria molt positiu analitzar com Déu ha tingut a veure en això.

No hem d'oblidar que les botes ens permeten escollir el camí pel qual caminar, sentir la llibertat de caminar, superar obstacles, ser imprescindibles per caminar, protegir-nos de les pedres que puguen existir. Els cordons i la fermesa de la llaçada determinaran la qualitat i quantitat de passos, ja que uns cordons fluixos poden ser perillosos, però portar-los massa tensos podria suposar ferides al peu.

Amb els nostres joves d'experiència i estil de vida podem aprofundir en el concepte de l'Amor de Déu i llibertat, per això l'educador tindrà com a referència els recursos donats des de la formació.

COMPROMÍS

Per continuar amb l'activitat, es tornaran a ajuntar tots els equips i es llegirà el manifest de l'**annex III** sobre els perills que comporta anar d'expedició pel món. Just en acabar la lectura, s'animarà a tots els xiquets i adolescents a deixar la seua empremta amb retolador permanent en un mural de paper continu, prenent el compromís d'assistir regularment a les activitats que es realitzen al llarg del curs i així també ajudar perquè el seu Centre Juniors pugui fer totes les expedicions pels llocs que visitarem en aquesta aventura. Exceptuant els xiquets del temps de Pacte, aquest compromís també ens farà recordar el Pacte d'Equip que celebrem en el Ritu d'Equip, i que després de començar nou curs hem de tenir sempre present.

LLIBERTAT

Aquest mural es presentarà en l'eucaristia d'inici de curs, no oblidant que aquest sacrament és un dels temps més importants en la vida d'un cristià, ja que és el moment en què ens reunim en el seu nom, per junts alliberar-nos dels nostres lligams i els nostres pecats, i reconciliar-nos amb Ell, sense oblidar que com més ens acostem a Déu, com més el coneixem, més podem guanyar en llibertat.

CELEBRACIÓ

Per finalitzar l'activitat, l'educador guardarà la bota enganxada dins de la motxilla del centre i es llegirà el text de l'**annex IV** segons cada nivell. Després de l'eucaristia, per celebrar l'obertura d'un nou curs Juniors es farà un berenar per a tots.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han aconseguit els objectius plantejats per a cada nivell?
- Com han acollit els xiquets i joves l'aventura de trobar l'amor de Déu?
- Què han après de la llibertat que Déu ens dóna?

LLIBERTAT

ANNEXOS

ANNEX I: ACTIVITATS DEL JOC

1) LLAÇADA

La llaçada és el cordó que ens dóna la fermesa de la bota. Amb els cordons decidim si volem una bota solta o enganxada al peu.

En aquesta parada es realitzarà un taller de fer polseres i segons l'etapa, varia la dificultat. L'educador que organitzi aquesta activitat comptarà amb quatre polseres (una de cada tipus corresponent a cada etapa) i a mesura que els grups arriben treballaran una mica sobre la polsera de la seua etapa. Quan l'educador comprova que dos dels quatre components d'un grup han realitzat correctament un tros de la polsera, se'ls donaran els cordons de la bota. Així PACTE haurà de fer una polsera seguint un patró de comptes; IDENTITAT una polsera de trena simple; EXPERIÈNCIA una polsera de nus pla i ESTIL DE VIDA una polsera diagonal.

2) FOLRE / FARCIT

El folre i el farciment de les botes fan que aquestes siguin més còmodes, més resistents... però aquest folre està fet de moltes coses, molts elements que se subjecten entre ells.

Ací cada membre del grup haurà de superar una prova per aconseguir la part de la bota corresponent. PACTE haurà de folrar el cos amb paper higiènic sense que es trenque i passar a la següent prova; IDENTITAT haurà d'anar a buscar a un xiquet de pacte i recollir el paper higiènic per a tornar-lo a enrotllar; EXPERIÈNCIA es vestirà amb 6 capes de roba fins a tenir 6 mànigues; ESTIL DE VIDA s'haurà de posar un sac de dormir del cap als peus i haurà de ser guiat pels seus companys. Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà el folre o farcit.

3) SOLA

La sola és la nostra base, l'element de la bota que està en contacte amb el sòl, és la que rep els cops, suporta la calor i aguanta el fred. És impermeable perquè no entre aigua.

Per aconseguir la sola de la bota, PACTE s'arrossegarà per terra d'un punt a un altre durant un temps cronometrat; IDENTITAT jugarà a les bitlles tenint molt present que la bola ha de lliscar per terra, l'adolescent d'EXPERIÈNCIA haurà d'utilitzar un espill per guiar-se per un circuit i ESTIL DE VIDA hauran de fer un pont per als seus companys i traslladar-los d'un punt a un altre, aguantant-los encara que els facen mal amb els peus. Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà la sola.

4) COS

El cos és un dels elements més importants, sense ell no podrien existir les botes, d'aquest element depèn el color, la forma, la mida... igual que també són importants aquests detalls en un Juniors.

Un dels membres del grup es posarà de model per marcar la seua silueta en el paper continu, entre tots aniran pintant les parts del cos pensant en com ha d'actuar cada part del mateix per ser Juniors, per exemple, "un cor gran per estimar tots", "unes mans fortes per ajudar", "uns peus nets per servir als altres"... Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà el cos de la bota.

LLIBERTAT

5) COLLAR

El collaret és la part posterior de la bota de la qual estires per ajudar a col·locar la bota, així aquest utensili que sol passar desapercebut té més utilitat de la que imaginem.

Anem a jugar tots a futbol indi, tots formant un cercle, d'esquena uns amb altres i ajupits, jugarem entre les nostres cames amb les mans, de manera que hem d'intentar que no isca la pilota. La prova acaba quan queden només dos jugadors, si hi ha pocs components es poden ajuntar dos grups o bé fer diverses rondes. Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà el collaret.

6) CONNEXIÓ AMB ELS GRAMPONS

La comunicació amb la resta d'elements és molt important, i per això és important saber de cada un dels grups del centre.

Hauran esbrinar algunes preguntes sobre cada un dels grups del centre, com pot ser: nom de l'educador, nombre de xiquets o adolescents, any de creació del centre, estructura...

Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà la connexió amb els grampons.

7) TACS

Els tacs són l'element que ens permet aferrar-nos a terra, adaptar-nos a caminar per asfalt, per sorra, roca... és el que adapta la bota al terreny que trepitgem.

Hauran d'adoptar entre tots les figures que l'educador vaja proposant, per exemple: una font, un llibre, un animal, una lletra...

Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà els tacs.

8) LENGÜETA

La lengüeta és la part de la bota que ens protegeix dels cordons i ens evita les ferides que la corda ens pot ocasionar.

En aquesta prova s'haurà de respondre correctament a unes preguntes adequades a cada nivell. Per aconseguir la lengüeta de la bota hauran de contestar correctament dos integrants del grup.

Quan l'explorador haja donat la prova per superada, els donarà la lengüeta.

PACTE

De qui era l'arca on es va guardar una parella animal de cada espècie? – Noé.

On va nàixer Jesús? – A Betlem.

IDENTITAT

Què ve després de les peticions dins d'una eucaristia? – Les ofrenes.

Quin és el símbol que marca la identitat d'un Juniors? – La panyoleta.

EXPERIÈNCIA

Nom dels tres últims Papes de l'Església Catòlica - Joan Pau II, Benet XVI, Francisco.

Amb quina edat va ser crucificat Jesucrist? – 33 anys.

ESTIL DE VIDA

Anomena els deu manaments - 1. Estimaràs Déu sobre totes les coses, 2. No prendràs el nom de Déu en va, 3. Santificaràs les festes, 4. Honraràs el teu Pare i la teua Mare, 5. No mataràs, 6. No cometràs actes impurs, 7. No robaràs, 8. No diràs fals testimonis ni mentiràs, 9. No consentiràs pensaments ni desitjos impurs, 10. No desitjaràs els béns aliens.

Nom per ordre cronològic de tots els Sagraments - 1. Baptisme, 2. Comunió, 3. Confirmació, 4. Matrimoni, 5. Penitència, 6. Ordre Sacerdotal, 7. Unció de malalts.

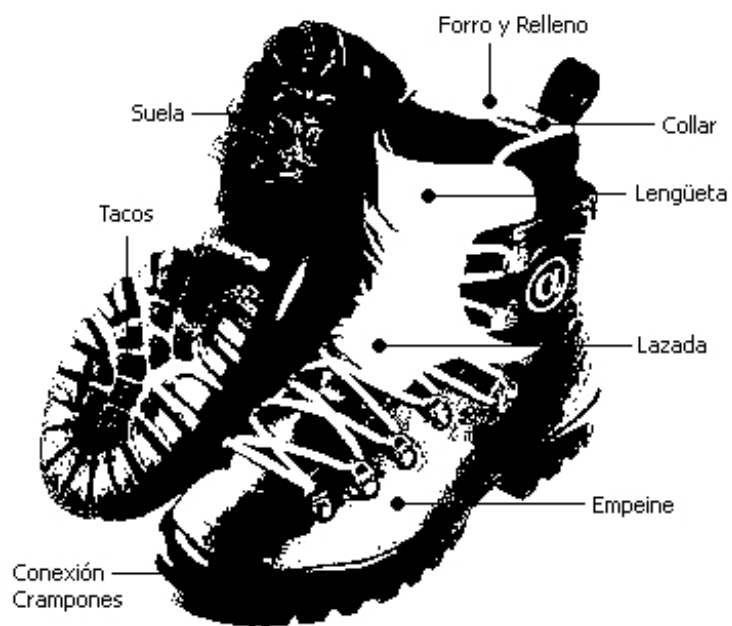
LLIBERTAT

ANNEX II: LES PARTS DE LA BOTA

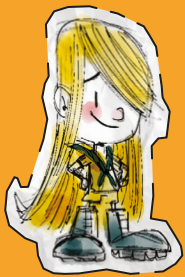
Cada grup tindrà una plantilla com aquesta però sols amb la silueta dibuixada. A mesura que vagen passant proves i aconseguisquen les parts, aniran posant-les sobre la seua plantilla fins a completar-la.

SILUETA

IMATGE PER A RETALLAR PER PARTS I APEGAR A LA SILUETA

LLIBERTAT

ANNEX III: EL MANIFEST DE L'EXPLORADOR

"Un explorador sempre té por. La por l'acompanyarà allà per on camine, com una ombra projectada pel mateix sol però que a l'alba no desapareix, sinó que es cus al seu ésser per poder sobreviure a la nit. Una nit que ompli de foscor tots els pensaments i que és la responsable que els batecs de la por cada vegada siguin més audibles. Qui digua que no té por de res menteix, ja que tots tenim por. És una cosa natural en les persones, però el que importa és identificar-la i tractar de superar-la, perquè quan tens una por i ho afrontes, la por desapareix... Es fa petit, i cap fil és capaç de cosir la por a un cos que ha decidit seguir endavant. Però cal anar amb compte, perquè la por és capaç d'anul·lar completament un ésser, de convertir l'explorador més agosarat en simple menjar per a óssos, ja que la por ens fa vulnerables.

La por a la incomoditat impedeix l'evolució.
La por a arriscar impedeix l'ocasió de vèncer.
La por a la veritat ens condueix al món de les mentides.
La por a perdre ens impedeix guanyar.
La por a somriure impedeix la felicitat.
La por a plorar impedeix obrir-se al cor.
La por a penedir-se impedeix l'oportunitat d'intentar.
La por a la malaltia és la pròpia malaltia.
La por a morir impedeix que es visca plenament.
I la por a viure fa que morim cada dia sense haver trobat el que hem vingut a buscar ".

ANNEX IV:

PACTE I IDENTITAT: **NO TENS MANS**

Jesús, no tens mans.

Tens només les nostres mans per construir un món on habite la justícia.

Jesús, no tens peus.

Tens només els nostres peus per engegar la llibertat i l'amor.

Jesús, no tens llavis.

EXPERIÈNCIA: **¡PER A HUI, DÓNA'M, SENYOR ...!**

Per a hui, dóna'm Senyor entusiasme per actuar en cada moment del dia amb una entrega total.

Per a hui, dóna'm Senyor paciència i una gran fortalesa per acceptar els detalls que Tu em dones.

Per a hui dóna'm Senyor capacitat per Estimar

Tens els nostres llavis per anunciar la Bona Nova als pobres.

Jesús, no tens mitjans.

Tens només la nostra acció per aconseguir que tots els homes i dones siguem germans.

Jesús, nosaltres som el teu Evangeli, l'únic Evangeli que la gent pot llegir si les nostres vides són obres i paraules eficaces, si sempre fem el bé.

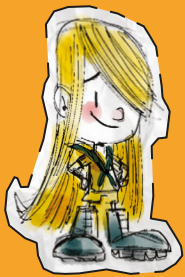
Amén.

Quant d'encreuament en el meu camí per captar tot allò bell que em dones.

Per a hui dóna'm Senyor el do d'acceptar les persones com són des de la llibertat que tu em dones i gaudir de la meva vida com és hui.
Per a hui dóna'm Senyor

temps per Pregar,
per omplir-me del Teu Amor,
oblidar-me de les meues penes i
entregar-me al servei dels altres.

Amén.

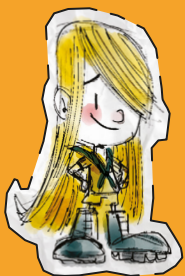

LLIBERTAT

ESTIL DE VIDA:

ORACIÓ PER LA LLIBERTAT

Creador de l'Univers,
hui et demanem que compartisques amb nosaltres una forta comunió d'amor.
Sabem que el teu nom és Amor,
que conregar amb tu vol dir compartir la teua mateixa vibració,
la teua mateixa freqüència, perquè Tu eres l'únic que existeix en l'Univers.
Hui et demanem que ens ajudes a ser com tu,
a estimar la vida, a ser vida, a ser amor.
Ajuda'ns a estimar com tu, sense condicions,
sense expectatives, sense obligacions, sense judicis.
Ajuda'ns a estimar-nos des de la teua llibertat
i a acceptar-nos a nosaltres mateixos sense jutjar-nos,
Ajuda'ns a estimar tots els éssers humans d'una manera incondicional,
i en especial a les persones que ens envolten: als nostres familiars
i a tots aquells que ens esforcem tant per estimar.
Perquè quan els rebutgem, ens rebutgem a nosaltres mateixos,
i quan ens rebutgem a nosaltres mateixos, et rebutgem a Tu.
Ajuda'ns a estimar els altres tal com són, sense condicions.
Ajuda'ns a acceptar-los com són, sense jutjar-los.
Neteja hui el nostre cor de tot verí emocional,
allibera la nostra ment de tot judici perquè puguem
viure en una pau i un amor absolut.
En aquest inici de curs tan especial, obri'ns el cor
per estimar de nou i per dir-nos els uns als altres:
" T'estime", sense cap por, de veritat.
Hui ens oferim a Tu.
Vine a nosaltres, utilitza la nostra veu, els nostres ulls,
les nostres mans i el nostre cor per compartir
la comunió de l'amor amb tots.
Ajuda'ns a ser com Tu.
Gràcies per tot el que rebem,
en especial per la llibertat de ser qui realment som: els teus fills.
Amén.

LLIBERTAT

ANNEX V: CARTA DIRIGIDA AL CENTRE JÚNIORS

Volguts xiquets:

Tal vegada no sapieu qui sóc, però segurament sí que haureu sentit parlar de mi. Vos he estat observant des de fa molt de temps. Tal vegada hàgeu pogut pensar que en algun moment no he estat prop i t'he fallat, però no és així, he estat present en tot moment. I gràcies a què vos heu deixat conèixer he descobert el que sou, tot allò que vos agrada, els vostres desitjos, les vostres esperances, la qual cosa feu tots els dies... I vull que em conegueu vosaltres a mi quasi tan bé com a jo vos conec a tots vosaltres.

Per a això vos propose quelcom arriscat, viure una aventura, un viatge sorprenent en què em descobrireu més si és possible i sobretot experimentareu l'Amor que fins per vosaltres. Sereu uns exploradors valents que anireu per tot el món, visitant els llocs més insospitats, cada cap de setmana una nova missió, en la que descobrireu una xicoteta part de mi. Des de la jungla, fins a l'espai exterior, passant per una illa enmig de l'oceà...

No vos preocupeu si no sabeu per on començar, vos deixaré un xicotet Llibre de la vostra aventura per a guiar les travessies. Em trobareu en estes missions en forma d'objecte d'explorador, així podreu guardar-me en la vostra motxilla i emportar-me sempre amb vosaltres. Cada dia que em trobeu tindreu l'oportunitat de cuñar el llibre de l'aventura fins a completar-ho. Quines ganes tinc de que arribe eixe dia i estiguem més units que mai!

No serà un viatge fàcil, però segur que serà divertit i ple de coses que aprendre. No em cap dubte que esta aventura la fareu amb la gent que més vos quiere... els amics, educadors, la familia... Tingueu a tots en compte en este viatge i cuideu-los. Sols, podreu arribar ràpid als llocs; però en companyia, podreu arribar molt lluny allà on vos proposeu.

Una última cosa em queda per dir-vos, que prepareu la vostra motxilla, agafar tot el que és necessari per a embarcar-vos en esta aventura que s'obri davant dels vostres ulls. Haureu de deixar arrere la por d'allò que s'ha desconegut, la impaciència, la tristesa, el rencor... Ompliu la motxilla de totes aquelles coses que anirem trobant.

Preparats? La nostra aventura comença... JA!

86903-3199 46
CREATIVIDAD
A R P U B Y I N M A I S I
S J . P O R V A R

CREATIVITAT

FORMACIÓ

Si observe al meu voltant he de reconèixer que tot presenta un cert ordre i que en tots els llocs m'envolta la vida, la que veig i la que no veig. Potser observe moltes coses fetes per l'home, i em facen pensar que és l'home el responsable de tot. Però quan estenc la meua mirada més enllà, em trobe coses que no és possible que l'home les haja creat. Sobretot em sorprèn la bellesa de certes coses, dels paisatges de la naturalesa, del que canviant dels núvols, de la immensitat del mar... Tot està perfectament ordenat, perfectament col·locat, perquè a mi em sembla realment bell. Una gran diversitat d'éssers amb els seus perfectes relacions pels quals em trobe aquesta harmonia i aquest ordre al món. Les lleis de la naturalesa que anem descobrint i davant les quals només poden admirar els savis i jo mateix. I no només pense que l'home no ha pogut ser el que l'ha fet tot, sinó que arribe a pensar, i qui ha creat l'home? I qui m'ha posat a mi ací, enmig de tal bellesa?

Tot canvia quan sent la necessitat que hi haja algú o alguna cosa per sobre de mi, dels homes, que done explicació a tot això. Per molt que ho pense, les meves pròpies limitacions i les dificultats que jo veig entre els homes, em fa necessitar un poc més, alguna cosa que em transcendisca, que em supere. I aquest és Déu. És llavors quan tot comença a encaixar.

Déu ha de ser el més bell, el que sap posar en ordre totes les coses. Per això la bellesa i l'ordre de tot allò creat em mostren la presència de Déu. Però per què va Déu a estimar la creació? La creació no és producte d'una necessitat qualsevol, ni fruit de l'atzar. La creació procedeix de la voluntat lliure de Déu que ha volgut que les criatures participaren de la seua saviesa, de la seua bondat. Déu no necessita res, però ha volgut donar-se en la creació. La Creació, tot l'univers i l'home, existeixen per l'Amor de Déu. Ha volgut que el millor que té es pugua compartir.

Així, Déu crea per amor, un amor d'entrega, de donació. I per això trobem en la Creació els signes de la presència de Déu. Un amor d'entrega total, és generador de vida, el do més gran que puguem tenir. El nostre Déu és el Déu de la vida, és un Déu de vius i no de morts. És l'alè de Déu el que ha portat a l'existència a tot ésser vivent, i això ens permet descobrir en nosaltres mateixos i al nostre voltant. Però a més, en un amor tan pur, busca la perfecció, busca lliurar l'ordre perfecte en allò creat. Per això, la bellesa, el que significa l'ordre de la creació, ho és perquè respon a la voluntat de Déu. Déu dona la bellesa i ens permet detectar-la i gaudir-la en el que ens envolta. La bellesa de la creació reflecteix la infinita bellesa de Déu, del Creador, que només em pot inspirar respecte i petitesa de la meua intel·ligència i de la meua voluntat davant Ell.

"Interroga a la bellesa de la terra, interroga la bellesa del mar, interroga la bellesa de l'aire que es dilata i es difon, interroga la bellesa del cel [...] interroga totes aquestes realitats. Totes et respondran: Veu, nosaltres som belles. La seua pròpia bellesa és la seua proclamació. Aquestes belleses subjectes a canvi, qui les ha fet sinó la Suma Bellesa, no subjecta a canvi?" S. Agustí

Totes les criatures tenen una certa semblança amb Déu, molt especialment l'home creat a imatge i semblança de Déu. Totes les perfeccions de les criatures, reflecteixen així la perfecció de Déu. Per això, podem anomenar Déu a partir de les perfeccions de les seues criatures, *"ja que de la grandesa i bellesa de les criatures s'arriba, per analogia, a contemplar el seu Autor"* (Sv 13,5).

Entre totes les seues criatures, la més bella és l'home. L'home és el cim de la creació. Déu ha creat l'home per amor, perquè siga receptor de tota la Creació i continue la seua obra creadora. La Creació avança en el temps per arribar a la seua plenitud a la fi dels temps. I l'home, col·labora amb Déu en aquest procés.

CREATIVITAT

Creat a imatge i semblança de Déu, l'home és per tant capaç d'estimar. Però com hem vist, aquest amor comporta la donació, la generació de vida, i per això a través de les mans de l'home, Déu continua creant. És l'amor que és constructor i generador de vida, que es troba en la voluntat i els plans de Déu. Per això, quan anem contra la voluntat de Déu, ens trobem amb el pecat, que és destructor i porta a la mort. De totes les criatures, l'home és l'única capaç de conèixer i estimar el seu Creador. Per ser imatge de Déu té la dignitat de persona, d'algú amb qui establir una relació i que actua lliurement. La bellesa de l'ésser humà, de les relacions i el respecte, del lliurament i de l'amor, són la imatge de Déu en nosaltres.

Déu per tant, és la Suma Bellesa. Pel seu Amor i la seua Saviesa ha creat totes les coses, els ha donat ordre i bellesa, perquè tot respon a la seua voluntat. Cada criatura de la Creació ha estat "cridada" a existir, "i ha dit Déu que existira...". La Paraula de Déu, el Verb de Déu és el que ha anat creant per amor. I aquest Verb, és Jesucrist, que també ens mostra la Bellesa de la creació. Per Ell totes les coses existeixen, fins que arribe el final dels temps. Però també Jesucrist, és el model pel qual es va crear l'home, és el que dóna Bellesa la criatura més important de la Creació. Aquesta és també la forma de trobar a Déu.

Per tot això, veiem l'harmonia de tota la Creació, que podem trobar en el relat de la Creació (**Gn 1,1; 2,4**). Triu una cosa que et sembla bella, o intenta descobrir la bellesa en alguna cosa en el que fins ara no t'havies fixat, i descobreix la seua harmonia i la seua bellesa. Això és Déu. Fins i tot en el que menys t'imagines, es troba la bellesa, la mà de Déu, que acompanya la creació per arribar a ser el que cadascú estiga cridat a ser.

AMBIENTACIÓ

El lloc és una **selva amazònica**, idoni per la seua diversitat d'espècies tant animals com vegetals i riquesa de paisatges. A més, en ella resideix l'home que, com nosaltres, habita a la natura, i contempla la majestuositat d'aquest Amor que ha creat tot (fins i tot a si mateix). Ens ha posat al món amb la seua mateixa capacitat creadora i d'estimar. Al seu torn, podem contemplar en la seua obra un clima de respecte i convivència entre tots els seus éssers vius, aquesta és el més bell que ens regala la natura.

L'objecte són **uns prismàtics**, a través dels quals podrem acostar-nos una mica més al coneixement d'aquest Amor de Déu i donar resposta mitjançant l'observació al nostre viatge. Amb aquests prismàtics ens adonarem de la seua capacitat creadora i la bellesa de les seves obres, de manera que arribarem a la contemplació de l'Amor en si mateix.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

CREATIVITAT

TÍTOL de l'ACTIVITAT	PROTEGINT LA CREACIÓ					
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Descobrir que ens ha creat per amor (Pacte). - Agrair la pertinença a l'equip i allò aprés i vuscut en ell (Identitat I). 					
INTRODUCCIÓ	<p>Arribem a un lloc on hem d'ajudar als pobladors nadius a protegir la natura en què viuen d'algú que la destrueix. Mitjançant aquesta protecció anirem descobrint el veritable valor de la mateixa i el tresor que alberguen.</p>					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Respecte al semblant. - Educació ambiental. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ						

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

S'haurà de preparar abans de l'activitat les còpies de les imatges de plantes i animals a salvar, així com de les pistes que es posaran per a cada un d'ells en el centre juniors. També s'ha de controlar i revisar el temps planificat per a cadascuna d'elles.

En la prova de la ceiba demanar que porten un full abans d'explicar en què consisteix el joc.

Hi pot haver més d'un grup de xiquets jugant a la vegada, perquè no tots vagen a la vegada al mateix lloc (sempre que els educadors que estan a les pistes i al poblat es coordinen bé). També es poden afegir animals i plantes a rescatar.

L'últim apartat de l'experiència s'ha de llegir de manera pausada i en ambient d'oració.

També s'haurà de preparar una capseta rústica per al xaman amb tot el que en ella apareix, els prismàtics de cartolina...

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Joc per pistes	<ul style="list-style-type: none"> - Cartolines. - Rotoladors/bolígrafs. - Prismàtics. - Folis. - Tisores. - Imperdibles.
DURADA	
1-2 hores	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

CREATIVITAT

EXPERIÈNCIA

Com a bons exploradors, hem arribat a un dels nostres somnis més desitjats... un lloc desconegut fins ara per a l'èsser humà "civilitzat". És una selva densa, en la qual ens costa molt moure'ns, així que hem decidit pujar a un turó per poder tenir una visió amb perspectiva del que trobarem i saber per on moure'ns...

En primer lloc, després d'aconseguir els prismàtics podrem veure que hi ha un poblat indígena, que viu en íntima relació amb La Creació. Ens dirigim cap a ells i ens comenten que hi ha algú (els destructors) que vol robar-los el més apreciat tresor destruint tot el que hi ha a la selva. Tanmateix, hi ha un infiltrat en el grup dels destructors que ens comunicarà (mitjançant el mitjà que el Centre Juniors decidisca) les posicions dels mateixos. La nostra missió és protegir-lo. Per a això, hem d'arribar abans que els "destructors" als llocs que ens comuniquen. Després de salvar cadascuna de les criatures de les posicions que ens hagen revelat, haurèm de tornar al poblat, per escoltar quin serà el proper intent dels destructors i acudir a rescatar allò que necessita la nostra ajuda.

Es tracta d'un joc de proves i pistes. La primera serà trobar els prismàtics a través dels quals podrem "veure" la resta de pistes i proves que es necessiten per completar el joc.

Cada prova / pista estarà situada o amagada en un lloc diferent, a determinar pel grup d'educadors o educador que porte l'activitat. Es donaran les pistes i un temps estimat per a cadascuna, les proves i les pistes estaran adaptades a l'entorn, vetllant perquè complisquen amb els objectius de l'etapa i els eixos transversals. Si aconseguim passar la prova / pista haurèm rescatat una part de la creació de Déu i se'ns donarà un cartolina que verificarà l'èxit de la prova. Les proves les podem trobar en l'**annex II**.

Després de tots els rescats, ens tornarem a reunir al poblat indígena amb totes les cartolines rescatades i al mateix poblat hi haurà un xaman (sacerdot que, per mitjà de tècniques extàtiques, practica l'endevinació i les cures mèdiques), que ens traurà una capseta en la qual el poblat guarda el "Veritable tresor de la selva".

REFLEXIÓ

La capseta que ens treu el xaman del poblat indígena guarda el "Veritable tresor de la selva", el veritable tresor que té el poblat, aquestes imatges les trobem en l'**annex I**. En obrir-lo, trobem, juntament amb totes les fotografies dels éssers vius que hem rescatat, uns prismàtics amb uns cors dibuixats en les lents. Que ens permeten observar l'amor de Déu sobre totes les seues criatures. També hi trobareu una clau que simbolitzarà que nosaltres hem de ser els guardians i protectors de la Creació, del reflex de l'amor de Déu en la faç de la Terra.

A continuació, es llegirà el relat de la Creació (**Gn 1,1; 2,4**) que trobarem a l'**annex III**, i s'explicarà la importància de l'amor que Déu ens ha donat, de la bellesa que ens ha regalat i de l'amor que ens dóna amb la seua obra.

S'ha de fer veure als xiquets de Pacte que Déu ens ha creat per amor, igual que a la resta de les seues criatures. I als xiquets d'Identitat cal fer-los veure la importància que ha tingut l'equip a l'hora de poder resoldre les endevinalles i ajudar al poblat indígena, per tant, agrair la pertinença a l'equip i tot allò que s'ha après i viscut des d'ell.

CREATIVITAT

Finalment, mentre llegeix l'educador, la resta de l'Equip Juniors tanquem els ulls, ens mantenim en silenci i intentarem pensar en:

- Una persona que m'ha ensenyat alguna cosa
- Una persona que m'ha ajudat durant la setmana
- Una persona que m'ha consolat
- Una persona de Juniors que m'estima
- Una persona de Juniors que sempre m'acompanyarà

Ara tots donem gràcies per tot això, és un exemple clar de tot el que ens ofereix Déu nostre senyor.

COMPROMÍS

El xaman, després de la reflexió, repartirà uns **prismàtics** de cartolina a cada xiquet (els trobarem en l'**annex IV**) perquè se la penjen a la panyoleta o la samarreta, com a signe de la bellesa que Déu ens regala i ens permet contemplar en fer-nos participants de la seua Creació, per haver-nos fet a imatge i semblança i per haver-nos fet lliures per decidir. Els prismàtics ens recordaran que estem compromesos a cuidar més de la creació amb gestos quotidians i ho hauran d'anotar al dors del mateix, perquè a la setmana següent en l'equip s'avalua si ho han fet (per exemple, si reciclen, si estalvien aigua, si cuiden una planta...).

CELEBRACIÓ

A les ofrenes de l'eucaristia s'entregarà la capseta del xaman amb tot el que hi havia en ella, com a signe que agraïm a Déu l'amor que ens té, per haver-nos regalat la bellesa de la seua creació i el seu amor ple.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

Aquesta activitat es pot avaluar a la setmana següent, fent que cada participant llija el que ha escrit en el seu cor i veient si ho han entès, si s'impliquen, si els arriba el missatge...

CREATIVITAT

ANNEXOS

ANNEX I: IMATGES PER A "RESCATAR" O ACONSEGUIR

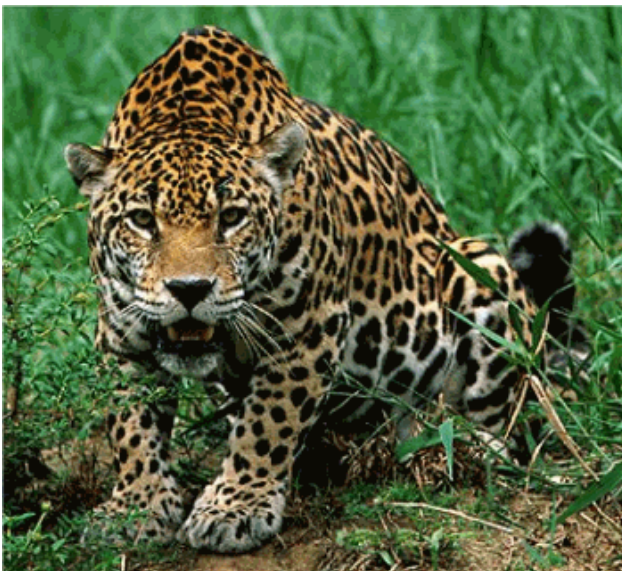
Prismàtics

Poblat indígena

Jaguar

Castanyer

CREATIVITAT

Guacamai

Ceiba

ANNEX II: PROVES

En les proves proposades no cal material, complint amb els eixos ambientals es vol transmetre que "No cal gastar per passar-t'ho bé".

Prismàtics:

"Interferències" un joc de mímica en què un membre de l'equip intenta desxifrar un missatge transmès per la resta de l'equip en la llunyania, mentre els destructors posen barreres visuals.

Poblat:

"Amagatall al revés" Vindran uns caçadors furtius al poblat i hauran d'amagar l'animal al qual estiguem protegint. Així doncs, tots paguen excepte un membre de l'equip que s'amagarà i quan algú el trobe es quedarà amb ell amagat, fins que només en quede un.

Jaguar:

"Panteres-tigres-lleons" un Joc de caçar amb 3 equips, hi haurà presoners o eliminats (les panteres cacen els tigres, els tigres als lleons i els lleons a les panteres).

Castanyer:

"Donar-aire" Una cursa de fulles que seran propulsades únicament mitjançant bufades, fulla a terra, es deu marcar la meta i el carril per on va cada concursant. El guanyador obté la imatge per a l'equip.

Guacamai:

"Hitchcock" un joc com el "cocodrill" en què un equip es convertiran en ocells que han de travessar un camp dividit per una línia recta que serà on es moga un caçador furtiu, i la resta de l'equip intentarà passar. (Els que siguin caçats passen a formar part d'una cadena humana de caçadors que es mouen en la recta, els que no estiguin caçats tornen a enfrontar-se a aquesta dura prova). L'últim que quede lliure haurà aconseguit la imatge per a l'equip.

Ceiba:

"Natuartista" Consisteix en aconseguir "X" objectes naturals d'un pati, d'un jardí del centre, per construir una determinada figura relacionada amb el món vegetal. Després exposaran la seua obra a la resta de l'equip, si l'educador ho creu encertat els donarà la prova per bona.

CREATIVITAT

ANNEX III:

Gènesi 1-2:4

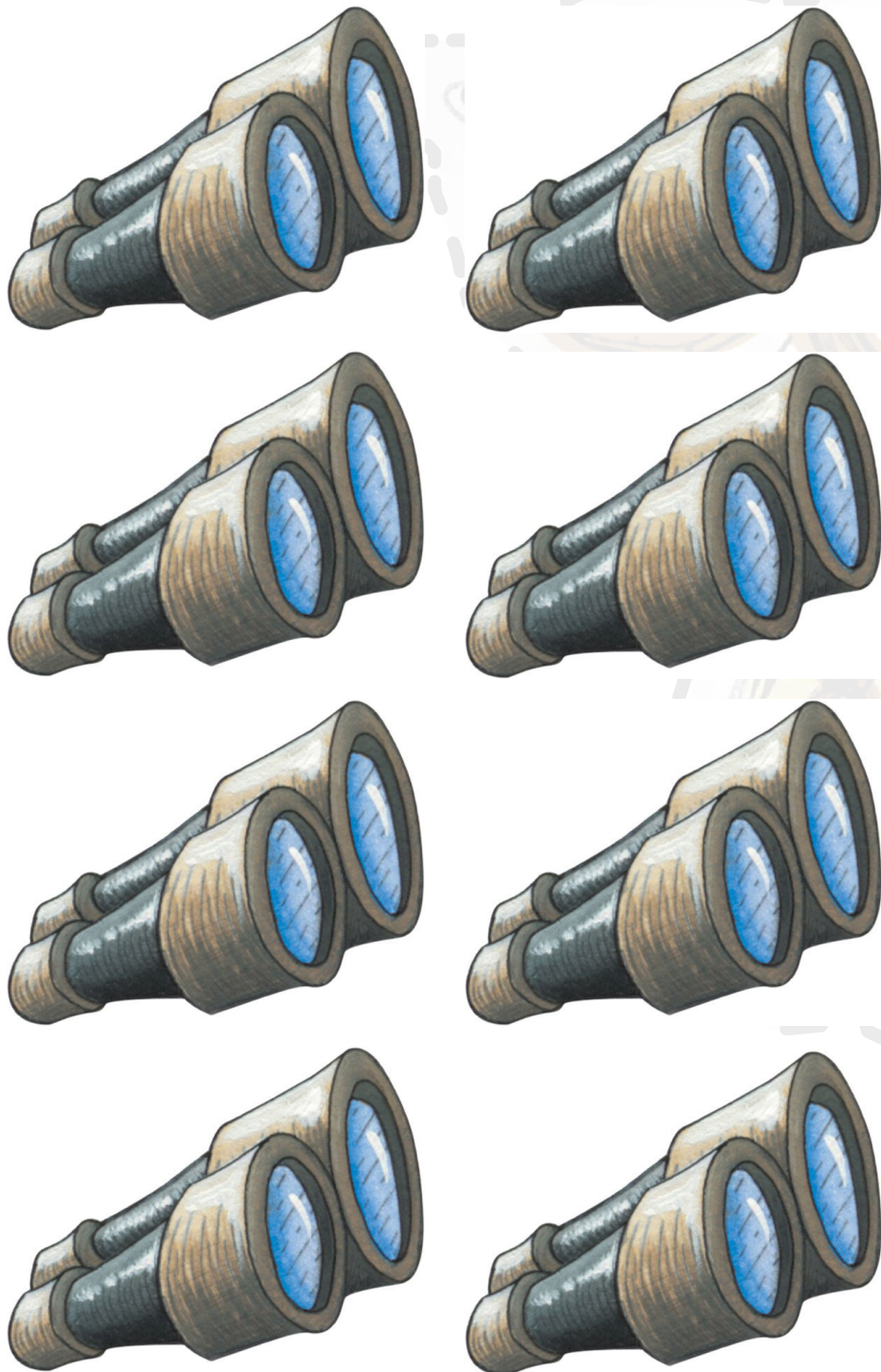
- 1:1 Al principi va crear Déu el cel i la terra.
- 1:2 La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'abisme, i un vent de Déu batia les ales per sobre de les aigües.
- 1:3 Déu digué: "Hi haja llum", i hi va haver llum.
- 1:4 Déu veié que la llum estava bé, i separà la llum de la foscor;
- 1:5 i donà a la llum "dia", i a la foscor la va cridar "nit". Hi hagué un vespre i va clarejar: dia primer.
- 1:6 Déu digué: "Que hi haja un firmament enmig de les aigües, que separar unes d'altres."
- 1:7 Déu va fer el firmament, i va apartar les aigües de per sota del firmament, de les aigües de per sobre del firmament. I així va ser.
- 1:8 I Déu digué al firmament "cels". Hi hagué un vespre i va clarejar: dia segon.
- 1:9 Déu digué: "Que s'acumulen les aigües de per sota del firmament en un sol conjunt, i que es deixi veure el sec", i així va ser.
- 1:10 I Déu digué al sec "terra", i al conjunt de les aigües el va anomenar "mars", i va veure Déu que estava bé.
- 1:11 Va dir Déu: "Que la terra produísca vegetació, herbes que facen llavors i arbres fruiters que donen fruit, de la seua espècie, amb la seua llavor dins, sobre la terra." I així va ser.
- 1:12 La terra va produir vegetació: herbes que donen llavor, per les seues espècies, i arbres que donen fruit amb la llavor dins, per les seues espècies, i va veure Déu que estaven bé.
- 1:13 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia tercer.
- 1:14 Va dir Déu: "Que hi haja estels en el firmament cel, per apartar el dia de la nit, i valguen de senyals per solemnitats, dies i anys;
- 1:15 i valguen d'estels a la volta del cel per il·luminar sobre la terra. "I així va ser.
- 1:16 Va fer Déu els dos estels majors; l'estel gran per al domini del dia, i l'estel petit per al domini de la nit, i les estrelles;
- 1:17 i els va posar Déu en la volta del cel per il·luminar sobre la terra,
- 1:18 i per dominar en el dia i en la nit, i per apartar la llum de la foscor, i Déu veié que estava bé.
- 1:19 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia quart.
- 1:20 Va dir Déu: "Que bullguen les aigües d'animals vivents, i aus revoltin sobre la terra contra la volta del cel."
- 1:21 Déu creà els grans monstres marins i tot animal vivent, els que serpegen, dels quals bullen les aigües per les seues espècies, i tots els ocells alats per les seues espècies, i va veure Déu que estava bé;
- 1:22 i els beneí Déu dient: "sigueu fecunds i multipliqueu-vos, i ompliu les aigües dels mars, i les aus que cresquen en la terra."
- 1:23 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia cinquè.
- 1:24 Va dir Déu: "Que la terra produísca animals vivents de cada espècie: bèsties, serps i feristeles terrestres de cada espècie." I així va ser.
- 1:25 Va fer Déu les feristeles terrestres de cada espècie, i les bèsties de cada espècie, i tota serp del sòl de cada espècie: i va veure Déu que estava bé.
- 1:26 Déu digué: "Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que manen dels peixos del mar i de les aus dels cels, i de les bèsties i de totes les feristeles terrestres, i en totes les serps que serpegen per la terra.
- 1:27 Va crear, doncs, Déu l'ésser humà a imatge seua, a imatge de Déu el va crear, home i dona els va crear.
- 1:28 Déu els beneí i els digué: "Sigueu fecunds i multipliqueu-se i ompliu la terra i domineu-la; maneu dels peixos del mar i de les aus del cel i de totes les bestioles que s'arrosseguen per terra".
- 1:29 Va dir Déu: "Vegen que els he donat tota herba de llavor que existeix sobre la faç de tota la terra, i tot arbre que dóna fruit de llavor, per a vostès serà d'aliment.
- 1:30 I a tot animal terrestre, i a tota au dels cels i a tota serp de sobre la terra, animada de vida, tota l'herba verda els done d'aliment. "I així va ser.
- 1:31 Va veure Déu quant havia fet, i tot estava molt bé. Hi hagué un vespre i va clarejar: sisè dia.
- 2:1 Es van concloure, doncs, el cel i la terra i tot el seu aparell,

CREATIVITAT

- 2:2 i va donar per conclusa Déu en el setè dia la tasca que havia fet, i va cessar en el dia setè de tota la tasca que havia fet.
- 2:3 I va beneir Déu el dia setè i el santificà, perquè en ell va cessar Déu de tota l'obra creadora que havia fet.
- 2:4 Aquests van ser els orígens del cel i la terra, quan van ser creats. El dia en què va fer el Senyor Déu la terra i els cels.

ANNEX IV:

CREATIVITAT

TÍTOL de l'ACTIVITAT	DESTRUÏNT LA BELLESA					
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL					
OBJETIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Descobrir l'ésser humà com a creació de Déu amb les seues virtuts i defectes (Experiència I). - Descobrir en el relat de la creació l'amor i la llibertat que Déu dóna als homes (Estil de Vida II). 					
INTRODUCCIÓ	L'ésser humà que busca el seu propi benefici immediat, destrueix la creació sense adonar-se que és la mateixa creació la que li proporciona aquest plaer i benefici. La creació és un reflex de Déu. L'ésser humà intenta passar per sobre sense apreciar, sense adonar-se que <u>Déu és allà, donant-se a nosaltres.</u>					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Educació mediambiental. - Respecte mutu. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

S'han de preparar prèviament el cor gran i els cors de cartolina per a cada participant de l'activitat.

Llegir les preguntes de l'últim apartat de la reflexió de manera pausada i, si pot ser, amb un suport d'àudio amb sons de la naturalesa de fons, per fomentar la relació amb la creació.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Vídeo fòrum	- Projector.
DURADA	- Altaveus.
3 horas	- Pantalla/pared En blanc.
RESPONSABLE	- Portàtil.
	- DVD "La Princesa Mononoke".
	- Bíblia.
	- Cartolina.
Nº SESSIONS	- Imperdibles.
2 sessions	

CREATIVITAT

EXPERIÈNCIA

Es tracta de fer un vídeo fòrum sobre la pel·lícula "La princesa Mononoke". Aquesta pel·lícula es projectarà en dues sessions en cas de ser un dissabte ordinari o en una mateixa sessió integrada en una acampada o convivència, per no perdre el missatge de la pel·lícula d'inici a fi.

Per poder entrar i contemplar el que hi ha a la sala, a cadascun dels participants, se'ls ha de situar en l'ambientació com a exploradors que van a veure les coses amb els ulls de Déu, uns **prismàtics** d'amor. L'Equip Juniors haurà d'estar atent i observar el que hi passe.

Abans es condicionarà la sala amb imatges, tant de coses belles de la creació, com de coses que l'ésser humà ha anat destruint, tal com es mostra a l'**annex I**.

REFLEXIÓ

Després de veure la pel·lícula l'Equip Juniors debatrà sobre els personatges principals i els sentiments de cada un d'ells, es deixa que els participants compartisquen les seues idees. Aquest moment es pot guiar amb les següents anotacions de la pel·lícula.

Sentiments:

- Odi: Conduïx a tots cap allò dolent, cap a accions negatives cap al pròxim i contra la creació.
- Compassió: Ajuda a posar-se en la pell de l'altre per intervenir, per poder veure el problema des de l'altre punt de vista.
- Amor: És la força que tot ho mou, el que és Déu, i el que intenta engendrar en cada un de nosaltres, però ens deixa llibertat per decidir si volem ser amor o no.

Personatges / llocs:

- Esperit del bosc: Déu, que inunda de bellesa i amor a les criatures. Sense Déu, tot mor. Sense amor, no queda res.
- Ciutat de ferro: Civilització humana, que només pretén el benefici propi i immediat a tota costa, sense parar-se a pensar si és sostenible, si ho poden gaudir en un futur, si hi ha algú més que ells mateixos ...
- Emperador: Els grans personatges influents de la nostra època, que s'engrandeixen i pretenen ser més del que són per sobre, fins i tot, de Déu.

A continuació es llegirà el relat de la Creació (**Gn 1,1; 2,4**) que trobarem a l'**annex II**.

Després d'això l'educador continuarà l'activitat amb les següents preguntes.

- On trobem els signes de la presència de Déu?
- ¿Què pense que pertany a la creació de Déu?
- Som parts de la construcció? Així ho sentim?
- ¿Comprenc que la bellesa de l'ésser humà, el lliurament i l'amor són la imatge de Déu en nosaltres?
- ¿Només som receptors d'aquesta bellesa o continuem la seua obra creadora?

Posteriorment els membres de l'Equip Juniors poden compartir la reflexió o els dubtes. A més de les observacions que l'educador crega pertinents.

CREATIVITAT

COMPROMÍS

Es col·locarà l'equip en cercle, després d'escoltar i debatre la reflexió, cada persona comentarà el que sent. Al centre del cercle hi haurà un cor gran i al seu interior molts cors petits de cartolina. Cada participant quan compartisca recollirà un cor petit del centre.

El cor gran simbolitza l'amor de Déu cap a nosaltres i cada un dels cors petits l'amor que nosaltres estem cridats a donar, com a cristians i com a Juniors. Es penjaran a la panyoleta amb un imperdible per recordar dissabte rere dissabte que Déu ens estima i que estem cridats a estimar. Amb amor podrem generar bellesa, com Déu ha generat en la Creació.

Per descomptat, hem d'estar disposats per veure la bellesa de la creació. És la clau, tenir l'actitud necessària per estar disposat a veure Jesús, trobar Déu en cada racó de les nostres vides i sentir-nos part de la seva creació. És el moment perfecte per explicar el significat dels prismàtics i respondre a la pregunta: ¿Esteu disposats a veure el món amb els prismàtics amb què ens mira Déu?

CELEBRACIÓ

Abans d'assistir a l'eucaristia, es convida a cada membre de l'equip a abraçar a la resta, per manifestar l'amor que podem ser capaços de donar, igual que Déu ens dóna, per crear, en aquest cas, millors llaços d'amistat, relacions... A continuació es llegirà el càntic a les criatures de Sant Francesc d'Assís que trobem en l'**annex III**.

En l'eucaristia s'oferirà en les ofrenes el cor gran i un cor petit, símbol cadascun, de l'amor que ens té Déu a nosaltres i de l'amor que hem de ser capaços de donar. S'oferiran també **els prismàtics**, amb els quals hem pogut adonar-nos i contemplar l'amor que Déu ens té i la seua capacitat creadora.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

Per poder avaluar l'activitat es podrà comprovar el dissabte següent si els membres dels diferents equips encara porten el cor complet a la panyoleta amb algun escrit i si es comporten d'una manera més entregada, estimant més sense tenir en compte a qui.

També se'ls recordarà que ho seguisquen fent encara que passe el temps, perquè hem fet el compromís de fer-ho durant el curs.

CREATIVITAT

ANEXOS

ANNEX I: IMATGES BELLESA

CREATIVITAT

IMATGES DESTRUCCIÓ

CREATIVITAT

ANNEX II:

- 1:1 Al principi va crear Déu el cel i la terra.
1:2 La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'abisme, i un vent de Déu batia les ales per sobre de les aigües.
1:3 Déu digué: "Hi haja llum", i hi va haver llum.
1:4 Déu veié que la llum estava bé, i separà la llum de la foscor;
1:5 i donà a la llum "dia", i a la foscor la va cridar "nit". Hi hagué un vespre i va clarejar: dia primer.
1:6 Déu digué: "Que hi haja un firmament enmig de les aigües, que separar unes d'altres."
1:7 Déu va fer el firmament, i va apartar les aigües de per sota del firmament, de les aigües de per sobre del firmament. I així va ser.
1:8 I Déu digué al firmament "cels". Hi hagué un vespre i va clarejar: dia segon.
1:9 Déu digué: "Que s'acumulen les aigües de per sota del firmament en un sol conjunt, i que es deixi veure el sec", i així va ser.
1:10 I Déu digué al sec "terra", i al conjunt de les aigües el va anomenar "mars", i va veure Déu que estava bé.
1:11 Va dir Déu: "Que la terra produísca vegetació, herbes que facen llavors i arbres fruiters que donen fruit, de la seua espècie, amb la seua llavor dins, sobre la terra." I així va ser.
1:12 La terra va produir vegetació: herbes que donen llavor, per les seves espècies, i arbres que donen fruit amb la llavor dins, per les seues espècies, i va veure Déu que estaven bé.
1:13 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia tercer.
1:14 Va dir Déu: "Que hi haja estels en el firmament cel, per apartar el dia de la nit, i valguen de senyals per solemnitats, dies i anys;
1:15 i valguen d'estels a la volta del cel per il·luminar sobre la terra. "I així va ser.
1:16 Va fer Déu els dos estels majors; l'estel gran per al domini del dia, i l'estel petit per al domini de la nit, i les estrelles;
1:17 i els va posar Déu en la volta del cel per il·luminar sobre la terra,
1:18 i per dominar en el dia i en la nit, i per apartar la llum de la foscor, i Déu veié que estava bé.
1:19 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia quart.
1:20 Va dir Déu: "Que bullguen les aigües d'animals vivents, i aus revoltien sobre la terra contra la volta del cel."
1:21 Déu creà els grans monstres marins i tot animal vivent, els que serpegen, dels quals bullen les aigües per les seues espècies, i tots els ocells alats per les seues espècies, i va veure Déu que estava bé;
1:22 i els beneí Déu dient: "sigueu fecunds i multipliqueu-vos, i ompliu les aigües dels mars, i les aus que cresquen en la terra."
1:23 Hi hagué un vespre i va clarejar: dia cinquè.
1:24 Va dir Déu: "Que la terra produísca animals vivents de cada espècie: bèsties, serps i feristeles terrestres de cada espècie." I així va ser.
1:25 Va fer Déu les feristeles terrestres de cada espècie, i les bèsties de cada espècie, i tota serp del sòl de cada espècie: i va veure Déu que estava bé.
1:26 Déu digué: "Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que manen dels peixos del mar i de les aus dels cels, i de les bèsties i de totes les feristeles terrestres, i en totes les serps que serpegen per la terra.
1:27 Va crear, doncs, Déu l'ésser humà a imatge seua, a imatge de Déu el va crear, home i dona els va crear.
1:28 Déu els beneí i els digué: "Sigueu fecunds i multipliqueu-se i ompliu la terra i domineu-la; maneu dels peixos del mar i de les aus del cel i de totes les bestioles que s'arrosseguen per terra".
1:29 Va dir Déu: "Vegen que els he donat tota herba de llavor que existeix sobre la faç de tota la terra, i tot arbre que dóna fruit de llavor, per a vostès serà d'aliment.
1:30 I a tot animal terrestre, i a tota au dels cels i a tota serp de sobre la terra, animada de vida, tota l'herba verda els done d'aliment. "I així va ser.
1:31 Va veure Déu quant havia fet, i tot estava molt bé. Hi hagué un vespre i va clarejar: sisè dia.
2:1 Es van concloure, doncs, el cel i la terra i tot el seu aparell,
2:2 i va donar per conclusa Déu en el setè dia la tasca que havia fet, i va cessar en el dia setè de tota la tasca que havia fet.

CREATIVITAT

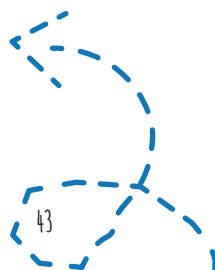
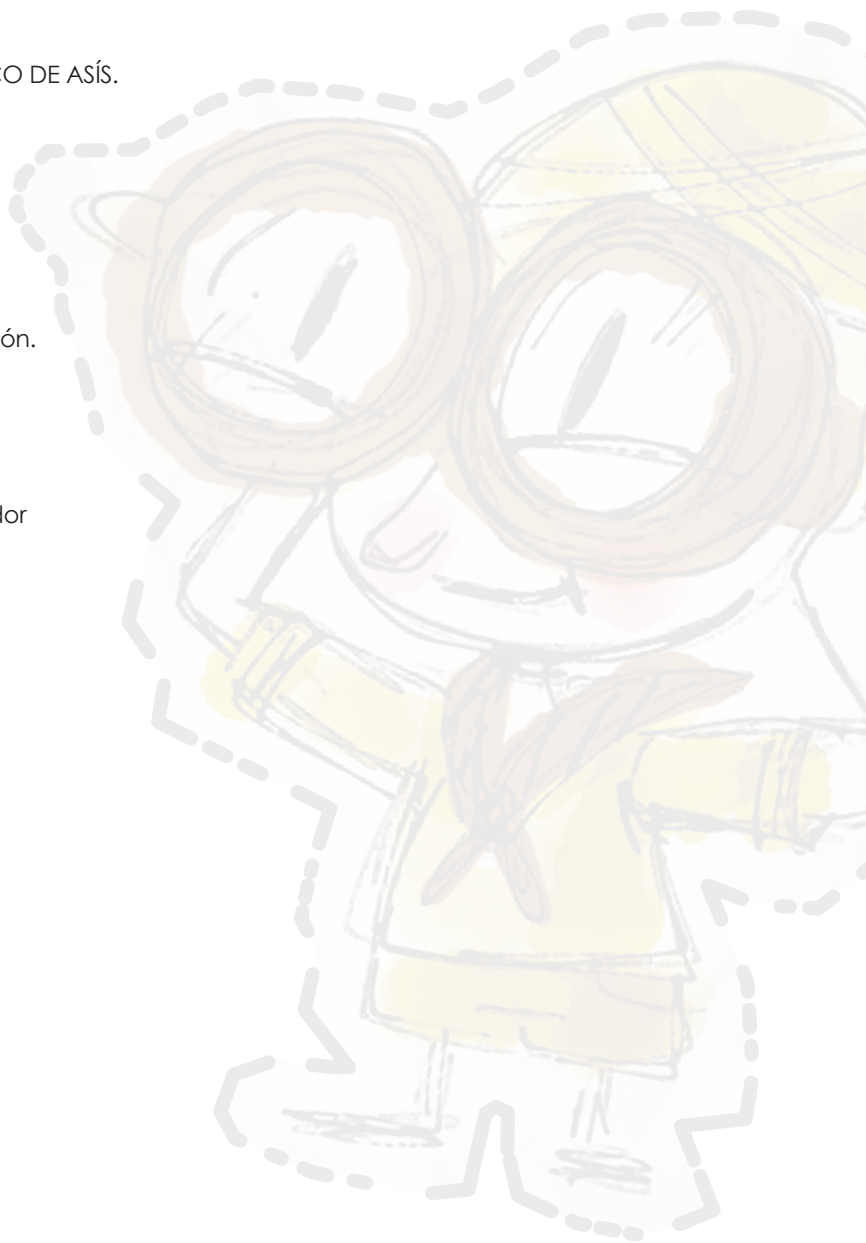
2:3 I va beneir Déu el dia setè i el santificà, perquè en ell va cessar Déu de tota l'obra creadora que havia fet.

2:4 Aquests van ser els orígens del cel i la terra, quan van ser creats. El dia en què va fer el Senyor Déu la terra i els cels.

ANNEX III: CÁNTICO DE LAS CRIATURAS. FRANCISCO DE ASÍS.

RE SI MI LA RE
Omnipotente altísimo bondadoso Señor
SI MI MI LA
son tuyas la alabanza la gloria y el honor;
RE SI MI FA#
tan sólo Tú eres digno de toda bendición
RE SI MI LA RE
y nunca es digno el hombre de hacer de Ti mención.
SI MI LA
Por toda criatura ¡loado mi Señor!
MI LA RE
y en especial loado por el hermano sol
SI MI LA
que alumbra y abre el día y es bello en su esplendor
SOL LA RE SI MI SOL LA RE
y lleva por los cie-e-los noticia de su autor.
Y por la hermana luna de blanca luz menor
y las estrellas claras que tu poder creó
tan limpias tan hermosas tan vivas como son;
y brillan en los cielos ¡loado mi Señor!
Y por la hermana agua preciosa en su candor
que es útil casta humilde ¡loado mi Señor!
Por el hermano fuego que alumbra al irse el sol
y es fuerte hermoso alegre ¡loado mi Señor!
Y por la hermana tierra que es toda bendición
la hermana madre tierra que da en toda ocasión
las hierbas y los frutos y flores de color
y nos sustenta y rige ¡loado mi Señor!
Y por los que perdonan y aguantan por tu amor
los males corporales y la tribulación:
¡felices los que sufren en paz en el dolor
Y por la hermana muerte: ¡loado, mi Señor!
Ningún viviente escapa de su persecución;
¡ay sí en pecado grave sorprende al pecador!
¡Dichosos los que cumplen la voluntad de Dios!
¡No probarán la muerte de la condenación!
Servidle con ternura y humilde corazón.
Agradeced sus dones, cantad su creación.
Las criaturas todas, load a mi Señor.

Amén.

000-1-800-593-0000
OMNIPRESENCIA

OMNIPRESÈNCIA

FORMACIÓ

Déu és present a tot arreu, és omnipresent. Ell està davant de totes les coses i totes les coses estan davant d'Ell Però no està inert, està continuament actuant, acompanyant. No té cap restricció, ja que està present a un mateix temps, en tot lloc, sense confins. En tota la creació podem trobar les petjades de Déu, les petjades de l'Amor de Déu. Res existia abans que Déu ho creés i per això participa de tota la creació.

Déu és infinitament més gran que totes les seues obres, però perquè és el Creador sobirà i lliure, causa de tot el que existeix, està present en el més íntim de les seues criatures. La seua manera de crear per amor, per donació i entrega, fa que estiga present en les seues criatures d'una forma singular. Déu no és "les seues criatures", no és l'arbre, no és el paisatge, no és la muntanya, no és l'home ... però està present en ells, les seues petjades són a les seues criatures. I de manera singular, està present en l'home, en l'ànima humana. És per això que podem descobrir a Déu com a origen de la nostra pròpia existència. Déu és tan gran, que fins i tot està en aquells que neguen la seua existència. Déu es converteix així en el nostre acompanyant.

«És que algú porta la llum per posar-la baix una mesura o baix del llit?» Mc 4,21. Aquesta és la força de la presència de Déu en nosaltres, és una cosa que ha de comunicar, una cosa que ha de donar. I hem experimentat la força amb què s'estén aquesta llum quan es comunica de veritat. És fer descobrir en l'altre que Déu està en ell, fer descobrir la presència de Déu en cada cosa, en cada persona. L'experiència d'Amor, ens porta a una experiència apassionada que ens fa voler comunicar, perquè és el que ens dóna vida, el que ens il·lumina. És la llum que ens permet reconèixer tota la Creació, ja que és en aquest moment que podem veure-la en tota la creació.

Això ho experimentem en alguna ocasió en què no compremem el que ens està succeint. Quan ens quedem clavats en problemes, dificultats, quan les coses no ens ixen bé i ho veiem tot fosc, fins i tot les coses bones. De sobte, alguna cosa positiva succeeix, una xicoteta alegria, i aquesta canvia el color de tot el que ens ha passat fins eixe moment. La manera d'estar Déu present en nosaltres i en totes les coses és similar. Deixar-se acompanyar i sentir aquesta presència que t'acompanya, és com aquesta llum que pot il·luminar els teus pitjors moments i a partir d'ací il·lumina tot el que succeeix. És en eixe moment que també podem veure-ho en tot el que ens envolta, li dóna sentit a totes les coses, a totes les criatures, a totes les situacions. I no és perquè el teu raonament li ha donat una explicació. Déu estava ahí des de sempre, està sempre, però no podies observar, tenies la bena als ulls que no et permetia ni veure-ho en tu mateix.

La manera especial de ser present Déu en tota la creació és a través de l'Esperit Sant. A través d'Ell, guia a la creació cap a la seua plenitud, a convertir i acostar-se al que Déu té planejat per cadascuna de les seues criatures. D'una manera especial podem entendre quan parlem de la presència de l'Esperit Sant en els sagraments. És la manera que Déu ha escollit perquè el seu Amor estiga present de forma especial. L'Esperit Sant és l'Amor de Déu present d'una manera especial, donat com a do, la gràcia que ve a ajudar, acompanyar-nos i sanar-nos.

Però a més, podem notar l'omnipresència de Déu també en el temps. Està en tot lloc però també en tot temps. La nostra pròpia experiència, ens fa comprendre que no som la mateixa persona que va néixer, que va ser xiquet, que va ser adolescent. Nosaltres caminem en la nostra història, creixem i anem acumulant experiències, records.

OMNIPRESÈNCIA

Igualment Déu està present en la història, al poble d'Israel, en els Evangelis i l'Església de tots els dies. És la impressionant experiència de que puga llegir textos de fa milers d'anys i puga experimentar que m'està parlant hui. Què hi ha en aquesta experiència? Què fa en el temps la paraula de Déu siga sent actualitat per a mi? És l'Esperit Sant el que actualitza la Paraula de Déu en mi mateix. Està present en totes les coses, en tota la història. Seguir la història de Déu amb la humanitat, ens fa comprendre la nostra pròpia història. L'experiència de Déu no és una experiència tancada, un cycle amb un principi i un fi que cada creient ha de viure. No són etapes progressives que es van completant per assolir un objectiu final. Nosaltres podem reconèixer que des del minut un de la nostra pròpia existència, es va construint la nostra història i el que som, així també està present Déu. I per això, al minut un de la creació del món, de la creació de l'home, forma també part de la meua història. I puc aprendre de l'experiència d'alliberament del poble d'Israel, de la Saviesa i l'Esperança dels profetes, entendre la vinguda del Messies i la salvació en Jesucrist.

Per tant, Déu no ha creat i s'ha assegut a observar. Puc experimentar la seua presència en tot el creat, però a més acompanya a la creació en la història. Déu té un pla de salvació per a tot, i especialment per a l'home, per a tu. L'Esperit Sant està aquí acompanyant, guiant-nos per anar complint el pla de Déu, la seua voluntat. Ell utilitza la nostra consciència per ser aquesta veu que continua creant una història que salva i es dirigeix a trobar definitivament amb l'Amor que és Déu i està desitjant unir-se a tu per sempre.

AMBIENTACIÓ

El lloc aquesta vegada serà **el desert**, és un paisatge inhòspit on aparentment no hi ha res al voltant durant llargs quilòmetres, sobre el qual molts poden creure que no obtindran cap resposta, però ací realment també està Déu. Un paisatge sense límits com el seu Amor, que tampoc es pot tancar. Ell ens acompanya en aquest i tots els llocs, i hi podem trobar també la seua empremta sobre l'arena. D'altra banda, pot presentar-també una freda i fosca nit sobre la qual temem endinsar si no és en companyia de nostre Senyor.

L'objecte és **una torxa** que ens il·lumina en qualsevol racó fosc. Amb aquesta torxa podem sentir-nos segurs de poder caminar per qualsevol senda, perquè caminem per on caminem, ella ens donarà a llum allà on decidim anar. Si bé ens podrem endinsar en els racons més foscos (com la nostra ànima) i descobrir que en ella, i en qualsevol altre lloc, està Déu. És aquest foc càlid el que ens dona alè, i romanent en els nostres cors es pot repartir per tot el món.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

OMNIPRESÈNCIA

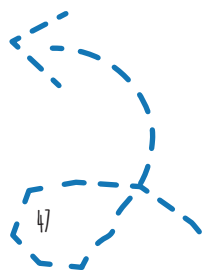
TÍTOL de l'ACTIVITAT	SAGRAMENTS, PER A QUÉ?					
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Entendre que Déu actua a través de les persones al llarg de la història encarregant una missió (Pacte). - Entendre els sagraments com a moments de trobada amb Jesús a la relació d'amistat (Identitat I). 					
INTRODUCCIÓ	Mitjançant una gimcana coneixerem què signifiquen els sagraments per a nosaltres els cristians. La importància que tenen en la nostra vida i que són moments de trobada amb el Senyor. A més de com ens acompanya a través d'ells i entendre que Ell sempre està al nostre costat.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Treball en equip. - Conèixer-se a si mateixos. - Conèixer a fons els sagraments. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ						

OBSERVACIONS i RECURSOS per l'EDUCADOR

Tenir en compte l'ambientació (el desert i la torxa) perquè puguin amb ella arribar a conèixer la importància que té per als cristians com el Senyor es fa present a través dels sagraments.

Cal tenir en compte els vídeos que s'han de veure, la cançó i els cartells.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Gymkhana	<ul style="list-style-type: none"> - Teles per ambientar desert i oasis. - Torxa. - Bíblia. - Gerra, tovallola de mans i bol. - Folis, bolígrafs, retoladors i cola. - Corda de pita i cotó. - Pa. - Plastilina. - Ciris.
DURADA	
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

OMNIPRESÈNCIA

EXPERIÈNCIA

L'Equip Juniors realitzarà una gimcana simulant que estem en **un desert** (com bé ens indica l'ambientació), ja que allà coneixerem tot el que s'especifica els recursos de l'educador, i a més on anirem a la recerca dels oasis, els quals simbolitzaran cadascuna de les proves que representen els sagraments. Fent el símil que els sagraments podrien ser com els oasis al desert, ja que en un llarg camí, són els que ens reconforten, reconcilien amb nosaltres mateixos i amb Déu, són trobada amb Ell i que expressen el nostre compromís cristià, ja que són font de vida eterna i defineixen la nostra identitat cristiana. Seran un total de 7 proves, recollides en l'**annex I**, i cadascuna d'elles tractarà de donar a conèixer els sagraments.

Només començar es formaran 7 equips (el mateix nombre que proves n'hi ha, perquè no hi haja cap prova solta.) Se li donarà a cada equip un graf que apareix en l'**annex II** i que conté 7 cercles grans i puntets que unir, on el mateix dibuix li indicarà quin és la següent prova on anar. Per a cada prova que es realitze, l'educador responsable de l'activitat li donarà un dibuix relacionat amb el sagrament que han realitzat, tots ells apareixen en l'**annex III**. Cadascun dels equips ha enganxar el dibuix que se'ls ha donat dins del cercle corresponent a aquesta parada una vegada finalitzada la prova, i també unir els punts que els marcarà quin és el següent número de parada. El grup començarà pel nombre de prova que és el seu equip.

REFLEXIÓ

Els posarem un vídeo de " Los sacramentos para niños " que el podeu trobar al CD de la Campanya.

I després llançarem preguntes del tipus:

- Creus que són necessaris els sagraments? Per què?
- Quin creus que és el més important? o Són tots importants?
- Quin creus que hauria de ser el seu ordre? Els fem en un ordre lògic?
- Sentim la presència del Senyor en ells? Són els sagraments moments de Trobada amb el Senyor?

COMPROMÍS

Com ja s'ha comentat en la prova de Confirmació de la gimcana, els xiquets s'hauran guardat un ciri que anteriorment se'ls ha donat. Amb ell, se'ls demanarà que s'acosten a un ciri més gran perquè encenguin el seu i els col·locarem formant un cor entre tots. Simbolitzarà el cor que nosaltres som la llum del món i Ell sempre està present, ajudant-nos a transmetre aquesta llum. Doncs amb aquest missatge, ens comprometrem l'Equip Juniors a ajudar a tot aquell que vulga a acostar-se a Déu. I en aquest moment, quan tots tinguem la nostra llum encesa els donarem **la torxa**, perquè la guarden a la motxilla.

Mentrestant anirà sonant la cançó "Está en ti" que podem trobar a la carpeta de l'activitat, dins del CD de la Campanya.

OMNIPRESÈNCIA

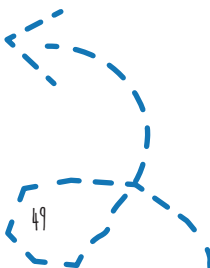
CELEBRACIÓ

Tots junts cantarem la cançó de "Yo solo no puedo" que es mostra a l'**annex VI**. I tractarem de cantar-la també en el moment de la comunió en l'Eucaristia amb la nostra comunitat parroquial.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Com hem vist al grup?
- Han entès els compromisos de cada joc?
- Creus que s'ha arribat a aprofundir sobre els sagraments?
- I pel que fa al compromís final, creus que han entès la cançó?

OMNIPRESÈNCIA

ANNEXOS

ANNEX I:

PROVA 1: Penitència (Haurien d'haver dos educadors en aquesta prova)

Se'ls llegirà la història de Caïn i Abel. Una vegada llegida s'obrirà un debat, on els educadors es contradiran ells mateix i discutiran entre ells. La fi de la contradicció és que els xiquets no sàpiguen què està succeint ni quin educador té la raó, i siguin ells mateixos dels que nasca decidir que s'han de demanar perdó entre ells. Amb això recalcar que hem de demanar perdó als altres, quan fem alguna cosa malament. I amb aquesta escena i la lectura, extreure la reflexió que hem d'aprendre també a demanar perdó al Senyor.

"Quan van eixir del Jardí de l'Edèn, Adan i Eva van viure en un terreny deshabitada. Després d'algun temps van tenir diversos fills, el major d'ells, Caïn i el segon Abel.

Quan van créixer, el major es va fer agricultor i Abel va ser pastor.

Caïn va recollir bones fruites i verdures després de treballar durament el camp mentre que el segon, gràcies al seu treball multiplicar el seu ramat d'ovelles.

Tots dos van fer regals a Déu, però Caïn, que era egoista no ofería el millor de la seua collita, però Abel sacrificava les millors ovelles del seu ramat, així que Déu va acceptar l'ofrena d'Abel i no la de Caïn.

Un dia Déu content amb el cor d'Abel però veient que Caïn sentia molt odi, li va preguntar:

- Què passa Caïn?

- No t'agrada el meu treball Senyor.

- El teu germà m'ofereix el millor del seu ramat i tu no.

Lavors envejar i es va posar molt gelós del seu germà menut.

Cert dia, a Caïn, va tenir, en lloc de tenir paciència, tolerància i sobretot voler-ho, que si desapareguera Abel, Déu acceptaria millor les seues ofrenes i, quan van sortir a passejar, amb una pedra el va matar i perquè ningú s'assabentara, el va amagar.

Lavors Déu li va preguntar:

- Caïn, què has fet? On està Abel?

- No ho sé, per ventura sóc jo el guardià del meu germà?

Déu, sabent tot el que ha passat va castigar dient:

- Com vas poder fer això al teu germà? D'ara endavant patiràs de per vida set vegades pel dolor que vas causar i treballaràs la terra de la qual no voràs cap fruit. Mai et quedaràs en un lloc, sempre aniràs d'un a un altre.

Caïn va contestar:

- El meu càstig és massa dur! Algú em matarà!

Lavors Déu li va dir:

- No serà així. Qualsevol que mate a Caïn serà castigat set vegades.

I li va posar un senyal perquè ningú el matara. "

PROVA 2: Baptisme.

Hi haurà una nota on es llija: "Els components de l'equip us heu d'asseure en cercle i rentar-vos les mans els uns als altres". Li les rentaran al de la seua dreta, en senyal de neteja. Això ha d'anar acompanyat d'un clima de relax. Baix de la gerra haurà escrita una altra nota, on els explicarà que això va ser el que els van fer de menuts i que el mateix Jesús també fou batejat per Joan a la vora del riu Jordà.

PROVA 3: Eucaristia.

Se'ls lligaran les mans abans de començar la prova, i a continuació es posarà el pa en un punt estratègic difícil de menjar perquè hagen de ser ajudats pels seus companys de l'Equip Juniors. Però, els xiquets han de recórrer a ells mateixos ajudar-se, l'educador no ha de dir res.

Es realitzarà en senyal que com germans compartim el mateix pa.

OMNIPRESÈNCIA

PROVA 4: Confirmació.

Hi haurà un camí de ciris que hauran d'anar encenent a poc a poc, l'últim serà un ciri gran que il·luminarà la imatge de Jesús, que podem trobar a l'**annex V**. (Han de guardar cada un d'ells un dels ciris i reservar-lo per al moment del Compromís).

Esperit Sant, hui com a jove et demane:
Dóna'm Ciència, Enteniment i Saviesa
per estudiar i comprendre
el teu misteri en la meua vida.

Dóna'm Consell i Fortalesa
per triar sempre les coses bones
i suportar les dolentes amb força.

Dóna'm Pietat i Temor de Déu
per ser un bon Testimoni de Crist
i arribar a estar al vostre costat.

'Amb els teus Dons i el teu Amor:
Confirma el meu Cor!

(Una vegada llegida la pregària, apagaran un dels ciris del camí i l'agafaran per al moment de l'activitat de Compromís).

PROVA 5: Matrimoni

Voran el vídeo que es troba al CD, a la carpeta d'aquesta activitat, amb la cançó de "Por ti" d'Ella Baila Sola.

Una vegada acabat, se'ls preguntarà què pensen del matrimoni i es realitzarà un xicotet debat. Una vegada explicat el matrimoni i acabat el debat se'ls donarà la imatge de la mà de Jesús amb un cor que apareix en l'**annex IV**, com a gest de que el Senyor sempre està amb nosaltres acompanyant-nos en les diferents etapes de la nostra vida, també en la vida que puguem compartir amb una altra persona dins del matrimoni.

PROVA 6: Ordre sacerdotal.

Com a senyal que volem ser deixebles de Jesús com fan els sacerdots, realitzarem una creu amb plastilina. I se'ls demanarà que escriguen en un paper algun record d'algun moment que hagen compartit amb el sacerdot de la nostra parròquia.

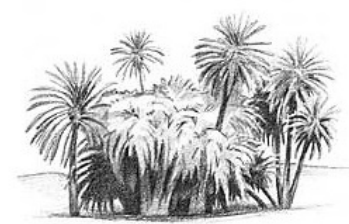
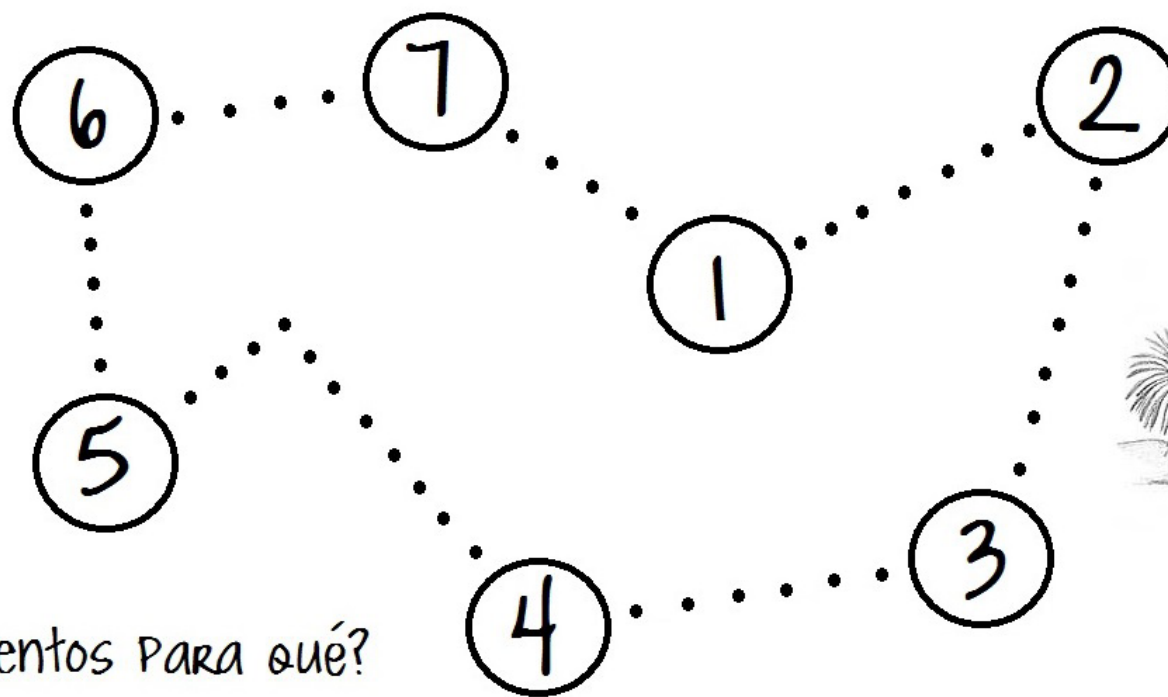
PROVA 7: Unció de malalts

Se'ls lligarà els peus i mans. Se'ls embenarà els ulls i se'ls taparan les orelles amb cotó. Una vegada fet això se'ls deixarà en silenci total, cal aconseguir el silenci, i una vegada aconseguit, l'educador poc a poc els anirà deslligant, traient el cotó i la bena dels ulls. Amb això els farem veure que quan està a punt d'arribar el nostre final, el sacerdot ens allibera de tots els nostres pecats, per arribar nets al cel. Se'ls explicarà tot això als xiquets.

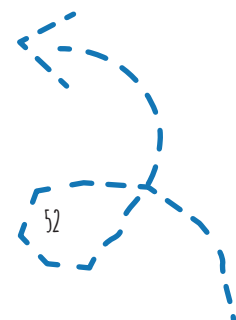

OMNIPRESÈNCIA

ANNEX II:

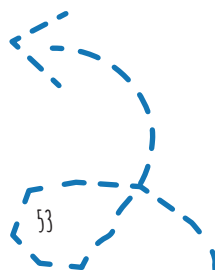
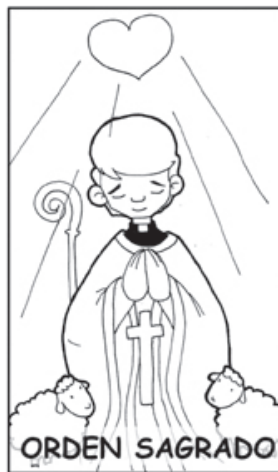
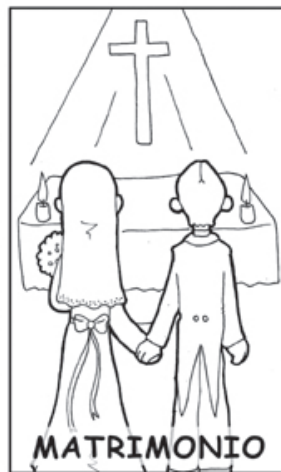
¿sacramentos para qué?

OMNIPRESÈNCIA

ANNEX III:

OMNIPRESÈNCIA

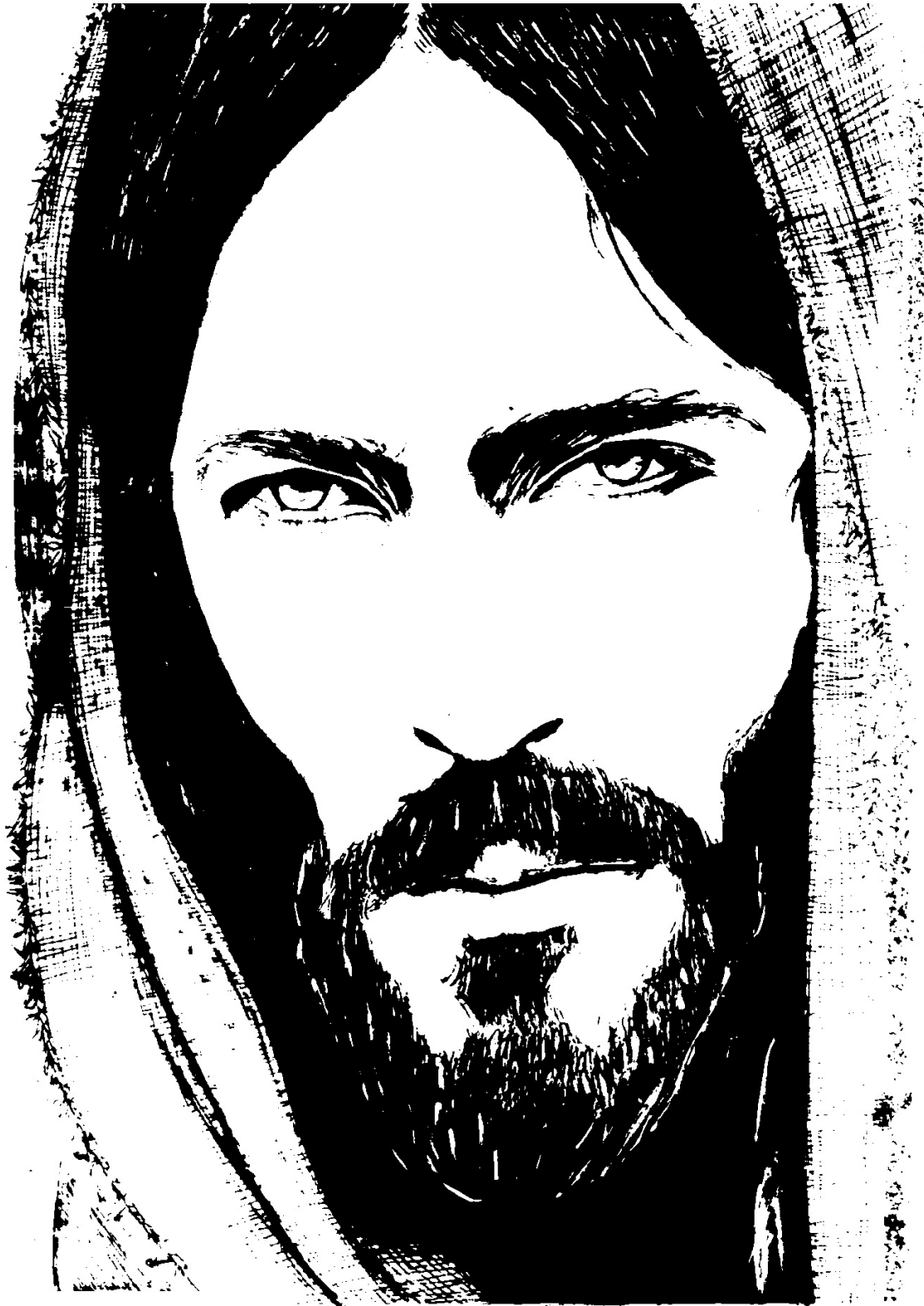
ANNEX IV:

OMNIPRESÈNCIA

ANNEX V:

OMNIPRESÈNCIA

ANNEX VI: YO NO PUEDO SOLO

DO+ LA- FA+ SOL+
Qué difícil es andar en soledad,
DO+ LA-FA+ SOL+
qué difícil es crecer cuando no estás
DO+ LA-
Comprendo que hay momentos
FA+ SOL+
en los que he sido infiel.

LA+
Hoy te pido acércate,
FA+ SOL+ DO+
tenemos mucho de que hablar.

FA+ SOL+DO+ LA-
Si me faltas tú, no sabré qué hacer,
FA+ SOL+ DO+DO7º
sin ti mi existencia no es igual.
FA+ SOL+DO+ LA-
Yo procuraré siempre caminar
FA+ SOL+ (FA+)(FA-) DO+
de forma que aumente tu amistad.

A tu lado alcanzaré, antes mi afán,
a tu lado seguiré, tú me tendrás.
Será mucho más fácil, si vienes junto a mí,
paso a paso, día a día, lejos, hemos de llegar.

Si me faltas tú, no sabré qué hacer, ...

Hay tantas cosas que hacer, tanto que dar,
que me asusta no saber cómo empezar.
Si tú marcas la ruta, yo a ti te seguiré,
tan seguro estoy de ti, que nada nos podrá fallar.

Si me faltas tú, no sabré qué hacer, ...

OMNIPRESÈNCIA

TÍTOL de l'ACTIVITAT	PODEM ORAR AMB ELS SAGRAMENTS?					
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Redescobrir els Sagraments i relacionar-los amb els moments fonamentals de la vida (Experiència I). - Portar a l'oració al problema i situacions personals i de l'entorn (Estil de vida I). 					
INTRODUCCIÓ	Mitjançant un desert i les seues parades d'oració, coneixerem què signifiquen els sagraments per a nosaltres els cristians. La importància que tenen en la nostra vida i que són moments de trobada amb el Senyor. A més de com ens acompanya a través d'ells i entendre que Ell sempre està al nostre costat.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Treball individual i en equip. - L'oració com un diàleg amb Déu i moment amb un mateix. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ						

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Cal tenir en compte els vídeos que s'han de veure, la cançó i els cartells. Crear un clima de pregària és molt important per això a la sala que anem a utilitzar haurem posat encens i teles per terra perquè el grup es pugui asseure a terra sense problemes.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Desierto - Oración	<ul style="list-style-type: none"> - Teles per ambientar desert. - Torxa. - Ciris.
DURADA	<ul style="list-style-type: none"> - Cartells amb els sagraments. - Portàtil, projector i altaveus.
RESPONSABLE	<ul style="list-style-type: none"> - Imatges d'Annexos. - Fotos de l'Annex 3. - Cartolines.
Nº SESSIONS	<ul style="list-style-type: none"> - Cors blancs (pasta de modelar). - Creus (de fusta o plastilina). - Bol amb aigua i tovallola petita. - Pa.
1 sessió	

OMNIPRESÈNCIA

EXPERIÈNCIA

L'Equip Juniors ha arribat al desert. Els comentarem les qualitats d'aquest nou lloc on ens trobem (dirigir-se a l'ambientació de l'activitat) i relacionar breument amb la característica de l'Amor de Déu que treballarem en aquesta activitat, la Omnipresència. Després d'aquesta introducció, els direm que ens trobarem en aquest desert amb diferents "parades". En cadascuna d'elles hi haurà un cartell amb un dels sacraments (fins a un total de 7 parades recollides en l'**annex I**, una per cada sacrament), i sobre el qual realitzarem una oració o gest per conèixer un poc més sobre ells en aquest moment de l'activitat.

REFLEXIÓ

A continuació, els posarem el vídeo titulat "Los Sacramentos", que trobarem a la carpeta de l'activitat dins del CD. Després d'haver vist el vídeo, se'ls llançarà a l'Equip les següents preguntes perquè puguem arribar a mantenir una conversa entre tots i aprenguem què són els sacraments i com el Senyor ix al nostreencontre a través d'ells.

- Creus que són necessaris els sacraments? Per què?
- Quin creus que és el més important? O tots ells són importants?
- Quin creus que hauria de ser el seu ordre? Els fem en un ordre lògic?
- Sentim que el Senyor ix al nostreencontre en cada un dels Sacraments? O per contra, és un ritu que es porta a terme per tradició?

COMPROMÍS

Com ja s'ha comentat en la prova de Confirmació, els xiquets s'hauran guardat un ciri que anteriorment se'ls ha donat. Amb ell, se'ls demanarà que s'acosten a un ciri més gran perquè encenguin el seu i els les col·locarem tots formant un cor. El cor simbolitzarà que nosaltres som la llum del món i Ell sempre està present, ajudant-nos a transmetre aquesta llum. Doncs amb aquest missatge, l'Equip Juniors es comprometrà a ajudar a tot aquell que vulga a acostar-se a Déu. I en aquest moment, quan tots tinguem la nostra llum encesa els donarem **la torxa**, perquè la guarden a la motxilla.

Mentrestant sonarà la cançó "Está en ti" que podem trobar a la carpeta de l'activitat, dins el CD de la Campanya.

CELEBRACIÓ

Tots junts cantarem la cançó de "Yo no puedo solo" que es mostra a l'**annex IV**. I tractarem de cantar-la també en el moment de la comunió en l'Eucaristia amb la nostra comunitat parroquial.

OMNIPRESÈNCIA

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Com hem vist al grup?
- Han estat capaços de mantenir el clima de pregària?
- Han entès els compromisos de cada oració?
- Creus que ha aprofundit?
- I pel que fa al compromís final, creus que han entès la cançó?

OMNIPRESÈNCIA

ANNEXOS

ANNEX I:

BAPTISME: se'ls posarà el següent text en gran perquè el vegem i es rentaran les mans en una conca amb aigua.

Text:

Estimat xiquet Jesús en algun moment de la meua vida em donaré compte de l'important que eres en la meua vida, no m'abandones, no em deixes anar, sóc un xiquet xicotet que amb prou feines aprèn a viure, ensenya-me'n amb la teua paraula, ensenya'm a viure com Tu.

*Segueix present en la meua vida i protegeix-me xiquet Jesús
Gràcies perquè m'estimes i em cuides i per això et vull dir:*

Jesucrist de la meua vida

eres un xiquet com jo

per això t'estime tant i et done el meu cor

Pren-lo, teu és i meu no

*Senyor, hui em presenten davant teu per ser banyat amb la gràcia del teu amor, pren el meu xicotet cor a les teues beneïdes mans
Mai et separe de mi, amén.*

Ara, renta't les mans.

COMUNIO: Se'ls posarà el següent text i hauran d'agafar un tros de pa i passar-ho als seus companys.

*Et demane, Jesús,
estar sempre preparat
per rebre al l'Eucaristia.*

*Necessite trobar-me amb Tu
en el pa que alimenta
i dóna vida.*

*Que mai em falte
la fam de Déu,*

les ganes de que ompligues el meu cor.

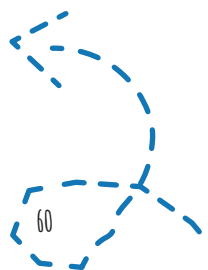
*Que mai siga indiferent
a la fam que pateixen tants germans,
i que visca solidari per ajudar.*

*Que cada Eucaristia
siga una veritable festa
perquè junts, en comunitat,
ens alimentem amb la teua presència viva.*

*Gràcies per pensar en nosaltres
i donar-nos l'alegria
de poder rebre*

*per créixer en la nostra fe,
nostra esperança
i el nostre amor als altres.*

*Que cada Eucaristia
em dóne forces per seguir-te.*

OMNIPRESÈNCIA

CONFIRMACIÓ: Hi haurà un camí de ciris que hauran d'anar encenent a poc a poc, l'últim serà un ciri gran que il·luminarà la imatge de Jesús, que podem trobar a l'**annex II**. (Han de guardar cada un d'ells un dels ciris i reservar-lo per al moment del Compromís).

Oració:

Esperit Sant, hui com a jove et demane:
Dóna'm Ciència, Enteniment i Saviesa
per estudiar i comprendre
el teu misteri en la meua vida.

Dóna'm Consell i Fortalesa
per triar sempre les coses bones
i suportar les dolentes amb força.

Dóna'm Pietat i Temor de Déu
per ser un bon Testimoni de Crist
i arribar a estar al vostre costat.

Amb els teus Dons i el teu Amor:
Confirma el meu Cor!

BODA: Tindran les imatges de l'**annex III** i hauran de decidir quines posen al cor de cartolina que tindran lloc i quines no. Després, llegiran el text.

PENITENCIAL: Llegiran una oració i tindran uns moments per parlar amb Déu, després els donarem un cor blanc, simbolitzant que estan nets i purs.

Oració:

Jesús, el meu senyor i redemptor, jo em penedisc de tots els pecats que he comés fins ara, i em pesa de tot cor perquè amb ells he ofés a un Déu tan bo. Propose fermament no tornar a pecar i confie que per la teua infinita misericòrdia, m'has de concedir el perdó de les meves culpes, i m'has de portar a la vida eterna.

ORDRE SACERDOTAL: Llegiran la següent oració i agafaran una creu, xicoteta, cadascun.

*Bon amic Jesús.
M'entusiasma la idea
de viure com vós.
Vull tenir-te com a model
per semblar-me cada dia
un poc més a la teua persona
i així estar més a prop de Déu.
Vós vau passar fent el bé
revelant el veritable rostre de Déu,*

*mostrant com viure l'amor,
ajudant als necessitats,
perdonant i cridant a perdonar,
ensenyant com pregar
i cridar Pare a Déu,
predicant el Regne de Justícia i Pau.
Vull viure seguint el teu camí,
dóna'm forces per aconseguir-ho.*

OMNIPRESÈNCIA

Així, com els sacerdots, i els apòstols, nosaltres farem el compromís de predicar la paraula del Senyor allà per on anem, i com a senyal agafarem una de les creus.

UNCIÓ DE MALALTS: Llegiran una oració de Sant Agustí.

La mort no és res, només he passat a l'habitació del costat. Jo sóc jo, vosaltres sou vosaltres. El que som uns pels altres seguim sent-ho. Doneu-me el nom que sempre m'heu donat. Parleu de mi com sempre ho heu fet. No feu servir un to diferent. No prengueu un aire solemne i trist. Seguiu rient del que ens feia riure junts. Reseu, somrieu, penseu en mi. Que el meu nom siga pronunciat com sempre ho ha estat, sense èmfasi de cap tipus, sense senyal d'ombra. La vida és el que sempre ha estat. El fil no s'ha tallat. Per què estaria jo fora de la vostra ment? Simplement perquè estic fora de la vostra vista? Vos espere; no estic lluny, només a l'altre costat del camí.

Veieu? Tot està bé.

No ploreu si M'estimàveu. Si coneguéreu el do de Déu i el que és el Cel! Si puguereu sentir el càntic dels Àngels i veure enmig d'ells! Si puguereu veure amb els vostres ulls els horitzons, els camps eters i els nous senders que travesso! Si per un instant poguéssiu contemplar com jo la bellesa davant la qual totes les belleses són res!

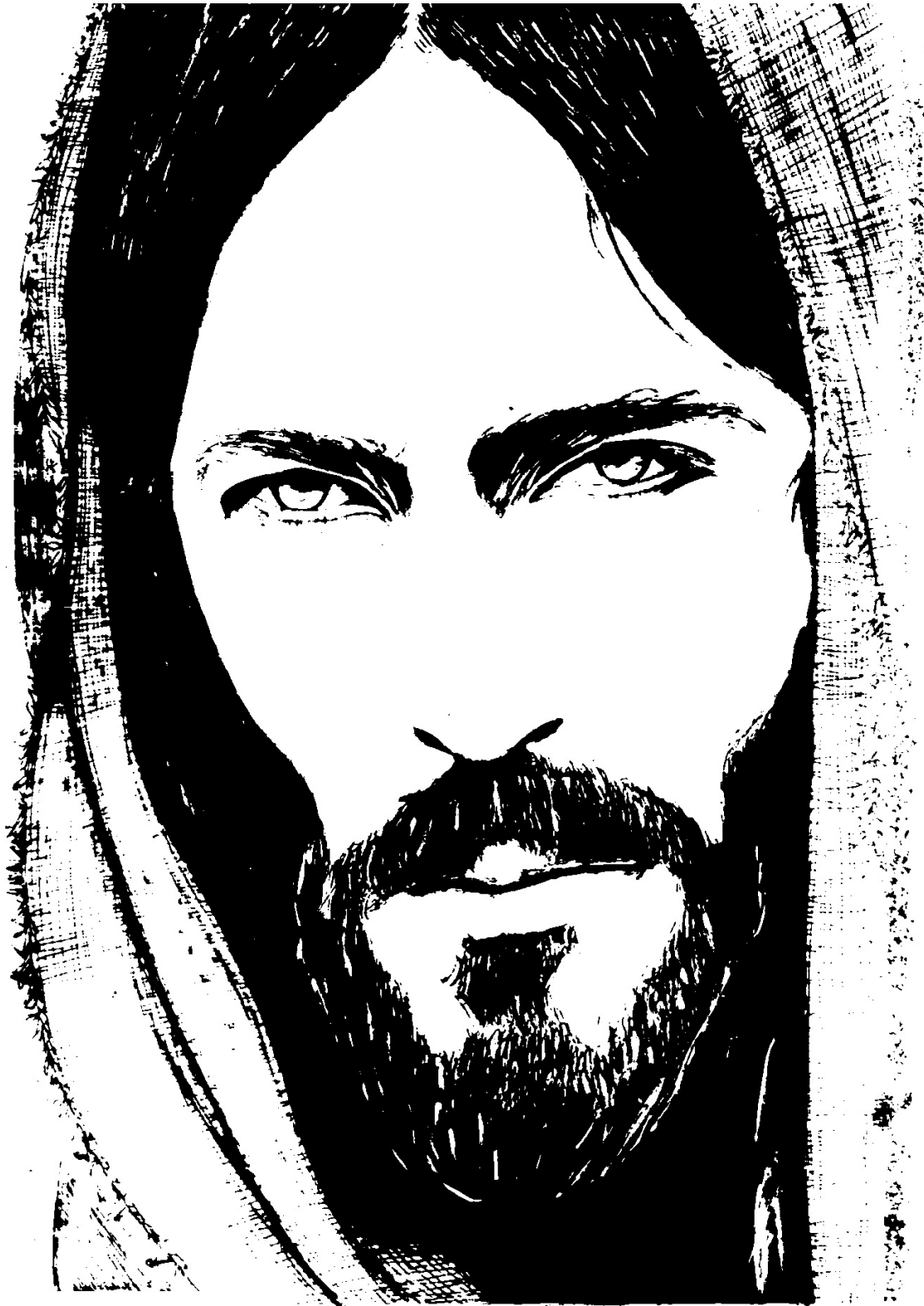
Creieu-me: Quan la mort vinga a trencar els vostres lligams com ha trencat els que a mi m' enca-denaven i, quan un dia que Déu ha fixat i coneix, la vostra ànima vinga a aquest Cel en què us ha precedit la meua, aquell dia tornareu a vore aquell que us estimava i que sempre us estima, i trobareu el seu cor amb totes les seues tendreses purificades.

Tornareu a vore'm, però transfigurat i feliç, no ja esperant la mort, sinó avançant amb vosaltres per les sendes noves de la Llum i de la Vida, bevent amb embriaguesa als peus de Déu un nèctar del qual ningú saciarà mai.

OMNIPRESÈNCIA

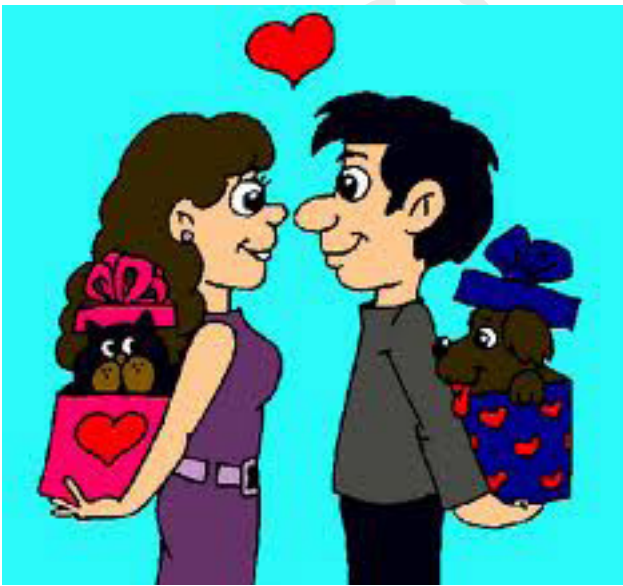
ANNEX II:

OMNIPRESENCIA

ANNEX III:

OMNIPRESÈNCIA

OMNIPRESÈNCIA

ANNEX IV: YO NO PUEDO SOLO

DO+ LA- FA+ SOL+
Qué difícil es andar en soledad,
DO+ LA-FA+ SOL+
qué difícil es crecer cuando no estás
DO+ LA-
Comprendo que hay momentos
FA+ SOL+
en los que he sido infiel.

LA+
Hoy te pido acércate,
FA+ SOL+ DO+
tenemos mucho de que hablar.

FA+ SOL+DO+ LA-
Si me faltas tú, no sabré qué hacer,
FA+ SOL+ DO+DO7º
sin ti mi existencia no es igual.
FA+ SOL+DO+ LA-
Yo procuraré siempre caminar
FA+ SOL+ (FA+)(FA-) DO+
de forma que aumente tu amistad.

A tu lado alcanzaré, antes mi afán,
a tu lado seguiré, tú me tendrás.
Será mucho más fácil, si vienes junto a mí,
paso a paso, día a día, lejos, hemos de llegar.

Si me faltas tú, no sabré qué hacer, ...

Hay tantas cosas que hacer, tanto que dar,
que me asusta no saber cómo empezar.
Si tú marcas la ruta, yo a ti te seguiré,
tan seguro estoy de ti, que nada nos podrá fallar.

Si me faltas tú, no sabré qué hacer, ...

BONDAD

BONDAT

FORMACIÓ

"I va veure Déu que era bo". Així parla Déu de tot el que va creant en el relat de la creació en **Gènesi 1,1;2,3**. A cada obra de la Creació Déu es para enfront d'ella veu està bé, que és bo. Però especialment es para enfront de l'home, enfront de la culminació de la Creació, i ací s'expressa el relat de forma diferent "i va veure que era molt bo", que estava molt bé. Tota criatura ix de la bondat divina, i tota la creació participa d'aqueixa bondat. La Creació és així signe de la bondat de Déu, perquè ha cercat donar-se totalment, era la manera de donar-se, d'entregar-se.

Tota la creació és un do dirigit cap a l'home, que està cridat a tenir una relació personal amb Déu. La Creació és una herència que se li confia. No és l'home amo de la Creació que fa d'ella el que vol, sinó que ha de portar-la fent el que és la voluntat de Déu. L'home és creat a imatge i semblança de Déu, i per tant del que participa l'home és de la Bondat de Déu. Col·labora a seguir fent "ben" les coses, dirigir-les cap al Ben suprem que és Déu, a donar-li gràcies per tots els dons. L'home està anomenat a cuidar la Creació, perquè és obra de Déu i és bo. Però a més està cridat a completar-la, a fer el bé, a optar pel ben; Déu li dóna capacitat per a perfeccionar la seua harmonia per a la seua ben i el de tots els homes. "*Déu guarda i governa per la seua providència tot el que va crear, aconseguint amb força d'un extrem a l'altre del molt i disposant-ho tot suaument*" (**Sb 8,1**). I com tota criatura és partícip d'aqueixa bondat, l'home ha de respectar la bondat pròpia de cada criatura per a evitar un ús desordenat de les coses, que menysprearien al Creador i que puguen implicar conseqüències nefastes per als homes i per al seu ambient.

Déu és totpoderós, clement, infinitament inclinat a fer el ben. No hi ha gens en la creació que no estiga com a don, un regal que es dirigeix a l'home. Potser és el moment de posar-se enfront de les coses que m'envolten, que m'han arribat, i descobrir la presència bondadosa de Déu. És veritat que valorem les coses per bones o dolentes, o fins i tot indiferents. Però si vull entendre a Déu, he de pensar en com ho ha fet tot. L'ha agafat dues premisses, que tot el que ha creat siga bo, siga bé; i tot està creat com a regal, com a do per a l'home. Aquestes són les ulleres amb les quals he de mirar llavors el que m'envolta, sense fixar-me en les dificultats i els problemes que la vida té. Si mire així, puc descobrir al Déu bo en totes les criatures, fins i tot en les quals jo considere que no tenen major importància. I qui podrà no estimar-ho contemplant tots els trossos de bondat i de tendresa que ha vessat en nosaltres?

L'home participa també d'eixa bondat, que és el que li porta a optar pel ben i no pel mal. Déu és totpoderós, clement, infinitament inclinat a fer el bé. L'home està en condicions de distingir les accions bones de les dolentes exercitant la seua intel·ligència i seguint la veu de la seua consciència. "*La consciència és el nucli més secret i el sagrari de l'home, on se sent tot sol amb Déu, la veu del qual ressona en el recinte més íntim d'aquella*" (Gaudium et spes).

Eixa és la cridada que tenim tots a realitzar el bé, i és el pecat el que ha introduït el mal en la nostra realitat. Sempre està darrere de les nostres accions l'opció per deixar-nos engalipar per la temptació i caure en el pecat. Voler ser amo de les situacions, no acceptar la nostra condició de criatura, el nostre egoisme, és el que està darrere d'aqueixes males accions. És la presència contínua de Déu, la que en la nostra llibertat, ens pot convidar a participar de la seua bondat.

Per tot açò, la presència amorosa de Déu en les seues criatures, en nosaltres mateixos, ens porta a donar gràcies a Déu, a beneir. Beneir significa, "bé dir" d'algú, i nosaltres diem bé del nostre Creador, totes les seues criatures beneixen i lloen al Senyor. Tot és creat bé i tot reclama la benedicció de Déu. Per açò, en el càntic de Daniel, podem veure'ns representats davant totes la Creació.

BONDAT

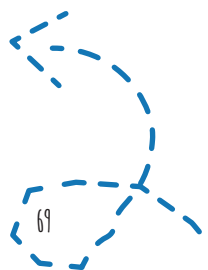
AMBIENTACIÓ

El lloc "Kara" és símbol de la bondat, **Togo** és lloc on hi ha gent desinteressada col·laborant i en acció, amb la finalitat d'atendre a necessitats d'educació, falta d'aigua, sobirania alimentosa... Un lloc on tota la població depèn de la naturalesa com a font de recursos. Eixe bé és reflex de la bondat de Déu continuïtat seua i de la seua creació. L'home planta la llavor, Déu d'aqueixa manera li permet participar en la creació, sempre dins de la seua voluntat, de crear el bo.

L'objecte en aquest cas és **una planta togolesa** la **llavor** de la qual plantarem en les nostres llars o Centres Juniors, perquè tothom que la veja germinar pugui imaginar-se el que es viu allí, totes les bones accions dels homes, que estan en ordre de l'Amor de Déu, perquè són fruit de la seua creació. Aqueix és el fruit que volem que germine de la nostra planta quan els altres es detinguen a contemplar-la i es meravellen de la seua bellesa reflectida dels homes i Déu.

(Este objecte es quedarà en el centre i les llavors li les poden portar a casa, portant-se el missatge après a casa)

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

UNIDAD Y TRINIDAD

233-911.805

UNITAT I TRINITAT

FORMACIÓ

Un dels misteris més profunds de Déu és que se'ns revela com un i trinat, és a dir, tres persones diferents i un sol Déu. Misteri que ens revela la naturalesa de Déu que és AMOR, una íntima comunió de tres persones que s'identifiquen mútuament sense confusió alguna, es relacionen entre si en una mútua identificació de voluntats. En la Trinitat santa Déu se'ns revela com a família, comunió d'amor, model de tota comunitat.

La Trinitat és una comunió d'amor de les tres persones divines i que s'expandeix de tal manera que s'obri cercant una alteritat, açò és, un altre amb qui viure este amor que existeix entre elles.

Cada persona té una manera pròpia de realitzar esta obertura. Açò és el que cridem en teologia "les missions" de cada persona. Este actuar de Déu és la revelació que ens permet conèixer-ho.

D'esta manera, Déu se'ns revela com a **Pare i creador**. Ell és la font de tota vida, l'origen en el qual s'expliquen totes les coses i al que tornen. La seua obra mestra és la creació de l'home, com ho resa el **salm 8** "...ho vas fer poc inferior als àngels, ho vas coronar de glòria i dignitat, tot ho has posat baix els seus peus...". L'home és l'alteritat, l'interlocutor per excel·lència amb el qual Déu es relaciona. La llibertat de l'home és el tresor més preuat perquè puga ser aquest un interlocutor vàlid.

La missió del Fill representa la culminació de l'amor diví que ix a la trobada de la humanitat ferida. Déu es revela en el Fill amb un rostre humà i ens parla amb paraula humana. En l'entrega del redemptor del Fill es revela amb tota radicalitat l'amor de Déu. En aquest gest s'expressa la total incondicionalitat de l'amor amb el qual Déu es vincula amb la humanitat. La mateixa s'expressa en el projecte del Regne: la construcció d'un món més humà i fratern, més just i solidari en el qual cadascun puga descobrir-se fills i filles estimats per Déu. La vida i el lliurament de Jesús és la iniciació d'aquest projecte de Déu trinatat que és el Regne de l'Amor, de la Justícia i la Pau.

L'Esperit Sant és l'amor de Déu, la força i l'energia vital que sustenta tota vida. La seua acció és impulsar als deixebles i deixebles de Jesús a continuar l'obra redemptora en la construcció del Regne. Esta ara és la seua responsabilitat i l'Esperit els guia assenyalant el camí a seguir segons els signes dels temps. D'aquesta manera, espenta constantment a l'Església per a no quedar-se dormida en el que ja va aconseguir i isca a cercar als fills i filles de Déu que, per diferents situacions, no poden gaudir d'eixa dignitat.

La Santíssima Trinitat ens convida a prendre consciència de aquest Déu un i trinatat que està present en la nostra vida. D'altra banda, ens vol fer prendre consciència de la nostra responsabilitat de portar a davant el projecte de la Trinitat que és el Regne. Est és la nostra millor manera de glorificar-la. Per a açò, hem de prendre de debò el desafiament de construir una comunitat que viu el repte d'eixir de si mateixa per a anar a la trobada dels altres diferents, especialment els que necessiten de l'anunci de la bona notícia del Regne com a projecte nascut de l'Amor de Déu per als seus fills i filles.

Podem dir que l'home ha de ser reflex de la Trinitat. En Déu Trinatat té un espill on mirar-se per a unificar la seua vida, alguna cosa molt útil i necessari en aquests temps de relativisme i dispersió vital i moral; i una vegada que l'home descobreix la seua identitat en Déu pot reflectir en el món el rostre d'aqueix Déu. Així, quan un metge o infermer cristià (és a dir, que ha conegut al Déu de Jesucrist) es preocupa dia després de dia per guarir i cuidar als malalts amb delicadesa i amor està sent espill de la Santíssima Trinitat; i el mateix pot fer un polític, un mestre d'ensenyament primari, un professor universitari, un esportista, un pagès, un home de negocis, un educador Juniors o qualsevol un altre que visca la seua vocació com a entrega i donació d'amor al servei del ben comú.

UNITAT I TRINITAT

Però on l'esperit de l'amor trinitari es manifesta de manera molt especial és en la realitat familiar. Ja des d'antic els sants pares van tirar mà de l'analogia de la família per a intentar explicar el misteri trinitari, el mateix fa el papa Benedito en el mateix discurs davant citat: "*Entre les diverses analogies del misteri inefable de Déu un i trinitat que els creients poden albirar, volguera citar la de la família, la qual està cridada a ser una comunitat d'amor i de vida, en la qual la diversitat ha de contribuir a formar una "paràbola de comunió"*". El que fa possible una família són els tres elements que estan sempre en relació, formant una unitat (que no uniformitat) en la diversitat: El pare, la mare, el fill (els fills). El pare i la mare s'estimen, es coneixen i reconeixen. El fill és el testimoni de la realitat d'aquest amor davant els pares i tots ells atesten l'amor davant els altres. L'Esperit Sant és prova que el Pare i el Fill s'estimen. Aquesta imatge de la família emanada de la Trinitat té molt a dir de cara al matrimoni i la família cristiana, on l'amor és la pedra angular de tot fent possible la unitat dels seus membres sense anul·lar en gens la personalitat de cadascun d'ells; és més, potenciant la identitat personal de cadascun. Tot un programa de vida familiar.

Citem finalment, la repercussió del misteri trinitari en la Mare de Déu i en l'Església, de la qual ella és figura. Diem de Maria que és *filla de Déu pare, mare de Déu Fill, i esposa de Déu Esperit Sant*, és a dir, la vida de la Mare de Déu va estar plenament lligada a la vida de Déu. Va servir i va estimar al Pare en l'obediència de el "*faça's segons la teua paraula*" (Lc 1,38), al Fill en el silenci de la llar de Natzaret, on, unida al seu fill Jesús, va col·laborar amb ell com a primera deixeble i evangelitzadora ("feu el que Ell us diga", Jn 2,5), i va servir a l'Esperit deixant-se posseir per Ell i sent portadora i missatgera del seu poder (cf Lc 1,39-56). Així la Trinitat en l'Església, reunió de fills obedients a la voluntat amorosa del Pare, comunitat de vida i dedicació als pobres amb el Fill i instrument al servei de l'Esperit.

AMBIENTACIÓ

El lloc és la nostra pròpia **casa**, i encara que ens sembla estrany, també pot ser un lloc ple d'aventures. Allí és on un pot alliberar la seua curiositat, omplir-se de colors i sabors, conrear la imaginació, aventurar-se amb valor al desconegut... Però sempre generar moments de recreació amb la gent que més ens vol, amb la nostra Família. La qual avui està més que convidada a passar la vesprada amb els Juniors.

L'objecte que obtindrem en aquest lloc seran **els coberts, el plat, i el got**. Mitjançant els quals, ens alimentem i enriqueim en la nostra llar. Agraïm aquests béns que se'ns ofereixen i els compartim, un símil perfecte de la nostra vida i l'actitud que hem de tenir en ella. Plat – Cobert – Got són tres elements la unió dels quals és necessària per a la seua completa funció.

t

UNIDAD Y TRINIDAD
233-911.805

UNITAT : TRINITAT

DIA de la **FAMÍLIA** al **CENTRE**

TÍTOL de l'ACTIVITAT

TEMPS i NIVELL

OBJECTIUS

INTRODUCCIÓ

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

SI VIUS Y ESTIMES, ENTENS LA TRINITAT

TOTS

- Reconèixer a Jesús com a fill de Déu i com un exemple a seguir (Pacte).
- Descobrir que Jesús es fill de Déu i germà dels homes (Identitat).
- Valorar la família i els amics com a vincles d'unió que debem reforçar i tindre en compte (Experiència).
- Analitzar les nostres relacions familiars des del model de la Sagrada Família (Estil).

"Hem buscat l'Amor de Déu en tots els llocs que hem pogut. Ara anem a buscar-lo en les coses que ens son més conegudes, més quotidianes i a més, ho anem a fer amb les persones que més estimem: els nostres pares".

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- En els mapes pot venir definit l'ordre de les proves perquè no hagen coincidències ni proves buides.
- L'educador del control central deuria estar fix o recolzat per un altre educador.
- El joc del SALÓ s'ha de dinamitzar adequadament, amb rapidesa o fer-ho oral.
- El joc del PASSADÍS pot fer-se com una pista americana, i amb diverses files índies.

TIPUS d'ACTIVITAT

Joc de Proves

DURADA

2h y 30 min.

RESPONSABLE

Nº SESSIONS

1 sessió

MATERIAL

- Bolígrafs.
- Mapes amb el lloc de cada prova.
- Reflexió de la mateixa.
- Galetes.
- Mantega.
- Nocilla.
- Safates.
- Llençol.
- Objectes per a "habitacions".
- Càmera de fotos.
- Cançó de Brotes de Olivo i aparell reproductor.
- Claus.
- Cofres.
- Mural, paper continu.
- Pintures.
- Guitarra.
- Parament.
- Berenar.
- Fulles impreses del compromís per a les famílies.

UNITAT : TRINITAT

EXPERIÈNCIA

Esta activitat estarà ambientada en una casa, una gran casa on passem la major part del temps en família. Com no anem a parar, anem a necessitar una mica de menjar per a alimentar-nos tant física, com espiritualment i alguna cosa per a poder prepara'ns-ho i portar-nos-ho a la boca.

Es faran grups de 2 o 3 famílies i tindrem diversos controls que seran una part de la nostra vida quotidiana, del dia a dia i ho anirem intercalant amb missatges xifrats que seran el nostre aliment espiritual. Els equips tindran un plànol de la seua "casa" incomplet. En este mapa, trobarem interrogacions que indicaran el lloc (que seran les diferents dependències de la casa) on trobarem les proves. Cada centre Juniors en relació al seu espai, realitzarà el seu propi plànol. Les proves es poden trobar en l'**annex I**. Necessitarem llocs "ambientats" degudament per a l'execució de la prova (una cuina, un saló...) i a més llocs que propicien la reflexió, on es puga estar un tranquil, una espècie de xicotet oratori.

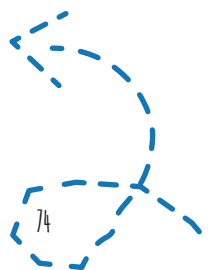
En cada control i en cada reflexió se'ns donarà una clau. Amb eixa clau, anirem al control central i se'ns obrirà un xicotet cofre amb un tros de mapa per a continuar l'activitat. El plànol al dors tindrà el missatge de l'**annex II**, de manera que estaran completant una idea que arreplega el sentit del dia d'avui.

REFLEXIÓ

En aquest plànol, trobarem interrogacions que indicaran una posició on trobarem els llocs de reflexió. Seran llocs en els quals es puga estar tranquil i poder llegir en silenci la reflexió. Les reflexions les trobem en l'**annex III**.

COMPROMÍS

Després de l'activitat en família, ens adonarem, que hem après de la importància de la nostra família, la qual cosa ens fa créixer el cuidar-la, fer-la créixer i així fer créixer als quals estan al nostre al voltant. En el quadre de l'**annex IV**, trobem petites accions que podem realitzar per a passar moments divertits, entranyables i espirituals que ens faran créixer com a família. Podeu canviar-los, afegir, retocar, però sabent que aquesta vesprada ens anirem amb el compromís de ser una família unida i ens portarem aquest quadre a casa portant l'aventura dels dissabtes allí.

UNITAT : TRINITAT

CELEBRACIÓ

En acabar el joc i l'explicació de compromís tota la comunitat podrà celebrar una "Festa" solucionant així a eixa necessitat que teníem a l'inici d'estar ben alimentats per a l'aventura. Seria el moment idoni per a guardar en la nostra motxilla el parament que ens permet alimentar-nos, que per si solament no prou, per a un menjar complet fa mancada tots els coberts, Què passa si tinc forqueta i ganivet i em serveixen una sopa? Fent un símil amb Mare, Pare i Esperit Sant.

Abans de berenar li donem gràcies al senyor per poder gaudir dels aliments que el senyor ens brinda, per la companyia dels pares en aquest dia i per donar-nos l'oportunitat de professar aquest amor incondicional que ens uneix.

Finalment recordar que no n'hi ha prou amb alimentar-se físicament, que "No sols de pa viu l'home" i hem d'alimentar-nos de la paraula de Déu. Per a açò hem d'acudir a l'eucaristia, i si és en família, millor.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

Es podrà preguntar als pares que tal va ser l'activitat, així com el dissabte següent preguntar en els racons d'equip pel compromís a casa i animar als pares al fet que compartisquen les seues experiències publicant alguna foto/comentari de el "compromís a casa" en la xarxa social del centre o manar-ho a l'equip d'educadors.

UNITAT : TRINITAT

ANNEXOS

ANNEX 1: PROVES

CUINA

Anem a alimentar-nos, i per a açò anem a realitzar el pastís més gran de la història.

Farem el pastís de galeta amb mantega o nocilla banyant en llet la galeta...

La idea és que cada "grup" elabore una capa d'aquest pastís gegant, de manera que siga un pastís elaborat per tots para després compartir-la en un moment de convivència.

SALÓ

És el nostre lloc d'entreteniment, encara que quasi sempre veient la T.V. Anem a inventar altres maneres d'entretenir-nos, escriurem un conte només llegint l'última frase que va escriure el nostre company... El resultat final serà un conte elaborat per tots que podrem llegir al final. L'única cosa que es dirà és que el títol del conte és "La meua família en temps de Jesús".

HABITACIONS

Mare meua! Va a venir una visita i hem d'arreplegar tot en un temps establert. Però cal arreplegar-ho tot. Hi haurà coses amagades, difícils de recordar... Es proposa un memory sota un llençol estès en el sòl hauran nombrosos objectes que després haurem de col·locar com estaven. L'educador alçarà el llençol 10 segons i hauran de memoritzar la posició dels objectes, mentre que l'educador fa una foto per a recordar-la. Tot seguit els mourà a tots del seu lloc i hauran de restablir l'objecte en la seua posició original en el menor temps possible. En finalitzar l'educador valorarà amb la foto l'èxit de la prova.

BANY

És el lloc dels vertaders Tenors i Sopranos de la casa, doncs Qui no es posa a cantar en la dutxa? Així doncs farem una petita dansa titulada "Jo em banyo..." una dansa de repetició acompanyada per gestos diu així:

- Con la "A", ¡yo me baño en un corral! (Es gesticula un cercle al voltant d'un tronc)
- (Repetixen Tots)
- Con la "A", ¡¡yo me baño en un corral!! (Ara amb més intensitat altre cercle més gran)
- (Repetixen Tots)
- ¿Pero... Y si me ven? (Gesto de vergüenza)
- (Repetixen Tots)
- ¿¿Pero... Y si me ven?? (Més intensitat Gest de vergonya)
- (Repetixen Tots)
- ¡Que me vean! (Gest de despreocupació)
- (Repetixen Tots)
- ¡¡Que me vean!! (Més intensitat Gest de despreocupació)
- (Repetixen Tots)
- Yo sigo con mi tarea (Gestos d'ensabonar-se els braços)
- (Repetixen Tots)
- A chi-chi boing boing boing
- (Repetixen Tots)

(Continuaría con todas las vocales cambiando los dos primeros versos:

"E" -> Tonel

"I" -> Barril

"O" -> Cajón

"U" -> Baúl)

UNITAT I TRINITAT

PASSADÍS

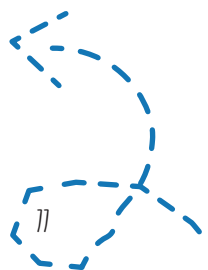
Una carrera pel passadís és difícil de fer sense molestar als altres que estan descansant. Però ho anem a intentar. Hem de portar el pal de la granera (sense granera) a l'altre costat del passadís en una fila Índia. Així un deixarà caure el pal i un altre passant per darrere ho haurà d'agafar abans que caiga. S'haurà de completar un recorregut, si cau es tornarà a iniciar el recorregut.

ANNEX II: IMATGE EXEMPLE PER AL REVERS DEL PLÀNOL I EL MURAL

SI VIUS, SI ESTIMES, SI T'ENTREGUES EN LA TEUA FAMÍLIA,

VIUS LA TRINITAT

UNITAT I TRINITAT

ANNEX III: REFLEXIONS

Primera reflexió (Cuina)

Del sant Evangeli segons Lluc 10,38-42

"Anant ells de camí, va entrar en un poble; i una dona, animenada Marta, li va rebre en la seua casa. Tenia ella una germana anomenada Marí, que, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seua paraula, mentre Marta estava atrafegada en molts quefers. Per fi, es va parar i va dir: «Senyor, no t'importa que la meua germana em deixe sola en el treball? Dis-li, doncs, que m'ajude.» Li va respondre el Senyor: «Marta, Marta, et preocupes i t'agites per moltes coses; i hi ha necessitat de poques, o millor, d'una sola.»

Segona reflexió (Saló)

Oració per la Família

"Fes, Senyor, que en la nostra casa, quan es parle, sempre ens mirem als ulls i cerquem créixer junts; que ningú se senta només; que els problemes dels altres no siguem desconeguts o ignorats, que puguen entrar tots i siguem benvinguts. Senyor, que en la nostra casa siga important el treball, però no més que l'alegria; que nostra major riquesa major siga estar junts.

Senyor, que en la nostra casa el més feble siga el centre de l'atenció; que el més xicotet i el més vell siguem els més volguts; que el matí no ens faça por, perquè Déu sempre està a prop; que cada gest estiga ple de significat; que et donem gràcies per tot el que la vida ens ofereix i el teu amor ens dona.

Senyor, que la nostra casa siga el lloc d'acolliment com la casa de Marta, Marí i Lázaro en Betania. Amén."

Tercera reflexió (Habitacions)

Vídeo de **Lead India: The Tree** <http://www.youtube.com/watch?v=GPeeZ6viNgY>

Quarta reflexió (Bany)

Cançó en el mateix vaixell de Brotes de Olivo mentre fem un mural de la família. Amb música tranquil·la, reflexionarem i escriurem el que per a nosaltres és la nostra família, el que fem en la nostra família.

*Todos vamos en el mismo barco.
Todos somos del mismo barro. (bis)
Lo gozoso y lo triste del mundo
Llega a todos más tarde o temprano.
Haz que todos nos sintamos uno.
Que sintamos que somos hermanos.*

Quinta reflexió (Passadís)

Un dia un grup de cristians savis i piadosos van clamar al cel a la recerca d'una resposta.

La pregunta era Quin és la clau Senyor, perquè el món visca en harmonia?

De sobte els cels es van obrir i després d'un magnífic baluern la veu de Marí, la mare de Jesús els va dir: "Comoditat"

Tots es miraven entre si, sorpresos a l'escolta aquella paraula, aquell terme d'aquella que es va entregar sense condicions i va donar un si sense comoditat alguna. Un home preguntà de nou, comoditat mare?

Ella va respondre. Si, la clau per a un món nou és: Com vaig donar, doneu. Així com jo vaig donar, doneu vosaltres al vostre proïsme.

Com vaig donar, doneu vosaltres Fe, com vaig donar, doneu vosaltres esperança, com vaig donar, doneu vosaltres caritat, com us dia al meu fill, doneu-vos vosaltres als vostres germans, en definitiva, com vaig donar, sense límits, doneu vosaltres.

UNITAT : TRINITAT

Després de l'activitat en família, ens hem adonat, hem après de la importància de la nostra família i el que ens fa créixer el cuidar-la i fer-la créixer i així fer créixer als quals estan al nostre al voltant. Aquest quadre, són petites accions que podem realitzar per a passar moments divertits, entranyables i espirituals que ens faran créixer com a família. Podeu canviar-los, afegir, retocar, però el cas és tenir un moment, de ser família unida. **Nostra casa també pot ser un lloc on viure aventures!**

PARE	Fem el sopar junts.	Beneïm la taula amb una senzilla oració.	Explicuem una anècdota de quan els pares érem xicotets, comparant-la amb la vida d'ara.	Donar tres mostres d'afecte diferents a cada membre de la família.	Les fotos de les noces, recordem el dia del matrimoni dels nostres pares.	Gaudim de la naturalesa. Planejem una eixida en família.	Visitem o resem pels malalts.
	Sopar en família: l'important és comentar cadascú què tal va. Expressem com ens sentim. Apaguem tele, i telèfons mòbils, internet,... perquè no ens molesten.	Veiem junts les fotos del nostre bateig.	La caixa dels desitjos: Cada membre de la família té una capseta on posa desitjos senzills. Els altres intenten complir un desig de la persona que li toque.	Donar les gràcies per algun detall a un altre membre de la família.	Planificar junts el cap de setmana.	Creguem junts un àlbum nou que arreplegue còpies de fotos dels nostres avis i fins i tot besavis i grans moments fins a l'actualitat.	Creguem un racó d'oració per a la família.
FILL							
ESPERIT SANT	SAVIESA	FORTALESA	INTEL·LIGÈNCIA	CONSELL	CIÈNCIA	PIETAT	POR DE DÉU
	Comentar amb els iaïos quins coses han après que no estiguen en els llibres.	Llegir junts en el Nou Testament, Primera carta als Corintis 12, 12-27 refl.	Compartir una mica de l'après durant el dia amb la família.	Fer un arbre genealògic de la família. Afegir una o diverses virtuts de cada membre.	Receptes o cures(remeis) que saben els avis (i si no apuntem es perdran).	Encendre una vela i acordar-nos dels nostres sers estimats uns minuts.	Acudim a l'Eucaristia tots junts.

FIDELITAT : ETERNITAT

FORMACIÓ

La fidelitat és una propietat essencial de l'amor. Per la seua mateixa essència l'amor tendeix a crear una comunitat entre persones, que només pot conservar-se amb la voluntat de ser fidels de la fidelitat de l'amor recíproc. El que caracteritza la fidelitat és l'element de la perseverança, de la durada en el temps.

La conducta amorosa i fidel de Déu envers nosaltres, ens convida poderosament a la fidelitat. En efecte, el prototip i el primer fonament de tota fidelitat humana és la fidelitat de Déu.

La paraula fidelitat inquieta moltes persones perquè requereix el compliment de moltes coses (amor, respecte, compromís, lleialtat, ...). Molts hem experimentat aquesta paraula a través de relacions personals, ja sigua en una amistat o en el festeig. Desafortunadament, moltes vegades ha estat d'una manera negativa per causes d'infidelitats. Però és important adonar-se que en la relació més important de la nostra existència, la relació que tenim amb Déu, és en la qual podem tenir tota la seguretat que viurem amor, respecte, compromís i lleialtat. Per què? **Perquè Déu és SEMPRE fidel!**

En el Seu gran amor, Déu ha fidel fidel des de sempre. La fidelitat de Déu és eterna i perfecta. Els Salmos testimonien l'immens que és l'amor del Senyor amb nosaltres, el seu poble. Diu en el Salm 36:6 "*Senyor, el teu amor està sobre els cels i la teua fidelitat passa els núvols.*" Més enllà d'on arriba la teua mirada, més infinit que l'univers, és la fidelitat i l'amor que el teu Déu et té.

Potser les nostres experiències humanes han tacat la nostra imatge d'aquest concepte de fidelitat. Doncs, la **Fidelitat de Déu sobrepassa la dels éssers humans**. Però és impossible que Déu deixe de ser fidel. Déu és sempre fidel malgrat els nostres errors.

Diu en 2 Timoteu 2:13 "*Si som infidels, ell continua fidel, ja que no pot desmentir-se a si mateix.*" Déu no pot deixar de ser el que Ell és. Ell no pot deixar d'estimar-te, no importa com de gran siga el teu pecat i la teua falta. Tan gran és la seua misericòrdia. El Salm 89:31 diu "*Si els meus fills abandonen La meua llei i no viuen segons Les meues decisions, si profanen els meus preceptes i no guarden els meus manaments, El meu amor no els el negaré ni renegaré de la meua fidelitat. No trencaré la meua aliança ni canviaré el que va eixir d'Els meus llavis.*" I encara més clar ens diu Sant Pau a Romans 3: 3 "*És veritat que alguns d'ells no li van respondre, però farà la seua infidelitat que Déu no siga fidel? Ni pensar-ho!*"

Moltes vegades, és en els moments difícils quan ens desesperem, i quan dubtem de la fidelitat i presència de Déu. Però és en aquests moments quan la presència de Déu és més palpable. Diu en 1 Corintis 10:13, "*De fet, vosaltres encara no heu patit més que proves molt ordinàries. Però Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. En el moment de la prova, vos donarà força per superar-la.*" Déu és fidel a La seua promesa de donar-nos la força, en el Nom de Jesús, de vèncer qualsevol situació, malaltia o temptació. **El Senyor roman Fidel durant les nostres proves.**

Així doncs, la fidelitat eterna, constant, indestructible en el temps, és un atribut de Déu perquè és una de les característiques de l'Amor.

FIDELITAT I ETERNITAT

AMBIENTACIÓ

El lloc que visitarem en l'activitat serà **una muntanya** que desitja ser escalada per l'Equip Juniors, ja que en ella podrem trobar una situació de risc en què l'ajuda i la confiança en els nostres companys exploradors, i aquesta vegada també escaladors, serà fonamental.

Com sempre, anirà acompanyat d'un objecte, que en aquesta ocasió es tractarà d'**una corda**, la qual ens ajudarà a arribar al cim d'aquesta muntanya. Una corda que serà per a nosaltres símbol d'unió i adherència entre dues persones que s'estimen. Un objecte que ens porta a conèixer la nostra relació amb Déu i la seua eterna fidelitat, ja que per un extrem som nosaltres els que la prenem, i per l'altre extrem, que ve des del cim de la muntanya, és el Senyor que mai deixa anar la seua part de la corda (fases el que faces Ell sempre et serà fidel). Déu està a prop teu assegurant amb la seua corda i mai t'abandona.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

FIDELITAT i ETERNITAT

TÍTOL de l'ACTIVITAT	ALLÀ ANEM, EVEREST!					
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Entendre als Profetes com a enviats de Déu per anunciar la Nova Aliança (Pacte). - Descobrir que Jesús es "Fill de Déu" i "germà dels homes" (Identitat I). 					
INTRODUCCIÓ	Els xiquets s'endinsaran en una aventura d'escalada que no podran completar si no són fidels als seus companys i viceversa. A través d'aquesta experiència descobriran la FIDELITAT de Déu.					
EIXOS TRANSVERSALS	-Treballar en equip, companyerisme, coordinació grupal.					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- En augmentar el nombre d'equips s'ha d'augmentar el nombre de sobres.
- Seria ideal que les persones a les quals se'ls fa una foto amb la panyoleta no foren Juniors.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Rallye de proves	<ul style="list-style-type: none"> - Mapa (un per grup). - Sobres amb proves (un per equip i prova). - Pintura. - Paper. - Càmera. - Benes d'ulls. - Galetes. - Pintura de cara. - Sílfates. - Frase incompleta. - Gots plàstic. - Sal.
DURADA	
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

FIDELITAT : ETERNITAT

EXPERIÈNCIA

Avui ens espera un gran repte. Tindrem l'oportunitat d'escalar una de les muntanyes més difícils del món, l'**Everest**. Però no tot serà un camí de roses, ja que ens trobarem amb certes proves que haurem de superar si volem arribar al cim. En cadascuna d'elles tindrem l'oportunitat de conèixer a un profeta.

Es divideixen els xiquets en 3 grups i a partir d'ací comença el joc. A cada grup se li dóna un mapa que han de seguir en tot moment si volen completar el repte. Al mapa estan les altures que han d'anar superant (**annex I**). En arribar a cada altura es troben 3 sobres (un per a cada equip). Agafen el sobre que pertany al seu equip i fan la prova corresponent (**annex II**). Si la superen aconseguen una síl·laba escrita que necessitaran posteriorment i passen a la següent base. Així fins que aconseguisquen arribar al cim. Allà al cim, hi ha una frase (**annex III**) a la qual li falten certes síl·labes (les que ells han aconseguit durant el seu recorregut). Han de completar-la. Una vegada fet això, els educadors llegiran la història sobre un alpinista que, gràcies a la fidelitat de Déu, aconseguix salvar la seua vida (**annex IV**). Finalment, se'ls entregarà la corda.

REFLEXIÓ

Després de l'experiència, ens reunirem tot l'Equip Juniors.

L'escalada a la muntanya ha estat una experiència que ells sols no haurien estat capaços de superar sense l'ajuda dels seus companys. Això no hauria estat possible sense la relació de confiança que tenen amb el seu Equip Juniors, la qual ha d'estar basada, i està, en la fidelitat. Igual que ells no traïrien al seu equip, als seus amics, no han de traïr mai a Déu, ja que Ell no ho farà mai.

La corda representa la fidelitat de Déu, que és eterna i perfecta. Està basada en l'amor incondicional, i és el primer fonament de tota relació humana. Déu és sempre fidel a nosaltres i sempre està al nostre costat, tant en els millors moments com en els pitjors. És en aquests, en els moments difícils, quan la fidelitat de Déu és més palpable. No ens abandonarà mai, no deixarà anar la corda perquè caiguem.

COMPROMÍS

Cada xiquet escriurà en un paper una o dos persones a les que guarda afecte i pensa que ha de ser-li fidel, i es comprometrà a això. En la corda, cada xiquet amarrarà aquest paper. Una vegada estiguen tots els papers amarrats, guardaran la corda a la motxilla perquè els acompanye i recorde aquest compromís que a dia d'avui estan acceptant.

FIDELITAT : ETERNITAT

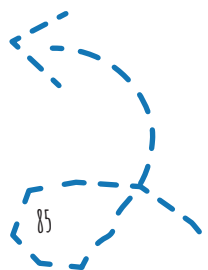
CELEBRACIÓ

Llegirem tots junts l'oració de gràcies sobre la fidelitat de Déu agafant la corda entre tots els components de l'Equip Juniors, i després guardarem la corda a la motxilla perquè ens acompanye durant tota la nostra aventura, mai sabem quan la podem necessitar (**annex V**).

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

Es podria fer un petit Quiz de preguntes amb puntuacions en finalitzar l'activitat o abans de començar la propera sessió. També es podria posar com una tasca que portaren escrit el següent dia "quin significat li hem donat a la corda" (menys de 5 línies).

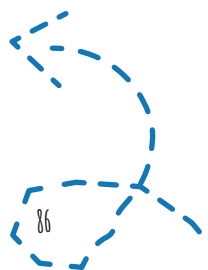
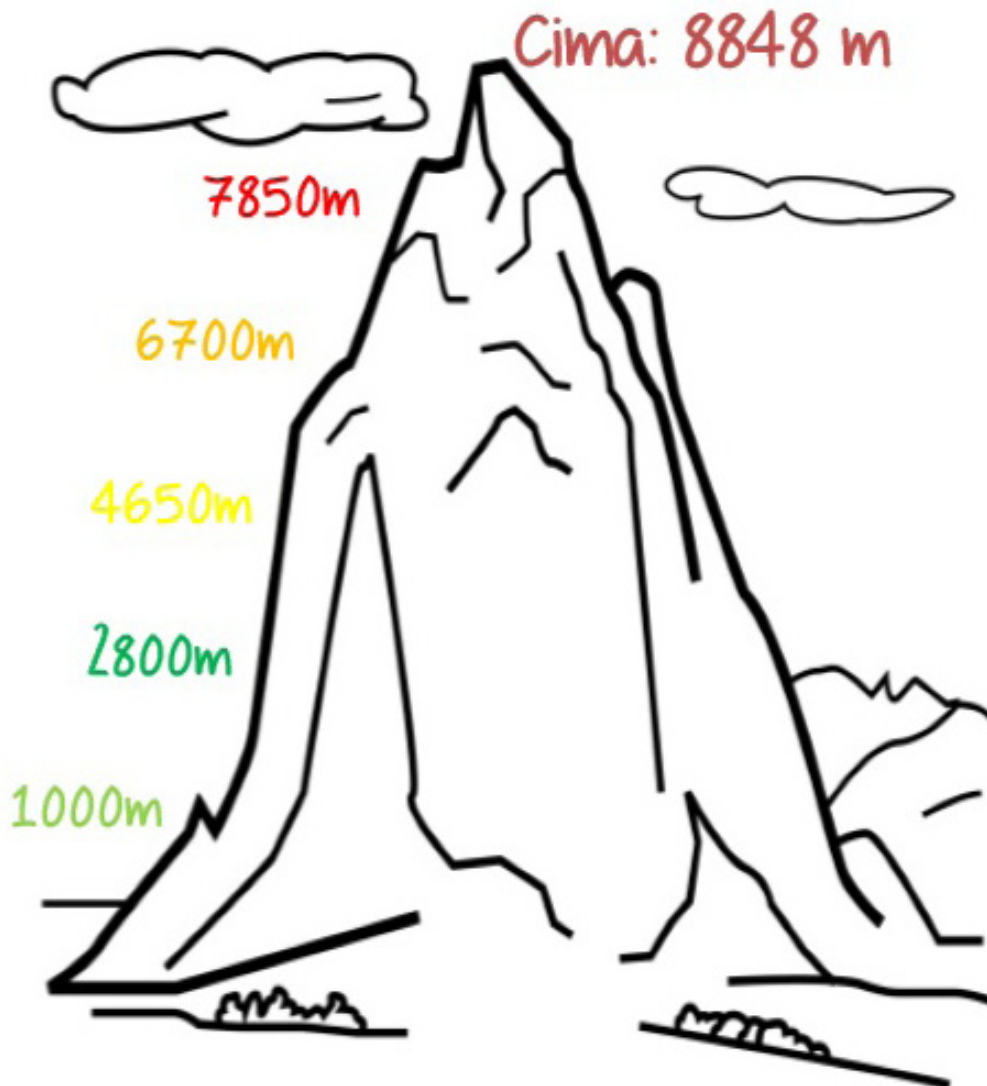
FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEXOS

ANNEX I:

EVEREST

FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEX II:

METRES	PROFETA	PROVA
1000	ISAÏES	Es posen per parelles: un amb els ulls embenats i un altre amb la boca plena de galetes i les mans lligades. El que té els ulls embenats ha de pintar-li la cara a l'altre, i l'altre no pot guiar-lo en cap moment.
2800	GEREMIES	Aconseguir 7 fotos amb 7 persones diferents que porten la panyoleta posada.
4650	LAMENTACIONS	Fer un castell, però cada un dels components de la torre ha de subjectar a la boca un got amb sal que no se li pot caure.
6700	EZEQUIEL	Ballar 5 danses diferents. La primera només es pot cantar amb la a, la segona amb la i, la tercera amb la i, la quarta amb la o i la cinquena amb la u.
7850	DANIEL	Pintar entre tots un crismó gegant utilitzant només el nas.

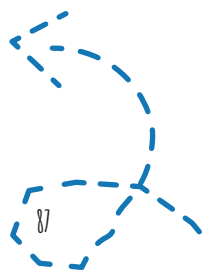
ANNEX III:

(No trencaré la Meua Aliança ni canviaré el que va eixir dels Meus llavis)

NO / __CA__ / __ /
 __UA / __LI__
 NI / __A__ / EL / __ / / EI__
 __ / __ / LLA__

Les síl·labes que han d'aconseguir són:

TREN - RÉ - LA - ME - A - AN - ÇA - CAN - VI - RÉ -
 QUE - VA - XIR - DELS - MEUS - VIS

FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEX IV: L'HISTÒRIA DE L'ALPINISTA

Un alpinista, desesperat per conquerir l'Aconcagua, va iniciar la seva travessia després d'anys de preparació, però volia la glòria per a ell només, per tant va pujar sense companys. Va començar a pujar i se li va anar fent tard. No es va preparar per a acampar, sinó que va seguir pujant, va decidir arribar al cim. Va enfosquir. La nit va caure amb gran pesadesa, a la part alta de la muntanya no es podia veure res. Tot era negre, no hi havia lluna i les estrelles estaven cobertes per núvols. Pujant per un clavegueram, a 100 metres del cim, va rrelliscar i es va desplomar pels aires, queia a una velocitat vertiginosa.

Només es podia veure ràpides taques més fosques que passaven en la mateixa foscor i la terrible sensació de ser engolit per la gravetat. Seguia caient, i en eixos angoixats moments, li van passar per la ment tots els grats i no tan grats moments de la vida. Ell pensava que anava a morir, però, de sobte va sentir una estirada i molt forta que quasi el parteix en dos. Com tot alpinista experimentat, havia clavats estacques de seguretat amb cadenats a una llarguíssima soga que el tenia agafat per la cintura. La velocitat i la força de la caiguda eren fortes però, no obstant això, la corda no es va trencar. L'alpinista va quedar penjat fins a l'alba i al sortir el sol va aconseguir baixar sa i estalvi. Gràcies a la corda, a aquesta corda que no es va trencar, l'alpinista va salvar la seva vida.

ANNEX V:

GRÀCIES

Gràcies Senyor Jesús
per ser sempre fidel a les Teues promeses,
especialment a la d'estar sempre amb nosaltres.
Que la Teua presència misericordiosa
ens moga a caminar amb fe
confiant amb el Teu etern amor i fidelitat.

FIDELITAT i ETERNITAT

TÍTOL de l'ACTIVITAT	Des-LLIGA'T					
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Experimentar i reflexionar sobre les reaccions dels deixebles de Jesús i la seua Mare, La Mare de Déu, després de la seua mort a la creu, i identificar-se amb ells (Experiència I). - Experimentar en primera persona, com viure l'Evangeli a través de la fidelitat incondicional dipositada en el Senyor (Estil de vida III). 					
INTRODUCCIÓ	En molts moments de les nostres vides hem tingut dubtes, dubtes sobre si seguïem el camí adequat. Sobre la fidelitat de Déu, si sempre està amb nosaltres. Avui anem a descobrir que hem de superar aquests dubtes com els deixebles i estendre l'estil de vida de Crist en el món.					
EJES TRANSVERSALES	- Autodescobriment de nosaltres mateixos i la nostra identitat com a cristians.					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ						

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

L'educador ha d'emplenar en el desert el nom de cada adolescent, on pose en gran NOM DE LA PERSONA.

Encara que menys important, també ha de tenir en compte que el desert està escrit en neutre (masculí), si es dirigeix a les xiquetes, en algunes coses es pot canviar el gènere de les paraules perquè se senta, també, més identificada.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Desert de reflexió	<ul style="list-style-type: none"> - Deserts preparats (annex I) (annex II). - Cordes (una per persona). - Corda general. - Creu. - Bolígrafs (Un per persona). - Guitarra o aparell reproductor.
DURADA	
90 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

FIDELITAT : ETERNITAT

EXPERIÈNCIA

L'Equip Juniors una vegada reunits, se'ls repartix el desert (**annex I**) de manera individual. Els adolescents aniran lligats a una corda que simbolitza el vincle a la seua vida diària, personal, és a dir, el camí propi que cada un tria, moltes vegades no tenint en compte la presència o el disseny de Déu.

En obrir el desert es trobaran amb la història de l'alpinista que li demana ajuda a Déu i dubta si fer-li cas. Als adolescents, se'ls donarà l'opció de triar que farien ells. En acabar el desert (**annex I**), cada membre de l'Equip Juniors desencadenarà la seua corda i es reunirà al complet juntament amb l'educador, per tal de lligar-se tots junts i unir aquest conjunt de cordes al xerpa (la creu que tindrà l'educador) i, així s'inicia la segona part del desert (**annex II**). Se segueix aquesta segona part, tots junts però en silenci.

REFLEXIÓ

Escriuran en un full com han acabat ells la història de l'alpinista, dient els dubtes que els han assaltat i les coses amb les quals les vencerien. Conservaran aquest final per a un futur, quan tinguen dubtes, veure què és el que els va empènyer al desert a "canviar la corda" i amarrar a la creu.

Pretenem que l'adolescent s'adone que tot cristià té dubtes, ningú és perfecte i pot defallir en qualsevol part del camí. Però, quan això passa, l'adolescent no està sol, està acompanyat per Déu.

Té el testimoni de cristians que s'han fiat de Déu, i en aquesta confiança Déu no els ha fallat.

Amb aquesta confiança dipositada en Déu, d'aquest SI a la seua voluntat, ens fiem d'Ell, veient que és possible canviar el món donant testimoni. Recordeu: "Els Juniors canviarem el món".

COMPROMÍS

Per concloure, com a símbol del seu compromís adquirit, a cada membre de l'equip se li repartirà una cinta de ras que farà de polsera de color blau clar, com a símbol del "SÍ" que La Mare de Déu va donar a la proposta del Senyor.

D'aquesta manera, els adolescents accepten que en moments de debilitat, deixaran que la Voluntat de Déu es complisca, afirmant la seua Fidelitat en Ell deixant els dubtes enrere i sent testimonis en el món.

La corda utilitzada es guardarà a la motxilla de l'explorador, havent descobert un dels atributs de l'amor de Déu.

CELEBRACIÓ

Escoltarem i cantarem la cançó "Sé fiel a la verdad" de Brotes de Olivo (**Annex III**).

FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEXOS

ANNEX I: DESERT 1

Conten que un alpinista, desesperat per ser el primer i únic a conquerir l'Aconcagua va iniciar la seua travessia després d'anys de preparació. Com volia la glòria per a ell sol, va pujar sense companys. Alhora, un equip d'escalada guiat per un xerpa molt experimentat es trobava amb el mateix objectiu, escalar l'Aconcagua.

Conta la llegenda que, l'alpinista solitari va començar a pujar i se li va anar fent tard, i més tard, i no es va preparar per a acampar, sinó que va decidir seguir pujant decidit a arribar al cim, fins que es va enfosquir. La nit va caure amb gran pesadesa en l'altura de la muntanya, ja no es podia veure absolutament res. Tot era negre, zero visibilitats, no hi havia lluna i les estrelles estaven cobertes pels núvols.

Pujant per un penya-segat, a 100 metres del cim, va relliscar i es va desplomar pels aires... queia a una velocitat vertiginosa, només podia veure ràpides taques més fosques que passaven en la mateixa foscor i la terrible sensació de ser engolit per la gravetat.

Seguia caient... i en aquests angoixats moments, li van passar per la ment tots els grats i no tan grats moments de la vida. Ell pensava que anava a morir, però, de sobte va sentir una estirada molt forta que quasi el parteix en dos... Sí, com tot alpinista experimentat, havia clavat estaquetes de seguretat amb cadenats a una llarguíssima corda que el tenia agafat per la cintura.

En aquests moments de por, suspès pels aires, no li va quedar més que cridar:
"AJUDEU-ME DÉU MEU..."

De sobte una veu greu i profunda dels cels li va contestar:
"QUÈ VOLS QUE FAÇA?"

"Salva'm Déu meu"

"REALMENT CREUS QUE ET PUC SALVAR?"

"Per descomptat Senyor"

"LLAVORS DEIXA QUE ET LLIGUE A LA CORDA QUE ET SOSTINDRÀ AL GRUP GUIAT AL SERPA..."

Hi va haver un moment de silenci i dubte. L'home es va aferrar més a la corda i va reflexionar...

Què va fer al final l'alpinista? T'ho expliquem al final. Perquè ara ens interessa més una altra cosa Què faràs tu? Imagina't que eres l'alpinista. Què decideixes?

Igual que l'alpinista, tu també tens l'oportunitat de lligar la corda que et sosté, que et manté còmode... canviar a una opció més segura, el camí que Déu et proposa. Però clar, qui diu que siga el bo? No estàs segur, veritat? Tens l'oportunitat de saltar, de deixar-te portar, de fiar-te...

Però no t'espantes per tenir dubtes, per no saber si la teua opció és millor o pitjor que la que t'ofereix.

FIDELITAT : ETERNITAT

Però com sempre, tu decideixes. Eres lliure, ningú t'obliga a seguir, simplement Fia't.

Estàs disposat a llançar-te al buit? Pensa per un segon... Confiar? Tens dubtes? Com et sents ara?

Anima't a escriure ...

¿Lliure? ¿Alleujat? ¿Terroritzat? Tranquil, no eres el primer que se sent així, molts altres han passat ja per això. Molts han pogut sentir por en decidir canviar els seus plans pels quals el Senyor els enviava, molts han pogut dubtar sobre si era el correcte, han pogut titubejar a dir SÍ, i, què han fet? Potser aquesta història refresque la teua memòria...

Lectura del Sant Evangeli segons sant Lluc (1, 26-38)

Glòria a tu, Senyor.

En aquell temps, l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una xica, promesa amb un home de la nissaga de David, anomenat Josep. La xica es deia Maria.

Va entrar l'àngel a on ella estava i li va dir: "Déu et guarde, plena de gràcia, el Senyor és amb tu". En sentir aquestes paraules, ella es va preocupar molt i es preguntava què volia dir semblant salutació.

L'àngel li va dir: "No tingues por, Maria, Déu t'ha concedit la seua gràcia. Donaràs a llum un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim, el Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, i ell serà rei del poble de Jacob pels segles i el seu regnat no tindrà fi".

Maria li va dir llavors a l'àngel: "Com podrà ser això, si jo em mantinc verge?"

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seua ombra. Per això, el Sant, que naixerà de tu, serà anomenat Fill de Déu. També la teua parenta Isabel, que malgrat la seua vellesa, ha concebut un fill i ja està en el sisè mes la que cridaven estèril, perquè no hi ha res impossible per a Déu ". Maria va respondre:" Jo sóc l'esclava del Senyor; compliu en mi el que m'has dit ". I l'àngel es va retirar de la seua presència.

FIDELITAT : ETERNITAT

Per si no ho sabies, La Mare de Déu no va ser una persona molt diferent a tu. Per començar tenia poc més o menys la teua edat quan se li va aparèixer l'àngel Gabriel. Maria era una persona corrent, senzilla, humil. Va tenir por, igual que tu, a acceptar els plans de Déu. I és que Maria es va fiar de l'Esperit Sant, del seu missatge, ella no ho buscava, no entrava en els seus plans ser la mare del Salvador, del Fill de Déu, però tot i així acceptà, perquè quan deixes entrar Déu en la teua vida, tot canvia, perquè Déu et transforma la vida, et fa nàixer de nou, i ja res és igual. Maria aparçà tots els seus projectes i acceptà el nou i gran projecte de ser la mare del Messies. Però per tot això calia que Maria tinguera un cor generós que es deixera fer per Déu, ella era un d'ells, i quin cor! Va canviar la corda que la lligava a la seguretat de la seua vida, del seu món, per la que el Senyor li oferia. Sabia que alguna cosa millor estava per arribar.

I tu et preguntaràs, i a mi què? Per què estic llegint aquesta historieta? Doncs senzillament per això, perquè la història de La Mare de Déu no es diferencia tant de la teua: els dos sou joves que heu rebut la crida de Déu, tan sols depèn de tu fiar i seguir-lo, fer dels seus plans els teus. Encara que no sempre és tot tan fàcil, estan els dubtes, veritat? Tots hem passat per dubtes. Molts dubtes al llarg de la història: tu, jo, Maria, els deixebles ... Sí, sí, com lliges, els deixebles van dubtar del que es va prometre que anava a passar ... Et sona? A veure si aquest text et pot ajudar a recordar:

De l'Evangeli segons Lluc 24,13-35

Aquell mateix dia anaven dos d'ells a un poble anomenat Emmaús, que dista seixanta estadios de Jerusalem, i conversaven entre ells de tot el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, el mateix Jesús es va apropar a ells i va caminar al seu costat, però els seus ulls estaven com incapacitats per reconèixer-lo. Ell els va dir: «De què discutiu pel camí?» Ells es van aturar amb aire entristit. Un d'ells, anomenat Cleofàs, li respongué: «Eres tu l'únic resident a Jerusalem que no sap les coses que han passat allà aquests dies?» Ell els digué: «Quines coses?» Ells li van dir: «El cas de Jesús de Natza-ret, un profeta poderós en obres i en paraules, davant de Déu i de tot el poble: el van condemnar a mort i el van crucificar. Nosaltres esperàvem que seria ell el que anava a lliurar a Israel, però, amb totes aquestes coses, portem ja tres dies des que ha passat. El cas és que algunes dones del nostre grup ens han sobresaltat: han anat de bon matí al sepulcre i, en no trobar el seu cos, han tornat dient que fins i tot havien tingut una visió d'àngels que deien que ell vivia. Van anar també alguns dels nostres al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist.»

Ell els va dir: "Que poc enteneu i quant us costa creure tot el que havien anunciat els profetes! No havia de ser així i que el Messies patira per entrar a la seua glòria? "I començant per Moisès i continuant per tots els profetes, els va explicar que hi havia sobre ell en totes les Escripures. En apropar-se al poble on anaven i ell va fer com si seguira endavant, ells li van pregar insistentment: «Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha declinat.» Va entrar, doncs, i es va quedar amb ells. Assegut a la taula amb ells, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. Es van dir l'un a l'altre: «No estava cremant el nostre cor dins nostre quan ens parlava pel camí i ens explicava les Escripures?» I alçant-se al moment, es van tornar a Jerusalem i van trobar reunits els Onze i els qui estaven amb ells, que deien: «És veritat! El Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó! »Ells, per la seua banda, van explicar el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.

FIDELITAT : ETERNITAT

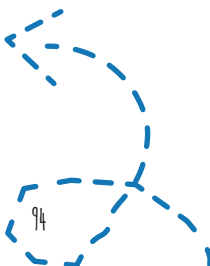
Què els va passar als deixebles? Tenien clar el que anava a passar en tot moment? I a la Verge? Com va ser la seua història de vida? Fàcil? Creus que no li va costar? I, l'alpinista? Dubtà sobre si fer cas a Déu o seguir aferrat a la seua corda... I tu?...

Que la corda està molt bé, que la corda és imprescindible per a la nostra escalada però, lliguem les nostres cordes a punts segurs. I què pot haver-hi més segur que la nostra fe?

ARA SI: Repetim la pregunta del principi: ¿Canviem la corda?

Anima't a escriure la teua resposta. Si decideixes deixar que el Senyor canvie la teua corda, canvie la teua vida... desencadena la corda a la que estàs lligat i passa a la següent pàgina.

Si no és així, estigues lligat però passa de pàgina també perquè vas a descobrir què li va passar a l'alpinista.

FIDELITAT : ETERNITAT

Si estàs llegint aquestes línies és que t'has decidit a canviar la corda, deixar canviar "la teua corda". Has passat por? T'has espantat, ni que siga una miqueta? Hauries, ja res és igual, has abandonat la seguretat, l'estabilitat a la que estàs acostumat, ja no pots preveure què passarà a continuació, els teus plans, els teus metes, els teus somnis... ho has abandonat tot, te n'adones?

Però ara sí que estàs prop del cim de la muntanya!! "Viure en la veritat per conquerir la meua llibertat" Però, imagine que voldràs saber quina haguera sigut l'altra opció. Què va ser el que va decidir l'alpinista? Doncs....

Explica l'equip de rescat que al dia següent van trobar penjat a un alpinista congelat, agafat amb força, amb les mans a una corda... Agafat a la seua corda, la qual no pensava ni volia deixar anar. La que va decidir que era la millor opció...

Li va fer por, no es va fiar, va pensar que podia arribar tot sol, li feia por. Por a dir: "sí, em fie" por a "deixar de fer la seua voluntat", egoisme per voler pujar ell sol. Voler seguir mantenint la seua corda a una subjecció equivocada, por a lligar la seua corda al Senyor... Però això no és l'important, l'important és que tu sí t'has subjectat a Ell, has tensat la teua corda i en el punt adequat.

No ho oblidés, has tensat la teua corda perquè has confiat, has dit sí, t'has fiat. I, per això, has tingut un final diferent al de l'alpinista. Ara si decideixes tornar a lligar-te per seguir escalant la teua subjecció serà la fe. Has començat aquesta reflexió lligat tu sol, lligat allà on estigues, ara Deslliga't i busca el teu educador, busca el teu equip.

Busca el teu educador, ell té alguna cosa més que donar-te.

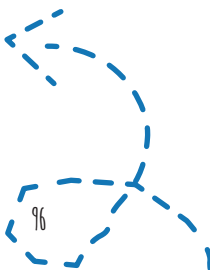
FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEX II: DESERT 2

Saps? eres el protagonista d'aquesta pel·lícula, d'aquest realitat que és la teua vida, fins i tot quan sembla un xou. De vegades una comèdia, altres un drama, una mica d'acció, romanços, aventures ... però el que importa és el final.

Un final que estàs escrivint ara mateix, llegint aquestes línies, en aquesta activitat. Digues, com et veus, diguem, d'ací a 50 anys? Casat? Amb molts fills? Treballant? Viatjant? Ric? Pobre? Feliç? Escriu.

Pots guardar aquests pensament que has plasmat i comprovar si tot això que tu pensaves s'ha dut a terme.

FIDELITAT : ETERNITAT

Espere que sigues feliç, però mai se sap, o si? Una cosa està clara, el teu futur dependrà del que faces ara, del que visques ara, de les decisions que prengues ara. Un consell: sigues responsable. Ara tens l'ocasió de complir els teus somnis, de convertir-te en el / la () que vols ser el dia de demà.

Fixa't, ja ho va dir l'àngel a Maria:

"No tingues por, Maria, Déu t'ha concedit la seua gràcia de Déu"

Molt bé podríem canviar per:

"No tingues por, (NOM DE LA PERSONA), perquè has trobat la gràcia davant de Déu"

Està clar home! I si no perquè et creus que t'han triat? No tingues por, perquè per als temorosos, pels covards, el futur és el desconegut, per als dèbils és l'inabastable. En canvi, per als valents, és l'oportunitat.

Bé, tens l'oportunitat, però tens l'oportunitat de què? Tu que creus?

Atura't per un segon, t'adones? Recorda l'alpinista, es va quedar com un glaçó per voler "la glòria per a ell només". Tingues-ho present perquè es va morir congelat, i això és una mica complicat ...

Tornem al d'abans, tenim clar que volem ser feliços. Bé, tenim clar que un àngel va cridar a Maria, i tenim clar que a nosaltres algú ens crida. A nosaltres ens crida Déu a estar a Juniors, però com?

Juniors té com a objectiu: "Porta als seus membres, xiquets, adolescents i joves, a ser testimonis de Jesucrist".

Al fiar-te, i dir sí i canviar la corda, en venir a aquest centre, has començat o començarà una nova etapa en la teua vida, has començat un camí preciós, ple d'aventures i desventures, d'alegries i desgràcies, de lluita, sacrifici i sofriment, de treball, i sobretot de Fe. Al final del camí és quan trobaràs la teua recompensa perquè quan tot es torne negre, gris i fosc, trobaràs una llum al final del túnel, perquè és gràcies a Déu i a les teues ganes per seguir-lo, a aquestes forces que has tret del teu interior com diu la frase "sense cansar-me amb lleialtat i alegria"

A partir d'ara deixes de ser un xiquet i et converteixes en missatger de felicitat, en una eina en mans de Déu, en un exemple de com cal viure per a la nostra societat.

La corda té moments tensos i no tan tensos, tot depèn de la relació que tingues amb Déu, de la teua predisposició a Ell i als seus plans. No et preocupes per les teues aptituds ja que Déu no tria als capacitats, sinó capacita els elegits.

I què pots fer tu?

Posa't en mans del Senyor, Ell sabrà que fer amb tu. Tingues clar que has de treballar com si tot depenguera de tu, però has d'esperar perquè tot depèn de Déu.

Però, la pregunta que et rondarà és: què faig? Veritat? Què pots fer?

"Demaneu, i Déu vos donarà; busqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà." (Mateu 7:7) Perquè al que demana se li donarà, al que busca, trobarà i a qui truca, li obren.

I, és que, no és una tasca senzilla. Però ningú va dir que fóra fàcil. Poques coses hi haurà més difícils d'escalar que l'Aconcagua.

Però, ja ho saps, el secret és amarrar bé la corda, lligar-la i relligar-la. I després? Comptar a tots els altres alpinistes el secret de la teua subjecció, la fidelitat a la voluntat del Senyor.

Firmat: (

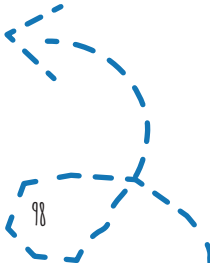
).

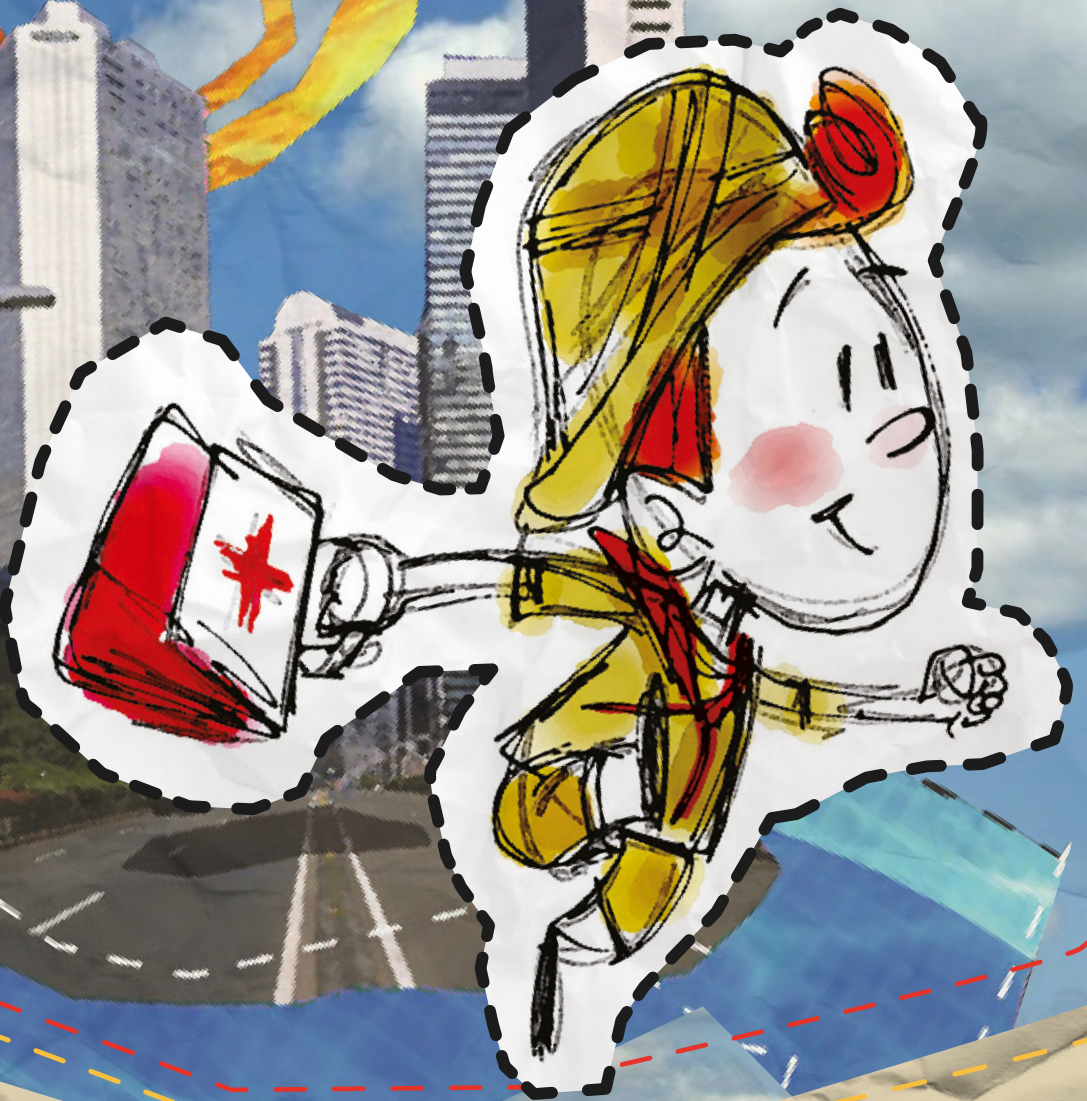

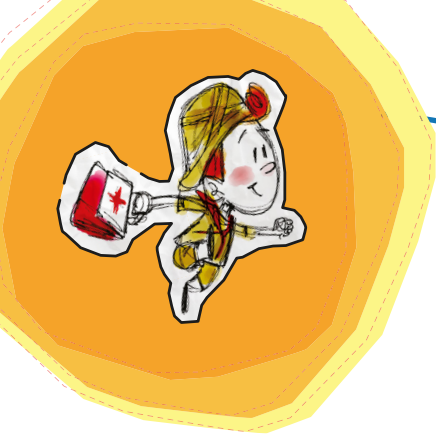
FIDELITAT : ETERNITAT

ANNEX III: SÉ FIEL (cançó nº 74 del cançoner diocesà de Juniors MD)

Sé fiel a la verdad.
Sigue a tu corazón.
No te dejes llevar.
Busca a tu vida razón.
Siente la alegría de vivir según la voz de tu alma.
Y no dejes de pensar que es Dios el que te habla.
Más no cambies su voz por tus palabras.
Hoy no hay sinceridad.
Busco mi propio yo.
Sigo siempre mi verdad.
Es la mía, no de Dios.
Quiero comprender que la verdad está en el Evangelio.
Y he de darme a los demás, amar será mi sello.
Y perder mi identidad y ser de ellos....

MISERICÒRDIA I COMPASSIÓ

FORMACIÓ

La Bíblia destaca la misericòrdia de Déu com una disposició seua que beneficia a l'home pecador i clarament estipula que tenim salvació per la seua misericòrdia. Vegem el que diu **Efesios 2:1-5**:

1 I ell us va donar vida a vosaltres, quan estàveu morts en els vostres delictes i pecats, 2 en els quals vau caminar en un altre temps, seguint el corrent d'aquest món, conforme al príncep de la potestat de l'aire, l'esperit que ara opera en els fills de desobediència, 3 entre els quals també tots nosaltres vivim en un altre temps en els desitjos de la nostra carn, fent la voluntat de la carn i dels pensaments, i érem per naturalesa fills d'ira, el mateix que els altres. 4 Però Déu, que és ric en misericòrdia, pel seu gran amor amb que ens va estimar, 5 encara estant nosaltres morts en pecat, ens va donar vida juntament amb Crist (per gràcia sou salvats).

No mereixeríem la més mínima compassió per tot el que vam fer en la nostra vida abans de conèixer a Jesús, però no per res se li crida a Déu "Pare de misericòrdia" (**2 Cor 1:3**). Qui més seria capaç d'acostar-se a un mentider, borratxo, lladre, trampós, estafador, adúlter, fornicari, violador o assassí (la llista podria ser més llarga, però crec que el punt queda establert amb estos exemples) i amb amor sincer perdonar-ho i netejar el seu cor? És algo que tendeix a quedar fora de la força humana.

Siguem sincers, quan escoltem històries de terror al voltant de segrestos, violacions o assassinats, la nostra primera reacció (carnal i influenciada per pel·lícules o sèries de televisió) tendeix a ser de maleir als delinqüents, de clamar per una justícia que els tanque i castigue. Els sentiments de venjança tendeixen a ser més freqüents que els de la misericòrdia. Tendim a orar per la víctima, no pel delinqüent. No obstant açò als ulls de Déu, tots dos són destinataris de la seua misericòrdia. Ell és el "Déu de tota consolació."

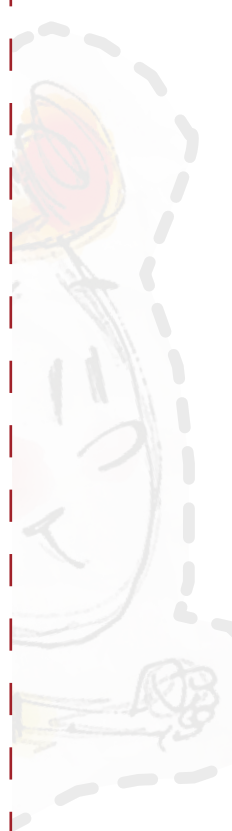
3 Beneït siga el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist, Pare de misericòrdies i Déu de tota consolació, 4 el qual ens consola en totes nostres tribulacions, perquè puguem també nosaltres consolar als quals estan en qualsevol tribulació, per mitjà de la consolació amb que nosaltres som consolats per Déu. (2 Cor 1:3-4)

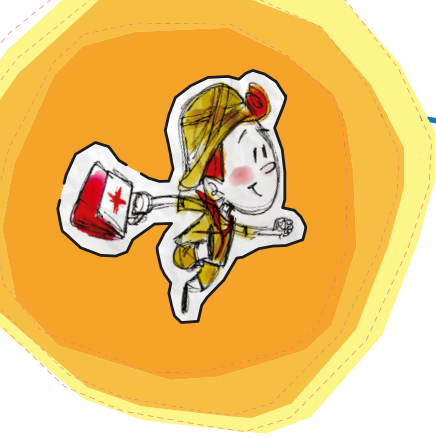
Notem, d'acord al versicle 4, que la misericòrdia no és exclusiva de Déu. Nosaltres també podem mostrar-la a aquells que estan en problemes. En el seu ministeri públic Jesús va mostrar misericòrdia envers els malalts, els necessitats i els desproveïts d'atenció espiritual:

Recorria Jesús totes les ciutats i llogarets, ensenyant en les sinagogues d'ells, i predicant l'evangeli del regne, i sanant tota malaltia i tota dolència en el poble. (Mat 9:35)

Com a seguidors de Jesús, no solament podem, sinó hem de mostrar misericòrdia. Encara que l'anterior és una asseveració a la qual pocs s'atrevirien a refutar, hem de meditar amb cura totes les seues implicacions i evitar que es quede en l'abstracte. Igual que el discurs de Jesús sobre que no existeix mèrit a estimar a els qui ens estimen, considerem alguns casos difícils: Com mostrar misericòrdia al gendre borratxo que no solament camina amb prostitutes, sinó que a més colpeja a la nostra filla? Com acostar-se al rodamón afectat per la seua situació actual i que està clarament mesos sense usar un sabó? Com trobar temps per a anar a visitar a l'anciana malalta tancada no solament en la seua casa, sinó en la seua pròpia amargor? Com trobar valor per a dirigir-se al jove que ven droga als joves en la porta del col·legi?

Com fer-ho quan escatimem el nombre de visites als nostres pares i avis? Com fer-ho quan, com a pares, ni tan sols atenem els esdeveniments esportius o culturals en les escoles dels nostres fills, quan hem deixat de jugar amb ells i en compensació els lliurem un control remot? Com fer-ho quan els nostres germans o parents polítics s'enfonsen en problemes econòmics i només els expressem que hagueren d'haver posat més cuidat en la seua economia? (De nou, la llista es queda curta, afeg el teu cas particular).

MISERICÒRDIA I COMPASIO

En definitiva, la misericòrdia de Déu abraça al pecador **AMB EL SEU PECAT**, Malgrat **EL SEU PECAT**. Ho accepta i mestressa íntegrament de ser persona, amb les seues virtuts i defectes. La misericòrdia mira a l'altre i ho acull i accepta, no pel que és sinó pel que està cridat a ser i es compadeix per tot allò que fa que li impedeix ser PERSONA.

Esta és la part de Déu que més ens costa acceptar: que estime a tots els seus fills per igual, que els abraçe sense distinció alguna. Però no oblidem que no hi ha res més sanant i restaurador que ser abraçat per un altre i sentir-te acceptat tal com eres, malgrat la teua fragilitat, debilitat i caigudes constants. I açò és el que fa Déu amb i per nosaltres.

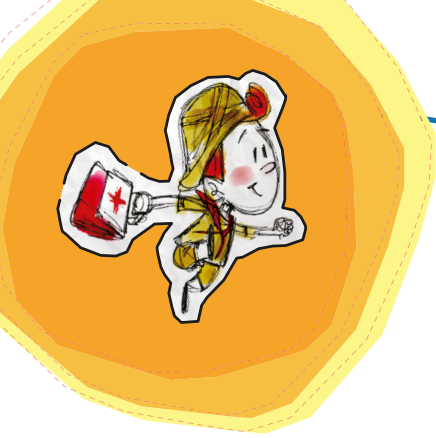
AMBIENTACIÓ

Ens trobem en **una ciutat**, una metròpolis de gran grandària. Que sembla que té de tot, però especialment està plena de pobresa, marginació, solitud, tristesa entre la multitud... aquestes són les ferides d'esta ciutat. Però... Què farà que cicatritzen les ferides d'aquesta ciutat? Serem nosaltres capaços de sobreposar-nos davant tanta necessitat?

Davant estes preguntes l'objecte que descobrirem en aquest lloc, una **farmaciola**, simbolitzarà la resposta que garantirà la cura d'aquestes ferides. Esta és, Déu que ens proposa una solució que nosaltres humanament no escolliries, la misericòrdia, per a sanar les ferides de la ciutat (sense caure en la subsanació Social). En la farmaciola trobarem les eines necessàries que Déu ens proporciona per a esmenar els problemes d'aquesta ciutat. Una ciutat que necessita de misericòrdia per part de tots per a trobar una estabilitat i el benestar social.

EN FINALTZAR L'ACTIVTAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

MISERICÒRDIA i COMPASIO

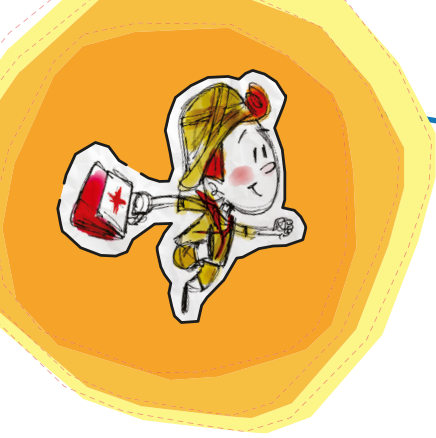
TÍTOL de l'ACTIVITAT	FLINK, L'EXTRATERRESTRE!					
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Conèixer els diferents moments de la celebració Eucarística (Pacte). - Entendre en la relació d'amistat amb Jesús la importància del perdó i sinceritat (Identitat II). 					
INTRODUCCIÓ	Els xiquets són els encarregats de curar la ciutat de Misercity amb l'ajuda de Flink, un extraterrestre mitjançant el qual descobriren la MISERICÒRDIA DE DÉU.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Treballar en equip. - Aprendre a empatitzar amb la gent de nostre entorn. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- Demanar autoritzacions si es va a abandonar les instal·lacions del centre.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Joc de proves	<ul style="list-style-type: none"> - Mapa del recorregut. - Parts de la història. - Paper higiènic. - Gots de plàstic. - Pilota. - Dibuixos farmaciola. - Màscara. - Gomet. - Folis.
DURADA	
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

MISERICÒRDIA I COMPASIO

EXPERIÈNCIA

Hui visitem la ciutat de Misercity, una **metròpolis** trista, plena de marginació i foscor. De sobte apareix l'alcaldé i ens diu que hem sigut triats per a salvar la ciutat. La nostra missió és anar pels diferents llocs de la ciutat i recopilar els fragments de la història d'un extraterrestre anomenat Flink. Si aconseguim completar la missió amb èxit, Flink ens donarà la solució que Misercity porta tant temps esperant.

Separem als xiquets en grups. En cada grup ha d'haver-hi un Educador. El primer que han de fer és posar-se un nom i un crit de guerra originals. Van a recórrer la ciutat i en cada lloc que visiten realitzen una prova o un joc, adjunts en l'**annex I**. En acabar cada joc es llig el fragment de la història de Flink que correspon a la prova realitzada i s'entrega al grup. La història la trobem en l'**annex II**.

Per a poder anar d'un lloc a un altre, s'entrega a cada grup un mapa de la ciutat en el qual està la ubicació dels llocs als quals han d'anar. Com l'activitat està pensada per a exteriors, el mapa ho podrà realitzar el propi centre segons el lloc en el qual es vaja a executar l'activitat, podent-se recolzar en una llista de carrers, plànol d'un parc, etc. En ell han d'aparèixer: un hospital, un col•legi, un parc, una biblioteca i una parròquia.

Una vegada recopilats els fragments llegim tots junts la història i Flink ens fa entrega de la solució: **La farmaciola**, una farmaciola Déu ens proposa per a sanar les ferides d'aquesta societat i que han de guardar en la seua motxilla d'explorador.

REFLEXIÓ

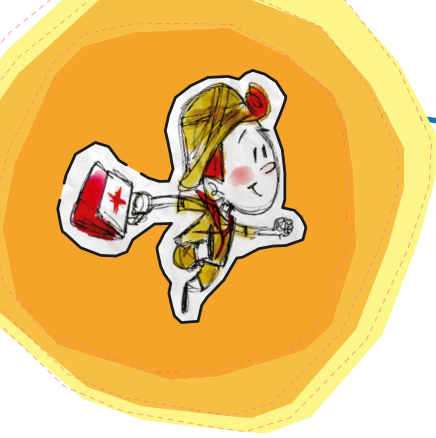
En la història de Flink hem vist els diferents moments de la celebració eucarística. Aquests o són únicament narracions sense sentit, si no que formen part de la nostra relació amb Jesús i Cadascun d'aquests moments ens permet acostar-nos més a ell, parlant-li, demostrant-li que seguim ací, i que volem seguir-li sense cansar-nos.

D'altra banda, en la farmaciola que ens han lliurat trobem la solució que Déu ens proposa per a sanar-la i que sense la seua ajuda no seria possible dur-la a terme, és a dir, ens dóna la capacitat de veure als altres tal com són, i així i tot acollir-los i abraçar-los amb els seus defectes i les seues virtuts.

En aquest moment del mètode es reparteix als xiquets la imatge d'una farmaciola, que tenim en l'**annex III**, i l'educador els explica que ells han de ser capaços també de voler als seus amics i a la seua família tal com són, i que encara que ens enfadem moltes vegades hem de saber perdonar.

COMPROMÍS

S'entrega a cada xiquet una careta amb la imatge de l'extraterrestre Flink, adjunta en l'**annex IV**, com a símbol que es comprometen a ser participants de la bondat, el perdó i amor de Déu.

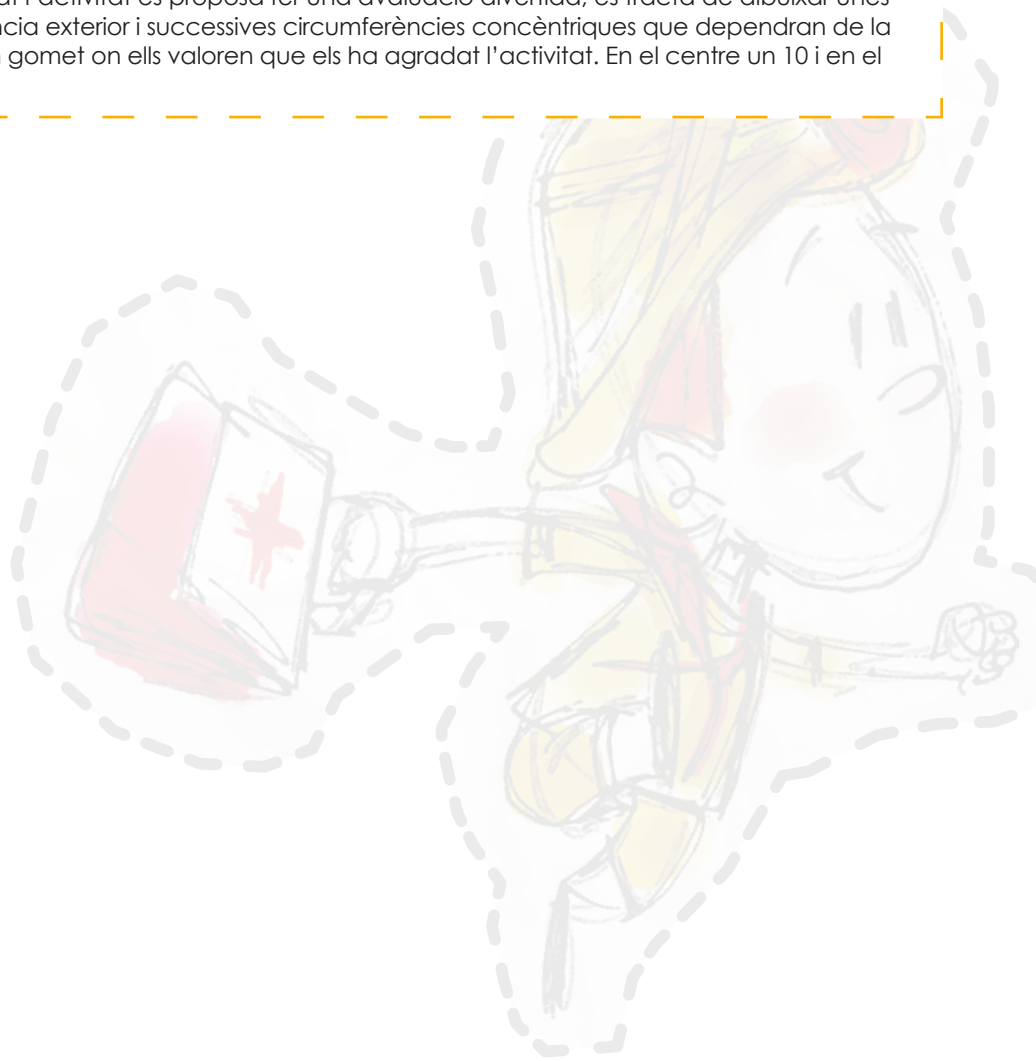
MISERICÒRDIA i COMPASIO

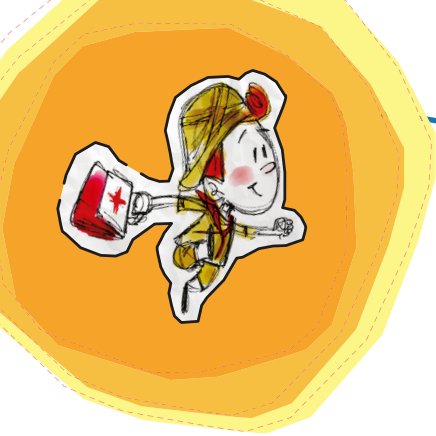
CELEBRACIÓ

Cantem tots junts 'Quiero', cançó 72 del Cançoner Diocesà, per a no oblidar mai que Jesús ens envia a estimar al pròxim com Ell l'estima.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

Per a saber si als xiquets els ha agradat l'activitat es proposa fer una avaluació divertida, es tracta de dibuixar unes dianes en un paper (una circumferència exterior i successives circumferències concèntriques que dependran de la grandària del paper) que peguen un gomet on ells valoren que els ha agradat l'activitat. En el centre un 10 i en el cercle exterior un 1.

MISERICÒRDIA I COMPASIO

ANNEXOS

Annex I: PROVES

HOSPITAL: Han d'embenar-se uns a uns altres el cos sencer amb paper higiènic. Una vegada estan tots embenats, ballen una dansa.

PARC: Carrera de relleus, una parella contra una altra. Ix un de la parella amb got de plàstic plens d'aigua en la boca, arriba fins a un punt determinat, torna de la mateixa forma i li xoca la mà al seu company, que ha de fer el mateix recorregut de la mateixa forma.

BIBLIOTECA: Juguen a 'declare la guerra'. Un membre de l'Equip Juniors llança a l'aire la pilota dient 'declare la guerra a... i el nom del xiquet i educador que vulga'. Este ha d'agafar la pilota i dir 'peus quiets', ja que els altres han arrancat a córrer. En eixe moment es queden tots quiets i que posseeix la pilota ha de llançar-la a un i donar-li abans que la pilota toque el sòl. Si ho aconsegueix, el que ha rebut el colp queda eliminat. La finalitat és eliminar a l'educador.

COL LEGI: Comença l'educador enxampant als xiquets. Aquest s'haurà de posar enmig de dues zones, una en la qual ja estiguen els xiquets i l'altra a la qual hagen d'anar. Els xiquets han de passar d'una zona a un altre sense ser enxampats. Aquell que siga enxampat s'uneix a l'educador per a enxampar a la resta.

PARRÒQUIA: Han d'aconseguir una jaqueta, un mitjó blau, un cinturó, unes ulleres de sol, una panyoleta, un pendent, i una goma del pèl.

ANNEX II:

Part 1 (s'entrega en l'hospital):

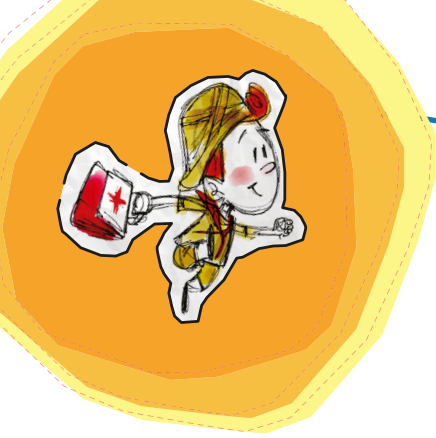
Ramiro era un xiquet d'allò més normal. Acudia tots els dissabtes al Juniors, li encantava tot el que allí feia i es divertia moltíssim amb els seus amics. Una vesprada, mentre es dirigia a la parròquia, va trobar pel camí un estrany ser, amagat i trist. Quan es va acostar va veure que era un extraterrestre. Sorprès, Ramiro li va preguntar què estava fent allí.

- He vingut des de molt lluny amb una missió, però no sé exactament què he de fer.
- Puc ajudar-te jo? – va dir Ramiro.
- No ho sé. L'única cosa que tinc és aquesta motxilla, i dins hi ha unes coses molt estranyes que no entenc.
- El que hi ha dins és una espècie de mapa amb uns símbols molt estranys. Jo t'ajudaré, sigues on estan aquests llocs i tinc un munt d'amics que també poden ajudar-te. Com et dius?
- Flink.

Part 2 (s'entrega en el parc):

Ramiro de seguida es va adonar del que significava el mapa. En ell s'assenyalava el que ells feien sempre que assistien a l'Eucaristia.

- És senzill, t'explicaré a poc a poc en què consisteix el que fem i perquè ho fem. Comencem amb el perdó. En aqueix moment cal reconèixer els nostres errors i reconciliar-nos amb Déu. No podem assistir a una Eucaristia sense penedir-nos primer per tot el que hem fet malament. Entens Flink?
- Sí, clar que sí. El primer ha de ser demanar perdó.

MISERICÒRDIA I COMPASIO

Part 3 (s'entrega en el col·legi):

- Després demanem alguna cosa que vulguem que succeïska, és a dir, podem demanar que Déu ens de força, alegria, que ajude als més desfavorits. Ell és bo, i ens escolta.
- Llavors és com el geni del llum? – va preguntar Flink.
- No, no exactament, però si tens fe i esperança, Jesús ajuda i atén les nostres peticions.

Part 4 (s'entrega en la biblioteca):

- I quan ja hem demanat perdó i hem fet les nostres peticions Què més cal fer Ramiro?
- Després d'açò hem d'oferir-li alguna cosa nostre, alguna cosa que demostre el nostre amor cap a ell, com a símbol del nostre compromís de fer d'aquest món un món millor.
- Li oferim el que nosaltres vulguem?
- Exacte, alguna cosa que nosaltres vulguem oferir, el que siga.

Part 5 (s'entrega en la parròquia):

- I per a finalitzar Flink, li donem les gràcies per tot el que dia a dia fa per nosaltres i per deixar-nos compartir este moment amb Ell, que és l'Eucaristia. Li agraïm que segueïska al nostre costat i que ens acompanye en el nostre camí.
- I així cada dissabte?
- Si, així tots els dissabtes, o qualsevol dia de la setmana.

Així el petit extraterrestre va comprendre la seua missió en la Terra, havia d'esbrinar per què els habitants d'aquest planeta es reunien en les parròquies i així transmetre, com va fer Ramiro, la importància dels moments que Jesús ens regala.

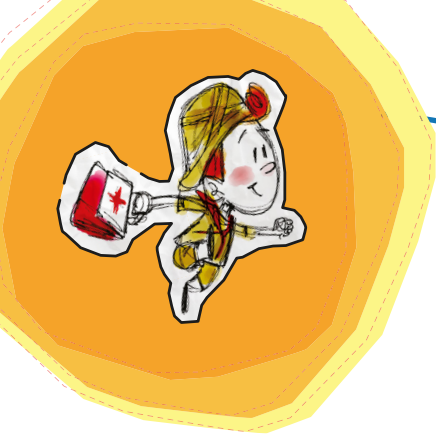

MISERICÒRDIA I COMPASIÓ

ANNEX III:

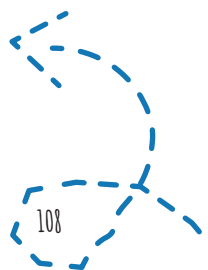
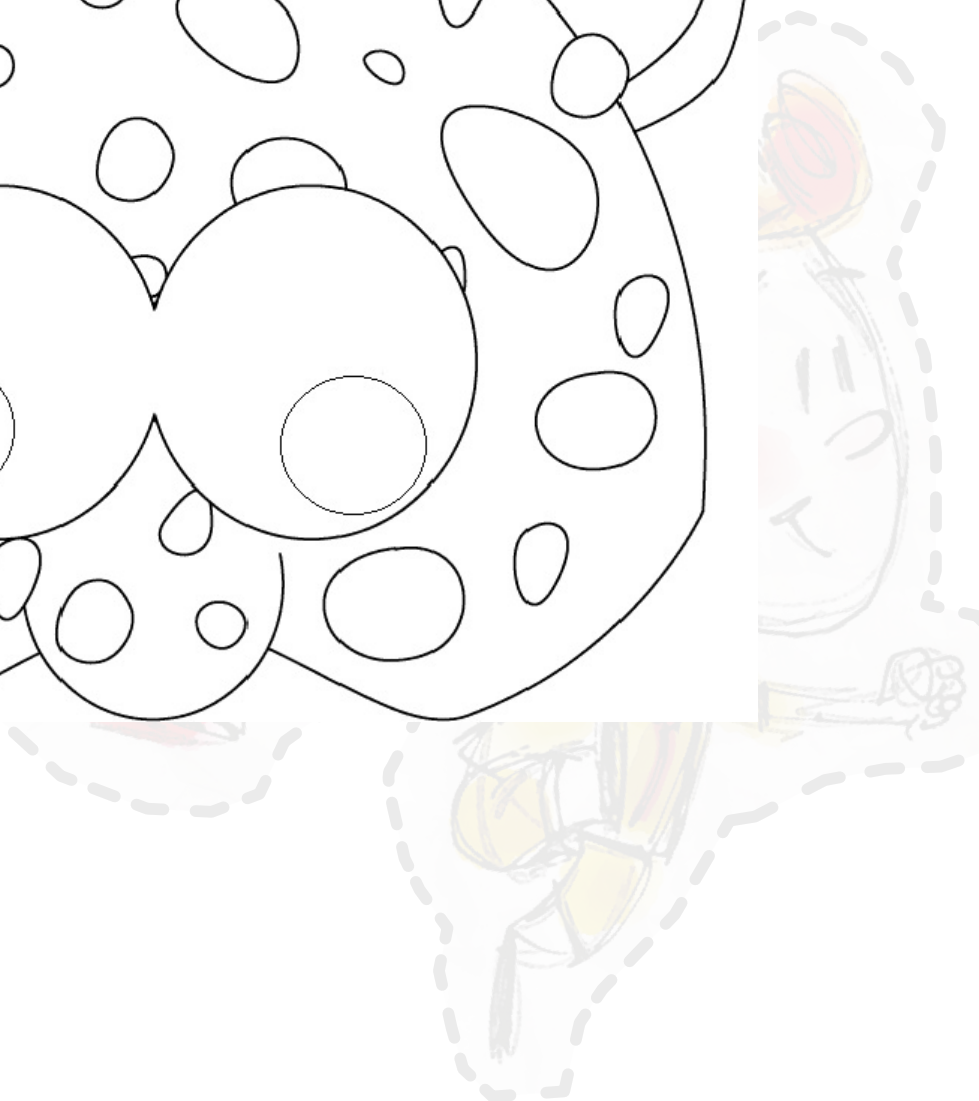
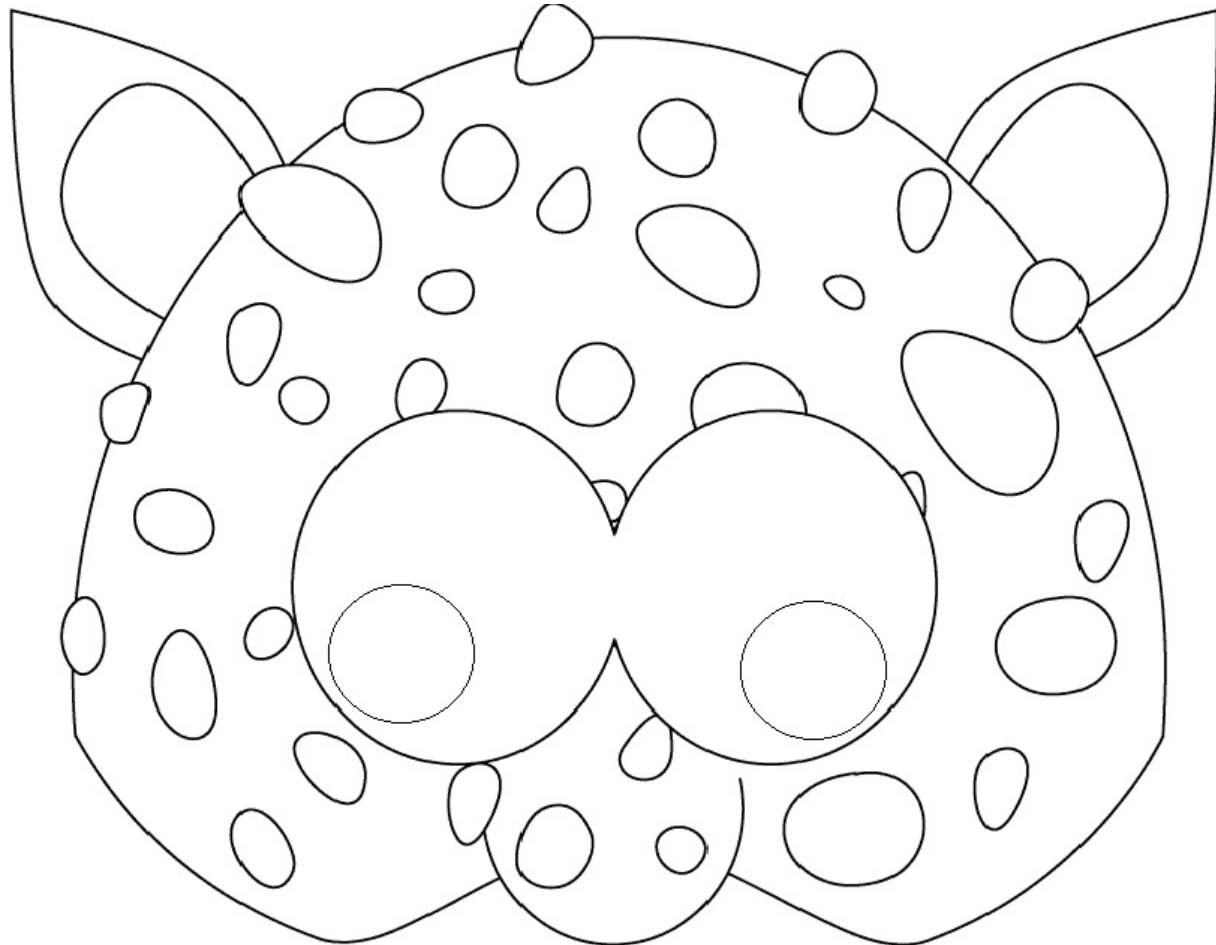

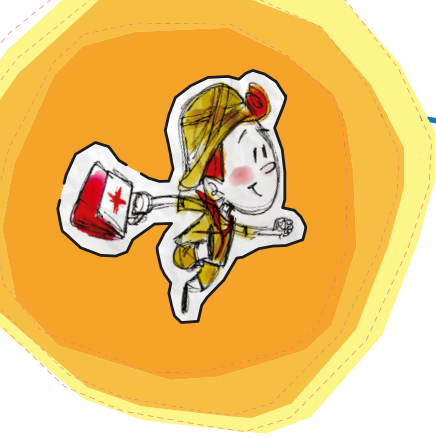

MISERICÒRDIA I COMPASIÓ

ANNEX VI:

MISERICÒRDIA i COMPASIO

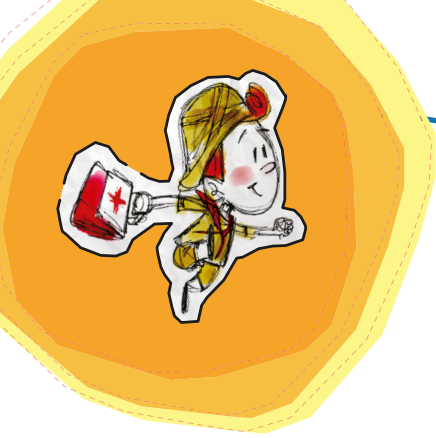
TÍTOL de l'ACTIVITAT	SANEM MISERICITY!					
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Reconèixer en la figura de Jesús les seues actituds davant els problemes socials (Experiència II). - Analitzar com és el perdó de Déu i com perdonem nosaltres (Estil de vida I). 					
INTRODUCCIÓ	Els adolescents són els encarregats de curar la ciutat de Misericity, però no van a ser capaços sense la MISERICÒRDIA DE DÉU.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Adonar-se que existeixen moltes desigualtats socials amb necessitat de resolució. - Treballar en equip. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- Important per a esta activitat no caure en la subsanació social. Déu ens fa i ens permet ser misericordiosos. Sense Ell ni el seu exemple no podríem ser-ho per la nostra condició humana.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Joc de proves	<ul style="list-style-type: none"> - Mapa del recorregut. - Dibuixos claus. - Dibuixos farmaciola. - Pistes dels llocs. - Benes d'ulls. - Paper higiènic. - Comba. - Safata. - Gots de plàstic. - Folis i bolis.
DURADA	
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

MISERICÒRDIA I COMPASIO

EXPERIÈNCIA

Anem a realitzar un recorregut per la ciutat de Misercity, una **metròpolis** marcada per la marginació i la tristesa. Som els encarregats de salvar aquesta ciutat i l'eina que necessitem per a sanar-la és una farmaciola.

Per a realitzar aquesta missió separem als adolescents en grups de quatre components i un educador si pot ser. Cada grup ha de posar-se un nom i crit de guerra originals, ja que van a competir entre ells. Iran d'un lloc a un altre realitzant una sèrie de proves, quedant com a guanyador l'equip que aconseguisca arribar abans a la meta.

A cada grup se li dóna un mapa de la ciutat en el qual està la ubicació dels llocs als quals han d'anar. Com l'activitat està pensada per a exteriors, el mapa ho podrà realitzar el propi centre segons el lloc en el qual es vaja a executar l'activitat, podent-se recolzar en una llista de carrers, plànol d'un parc, etc. En ell ha d'aparèixer: una casa, un hospital, un col·legi, un parc, un menjador social i una parròquia. En cadascun d'aquests llocs hi ha una prova a realitzar, que trobem en l'**annex I**. En acabar cada prova se'ls entrega una pista que han de resoldre per a esbrinar a quin lloc han d'acudir a continuació. Les pistes estan adjuntes en l'**annex II**.

Tots els grups tenen el mateix punt d'inici, la casa. Aquesta prova la realitzen tots els equips alhora, marcant així la posició d'eixida de cada grup: han de trobar unes claus repartides pel lloc de l'activitat. En elles està escrit l'ordre d'eixida. Les claus les trobem en l'**annex III**. L'interval de temps entre una eixida i una altra és de 3 minuts.

En finalitzar l'activitat se'ls entrega la **farmaciola**, una farmaciola que Déu ens proposa per a sanar les ferides d'aquesta societat i que han de guardar en la seua motxilla d'explorador.

REFLEXIÓ

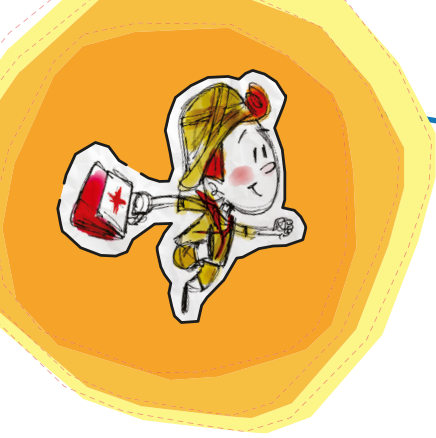
La societat està cada dia més ferida, més materialitzada. És una societat en la qual cada vegada predomina més la pobresa i la marginació com hem pogut observar en la ciutat de Misercity. En la **farmaciola** que ens han lliurat trobem la solució que Déu ens proposa per a sanar-la i que sense la seua ajuda no seria possible dur-la a terme, és a dir, ens dóna la capacitat de veure als altres tal com són, i així i tot acollir-los i abraçar-los amb els seus defectes i les seues virtuts.

En aquest moment del mètode els adolescents han de ser capaços de reflexionar si tenen present la misericòrdia en la seua vida. Poden fer-ho a través d'unes preguntes guiades que els realitze l'educador:

- Pensa en una discussió forta que hages tingut amb un amic. Abans d'enfadar-te amb ell, t'has posat en el seu lloc i has tractat d'entendre-ho?
- Quan veus per la televisió notícies sobre robatoris, assassinats, eres capaç d'orar pel delinqüent o assassí a més de per la víctima?
- Per què crees que Déu és misericordiós amb nosaltres? Tu eres misericordiós amb els altres?

COMPROMÍS

S'entrega a cada adolescent la imatge d'una farmaciola, que trobem en l'**annex IV**. Si realment estan compromesos a ser participants de l'amor i misericòrdia de Déu, es penjaran aquesta imatge en la pañoleta com a símbol d'aquest compromís.

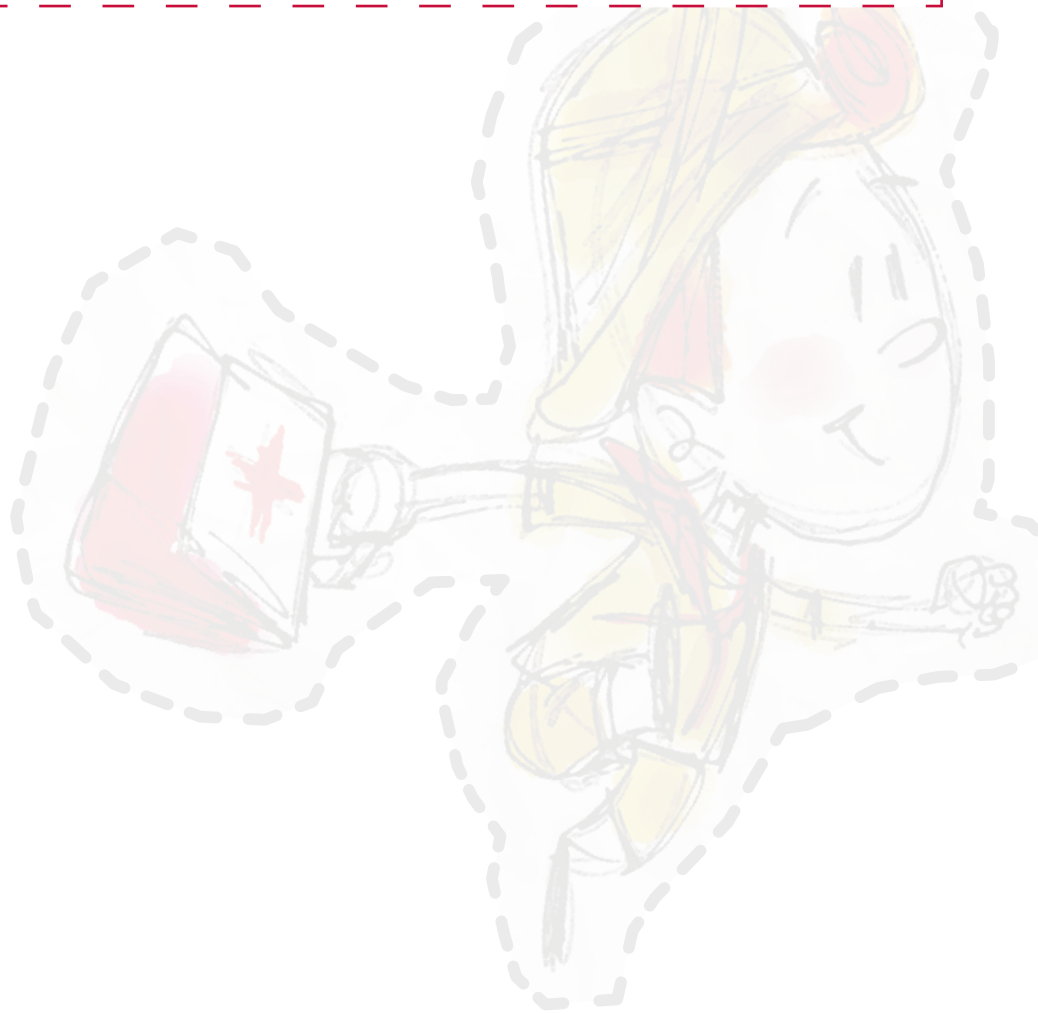
MISERICÒRDIA i COMPASIO

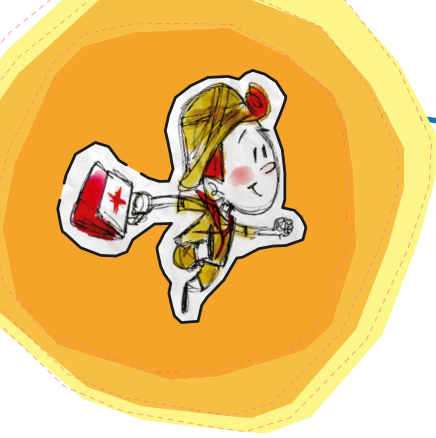
CELEBRACIÓ

Cantem tots junts 'Mándame', cançó 67 del Cançoner Diocesà, com a símbol de que volem estar enviats a curar la societat.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

En el moment de guardar la farmaciola a la motxilla d'aventura podem preguntar si algú pot explicar què és la misericòrdia i com podem sentir-la en el nostre dia a dia.

MISERICÒRDIA I COMPASIO

ANNEXOS

ANNEX I: PROVES

HOSPITAL: Es posen per parelles. Un de la parella, amb els ulls tapats, embena al seu company amb paper higiènic. Després els que han sigut embenats han de ballar una dansa.

COL·LEGI: Per parelles, un li dibuixa amb el dit en l'esquena a l'altre el que l'educador diga. Es fan tres rondes. Guanya la parella que més dibuixos haja encertat.

PARC: Tots els membres del grup han de saltar a la corda, d'un en un. Alhora que saltin han de donar voltes sobre si mateixos, amb un mínim de 10 salts.

MENJADOR SOCIAL: Carrera de relleus, una parella contra una altra. Ix un de la parella amb una safata en la mà en la qual hi ha gotes de plàstic plens d'aigua, arriba fins a un punt determinat, torna de la mateixa forma i li passa la safata al seu company, que ha de fer el mateix recorregut. Guanya la parella que realitzi abans el recorregut.

PARRÒQUIA: Fer un discurs de 'Perquè sóc Juniors' d'un mínim de paraules estipulat per l'educador.

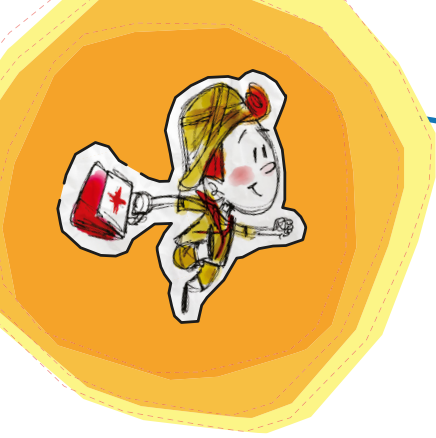
ANNEX II:

HOSPITAL: Ordenar les lletres.

THIOLAPS

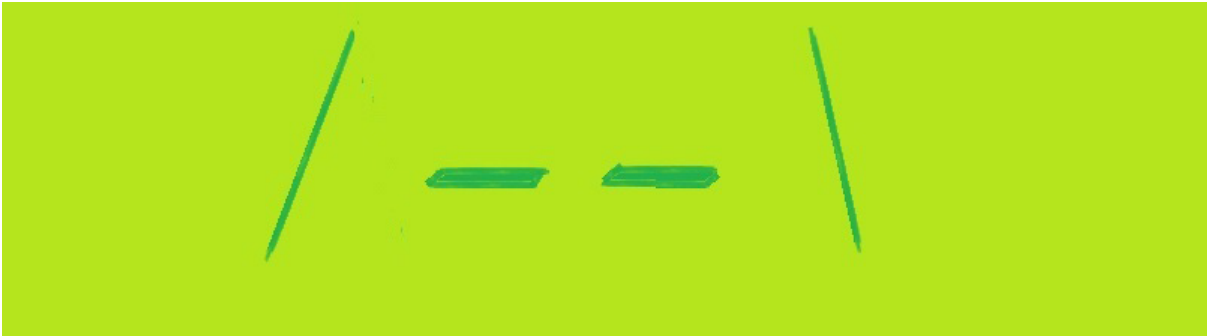
COL·LEGI: Endevinalla.

A ti acudo, en ti maduro,
trabajo y estudio, para el futuro.

MISERICÒRDIA: COMPASIO

PARC: Endevinar què és (gronzador).

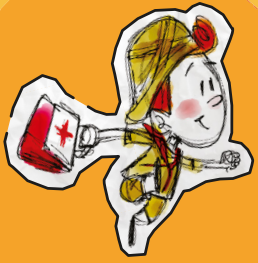
MENJADOR SOCIAL: Ordenar les lletres.

ERMOCDO OLSCAI

PARRÒQUIA: Endevinalla.

Lugar en el que celebremos que
Él se hace presente en nosotros

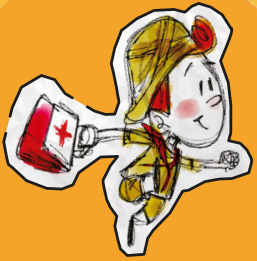
MISERICORDIA: COMPASIÓN

ANNEX III:

MISERICÒRDIA I COMPASIO

ANNEX IV:

MANAGED IN HANDLING
IN THE POSTAL SERVICE

VERDAD Y SABIDURÍA

MANAGED IN HANDLING
IN THE POSTAL SERVICE

VERITAT I SAVIESA

FORMACIÓ

Si et pares a pensar, hi ha moltes preguntes serioses en la teua vida de les quals no tens clara la resposta. Moltes vegades no és perquè no trobes respostes en el món, sinó que poques vegades pots fiar-te del tot d'allò que t'estan dient. La seguretat que el que estan responent-te té la seguretat de ser vertader.

En el món hi ha unes coses que ens donen més seguretat que unes altres. La ciència i la tecnologia, són els màxims representants d'aqueixa "veritat" que el món ens ofereix. Solucionen molts problemes, resolen moltes qüestions, i sempre estem esperant, quan alguna cosa no se sap, que l'investigador concret faça el descobriment exacte que responga a la pregunta.

Però hi ha preguntes molt importants i profundes que no sempre troben aquesta seguretat. Quan et preguntes qui eres? o para què estic ací? o quin és la meua destinació?, la resposta no és tan clara. És ací on podem preguntar-nos pel mateix Déu, doncs si estic vivint que Déu és creador de tot, en Ell ha d'estar continguda tota la veritat i tota la saviesa. Déu és la Veritat mateixa, les seues paraules no poden enganyar, és garantia de la seua paraula.

En aquells que descobreixen aquesta realitat de Déu, pots observar com poden lliurar-se amb tota confiança a la veritat i a la fidelitat de la paraula de Déu en totes les coses. L'és l'únic que pot donar el coneixement vertader de totes les coses creades.

Potser cerques un altre tipus de confirmació sobre el que cerques, però descobrint que Déu és la Veritat, vol dir que em puc fiar de les seues paraules, i que per tant seré més coneixedor de la veritat en la mesura que conega a Déu. En totes les seues obres, Déu mostra la seua benevolència, la seua bondat, el seu amor; però també la seua fiabilitat, la seua constància, la seua fidelitat, la seua veritat. La veritat serà aqueixa llum que il·lumina els teus dubtes, les teues preguntes, les teues foscor i tenebres. Allò que es veu enfosquit, és il·luminat, perquè Déu és Luz, en ell no hi ha tenebra alguna (1Jn 1,5).

És així que podem descobrir amb Déu nostra pròpia veritat, la nostra raó d'existir, el per què de totes les coses. I ací és on l'home té un camí preciós. Déu ens revela els qui som, d'on venim, per què estem ací i cap a on anem. I la veritat sobre l'home està a descobrir el que és a l'amor i com fer que l'amor ens porte a la plenitud de la vida.

I Déu, coneixedor de les nostres dificultats, ens ha mostrat el camí. El sap que en nosaltres s'ha sembrat el dubte, que no ens fiem que siga Ell la veritat. Açò és el pecat, allò que ens fa desconfiar i apartar-nos de Déu. Doncs ací, just per a salvar-nos d'aqueix dubte i fosc, Déu ens il·lumina per mitjà del seu Fill. Déu ho fa per mitjà de Jesucrist, camí, veritat i vida. Jesucrist és l'Amor fet carn, la veritat i saviesa de Déu feta carn. Jesucrist és la Veritat, perquè Déu és LLum.

En Jesucrist, que és home com nosaltres, podem descobrir la nostra pròpia veritat, la Veritat de Déu. No solament rebem la invitació a descobrir el que som, sinó que se'ns mostra realment entre nosaltres. Jesucrist descobreix a l'home qui és l'home. El seu lliurament per Amor, la seua vida per Amor, la seua mort per Amor, ens fa veure possible que la vida de l'home és l'amor, que la resposta que estem cercant, és el lliurament per l'altre fins a l'extrem, la demostració més gran de l'amor per l'altre. Aqueixa és la Veritat de Jesucrist, la Veritat de Déu. Déu li l'ha revelat als humils i senzills, li l'ha mostrat a través del seu Fill. Amb Ell, tot té resposta i gens cal témer.

VERITAT I SAVIESA

En definitiva, Déu és saviesa; en Déu està continguda tota la veritat i tota la saviesa perquè ell és el creador de tot; l'home serà coneixedor de la veritat en la mesura que conega al seu Déu; L'home savi és el que coneix el sentit de l'existència humana; la veritat sobre l'home està a descobrir el que és l'amor i com fer que l'amor ens porte a la plenitud de la vida; Déu ens revela els qui som, d'on venim, per què estem ací i cap a on anem, i ho fa per mitjà de la revelació, sobretot per mitjà de Jesucrist; Jesucrist és l'Amor fet carn, és la veritat i la saviesa de Déu feta carn; només Déu dóna resposta als grans interrogants de l'home; veritatis esplendor.

AMBIENTACIÓ

El lloc d'aquesta missió és **l'espai**, que representa tota la veritat que ens envolta. L'espai com a lloc d'observació exterior al nostre planeta, pot contemplar-ho en tota la seua esplendor i en tota la seua veritat. Es presenta com un lloc inassolible per a molts perquè no tothom té la saviesa per a arribar allí. Aquest lloc ens permet fer-nos una idea del xicotets que som i el gran que deu ser Déu i el seu Amor.

L'objecte que allí trobarem serà **una Bíblia**, símbol del coneixement, Déu que és el creador de tot, conté tota la veritat. La nostra veritat està a descobrir què és l'amor i com fer que ens porte a la plenitud, doncs ara tindrem una Sagrada Escripura que no solament ens indicarà llocs sinó que ens revelarà els qui som, d'on venim i a on anem.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

DAMAGED IN HANDLING
IN THE POSTAL SERVICE

SANTIDAD

ADDRESS SERVICE
REQUESTED

SANTEDAT

FORMACIÓ

La "experiència de Déu" no s'identifica amb la "experiència religiosa". Es pot tindre la segona, sense tindre la primera. La religiositat és el compliment d'unes obligacions religioses; i en eixe sentit, tots els pobles de l'antiguitat, inclús els més primitius, han viscut eixa religiositat; tots han sigut "religiosos" d'alguna manera. La paraula "religió", de la que procedix religiositat, ve del verb llatí "religare". L'home se sent lligat Déu per un conjunt de llaços dogmàtics, disciplinaris i salvífics que unixen a l'home amb Déu, un ser superior i poderós, a qui cal satisfer d'alguna manera, bé siga amb sacrificis i ofrenes o bé amb actes de culte, a poder ser fastuosos. Pertany a l'orde de l'enteniment i del sentiment, però no a l'experiencial. Si donem per assumit que el cristianisme no és una religió, sinó un estil de vida, conclourem que "lo religios" no és necessàriament cristià, encara que pot predisposar i facilitar la vivència cristiana. Altres vegades, també ho pot dificultar, si no es passa del mer sentiment i mer coneixement, a la pròpia experiència de Déu.

És molt coneguda l'expressió del gran teòleg Karl Rahner: "*el cristià del futur serà un místic, o no serà res*". I el Papa emèrit Benet XVI en la catequesi d'una de les Audiències Generals dels dimecres, va assegurar que "**sense oració no hi ha experiència de Déu**". Però què volem dir quan parlem de "experiència de Déu"?

La paraula "experiència" prové del verb llatí "experiri", que significa comprovar, saber per un mateix i no per altres; és una forma de coneixement o habilitat derivats de l'observació, de la vivència d'un esdeveniment, o provinent de les coses que succeïxen en la vida. Segons això, diríem que "experiència de Déu" equivaldria a conèixer Déu (en la mesura que siga possible) a través de vivències com el perdó, el consol, la pau, el sentir-se amat, saber-se segur junt amb ell, poder confiar contra tota esperança humana, etc... És a dir, descobrir vivencialment el que és Déu per a tu, però no per un coneixement de definicions, dogmes o estudi. No es tracta d'un coneixement científic, sinó d'un coneixement empíric. En l'experiència de Déu, es dona un moviment de dalt baix (Déu presa la iniciativa), mentre que en la religiositat és l'home el que tracta d'ascendir fins a Déu, per a complaure-li.

Deia el Papa que "sense oració no hi ha experiència de Déu". La raó és que l'oració ens porta a la intimitat, a la trobada profunda i sincer amb Déu. En l'oració valorem, també, l'acció amorosa de Déu. Deia Sant Agustí que "Déu està més íntim a tu, que tu mateix". I eixe Déu tan íntim a un mateix se li descobreix, fonamentalment, en l'oració, i s'arriba a tindre una experiència d'Ell, del seu ser i del seu fer. I un pot arribar al coneixement de Déu pels seus pròpies dades, les seues vivències, la seua experiència, no ja per un tractat de teologia ni per una catequesi sobre Déu (encara que açò també pot ajudar).

Tots els sants han tingut experiència de Déu, perquè han orat molt. El que Rahner deia sobre la necessitat de ser "místics" per a ser cristians, anava en eixa direcció. Hi ha una gran diferència entre el qual parla per experiència, i el que parla "de libro". És molt diferent el que et comunica algú que ha viscut experiencialment un esdeveniment (alegre o trist) i el que t'ho compta de "sentides". En este últim cas és una mera transmissió de coneixements, mentre que en el primer, és la vivència personal (o col·lectiva) la que actua.

La immensa majoria dels cristians, hui en dia, no tenen eixa "experiència de Déu", i la seua fe s'alimenta de coneixements. Unes relacions amb Déu, des d'eixe aspecte, deixen molt a desitjar, i mai seran gratificants. Però no ens enganyem; arribar a eixa experiència divina és gratuïta, però no fàcil.

SANTEDAT

AMBIENTACIÓ

Prepararem el viatge en el Centre i posteriorment visitarem el lloc de la nostra missió. Serà una illa enmig de l'oceà, de grans mides i en la que serà molt fàcil perdre's. En la qual necessitarem consell i guia per a sobreviure. Saber orientar-se i trobar la direcció correcta en este lloc seran claus d'esta aventura.

L'objecte que farà que anem sempre per bon camí és el **GPS**, que junt amb la torxa (amb ella no estem sols, Omnipresència) , guiarà la nostra busca. Un objecte que sempre respon als nostres dubtes, i marca la direcció que necessitem saber en moments de pèrdua o desconcert. Així, sense titubejos, podem prendre les nostres pròpies decisions.

El pas per l'illa no serà significatiu en la nostra aventura, si no estem disposats a conèixer de veritat els secrets que ens marque l'objecte.

EN FINALITZAR L'ACTIVITAT, RECORDAREM EL NOSTRE PAS MITJANÇANT L'ENCUNY DE...

SANTEDAT

ACTIVITAT PRÈVIA al DIA JUNIORS

TÍTOL de l'ACTIVITAT

L'AVENTURA DE RESAR

TEMPS i NIVELL

PACTE/IDENTITAT

OBJECTIUS

- Valorar els personatges de la Història de la Salvació com a model de creients (Pacte).
- Conèixer els diferents Sants que ha tingut l'Església i la seua missió (Identitat II).
- Aprendre a resar de forma senzilla.
- Conèixer alguns personatges de la Història de la Salvació que van saber conversar amb Déu com un amic.
- Descobrir la importància de l'oració en el nostre dia a dia.
- Conèixer l'experiència d'alguns Santos de l'Església que la seua vida era resar.

INTRODUCCIÓ

Fer oració és el mateix que resar, i no significa repetir paraules com un lloro, sense saber el que es diu, sinó que és parlar amb Déu com un amic posant en les paraules que diem sinceritat i amor. Perquè eixes paraules van dirigides a algú que para nosaltres és molt important.

EIXOS TRANSVERSALS

- Treball en equip.
- Solidaritat.
- Companyerisme.

ITINERARIS

Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
-------------------	---------------------	----------------------	----------	-----------	-------------

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

TIPUS d'ACTIVITAT

MATERIAL

Rally amb panell

- Cartolines en forma de creu.
- Oració per a tots els xiquets.
- Gots de plàstic.
- Galetes María.
- Cordes.
- 2 pilotes.
- Penjadors de roba.
- Plats de plàstic.
- Llandes de refresc buides.
- Safa.
- Peces del puzzle amb les 7 recomanacions per a orar.

DURADA

1h y 30 min.

RESPONSABLE

Nº SESSIONS

1 sessió

SANTEDAT

EXPERIÈNCIA

Es dividirà als xiquets per grups. Cada monitor serà un personatge de la Història de la Salvació, i abans de realitzar la prova haurà d'explicar-los als xiquets com resava ell. Després de superar la prova els donarà un tros de panell que haurà d'anar a col·locar al control central, aquests trossos de paper són 7 idees sobre com orar, que podem trobar en la reflexió. Després d'açò poden passar a una altra prova. Les proves poden no tenir ordre per a realitzar-se.

Per a conèixer cadascun dels personatges i les proves corresponents dirigir-se a l'**annex I**.

REFLEXIÓ

Una vegada acabat el joc en el panell estaran escrites les 7 frases sobre com orar. Es llegiran entre tots i s'explicaran una a una:

- **Orar en secret:** no significa que ningú ens veja ni que ningú s'assabente sinó estar tranquils, relaxats i centrats en l'oració
- **Evitar les repeticions:** quan repetim com a lloros frases fetes o oracions sense pensar el que diem. A açò ho cridem resar però no orar.
- **No ser hipòcrites:** no cal resar perquè uns altres ens vegem ni creure's el més bé, o important per allò que resem.
- **Cridar a Déu, Abba, Pare:** Gràcies a Jesús se'ns ha permès el meravellós privilegi d'acostar-nos a Déu en oració i poder cridar-li «Pare» i establir una relació amb ell, però no tots tenen aqueix privilegi.
- **Resar amb paraules senzilles:** El Pare ja sap què t'ocorre abans que tu li l'expliques per tant no fa falta que empres grans oracions o grans paraules, parla-li com a un amic.
- **Escolta el que Déu et diu:** llig algun trosset de la Bíblia i veuràs com a poc a poc escoltes a Déu com et diu coses a través de la Paraula.
- **La meta de l'oració no és demanar-li coses a Déu:** és acostar-nos més a Ell, tenir una relació d'amic amb Ell.

COMPROMÍS

Després de conèixer quins són les pautes per a orar, els repartirem unes creus de paper on els xiquets escriuran una oració a Déu. Les portarem a la capella tots junts i les posarem prop del sagrari. Es quedaran un ratet fent oració i acabaran amb la celebració.

SANTEDAT

CELEBRACIÓ

Per a acabar llegirem el passatge on Jesús ens explica què hem de fer per a orar:

Mateu 6, 5-9 i resarem tots junts:

"Senyor Déu, ensenya'm on i com buscar-te, on i com trobar-te... Tu eres el meu Déu, tu eres el meu Senyor, i jo mai t'he vist. Tu m'has modelat i m'has remodelat, i m'has donat totes les coses bones que posseïsc, i encara no et conec... Ensenya'm com cercar-te... perquè jo no sé buscar-te llevat que tu m'ensenyes, ni trobar-te si tu mateix no et presentes a mi. Que et busque en el meu desig, que et desitge en la meua cerca. Que et busque estimant-te i que t'estime quan et trobe" (Sant Anselmo de Canterbury).

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Han entès la finalitat de l'activitat?
- Han vist la importància de resar tots els dies?
- Han après a resar de forma més senzilla?
- Què canviaries?

SANTEDAT

ANNEXOS

ANNEX I: PROVES

- **Moisés:** Moisés orava pel poble pecador i Déu els perdonava. Quan els enemics venien a atacar-los, Moisés s'anava a la muntanya a resar. Mentre ell resava amb les mans alçades triomfava l'exèrcit d'Israel. Però quan Moisés deixava de resar, era derrotat el poble de Déu. Per açò entre dos homes li tenien els braços alçats perquè no deixara d'orar mentre durava la batalla. És que per ser tan amic de Déu, aconseguia del quant li demanava en l'oració.

Prova: Apila 28 gots de plàstic en forma de piràmide. Després aconseguix apilar de nou tots els gots amb una mà en una sola columna.

- **Abraham:** Abraham és un model d'oració perquè camina en la presència de Déu, li escolta i obeeix. La seua oració és un combat de la fe perquè, encara en els moments de prova, ell continua creient que Déu és fidel. Encara més, després de rebre en la seua pròpia tenda la visita del Senyor que li confia els seus dissenys, Abraham s'atreveix a intercedir amb audaç confiança pels pecadors.

Prova: Posar sis gots de xopet en línia i colar sis bales dins. Cada bala ha de botar una vegada en la taula abans d'introduir-se dins del got.

- **Elies:** Etern Déu d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, siga avui manifest que Tu eres Déu a Israel, i que jo sóc el teu serf, i que per mandat teu he fet totes aquestes coses. Respon-me, Etern, respon-me, perquè conega aquest poble que tu, oh Etern, eres el Déu, i que el teu tornes a tu el cor d'ells" (1 Reis 18:36-37)

Prova: Penja un penjador en una barra i aconseguix que d'ella penguin cinc penjadors més. Cada penjador ha de penjar del centre de l'anterior.

- **Rei David:** No va ser com el gran guerrer o el poderós monarca que David va guanyar l'etern afecte del nostre poble, i de tots els pobles de la Terra, sinó com a autor del Llibre dels Salms (Tehilim) "Poesia Més Dolça d'Israel".

El Rei David va continuar l'aprenentatge tradicional de la Torà, sent el successor espiritual del profeta Shmuel -Samuel-. Es va envoltar d'un grup de profetes i savis, i junts van estudiar la Torà. No es va preocupar dels plaers de la vida i el confort que el seu palau real li brindava i, a diferència d'altres reis, s'alçava abans de l'eixida del sol per a orar i cantar salms de lloança a Déu, el Rei dels Reis.

Els Salms són himnes de lloança al Déu Totpoderós, Creador de l'Univers. Parlen de la grandesa de Déu, La seua bondat i misericòrdia; El seu poder de justícia. David vessa tot el contingut del seu cor en aquests Salms i dona fe de la seua sincera i pura confiança dipositada únicament en Déu. En el **salm 55:17**, el rei David va dir: "...vesprada i matí i al migdia oraré i clamaré". Daniel també orava a Déu tres vegades al dia (**Daniel 6:10, 13**).

Prova: usant solament els músculs de la cara, mou la galeta enfront de la boca. S'ha d'aconseguir menjar en un màxim d'un minut.

SANTEDAT

- **Apòstol Pau:** Exhort abans de res, al fet que es facen rogacions, oracions, peticions i accions de gràcies, per tots els homes; pels reis i per tots els que estan en eminència, perquè visquem quieta i reposadament en tota pietat i honestedat" (1 Timoteu 2:1-2).

Prova: Amb galetes de desdijuni s'ha d'aconseguir crear una torre de sis i que aguante un minut dempeus.

- **Santa Bernardeta Soubirous:** la joveneta que va tenir l'honor que la Santíssima Verge se li apareguera 18 vegades a Lorda en 1858, era una xiqueta pobre i ignorant però molt santa. Ella deia: "Jo no vaig fer estudis i sóc molt ignorant, però sé resar el meu rosari, i amb ell aconseguisc comunicar-me amb el nostre Senyor i amb la Verge Santíssima." Des de molt xiqueta ho va resar sempre, i mentre resava el seu rosari se li va aparèixer per primera vegada la Santíssima Verge. Després, ja religiosa, les altres mongetes la veien llargues estones de genolls resant el rosari i se sentien orgulloses d'agenollar-se al costat d'ella i acompanyar-la en tan bella oració. Bernardeta els deia: "Ah, si saberen el bona i generosa que és la nostra Senyora, estimem-la molt. Resem-li amb afecte el seu rosari i posem-nos sota la seua protecció i veurem què grans avantatges aconseguim amb açò".

Prova: amb uns gots plens d'aigua es fa un cercle (estant separats entre ells) i una piloteta ha de travessar el cercle sense tocar els gots.

- **Sant Joan Bosco:** L'oració per a Sant Joan Bosco era la unió amb Déu en la vida nova, per a poder repetir amb raó la dita de Pablo: "Visc jo, però no sóc jo: és Crist qui viu en mi". L'oració, així, desemboca en la caritat. Ajuda a eixir de si mateix per a entrar en la unió amb Déu. És un procés d'èxtasi de la vida i de l'acció. És una actitud interior de caritat que mira a l'acció apostòlica, en la qual es concreta i manifesta, creix i es perfecciona. Sant Joan Bosco solia dir, "Quan reses observa un ordre en les teues peticions: demana en primer lloc els béns espirituals, el perdó dels pecats, la llum per a conèixer la voluntat de Déu, la força per a mantenir-te en la seua gràcia; després demana la salut física, la benedicció sobre la teua família, l'allunyament de les desgràcies i la seguretat en el treball".

Prova: Sobre un plat de plàstic situat dins d'un llibrell amb aigua, construeix una torre amb cinc llandes de refresc buides.

SANTEDAT

ACTIVITAT PRÈVIA al DIA JUNIORS

TÍTOL de l'ACTIVITAT

TEMPS i NIVELL

OBJECTIUS

INTRODUCCIÓ

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

ORAR AMB ELS SENTITS

EXPERIÈNCIA/ESTIL

- Acostar-nos i conèixer la vida d'alguns creients, remarcant els seus valors més destacats (Experiència II).
- Entendre el testimoni com a essència de l'estil de vida de Jesús (Estil de Vida II).
- Aprendre a orar amb els sentits.
- Experimentar en els moments d'oració la presència de Déu i sentir-los com a experiències d'Amor.
- Sentir l'amor de Déu a través dels sentits.
- Conèixer els diferents Santos que ha tingut l'Església i la seua missió.
- Conèixer l'experiència de Déu a través de l'oració que van sentir els Santos de l'Església.
- Acostar-nos i conèixer l'experiència de Déu d'alguns creients coneguts.

Els Santos han sigut persones abans de res d'oració. En ella sostenien la seua fe, la seua relació, la seua experiència de Déu. A través de l'oració els sants van aconseguir acostar-se a la Santedat de Déu, eixa santedat a la qual estem anomenats tots els cristians.

Aprendre a orar té molt a veure amb el gran Maestro de l'oració que és l'Esperit de Jesús. Però aquest Esperit demana la nostra col·laboració i que posem els cinc sentits en allò que fem perquè realment siga una obra humana conscient.

- Relaxació.
- Tendresa.
- Augmentar la confiança del grup.

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESARROLLO de la SESIÓN

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Per si es volen tindre els materials online

-Power point de Juan Luis <http://www.youtube.com/watch?v=41KnjjucBH4>

-Confía de Alvaro Fraile <http://www.youtube.com/watch?v=Zg-rfDZVdqg>

TIPUS d'ACTIVITAT

Oració

DURADA

1h y 30 min.

RESPONSABLE

Nº SESSIONS

1 sessió

MATERIAL

- Veles.
- Música.
- Fotocòpies de la part d'Experiència. Reflexió.
- Portàtil y altaveus.
- Projector.
- Diversos objectes per a tocar: boli, guitarra, mòbil...

SANTEDAT

EXPERIÈNCIA i REFLEXIÓ

L'experiència i reflexió es realitzaran en conjunció mitjançant la vivència d'una oració molt especial, en la qual ens ensenyan a orar a través dels sentits. Es tracta d'unes monicions i unes lectures que conviden a la reflexió personal però enfocada cadascuna d'aquestes reflexions a una part de la nostra percepció. Trobarem l'oració completa en l'**annex I**.

Quan acaben tots els sentits es posaran per grups i se'ls explicarà la història de Sants de l'Església que hagen tingut experiències de Déu i basaren la seua vida en l'oració. En l'**annex II** hi ha diversos exemples, però es poden escollir altres com Teresa de Calcuta, Marín Luther King.... A partir d'ací entaularan una conversa sobre el que ells han sentit i el que els Sants van poder sentir per a decidir donar la seua vida per Crist.

COMPROMÍS

L'educador els donarà una fotocòpia amb l'oració dels sentits perquè li la porten a casa i hauran de portar per al dissabte després del Dia Juniors una composició sobre com han posat en pràctica l'aprens per a resar.

CELEBRACIÓ

Finalment posarem una altra vegada la cançó de Juan Luis Guerra: "**Tan solo he venido**" mitjançant el vídeo que s'ofereix al costat dels materials de l'activitat. Una vegada s'iniciada conforme ells desitgen s'aniran acostant a encendre una vela i compartir si ho desitgen la seua oració. És una forma de materialitzar les nostres oracions. És bo que quan fem oració encenguem una llum.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Hem aconseguit els objectius de l'activitat?
- Han entès que l'oració és alguna cosa senzill i necessari en el dia a dia?
- Se'ls ha fet llarg i meditatiu? Què podríem millorar?
- Han entès que és mitjançant l'oració, on els Santos van viure les experiències de Déu, d'aqueix Déu Amor?

SANTEDAT

ANNEXOS

ANNEX I:

Açò no pretén ser una escola d'oració. Ningú és mestre d'oració per a ensenyar a uns altres: només Jesús sap el secret de com dirigir-se al Pare. Però els germans sí podem espantar-nos tímidament uns a uns altres, podem donar-nos la mà i acostar-nos junts a Ell, per a dir-li "Ensenya'ns a orar". Per açò anem a aprendre a orar sense eixir de la nostra terra, anem a despertar possibilitats d'orar que estan dormides en nosaltres, anem a ficar el fil de l'oració en el teixit de la nostra vida.

APRELEM A ORAR AMB LA MIRADA

"Va veure Déu tot el que havia fet i era molt bé" (Gén 1,31).

Vas a pensar i a reviuir algun recorregut que faces habitualment, o algun passeig que hages donat pel camp (el camí a l'institut, o alguna eixida de finalització de setmana), fent com un rastreig a la recerca de la bondat i la bellesa ocultes en tot el que existeix. Mira atentament a les persones, les coses, la naturalesa i repeteix internament: "Va veure Déu que tot era bé". Hi ha vegades en què tot no em sembla bo, però dóna-li una segona mirada, més profunda, grata més enllà de la superfície... i fia't més de la mirada de Déu que de la teua... deixa-li educar els teus ulls... "Va veure Déu que tot era bé".

Ojala sabérem mirar com Jesús, amb eixa paciència, eixa tendresa i eixe amor infinit cap a tots... A partir d'ara, vaig a intentar mirar com Ell, i quan vaja pel carrer o en el metre vaig a recórrer cada rostre tractant d'endevinar que s'amaga després d'aqueixes expressions de cansament, d'indiferència, de preocupació... en acabar el dia li explicaré tot allò que haja vist, i que he après a mirar...

SABER ESCOLTAR

Un vell llibre d'Israel ens explica com Yahvé va voler jugar a l'amagatall amb el profeta Elies. Este, apassionat defensor de tot el diví va arribar a la seua cita amb Déu en la muntanya Horeb, però Déu, abans de confirmar-ho com a profeta seu, va voler ensenyar-li alguna cosa que Elías encara no sabia... Yahvé va enganyar a Elies i va fingir aparèixer en el vent, en la tempesta, en el terratrèmol, el foc... Elies, va ser afinant l'oïda, i aprenent a distingir el ressò de la veu de Déu. I en un rumor d'una brisa lleugera, com el murmurí d'una confidència, ho va reconèixer...

També nosaltres ens juguem la vida en l'escolta. Déu no és llunyà i silenciós, és Amor, però primer hem d'aprendre el llenguatge de Déu, hem de saber reconèixer-ho en la Paraula i en la litúrgia, en el periòdic i en el germà, en el tràfic de la ciutat i en el secret del propi cor.

Aprenem a orar escoltant

Ara que estàs relaxat, vas a dedicar una estona a escoltar el teu propi cos. Fes-te conscient del que et diu a través de les teues sensacions de cansament, dolor, harmonia, inquietud... Escolta aquestes sensacions sense rebutjar-les ni intentar raonar sobre elles. També per mitjà del teu cos Déu es comunica amb tu...

Mentrestant escoltarem "**Confia**" d'**Álvaro Fraile**, Recurs que podrem trobar dins de la carpeta de l'activitat.

Em propose, algun dia, des d'al matí, entrar en el joc de descobrir a Déu que em parla: escoltar a fons als altres, prestar més atenció a les petites coses i esdeveniments del dia. A la nit, em pararé uns moments per a tractar de reconèixer que veu de Déu he reconegut durant el dia.

SANTEDAT

SABER TOCAR

Si fem una enquesta senzilla, y has d'elegir entre estes dos frases, que agafes?

1. El cristianisme es refereix a l'espiritual
2. El cristianisme es refereix a allò material

Segurament escollirem tots l'opció a) i molts pocs tindrem clar que en realitat no hi ha que escollir cap, sino afegir una gran I entre les dos.

L'Evangeli ens convida a entrar en contacte novament amb tot el que ens rodeja. Quan nostres mans siguen capaces d'acariciar i jugar, en lloc d'intentar arrancar la utilitat a les coses, quan siguen capaces de cuidar i respectar el ritme misteriós de la vida, llavors seran de debò espirituals, i podrem expressar a través d'elles la tendresa i la cura del Pare per tot el que existeix.

Aprenem a orar amb les nostres mans

Agafa en les teues mans un objecte que et siga familiar en la teua vida diària (un bolígraf, el mòbil, una fulla de paper, el rellotge...). Tanca els ulls i acaricia la seua superfície. Pensa d'on ha eixit, expressa a través de les teues mans admiració i respecte pel treball de les persones i els centenars d'hores que ho han portat fins a les teues mans. Adona't de com està al teu servei, que, a través d'aqueixa petita porció de matèria, pots comunicar-te amb uns altres, expressar-los tendresa... Dialoga amb aquest objecte, parla-li a Déu d'ell.

SABER DIR

La saviesa popular sembla que sempre ha desconfiat de la paraules "De la dita al fet, hi ha un gran tros", "al bon entenedor, poques paraules basten".

Jesús tampoc semblava fiar-se molt d'elles: "Quan reseu, no sigueu palabrers" (Mt 5,7).

Nosaltres entenem açò perfectament, perquè també ens cansen les llargues oracions que vam aprendre quan érem xicotets, i moltes vegades no li veiem sentit a dir molts "Parenostres" i "Avemaries" seguits i amb pressa.

Però encara que la xerrameca haja perdut molts punts, no hem de perdre el valor de la Paraula, i molt menys del dir perquè l'ésser humà necessita expressar-se, comunicar-se, dir-se.

Igual hem perdut aquesta confiança en el dir perquè moltes vegades les nostres paraules i les nostres vides van per camins diferents, com per exemple quan diem "Encantat de conèixer-te", però en realitat és una fórmula que no expressa de debò que estem contents per haver trobat a algú que ens cau bé.

Si açò ocorre en l'oració, i per exemple resem "Perdona'ns com nosaltres perdonem", però no oblidem els rancors, alguna cosa important està en perill.

Quan se'ns buiden les paraules, necessitem reestrenar-les, tornar a sentir la seua serietat, la seua existència, estar atents a no pronunciar-les en va... perquè és l'única manera que nostra vida siga coherent amb les nostres paraules.

Abans de parlar, no hem d'oblidar pensar.

Aprenem a orar amb les nostres paraules

Imagina't que van a ser esborrades totes les paraules del teu vocabulari excepte tres, que has de triar tres paraules per a expressar-te i caminar per la vida. Són les més importants per a tu. Trià-les a poc a poc, sense forçar gens, assaja una després d'unes altres fins que trobes les teues... Quan les hages triat, cau en el compte del que experimentes en dir-les. Imagina't que vas caminant per la teua vida, trobant persones i els dius les teues tres paraules. Observa com reaccionen. Imagina't també que et trobes a Jesús i li les dius: Com reacciona Ell? Et convida a canviar alguna? T'afeg alguna altra?

SANTEDAT

SABER CALLAR

"El setè dia va descansar Déu de totes les coses que havia fet" (**Gen 2,1**).

I del descans de Déu va nàixer una de les seues criatures més belles: el silenci. I van aparèixer amb ell el misteri d'una nit amb estels, la bellesa d'un bosc ple d'ocells dormits, l'esplendor d'un àguila volant.

I també va ser possible el miracle del callar humà, açò que ens envaeix quan les paraules se'ns queden xicotetes i ens n'hi ha prou amb abraçar a l'amic després de no veure-ho en molt temps, caminar acompanyat sense necessitat de dir res...

Jesús va parlar molt pels camins de Palestina, però la gent entenia àdhuc millor el llenguatge de les seues mans quan guaria, tocava a un leprós o jugava amb xiquets. I el dels seus peus quan acudia a casa de gent malament vista... però va arribar un moment en què ni les seues paraules ni els seus gestos de proximitat van ser suficients, i llavors, tal com celebrem en l'Eucaristia, va escollir el gest silenciós d'estimar fins a la fi.

Aprenem a orar des del silenci

Un mètode senzill i eficaç per a aconseguir silenci és centrar-se en la pròpia respiració. Respira profunda i sosegadament, sent l'aire que inspires i expires...

I ara, tenint presente tot el que hem viscut aquest matí, anem a passar una estona amb Déu... Ho fem present al nostre costat, i li donem la benvinguda: "Hola!", "Crec en tu", "Que alegria que hages vingut".... No fa falta que ens esforcem a explicar-li tot el que ens passa, ni ens desesperem per no escoltar-li, ni ens esforcem a sentir... Anem a estar amb Ell, solament açò... Tan sol he vingut a estar amb tu...

Escoltarem "Tan solo he venido" de Juan Luis Guerra, podem trobar-la com a recurs en la carpeta de l'activitat.

ANNEX II:

Santa Caterina de Siena

L'experiència fundant que va viure als sis anys va ser el punt de partida d'un procés imparabile cap als cims de la santedat. Quan tornava al costat del seu germà Esteban de casa de la seua germana Buenaventura que vivia en l'altre costat de la Ciutat. **"De sobte Caterina va alçar els ulls i va poder percebre, a l'altre costat de la Vall, per sobre de l'Església dels Dominics, la imatge de Jesucrist -que li beneïa-, vestit de pontifical i acompanyat pels apòstols Pere i Pau i per Sant Joan Evangelista."**

No és este el lloc per a analitzar el fet i com va poder ocórrer. Evidentment, avui ni per remei ens figuràrem a Jesucrist vestit de pontifical i enmig de gran majestat. Però cal dir, en aquest cas i en els molts uns altres que van jalonant la seua vida, que Déu sempre va saber adaptar-se a la psicologia i mentalitat de l'època, fent-se proper i entendible per a aquells als quals va dignar visitar o revelar extraordinàriament. Si en aquell moment la imatge del Senyor era majestuosa i real, lògicament aqueixa era la forma de visualitzar-ho en l'oració, el pensament, els escrits.

Més enllà dels fets externs, que Caterina es va negar a relatar al seu germà, que no va veure gens, la veritat és que aquesta experiència va deixar en la seua ànima i en la totalitat de la seua vida, la petjada profunda del pas de Déu, sent el començament d'un camí de contínua transformació en el qual l'atracció irresistible de Jesucrist va configurar definitivament la seua santificació. Tot havia canviat en la seua vida, i a partir d'aquest moment la xicoteta, moguda, sens dubte per una inexpressable **set de Déu**, va començar a procurar la solitud, amb el desig d'imitar als Pares del desert als quals coneixia per les narracions i històries que d'ells li havia relatat Tomasso Della Fonte, més tard dominic i primer confessor de la nostra Santa.

SANTEDAT

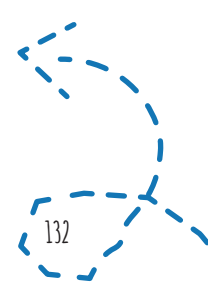
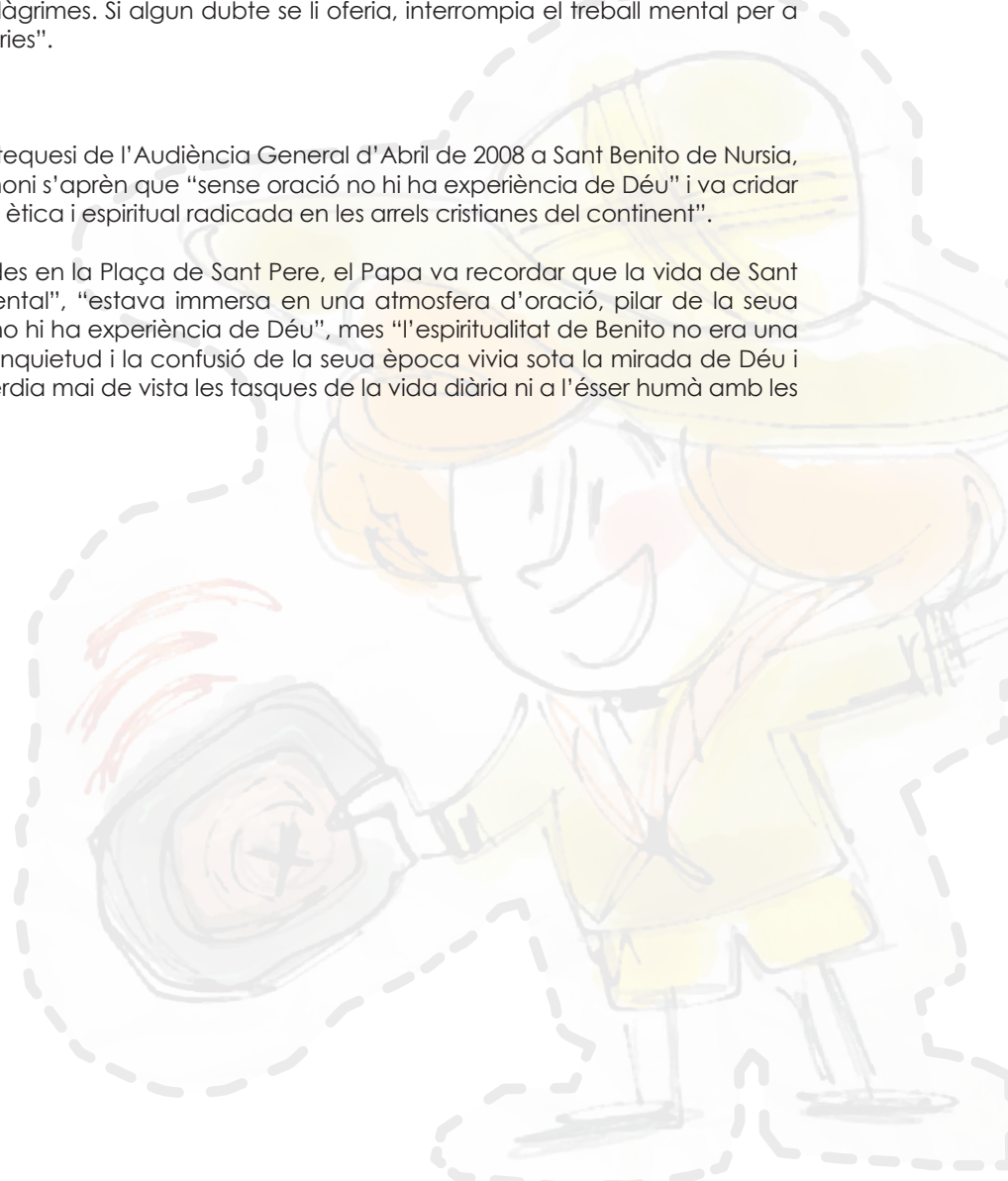
Sant Tomás d'Aquino

Els experts en el pensament tomista coincideixen a destacar que sant Tomás d'Aquino (1225-1274) no va ser un nero "intel·lectual". La seua extensa obra és fruit en bona mesura de la seua experiència de Déu. Es va tractar d'un home de profunda oració. Com contemplatiu, "va saber alternar l'estudi i l'oració, fent de l'estudie oració i de l'oració estudié"(1). Fra Reginaldo, el secretari de Sant Tomás, explica que aquest, "abans de posar-se a estudiar, sostenir una discussió, ensenyar, escriure, o dictar, recorria a l'oració en secret, amb freqüència desfet en llàgrimes. Si algun dubte se li oferia, interrompia el treball mental per a acudir novament a les seues pregàries".

Sant Benito de Nursia

El Papa Benet XVI va dedicar la catequesi de l'Audiència General d'Abril de 2008 a Sant Benito de Nursia, va assegurar que des del seu testimoni s'aprèn que "sense oració no hi ha experiència de Déu" i va cridar a Europa a "suscitar una renovació ètica i espiritual radicada en les arrels cristianes del continent".

Davant unes 20 mil persones reunides en la Plaça de Sant Pere, el Papa va recordar que la vida de Sant Benito, "pare del monacat occidental", "estava immersa en una atmosfera d'oració, pilar de la seua existència", perquè "sense oració no hi ha experiència de Déu", mes "l'espiritualitat de Benito no era una interioritat fora de la realitat. En la inquietud i la confusió de la seua època vivia sota la mirada de Déu i cap a ell dirigia la seua, però no perdia mai de vista les tasques de la vida diària ni a l'ésser humà amb les seues necessitats concretes".

SANTEDAT

ACTIVITAT del DIA JUNIORS

TÍTOL de l'ACTIVITAT

TEMPS i NIVELL

OBJECTIUS

INTRODUCCIÓ

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

EN BUSCA DEL TRESOR

TOTS

- Valorar els personatges de la Història de la Salvació com a model de creients (Pacte).
- Conèixer els diferents Sants que ha tingut l'Església i la seua missió (Identitat II).
- Acostar-nos i conèixer la vida d'alguns creients, remarcant els seus valors més destacats (Experiència II).
- Entendre el testimoni com a essència de l'estil de vida de Jesús (Estil II).
- Que els xiquets aprenguen a través del joc que els Sants van ser persones amb una experiència de Déu, que els porte a expressar el seu amor als altres.
- Gaudir d'un dia de convivència amb altres Juniors.
- Crear vincles d'amistat entre els xiquets i educadors de diversos centres.
- Comprendre la importància de l'Eucaristia com a memorial on els Sants recordaven diàriament l'amor de Déu.

Durant el dia d'avui ens continuarem la nostra aventura en una illa. Anirem investigant cada racó orientant-nos amb un GPS per a no perdre'ns. Conforme descobrisquen llocs, també descobriran com ser Sants i santes de Déu.

- Joc en equip.
- Relacionar-se amb altres xiquets.
- Treballar habilitats.

Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
-------------------	---------------------	----------------------	----------	-----------	-------------

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- Retallar els cors del Cofre los corazones del Cofre.
- Explicar el funcionament del GPS el funcionamiento del GPS.
- Donar importància al moment de llegar les pistes i el missatge dels Sants.
- Que els educadors que facen la reflexió comunitaria s'hagen llegit els recursos de l'educador.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Joc de pistes	- Una samarreta. - Un pal. - Pa ratllat. - Corda de pita. - Guixos de colors. - Cartolines, retoladors, tissors, bolígrafs. - Dos llibrells. - Pilotes d'escuma. - Botelles buides. - Globus. - Pintures de cara. - Sacs de creïlles.
DURADA	- Gorres. - Llepolies. - Paraigües. - Gots. - Pomes. - Ganivets. - Borses de brossa.
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Un educador per prova	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

SANTEDAT

EXPERIÈNCIA

El Dia Juniors estarà ambientant en una illa. Els xiquets porten tot l'any sent exploradors pel món. Hui van a explorar una illa. Cada prova serà una part de la mateixa.

Un home ric els donarà als xiquets la benvinguda a la seua illa privada. Els convidarà a descobrir cada racó i a superar les proves que l'illa els pose pel camí. Però en l'illa és molt fàcil perdre's. Per açò els va a donar a cada grup un GPS, per a saber orientar-se. El qual podem observar Al final del document "[Pistes Dia Juniors 2013.pdf](#)", que trobem en la carpeta de l'activitat.

Després de la presentació se separaran als xiquets, adolescents i joves en grups, per etapes. Després d'açò se'ls repartirà un GPS i una primera pista per grup (aquestes pistes les trobem en el mateix document "[Pistes Dia Juniors 2013.pdf](#)"). D'aquesta manera podran orientar-se en l'illa i desxifrar el primer lloc a descobrir. En el moment l'amo de la illa de l'eixida, cada grup buscarà el lloc que li correspon. A més en els missatges a desxifrar tindran una frase d'un Sant, en la qual parla sobre la seua l'experiència d'amor, de com Déu va transformar les seues vides. També se'ls repartirà un tros de mapa del tresor que podem trobar en l'**annex I**. No fa falta que en totes les proves se'ls donarà un tros del mapa, només en les que l'educador trobe convenient. Quan acabe el joc, llegiran totes les frases per a demostrar que han passat per totes les proves.

Les parts de la illa i les seues proves respectives les podem trobar en l'**annex II**.

Com a senyal de finalitzar el joc, l'home ric xiularà. Cada grup es quedarà amb l'educador de l'última prova. Ell serà qui els faça una breu explicació de totes les frases que han anat descobrint alhora que les pistes. Els explicarà que eixes frases que han anat arreplegant són el testimoni de persones normals, com són ells. Però que a través de l'oració van descobrir com Déu es feia present en els seus dies, tenien una trobada profunda i sincera amb el Pare. Tots els Sants han tingut una experiència de Déu perquè han orat molt. Hui dia ens costa molt aquesta part. Som cristians religiosos, de fer molts actes i voler complaure així a Déu, però ens costa tenir aquest contacte directe amb ell. Ens costa sincerar-nos amb el Pare i obrir-li pas en la nostra vida. Hem d'aconseguir tindre aquesta relació per a arribar a la meta de tot cristià, ser sant i santa de Déu.

També se'ls pot llançar una sèrie de preguntes a cada grup:

- Què és per a vosaltres un Sant? Coneixeu a algun a part dels quals hem conegut hui?
- Perquè també se'ls pot cridar màrtirs? Quins sacrificis deu fer una persona Santa?
- En què penseu que vospot ajudar conèixer la vida d'un Sant? Creeu que vos pot ajudar personalment conèixer l'exemple de vida i la relació d'Amor amb Déu Que van tenir els sants?
- Coneixeu el Sant del dia en què va nàixer? Per què se li coneix?
- Com es diu el Sant o el Sants de la vostra parròquia? Sabeu com es van fer sants?
- Creeu que qualsevol de vosaltres pot ser Sant?
- Soleu tindre moments d'oració? Quan? Teniu presents als sants i beats de l'Església?

Després de la reflexió, l'educador els enviarà al punt central on estarà el vertader tresor. Dins d'un gran cofre hi haurà cors on estarà escrit "**L'AMOR de DÉU és el meu GPS**". Cada xiquet es quedarà un d'ells.

SANTEDAT

COMPROMISO y CELEBRACIÓN ----- X

En aquest apartat realitzarem una Eucaristia completa per a emprar en el Dia Juniors. La podem trobar en l'**annex III**.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Hem aconseguit els objectius de l'activitat?
- Han entès que el vertader GPS de la vida ha de ser Déu?
- Han entès que només a través de l'oració arribarem a tenir experiència de Déu?
- Entenen l'Eucaristia com un moment d'oració i per tant d'experiència de Déu, compartida?

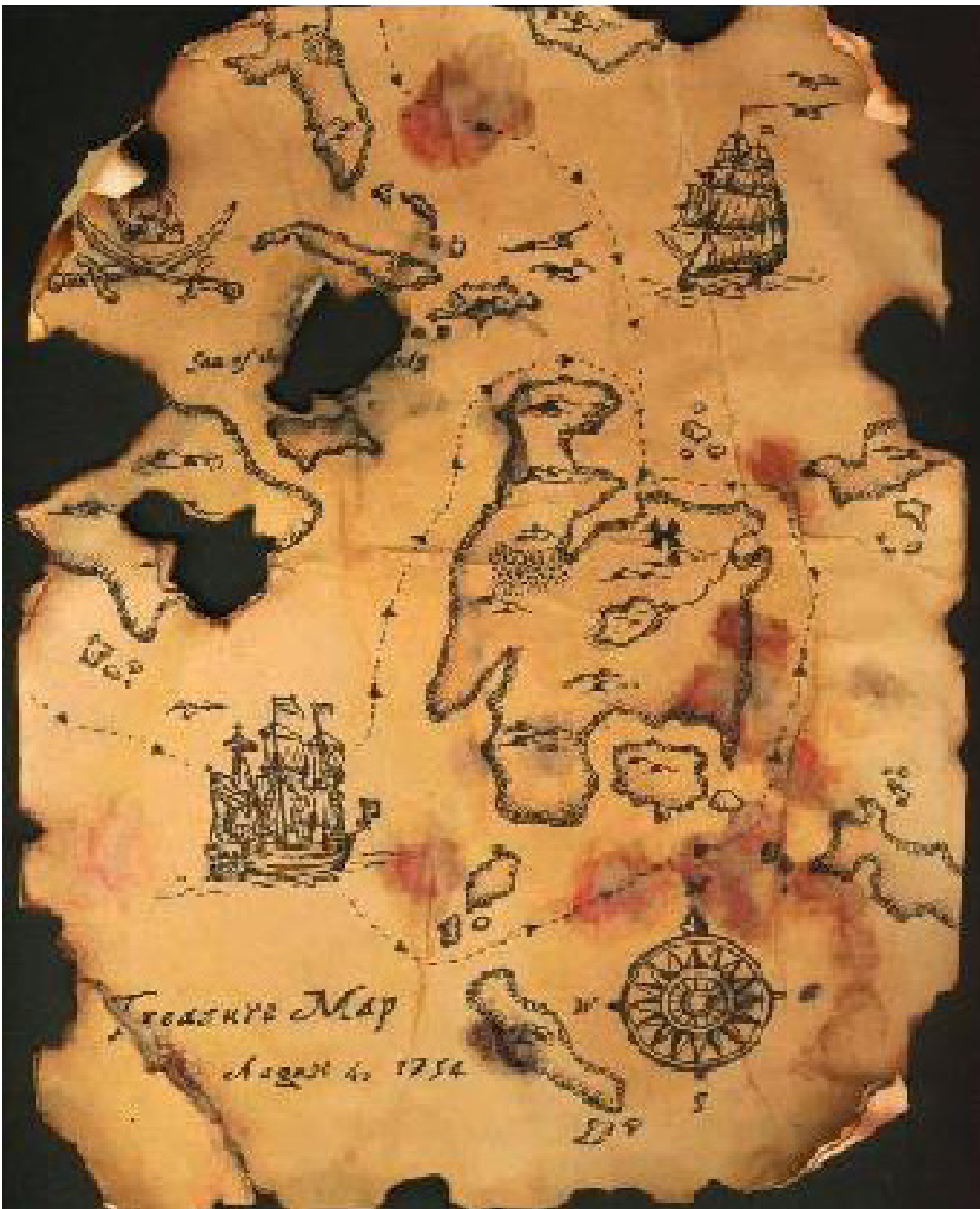

SANTEDAT

ANNEXOS

ANNEX I:

SANTEDAT

ANNEX II:

- HAMACA

Amb dos pals i dues samarretes hauran de fer una hamaca/litera per a transportar a un membre del grup d'un lloc a un altre. Per a aquesta prova tindran 2 minuts.

- ARENES MOVEDISSES

Fer un recorregut en el sòl amb diferents colors. El recorregut solament serà d'un color i si els xiquets trepitgen un altre color l'educador els llançarà pilotes d'escuma o els pintarà la cara.

- COCOS

Fer un recorregut i que els xiquets es passen una pilota amb el coll i la barbata.

- COCODRILS

Es crearan dos equips. Cada equip es lligarà globus als turmells amb corda i tindran 30 segons per a explotar el major nombre de globus de l'equip contrari.

- CANYA DE PESCAR

Es lligaran una corda a la cintura i penjarà un bolígraf. Hi haurà un recorregut de 3-4 botelles buides i obertes i hauran d'aconseguir ficar el bolígraf pel filtre si tirar la botella.

- PANTERA

Pintar al company la cara d'un animal de la selva amb l'esquerrana.

- CASCADA

Un voluntari del grup agafarà un paraigua i s'amagarà sota. L'educador tirarà un poal d'aigua pel paraigua i la resta del grup haurà d'arreglar la major quantitat possible per a omplir una botella. L'arreglaran amb un got en la boca i les mans darrere en l'esquena.

- MICOS

Es faran dues files de xiquets, uns enfront dels altres. S'entrellaçaran les mans i un voluntari haurà de moure's per a dalt de tal forma que vaja d'un punt A a un punt B marcat per l'educador.

- PLATJA

Hi haurà dos llibrells. Un amb pa ratllat i un altre amb aigua. Primer ficaran el peu en el llibrell d'aigua i hauran de trobar un objecte. Després passaran al del pa ratllat i cercaran un altre objecte.

- TAURÓ

En diverses gorres penjarem de les viseres uns pals on es col·locaran llepolies. Han de menjar-se com a mínim dos cada membre del grup.

SANTEDAT

- COVA

Farem un túnel amb sacs de creïlles units. Tots els de el grup hauran de passar per dins del túnel.

- BARRACA

Seguir amb els ulls tapats un recorregut amb obstacles. (Com a ajuda podeu posar una corda que anirà des de l'eixida fins a l'arribada d'aquest recorregut)

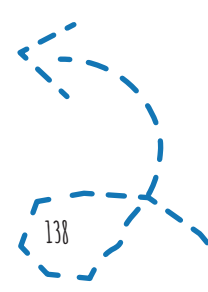
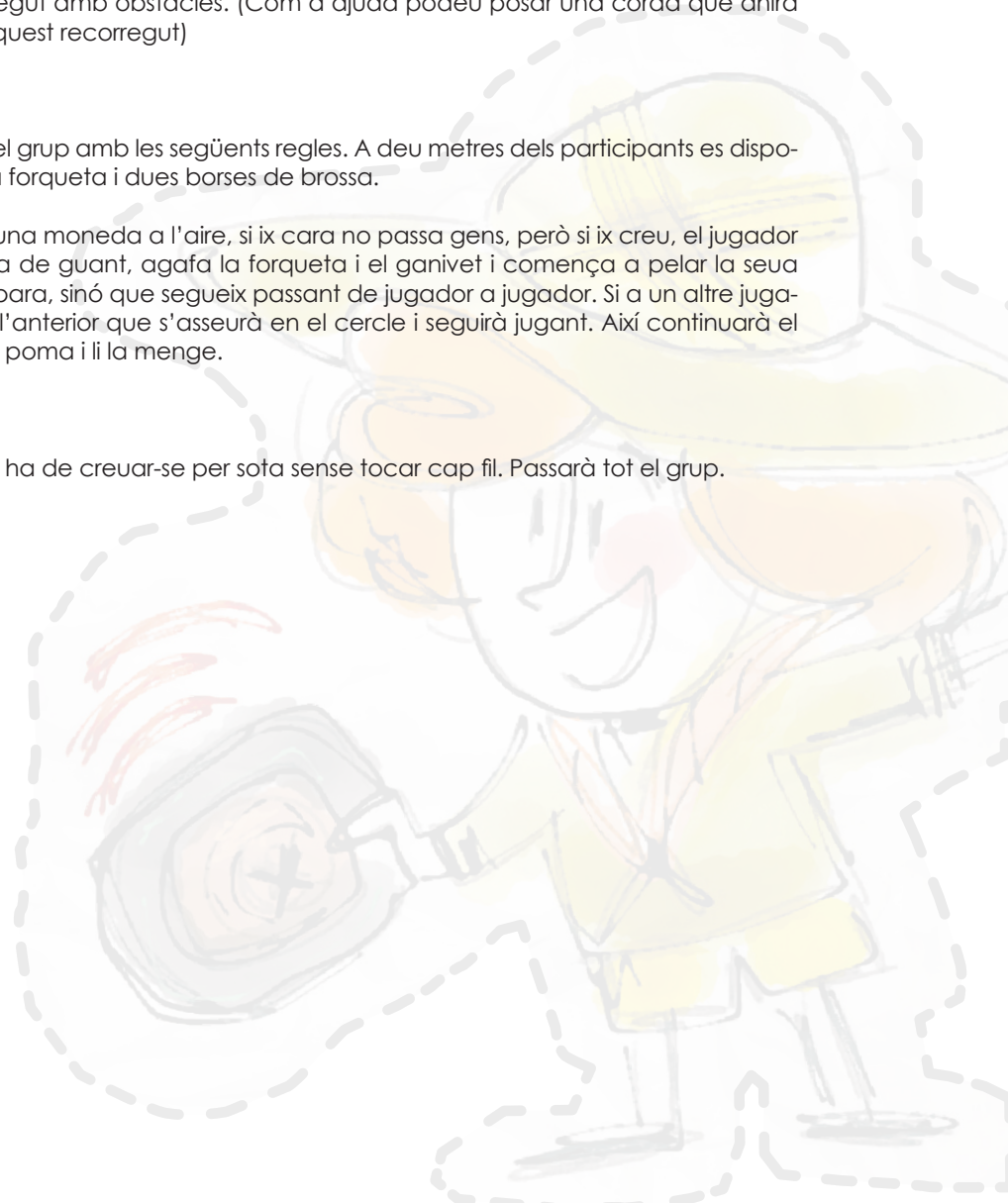
- MENJAR

Consisteix a pelar una poma entre el grup amb les següents regles. A deu metres dels participants es disposa una cadira amb un ganivet, una forqueta i dues borses de brossa.

Els xiquets, en cercle, van llançant una moneda a l'aire, si ix cara no passa gens, però si ix creu, el jugador s'alça, es posa les borses a manera de guant, agafa la forqueta i el ganivet i comença a pelar la seua poma. Mentrestant la moneda no para, sinó que segueix passant de jugador a jugador. Si a un altre jugador li ix cara s'alçarà i substituirà a l'anterior que s'asseurà en el cercle i seguirà jugant. Així continuarà el joc fins que algú acabe de pelar la poma i li la menge.

- LIANA

Amb cordes es fa un entramat que ha de creuar-se per sota sense tocar cap fil. Passarà tot el grup.

SANTEDAT

ANNEX III:

MONICIÓ D'ENTRADA

L'Eucaristia d'avui és diferent a la de restes de diumenges. Ens hem reunit ací, xics i xiques de diferents centres Juniors per a compartir una mateixa fe.

Al llarg del dia hem recorregut llocs insòlits en una illa. Però sempre hi havia alguna cosa que ha anat ressonant en nosaltres. "L'amor de Déu no ha de ser fabricat en la nostra imaginació, sinó provat per obres" L'amor de Déu és l'arbre de la vida enmig del paradís terrenal ".

Els, els Santos de l'Església, ens han explicat la seua experiència de Déu, com Déu els va regalar el seu amor i açò va fer en ells canviar. Que aquesta celebració siga una autèntica experiència de l'amor de Déu cap a tots nosaltres. Demanant-li al Senyor que sentim la seua presència en el nostre cor i que ens ajude a estar disposats a donar testimoniatge, anunciant una nova vida, una renovada i esperançada forma de veure la nostra existència i de veure i relacionar-nos amb el món que ens envolta.

PETICIONS

1. Per l'Església, sense la qual no estaríem avui ací perquè continue la difícil tasca d'evangelitzar en un món cada vegada més necessitat de la llum de Déu. **T'HO DEMANEM SENYOR.**
2. Tu ens has cridat a cadascun de nosaltres, a través del nostre consiliari, dels nostres monitors, de les nostres famílies o els nostres amics. Perquè sapiem contestar a aqueixa trucada dient sí a aqueix estil de vida al que ens convides. **T'HO DEMANEM SENYOR.**
3. Pels nostres centres Juniors, tant els ací representats com els que no han pogut vindre. Que el Juniors siga sempre un moviment d'evangelització on sapiguem posar els nostres ingredients al servei dels altres. **T'HO DEMANEM SENYOR.**
4. Per cadascun de nosaltres; perquè siguem testimonis de la Bona Notícia de Déu, perquè siguem veritable testimoni d'ELL, **T'HO DEMANEM SENYOR.**
5. Perquè siguem capaços igual que els Santos de sentir la presència de Déu, de sentir el seu amor cap a nosaltres i poder així semblar-nos a ells i arribar a ser sants i santes de Déu. **T'HO DEMANEM SENYOR.**

OFERTORI

- A voltes en la vida necessitem un **GPS**, alguna cosa que ens oriente. Senyor, t'ofereixo aquest GPS, ell representa que Tu eres qui guia la nostra vida.
- Moltes vegades no sentim la teua acció transformadora en nosaltres. No som conscients de la presència de l'Esperit Sant, la presència del teu amor. T'ofereixo Senyor aquestes **VELES**, són llum i guia en el nostre camí per a seguir-te.
- Som cristians compromesos per açò t'ofereixo Senyor nostres **PANYOLETES**, elles simbolitzen la nostra unió, fe i compromís com Juniors.
- T'ofereixo Senyor aquestes **FLORS**, elles representen el nostre amor i respecte a la naturalesa que tu vas crear.
- També t'ofereixo aquest **PA** i aquest **VI**. Ens recordes el teu lliurament generós "que es parteix" i "que es comparteix" per a ser aliment de la humanitat.

SANTEDAT

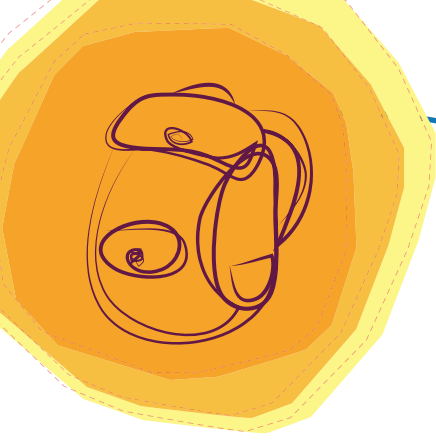
ACCIÓ DE GRÀCIES

Jesús, a voltes tinc por a la soledat, a trobar-me sol,
a estar en silenci, a observar el meu interior.
No sóc gran cosa.
Bé ho saps, perquè bé em coneixes.
Et done gràcies perquè em coneixes i m'estimes,
perquè sóc un dels teus amics.
Jo també desitge conèixer-te bé,
sentir-te al meu costat,
sentir com em crides pel meu nom.
Amb freqüència viu oblidat de tu,
però sé que et tinc esperant.
Moltes vegades no m'enrecorde de tu,
però immediatament sent la teua veu,
i et trobe al meu costat.
Ensenya'm com eres, Jesús,
perquè et conega millor.
Gràcies, Jesús,
perquè em coneixes i m'estimes.
Gràcies, Jesús,
per l'oportunitat que em dones de conèixer-te.

ROSTRES DE DEÚ

FORMACIÓ

Aquesta última formació intentaria recollir el significat global de l'amor de Déu. Totes les característiques de Déu estan resumides en "Déu és Amor", però un amor d'entrega, de donació, d'àgape. Aquest és el sentit de la caritat cristiana, de l'entrega pels altres fins a la donació d'un mateix, fins a donar la vida pels altres com ens mostra Jesucrist.

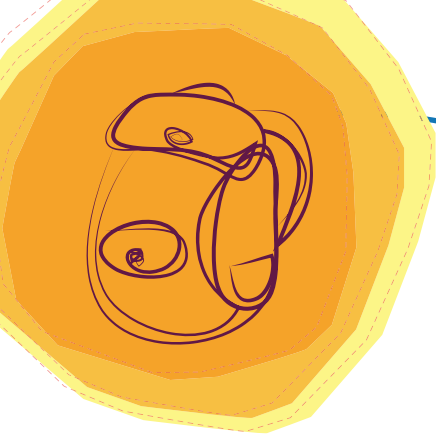
La llibertat, la creació, la bellesa, la bondat, l'omnipresència, la unitat, la veritat, la saviesa, la santedat, la perfecció, la fidelitat, la misericòrdia ... Tot el que puguem dir de Déu es quedaria curt, perquè no podem ho abastar completament. Podem mirar des de diferents aspectes, però només ens serveix com a aproximació al que Déu arriba a ser. Però tenim la certesa que, de tot el que puguem dir, el que més s'aproxima és l'Amor. Tant és així, que de les tres virtuts teològals: fe, esperança i amor (caritat), només l'amor permanence. Perquè quan estiguem davant de Déu, ja no caldrà la Fe, ja que estarem veient el que no vèiem més que amb els ulls de la Fe; tampoc caldrà l'esperança, ja que el que anhelem s'estarà complint, el Regne de Déu. Però el que es multiplicarà serà l'Amor, la caritat, l'àgape, que serà la pura presència de Déu. "Déu és Amor", ens diu Joan (1Jn 4,8), i mai passarà.

Però l'home genera falsos rostres de Déu. Davant la seua necessitat de donar resposta a les seues preguntes existencials, evita a Déu i crea falsos déus que intenten cobrir les seues necessitats d'eternitat, de felicitat, de plenitud. Els diners, la fama, el poder, el sexe, la imatge, la ciència, la tècnica, ... són falsos déus, falsos rostres de déu que acaben destruint l'home. Tots busquem la felicitat, és el nostre major anhel, però res ens dóna la seguretat completa que l'obtindrem. Però ens aproximem posant el nom de "Déu" a allò que pensem, puntualment que ens proporciona el plaer. Quan col·loquem la felicitat en els béns materials, som capaços d'"estimar", però mai pot ser amor perquè ells no poden estimar-nos a nosaltres. Per això fem dels "diners" un déu, perquè és el que ens pot proporcionar tots aquests béns. Tenir coberts tots els nostres desitjos, fins i tot, utilitzar perquè altres facen alguna cosa per nosaltres. Cobrim amb els diners els nostres anhels i desitjos. Però podem reconèixer la debilitat del que hem construït, perquè sabem que quan no estiga, desapareix tot i ens sentim desgraciats per no cobrir els nostres desitjos.

Tanmateix, a vegades, fem de la tècnica un déu, a la ciència, a la medicina, que ens proporcionen l'estat del benestar. Volem viure més temps i en millors condicions, ens agrada sentir que podem controlar la malaltia, el sofriment i el dolor. I busquem la immortalitat, la perfecció, la saviesa que arribe a la felicitat. Hem posat els mitjans per davant dels fins. Som capaços de medicar sense saber per què, o tenir múltiples funcions al mòbil però desconèixer-les totalment, a costa de l'última novetat que fa inútil el que va ser la salvació fa tan poc temps. Qui ens prepara davant el fracàs i la mort? Construïm per cobrir les nostres necessitats o se'ns creen les necessitats per cobrir-les amb el que inventem? Déu és Déu o l'hem construït com el "vedell d'or"?

I així també elevem a les persones per la seua influència, pel seu poder, per la seua imatge, pel seu cos, pels seus coneixements. Famosos de tota mena, milionaris, polítics, esportistes, actors, científics ... es converteixen en els nostres models pel que han aconseguit i pel que influeixen. Però evitem veure'ls com a persones completes, amb les seues debilitats i errors. Idealitzem i imitem ideals, somiem que imitant podem ser com l'original. I a Déu no se l'imita, se l'experimenta perquè ens transforme des de dins.

ROSTRES DE DÉU

Tantes imatges de déus que pretenen ser Déu. Podríem afegir tantes com lligams presents en la teua vida. Però Jesucrist té un llenguatge diferent. Com és Déu per dins? Déu estima, fa i després et convida a seguir-lo. I el seu exemple està en el lavatori dels peus. Quants d'aquests déus que has construït s'agenollen davant teu i et renten els peus? Quines s'han posat a servir-te, a servir als més desfavorits? L'entrega pels altres, ens fa reconèixer en Déu aquesta entrega total, aquesta donació per l'home. Déu ens ha creat a "la seua imatge i semblança", per la qual cosa els nostres rostres són els que mostren Déu.

El veritable rostre de Déu seria aquell que sorgira d'unir tots els nostres rostres, dels que més pateixen, dels febles i necessitats, dels que s'entreguen i necessiten algú que els atenga, d'aquells que han abandonat a Déu. Podria ser el moment que intentares pintar el rostre de Déu. Els seus gestos, la seua mirada, les seues paraules ... les de Jesucrist. El seu rostre, el pugueres pintar amb totes les cares del món, d'avui i de sempre. Això és àgape, l'amor incondicional al servei de tots en el banquet dels més necessitats.

AMBIENTACIÓ

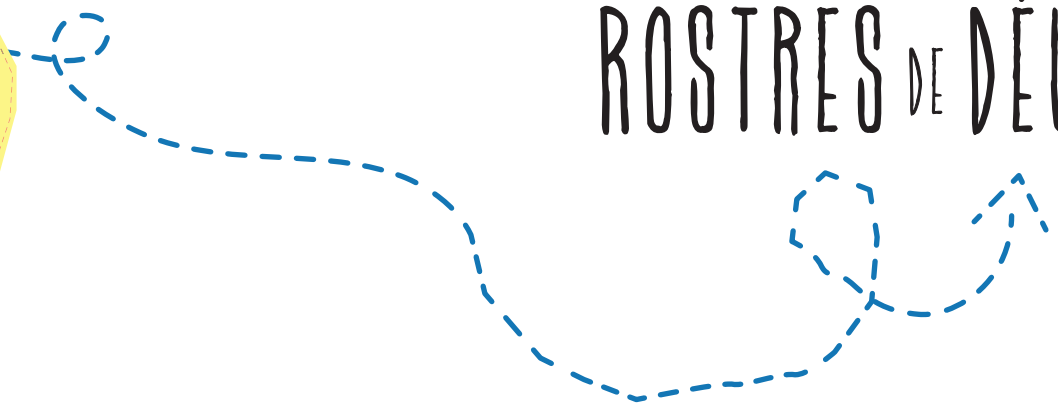
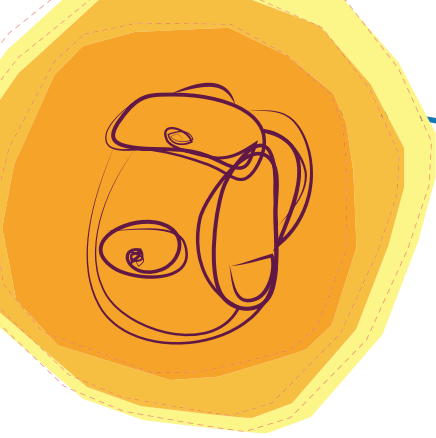
Avui és el dia en què mirem enrere i observem el camí que hem recorregut, el que hem après de l'Amor del Déu. Durant aquesta aventura ens hem acostat i hem après una mica més sobre les seues qualitats, característiques i atributs.

Ja està la nostra motxilla completa perquè hem estat testimonis de l'Amor de Déu. Ara sí que podem ajuntar tots els objectes que hem descobert per contemplar el veritable rostre de Déu.

Però el viatge no acaba ací, ara que som en part coneixedors de l'Amor de Déu, la nostra aventura estarà en el nostre dia a dia. Així que posa't la motxilla i ¡continuem amb la nostra aventura!

¡GRÀCIES PEL VIATGE!

ROSTRES DE DÉU

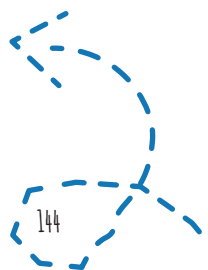
TÍTOL de l'ACTIVITAT TEMPS i NIVELL OBJETIUS INTRODUCCIÓ EIXOS TRANSVERSALS ITINERARIS	ÀGAPE										
	PACTE/IDENTITAT										
	<ul style="list-style-type: none"> - Descobrir que Déu ens ha creat per Amor (Pacte). - Apreciar els valors positius de l'equip: amistat, treball, acceptació (Identitat I). - Descobrir els falsos déus que idolatrem avui en dia. - Descobrir com actuaria Jesús davant determinades situacions de la vida diària. - Descobrir que Déu és el que ens estima fins a l'extrem, donant la seua vida per nosaltres. 										
	<p>Durant tot el curs hem estat vivint l'aventura de conèixer Déu, avui és el dia d'utilitzar tots els objectes per descobrir el seu rostre.</p> <p>- Fomentar la unió del Equipo Juniors</p>										
Educatiu en la fe		Comunitari eclesial		Litúrgic sacramental		D'oració		Testimoni		Ser persona	

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

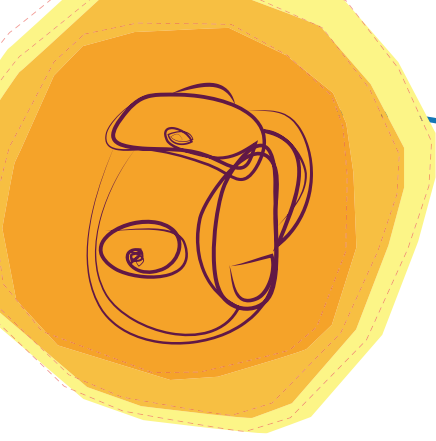
OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- És molt important llegir completament el material de l'activitat per tenir una visió global de la mateixa.
- Tenir a mà abans de començar l'activitat tot el material preparat per proves per agilitzar cada repte que trien els xiquets.
- És important remarcar després de cada repte el significat de cada objecte.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Joc de panell	<ul style="list-style-type: none"> - Motxilla d'explorador amb els objectes utilitzats durant el curs: Llibre de l'aventura, Llavors togoleses, Bíblia, Torxa, Botes, Prismàtics, plat got coberts, GPS, farmaciola. - Cartells dels annexos. - Panell "Déu és amor". - Paper cel·lofana de colors. - Folis i bolígrafs. - Corda de pita. - 2 o 3 Bibles. - Cistells (tants com participants). - Objectes de l'interior de la farmaciola. - Àudio del GPS - ordinador / reproductor. - Mocadors per embenar els ulls. - Menjar, plats, coberts.
DURADA	
1h y 30 min.	
RESPONSABLE	
Nº SESSIONS	
1 sessió	

ROSTRES DE DÉU

EXPERIÈNCIA

L'educador introduirà l'activitat motxilla en mà, recordant tots els viatges realitzats durant el curs i els objectes aconseguits.

"Fa uns mesos vam començar el viatge amb una motxilla buida, avui la tenim plena de records, de rialles i d'objectes. Per això avui anem a recordar aquests objectes i anem a utilitzar-los, perquè encara ens queda una cosa molt important per descobrir. "

L'educador mostrarà un panell que ens ajudarà a guiar el joc. Tindrem un missatge amagat, cobert per 10 imatges corresponents als objectes, les quals podrem trobar en el fitxer "Imatges Objectes" dins de la carpeta de l'activitat. El missatge ocult serà "Déu és Amor".

La dinàmica del joc consistirà en què l'Equip Juniors tria un dels objectes que cobreixen el panell. En aquest moment el Monitor li proposarà un repte a tot l'equip. Hauran de superar-lo amb l'ajuda d'aquests objectes. Només si aconsegueixen el repte treurem el foli. Podran fer-ho en l'ordre en que vulguen, deixant per al final l'objecte **Creu**.

REFLEXIÓ

Per darrere de cada foli-objecte hi haurà una sèrie de preguntes sobre la prova, es poden trobar en el fitxer "Reptes i Objectes", dins de la carpeta de l'activitat, en el document anomenat "Repte i objecte relacionat.doc", per a què, després de realitzar cadascuna d'elles, parlar sobre un fals déu que hem tractat en aquest repte.

Després de totes les reflexions de les proves, descobrirem el panell "Déu és amor" i farem el repte corresponent. Parlarem sobre allò positiu i beneficiós de viure segons l'estil de vida de Jesús, amb el que no fem mal a ningú sinó que sempre fem el bé al proïsme i, a més, aquesta forma d'actuar és la que ens proporciona la felicitat. Si ens comportem com cada un dels falsos Déus que hem tractat no estarem seguint l'estil de vida de Jesús, per tant ni farem feliços els altres ni serem feliços nosaltres mateixos. Ser amor, com ho és Déu, és donar-se als altres, preocupar-se'n, ajudar-los, voler-los, curar-los, compartir amb ells, guiar-los quan estiguen perduts, en definitiva, entregar-se als altres fins a l'extrem, tal com va fer Jesús.

COMPROMÍS

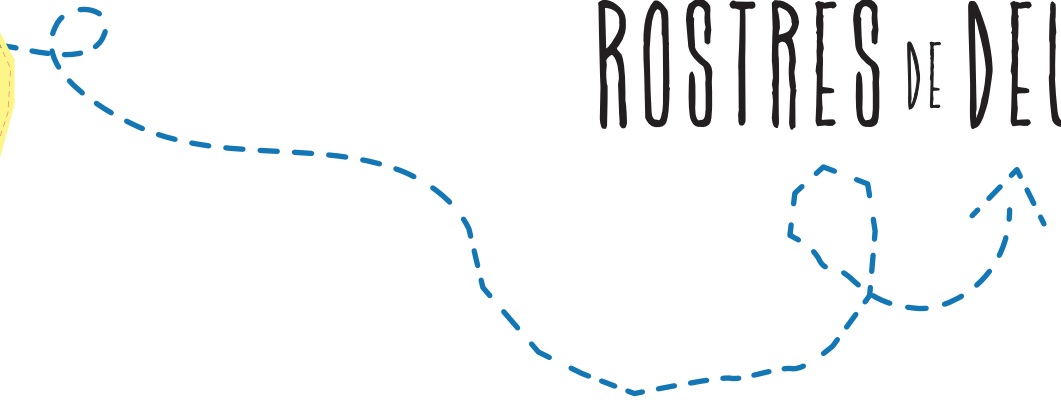
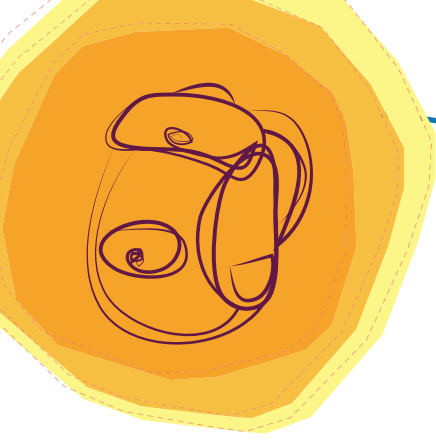
És el moment de donar una resposta a la pregunta del xicotet cartell.

Els donarem uns papers on pose "Jo sóc amor quan..." que trobem a l'**annex I**.

Hauran de completar-lo. Quan ho tinguen l'enganxarem en el panell.

Explicarem que és un compromís per fer durant la setmana i la setmana que ve tornarem per saber si hem fet accions d'Amor com les que fa Déu amb nosaltres.

ROSTRES DE DÉU

CELEBRACIÓ

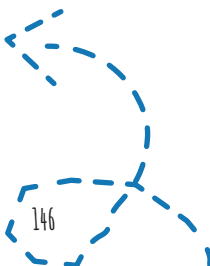
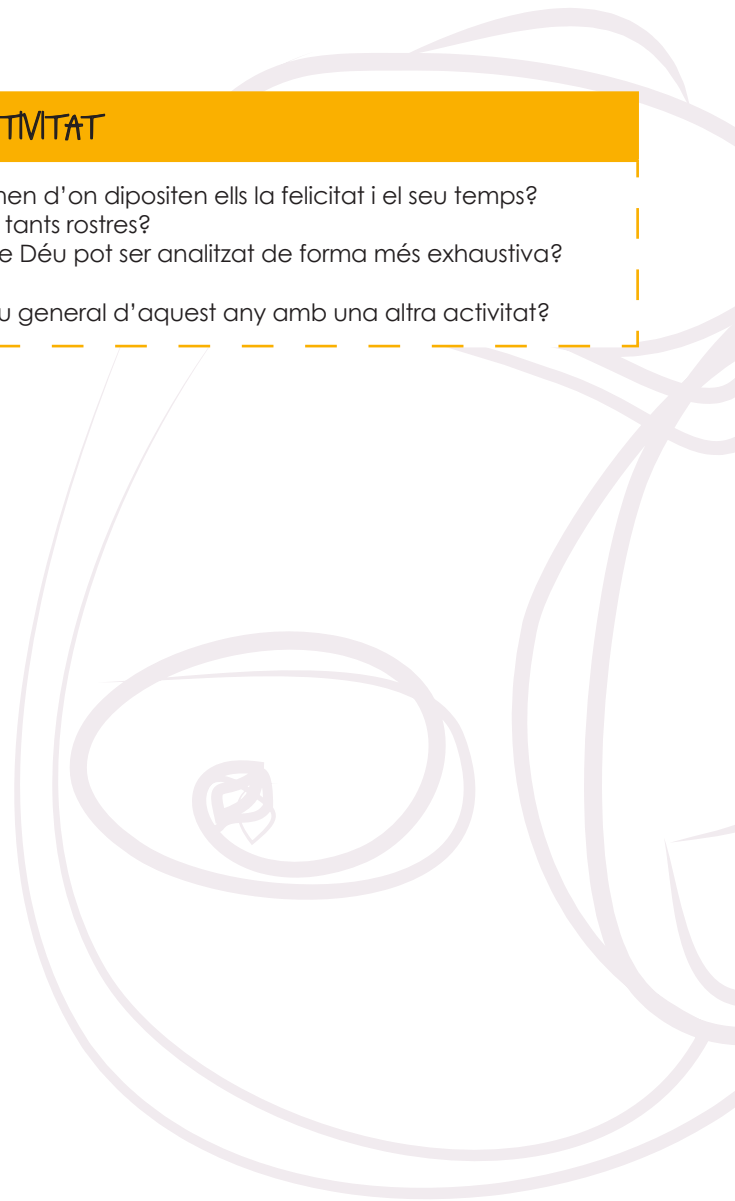

Es repartirà el personatge principal de la campanya d'aquest curs perquè el tinguen de record.

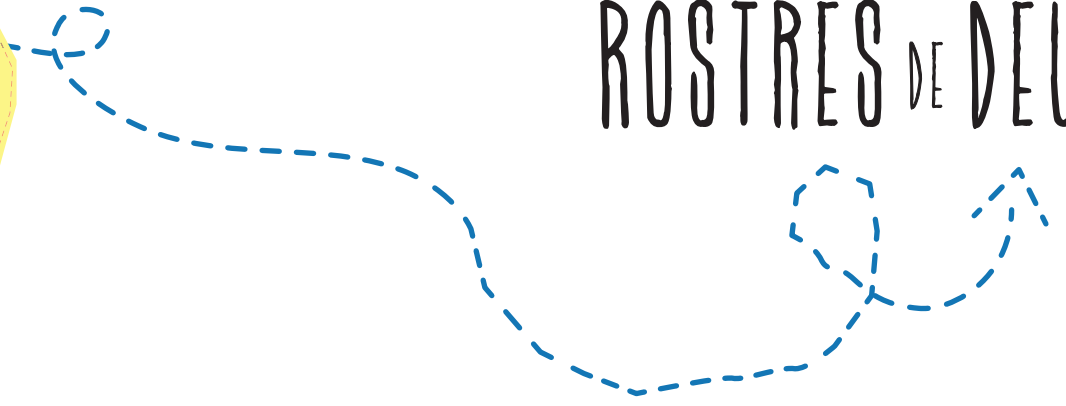
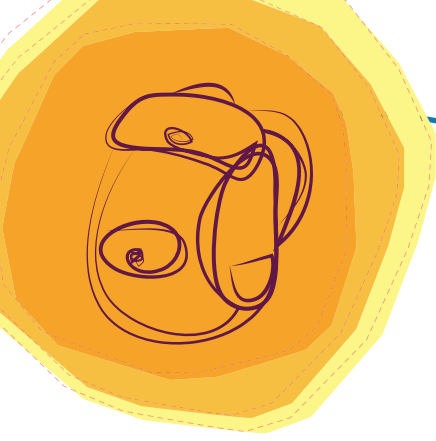
Llegirem l'Acció de Gràcies que està recollida a l'**annex II**.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Els falsos rostres eren propers per a ells? Ha servit perquè s'adonen d'on dipositen ells la felicitat i el seu temps?
- Han descobert que Déu és Amor? S'ha perdut aquest fet amb tants rostres?
- Es podrien extreure idees per a noves activitats? Cada rostres de Déu pot ser analitzat de forma més exhaustiva?
- Quin sentiment tenien al final de l'activitat?
- Ha servit de conclusió o s'hauria de tornar a remarcar l'objectiu general d'aquest any amb una altra activitat?

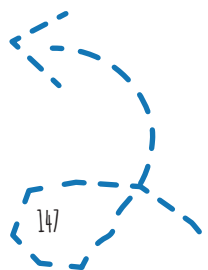
ROSTRES DE DEÚ

ANNEXOS

ANNEX I:

Yo soy amor
cuando ...

ROSTRES DE DÉU

ANNEX II:

Jesús va dir: Busqueu i trobareu

I Nosaltres hem buscat i hem trobat.

Gràcies Senyor per tots els moments viscuts aquest curs.

Gràcies pel que hem viscut al centre Juniors, per les nostres reunions, les nostres acampades i eucaristies.

Gràcies perquè ens has fet lliures com Tu, gràcies per mostrar-nos que la teua llibertat és d'entrega i de compromís, gràcies per netejar les nostres botes sempre que les embrutem amb els nostres pecats, perquè elles ens ajuden a superar els obstacles.

Gràcies senyor perquè aquest any m'he posat els prismàtics per veure les teues meravelles, gràcies perquè a la Selva amazònica em vaig adonar de la teua capacitat creadora, del teu amor.

Gràcies Senyor perquè mai m'abandones, fins i tot en els deserts més càlids on es poden veure les teues petjades. I fins i tot en les nits més fredes quan ixen els meus temors, et trobes al meu costat. Gràcies per ser torxa en el meu camí, gràcies per ser aquesta flama que mai s'apaga.

Gràcies Senyor, perquè un dia acostares Togo a les nostres vides i vas fer del projecte Togo un projecte de tots. Gràcies perquè hem descobert autèntiques obres bondadoses d'homes i dones que treballen per persones desfavorides. Gràcies perquè hem descobert que tu no t'oblides d'elles, perquè et fas present en tot quant els envolta, perquè tu els abasteixes.

Gràcies Senyor, perquè amb tu vam arribar a les veritats de la vida. Veritats vàlides en tot l'espai. Gràcies perquè ens la vas voler revelar. Et done gràcies per totes les persones que baix a teua inspiració van escriure la Bíblia. Aquest llibre que ha estat una guia durant aquest curs. Gràcies perquè en ella trobem resposta a totes les nostres inquietuds més profundes.

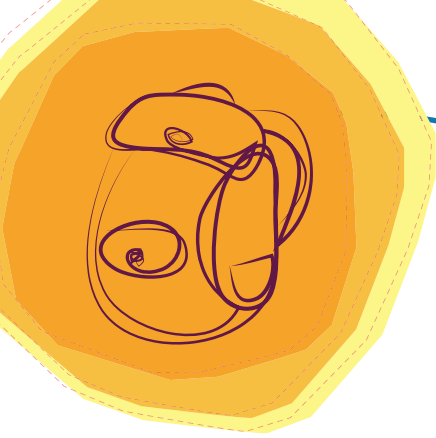
Gràcies Senyor per l'aliança que vas fer amb el teu poble, gràcies perquè et mantens fidel a ella, perquè mai soltes la corda que ens uneix, encara que algunes vegades jo no la sostinga amb força. Gràcies perquè sempre que la torne a agafar està igual de tensa i és l'ajuda per pujar totes les muntanyes que es posen en el meu camí.

Gràcies Senyor, per la teua misericòrdia. Per oferir la farmaciola necessària per curar tots els mals, fins i tot els de la ciutat que visitem. Gràcies pels sagraments que ens uneixen més a tu, especialment per l'Eucaristia perquè et fas present entre nosaltres, i vols entrar a casa meua.

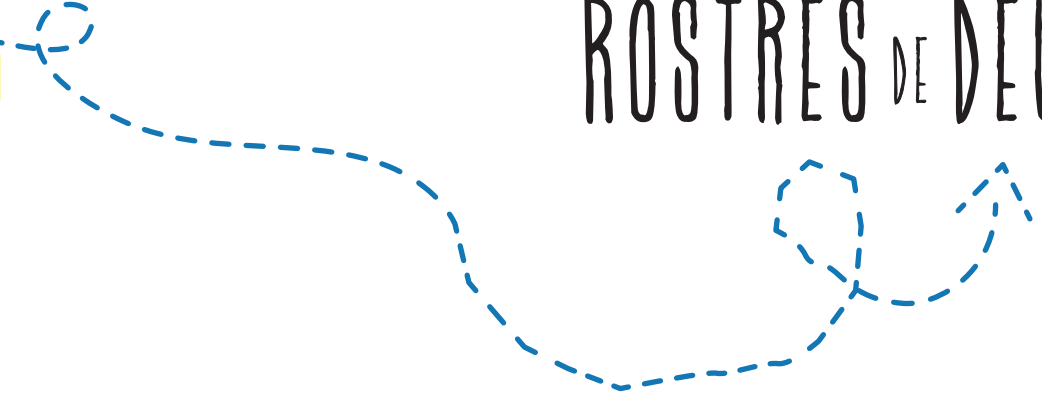
Gràcies Senyor, pels sants i santes que mostren com seguir-te, perquè en ells trobem el GPS que ens porta a tu.

Gràcies Senyor per la meua família, per la meua casa, perquè en ella t'he conegut, gràcies Senyor per tots els coberts, plats i gots que he compartit amb la família i també amb els meus amics perquè tot això m'ha acostat al teu amor.

Finalment, gràcies Senyor pel teu Amor, perquè tens el millor dels rostres. Gràcies per ajudar-me a saber triar, per posar les eines en la meua vida per saber on vull anar. Perquè ara vull marxar decidit pel camí que tu em marques, perquè la meua vida siga el que Tu esperes d'ella.

ROSTRES DE DÉU

TÍTOL de l'ACTIVITAT	ÀGAPE					
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL					
OBJETIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Reflexionar sobre el missatge de l'Evangeli per transformar el món a imatge de Déu (Estil de vida III). - Compartir a través de moments de pregària les seues vivències personals i les del grup (Experiència I). - Conèixer els falsos déus als quals ens lliguem a la nostra vida diària i reflexionar sobre el que ens aporten i els beneficis que obtenim en deslligar-nos d'ells. - Descobrir que Déu és l'únic que, per més que vulguem, no deslligarà la seua corda de nosaltres. Ell sempre està unit a nosaltres. - Descobrir que Déu és el que ens estima fins a l'extrem, donant la seua vida per nosaltres. 					
INTRODUCCIÓ	Durant tot el curs hem estat vivint l'aventura de conèixer Déu, avui és el dia d'utilitzar tots els objectes per descobrir el seu rostre.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Consolidar totes les característiques de Déu que havíem descobert durant el curs. - Reflexió personal. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ						

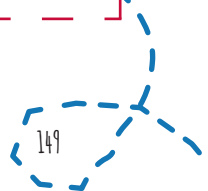
OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- Molt important llegir-se tot el material de l'activitat per obtenir un punt de vista global.
 - **Abans de portar els objectes a la motxilla per a l'activitat, l'educador ha de preparar alguns d'ells**, que necessiten certes modificacions:

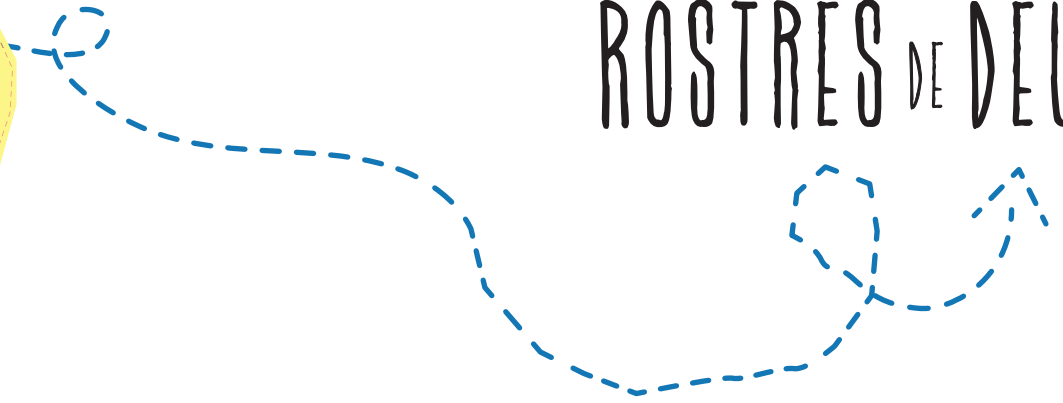
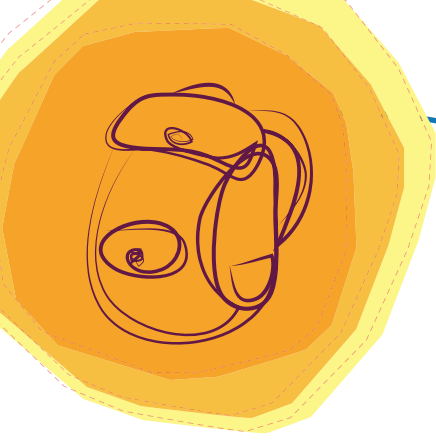
- **Farmaciola:** buidar la farmaciola i ficar en ella sol els prospectes amb els efectes adversos de la idolatria als famosos.
- **Llavors:** escriure les lletres de les frases corresponents per una banda i els nombres ordenats per l'altre costat perquè puguem crear les frases.

-S'ha de tenir en compte que **si el nombre de participants de l'activitat és superior a 9** (que és el nombre d'espais a visitar), els participants extra hauran d'esperar a que algun espai es quede buit (ja que la idea és que cada persona visca l'experiència de forma individual a cada espai, sense trobar-se amb ningú més). Si en lloc de 9 són 10, 11 o fins i tot 12, es podria deixar tal com està i que sàpiguen que hauran d'anar alternant-se. No obstant això, si el nombre és molt superior a 9 (considerem que a partir de 13), seria recomanable crear dues còpies de l'activitat per fer simultàniament dues rodes d'espais i que es repartisquen.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Desert	<ul style="list-style-type: none"> - Motxilla d'explorador amb els objectes utilitzats durant el curs: Llibre de l'aventura, Llavors togolese, Bíblia, Torxa, Botes, Prismàtics, plat got coberts, GPS, farmaciola. - Cartells dels annexos.
DURADA	<ul style="list-style-type: none"> - Cordes (9 cordes per participant + 1). - Polseres de colors (1 polsera per participant). - Pintura per pintar les cordes (tants colors com participants).
90 minuts	<ul style="list-style-type: none"> - Imatges-muntatges individuals dels participants per a l'espai déu Fama. - Roba per a l'espai déu Diners amb els preus de cada peça. - Diners de paper per a l'espai déu Diners.

ROSTRES DE DÉU

RESPONSABLE

- Imatges per a l'espai déu Poder.
- Àudio GPS per l'espai déu Poder - portàtil / radiocasset.
- Imatges per a l'espai déu Sexe.

Nº de SESSIONS

Una sessió

- Espill, maquillatge, pinta, cremes, gomina.
- Imatges de personatges famosos.
- Prospectes de la farmaciola.
- Globus i missatges, música ambient, decoració ambient festa espai déu Festa.
- Menjars variats amb sabors dolç, amarg, salat, insípid...
- Creu (o cartell d'una creu).
- Un cartell d'un món.

EXPERIÈNCIA

L'educador abans de començar amb l'activitat, farà en uns minuts un recordatori de tot allò viscut durant el curs recolzant-se en el [llibre de l'aventura](#) alhora que extreu els objectes de la motxilla.

Ara que tenim tots els objectes, l'equip està preparat per anar a la recerca del rostre de Déu. Abans de començar, hem d'assignar a cada membre de l'equip un color ja que aquesta activitat serà una experiència personal, que realitzaran individualment. Se li donarà una polsera d'un color diferent a cada un.

La idea principal de la dinàmica gira entorn a un dels objectes: la corda. Hi haurà una sèrie de cordes disposades d'una manera específica que ve especificada a l'**annex I**. Cadascuna d'elles connecta amb un rostre de Déu, 8 cares falses i un veritable (l'Amor). La corda simbolitza la relació de l'home amb Déu, en un extrem està cada persona i en l'altre està Déu o el déu que ens hem creat. Es pretén que el participant es lligue a una corda i vaja fins a l'altre extrem de la corda per trobar un espai en què hi haurà un fals rostre de Déu i reflexionar-hi, utilitzant un dels objectes aconseguits durant el curs. Una vegada a l'espai i després de reflexionar, decideix si vol seguir unit a ell, o deslligar-se, ja que és un déu creat per nosaltres mateixos, del qual ens podem desprendre si volem. Si la persona vol deslligar-se, deslliga l'extrem unit a la cara i no el de la seua monyica, de manera que torna al punt central amb la corda lligada però recollida (s'emporta la corda amb ell). Aquesta dinàmica es repetirà amb els 8 espais. Al novè espai, el de l'Amor de Déu, s'ha d'accedir amb 8 cordes lligades a la monyica (simbolitzant que ens hem després dels falsos déus). En arribar a l'altre extrem d'aquesta novena corda veurem una creu simbolitzant la mostra d'Amor que mai ningú ha fet per nosaltres. S'adonaran que aquesta corda no la podran separar per més que vulguen (estarà a la Creu de manera que no es podrà deslligar com les altres) i se'ls proposarà unir totes les anteriors cordes que ens lligaven déus falsos, al veritable Déu, ja que amb Ell, tot el que buscàvem és possible i la resta està de més.

Els falsos déus als quals es lligaran i l'objecte amb què reflexionaran són:

déu Fama. Reflexione amb [llavors](#).

déu Diners. Reflexione amb la [Bíblia](#) - El jove ric.

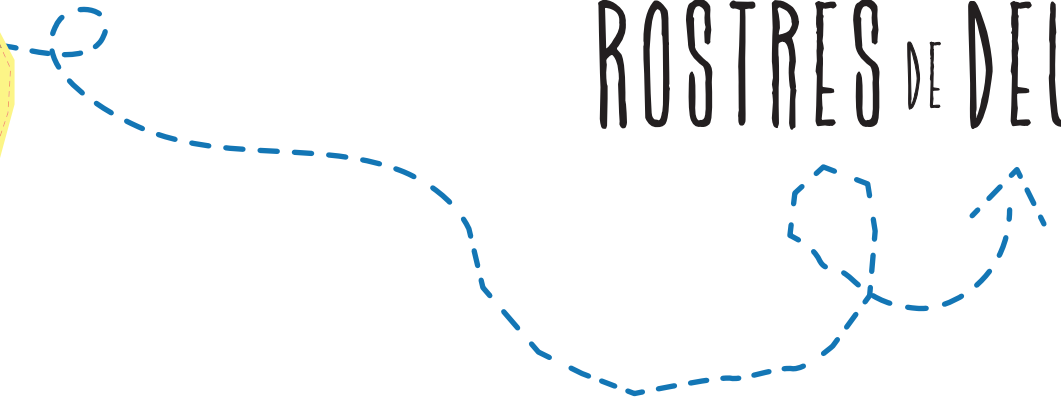
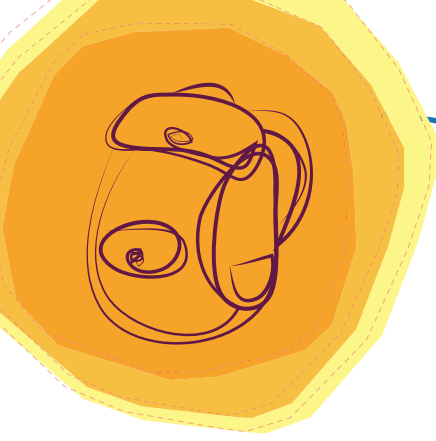
déu Poder. Reflexione amb [GPS](#).

déu Sexe. Reflexione amb la [torxa](#).

déu Imatge. Reflexione amb [prismàtics](#).

déu Ídols. Reflexione amb la [farmaciola](#).

ROSTRES DE DÉU

déu Festa. Reflexione amb les [botes](#).

déu Autosuficiència. Reflexione amb [Plats](#), [coberts](#), [gots](#).

La dinàmica de cada espai d'aquests falsos Déus es troba en el document "[Falsos déus.doc](#)" dins de la carpeta de l'activitat.

REFLEXIÓ

L'experiència s'aturarà quan ells estiguen units a Déu amb totes les seues cordes i, per tant, estiguem en l'espai del Déu Amor, que serà el moment d'utilitzar la dinàmica proposada a la carpeta "[Espai Déu Amor](#)".

Reflexionarem amb ells, el que han viscut en cada espai i per què creuen que totes les cordes poden reunir-se en una creu.

L'educador els dirà que "L'Amor és el veritable rostre de Déu, que amb Amor un troba la felicitat absoluta i que quan la troba la resta dels déus cauen. Amb Déu, un descobreix el significat de l'amor i el déu sexe i el déu imatge cauen per complet. Amb el seu amor descobrim que el necessitem, que tenim les nostres debilitats, i per tant el déu autosuficiència també mor. Amb l'amor incondicional de Déu a tots els homes, un descobreix que no és millor per tenir més coses, que els diners, els béns, la felicitat pròpia, no porta a una felicitat completa, d'aquesta manera el déu diners cau. El déu festa cau quan descobreix que la millor de les festes és celebrar que som fills de Déu i que tenim un pare que ens vol, així el tabac, l'alcohol i les drogues cauen quan descobrim que Déu ens ha creat i que el nostre cos és temple de l'esperit que hem de cuidar i no ferir cada cap de setmana. A la creu veiem al fill de Déu, Jesús va tenir una mort apartada de crits i homenatges, va morir amb l'afecte d'una mare i d'un amic, Déu ens mostra que el sentir-se més important que els altres no és el millor camí, que per ser important cal estimar els altres, fins a donar la vida per ells, fins netejar els peus, el déu fama cau quan un reconeix aquestes coses en Crist".

Després d'aquesta reflexió, els direm que passen a l'espai que no veien.

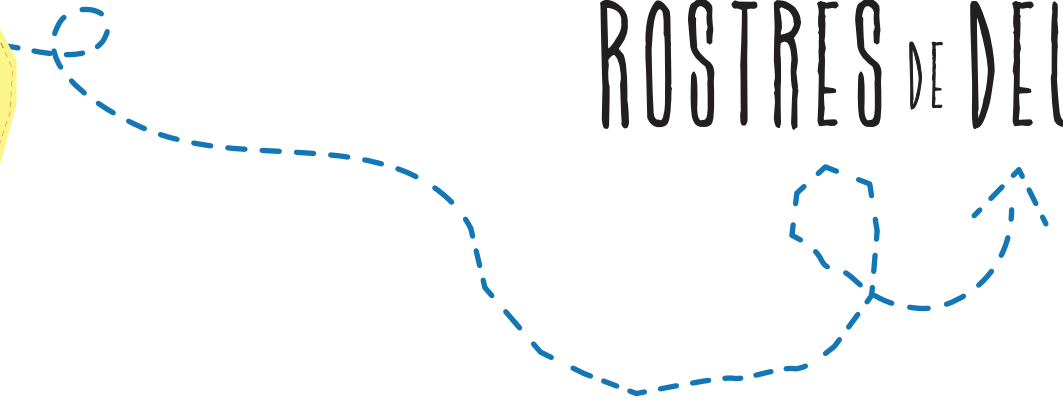
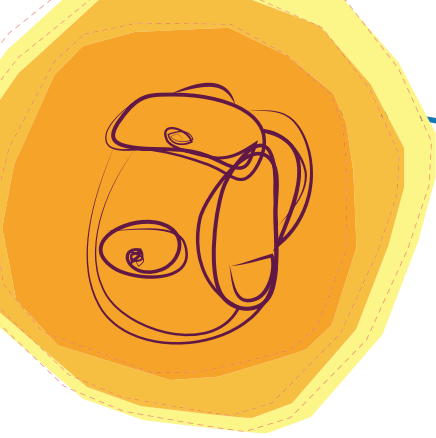
COMPROMÍS

Veurem que la creu està connectada amb un món envoltat per missatges que va dir Jesús al món. D'aquesta manera queda reflectit que l'amor de Déu no és només de paraules, sinó que aquest àgape és real, són gestos concrets, actituds per viure, accions amb què es transmet aquest Amor.

Diem moltes vegades que els Juniors canviarem el món. Avui tornarem a dir aquestes paraules però seran fruit d'aquesta unió reforçada amb Déu.

El compromís el realitzarà cada Juniors personalment. Agafarà paper i bolígraf per escriure una acció concreta que realitzarà en aquest món que veiem. Quan haja escrit aquesta acció la pegarà al voltant del món.

ROSTRES DE DÉU

En deixar-la agafarà el recordatori per penjar-lo a la seua panyoleta. Aquest personatge amb la seua motxilla, ens recordarà la recerca recorreguda aquest curs, una recerca que ha finalitzat en conèixer que Déu és Amor i que només Déu és necessari i la resta de coses en què dipositem la nostra felicitat són sobrants. A més, ens recordarà el compromís que acabem de fer, un compromís que avaluarem la setmana que ve, tornant al lloc en el qual hem realitzat el compromís.

Si hem realitzat el compromís, deixarem el cartell, però si no ho hem fet, ho haurem de llevar (es pot reflexionar amb l'adolescent si es vol tornar a comprometre).

CELEBRACIÓ

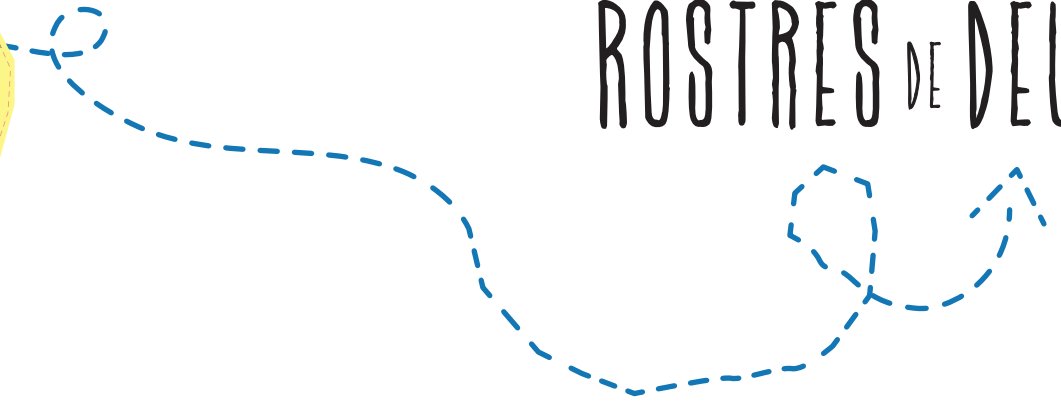
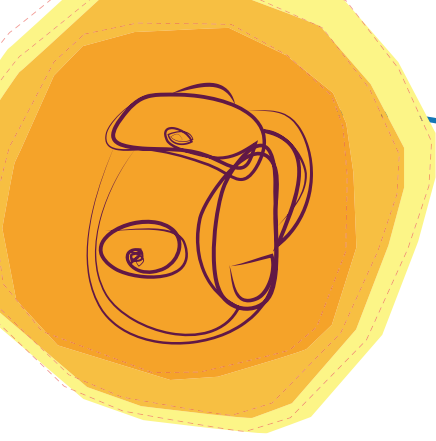

Per acabar l'activitat avui, farem una acció gràcies per tot el curs, la podrem observar a l'**annex II**. En ella agraiem totes les aventures viscudes a casa espai, tot allò après sobre Déu i sobre nosaltres i tots els objectes aconseguits.

Sugerim que s'anime amb una presentació Power Point amb imatges.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- Els falsos rostres eren propers per a ells? Ha servit perquè s'adonen on dipositen ells la felicitat i el seu temps?
- Han descobert que Déu és Amor? S'ha perdut aquest fet amb tants rostres?
- Es podrien extreure idees per a noves activitats? Cada rostre de Déu pot ser analitzat de forma més exhaustiva?
- Quin sentiment tenien al final de l'activitat?
- Ha servit de conclusió o s'hauria de tornar a remarcar l'objectiu general d'aquest any amb una altra activitat?

ANNEXOS

ANNEX I:

Descripció del lloc:

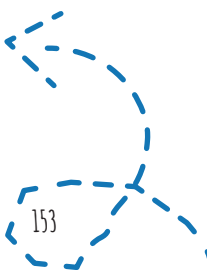
L'Equip Juniors es situarà al costat de la motxilla i els objectes en el centre d'una circumferència formada per extrems de cordes. Aquestes cordes connectaran amb 9 espais diferents que visitaran durant l'activitat. En els espais amb els que connecten les cordes, l'adolescent descobrirà un rostre de Déu, en 8 d'ells un rostre distorsionat de Déu, un rostre fals creat pels homes, i en un d'ells estarà el veritable rostre de Déu.

Els extrems de les cordes que creen la circumferència on està l'equip amb la seua motxilla i objectes, estaran pintats de colors diferents, que assignarem a cada membre de l'equip. Hi haurà una corda de cada color, connectada a cada espai, és a dir, hi haurà tantes cordes connectades a un espai (cadascuna d'un color) com membres de l'equip. Per exemple, si l'equip compta amb 10 membres, hi haurà 10 cordes (cadascuna d'un color diferent) que aniran a cada un dels 9 espais (és a dir, 90 cordes en total, 10 de cada color, una corda de cada color en cada espai). A cada participant li correspondran les cordes del color de la polsera de la seua monyica.

La dinàmica:

Se'ls explicarà que van a conèixer diferents cares de Déu, que cada corda condueix a un d'ells i que per arribar-hi, hauran d'utilitzar un objecte de la motxilla. Al costat de cada conjunt de cordes que es dirigeixen a un espai, col·locarem un cartell en el qual s'indique quin objecte necessitaran portar per anar a aquest espai. Lliurement, els participants decidiran a quin espai dirigir-se, per a això, hauran d'agafar de la motxilla que està al mig, l'objecte indicat i, a continuació, hauran d'agafar la corda del seu color i lligar-la a la polsera que els hem donat prèviament. La corda els condueix a un espai en el qual amb l'ajuda de l'objecte reflexionaran sobre un fals rostre de Déu. En tots els espais hi haurà un cartell que diga: "Vols deslligar-te d'aquest fals déu?, Les imatges proposades per a aquests cartells les podem trobar en el fitxer "[Imatges de-sastre](#)", dins de la carpeta de l'activitat. Han de deslligar la seua corda del fals déu i guardar-la per al final.

Podran anar visitant els espais en l'ordre que vulguen, però, només quan hagen utilitzat tots els objectes, és a dir, quan hagen visitat tots els espais i tinguen les 8 cordes lligades a ells (i deslligades dels falsos déus), podran dirigir-se al novè espai "[L'espai de Déu](#)". Hi haurà un cartell que ho indique a l'extrem de les cordes que s'adrecen a aquest novè espai.

ROSTRES DE DÉU

ANNEX II:

Jesús va dir: Busqueu i trobareu

I Nosaltres hem buscat i hem trobat.

Gràcies Senyor per tots els moments viscuts aquest curs.

Gràcies pel que hem viscut al centre Juniors, per les nostres reunions, les nostres acampades i eucaristies.

Gràcies perquè ens has fet lliures com Tu, gràcies per mostrar-nos que la teua llibertat és d'entrega i de compromís, gràcies per netejar les nostres botes sempre que les embrutem amb els nostres pecats, perquè elles ens ajuden a superar els obstacles.

Gràcies senyor perquè aquest any m'he posat els prismàtics per veure les teues meravelles, gràcies perquè a la Selva amazònica em vaig adonar de la teua capacitat creadora, del teu amor.

Gràcies Senyor perquè mai m'abandones, fins i tot en els deserts més càlids on es poden veure les teues petjades. I fins i tot en les nits més fredes quan ixen els meus temors, et trobes al meu costat. Gràcies per ser torxa en el meu camí, gràcies per ser aquesta flama que mai s'apaga.

Gràcies Senyor, perquè un dia acostares Togo a les nostres vides i vas fer del projecte Togo un projecte de tots. Gràcies perquè hem descobert autèntiques obres bondadoses d'homes i dones que treballen per persones desfavorides. Gràcies perquè hem descobert que tu no t'oblides d'elles, perquè et fas present en tot quant els envolta, perquè tu els abasteixes.

Gràcies Senyor, perquè amb tu vam arribar a les veritats de la vida. Veritats vàlides en tot l'espai. Gràcies perquè ens la vas voler revelar. Et done gràcies per totes les persones que baix a teua inspiració van escriure la Bíblia. Aquest llibre que ha estat una guia durant aquest curs. Gràcies perquè en ella trobem resposta a totes les nostres inquietuds més profundes.

Gràcies Senyor per l'aliança que vas fer amb el teu poble, gràcies perquè et mantens fidel a ella, perquè mai soltes la corda que ens uneix, encara que algunes vegades jo no la sostinga amb força. Gràcies perquè sempre que la torne a agafar està igual de tensa i és l'ajuda per pujar totes les muntanyes que es posen en el meu camí.

Gràcies Senyor, per la teua misericòrdia. Per oferir la farmaciola necessària per curar tots els mals, fins i tot els de la ciutat que visitem. Gràcies pels sagraments que ens uneixen més a tu, especialment per l'Eucaristia perquè et fas present entre nosaltres, i vols entrar a casa meua.

Gràcies Senyor, pels sants i santes que mostren com seguir-te, perquè en ells trobem el GPS que ens porta a tu.

Gràcies Senyor per la meua família, per la meua casa, perquè en ella t'he conegut, gràcies Senyor per tots els coberts, plats i gots que he compartit amb la família i també amb els meus amics perquè tot això m'ha acostat al teu amor.

Finalment, gràcies Senyor pel teu Amor, perquè tens el millor dels rostres. Gràcies per ajudar-me a saber triar, per posar les eines en la meua vida per saber on vull anar. Perquè ara vull marxar decidit pel camí que tu em marques, perquè la meua vida siga el que Tu esperes d'ella.

ORACIONES

CONFIANZA

ORACIONS

TÍTOL	CONFIE EN TU
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none">- Descobrir la importància de la confiança en Déu.- Aprendre que Déu no falla mai.- Que el xiquet faça una revisió personal de quant confia el xiquet en Déu.
INTRODUCCIÓ	<p>Aquesta oració intenta ser el primer pas d'aquesta nova etapa. Els xiquets van a convertir-se en autèntics exploradors. I per ser un veritable explorador cal no tenir por i ser valent. Aquest precisament és el tema d'aquesta oració, la confiança en Déu. Cal tenir fe per buscar i trobar el Senyor.</p>
AMBIENTACIÓ	<p>Per al bon desenvolupament de l'oració, els xiquets hauran d'estar asseguts en una posició còmoda. És convenient fer l'oració en alguna capella de la nostra parròquia, o un lloc disposat per a això. Per disposar un lloc es pot ambientar de manera que convida a la pregària: una llum suau, una icona o creu al costat d'una vela, una Bíblia... També és important l'actitud interior del xiquet, el millor per a això és que l'oració es desenvolupi en silenci, o amb una suau música de fons. Cal per al gest que al costat de la creu, o icona, hi haja una vela i que es repartisca altra a cada xiquet.</p>
MATERIAL	<ul style="list-style-type: none">- Projector.- Portàtil.- Vídeo "L'equip petit".- Evangeli.- Icona de la creu.- Ciris.- Encenedor.- Cançoner Diocesà.- Guitarra.

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

SENYAL DE LA CREU I ORACIÓ JUNIORS

LECTURA

Després un educador, o un xiquet de l'Equip Juniors, agafa la Bíblia i llegeix el passatge de Mateu en què Jesús camina sobre les aigües **Mt 14, 22-36**:

«De seguida Jesús obligà els seus deixebles a pujar a la barca i se li adelantaren cap a l'altra vora, mentre ell acomiadava la gent. I després d'acomiar la gent va pujar a la muntanya a pregar. Al vespre encara estava allà tot sol. Mentrestant, la barca estava ja molt lluny de terra, per les ones, perquè el vent era contrari. A la quarta vela de la nit, se'ls acostà Jesús caminant sobre la mar. Els deixebles el veieren caminant sobre l'aigua, es van espantar i van cridar de por, dient que era un fantasma. Jesús els digué de seguida: «Ànim, sóc jo, no tingueu por!»

Pere li respongué: «Senyor, si eres tu, feu-me anar a tu sobre l'aigua». Ell li va dir: «Vine». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua acostant-se a Jesús, però, en sentir la força del vent, li va entrar por, va començar a enfonsar-se i cridà: «Senyor, salveu-me». De seguida Jesús va estendre la mà, el va agafar i li va dir: «Home de poca fe! Per què has dubtat?». Quan pujaren a la barca el vent amainà. Els de la barca es prosternaren davant d'ell dient: «Realment eres Fill de Déu». «

ORACIONS

REFLEXIÓ

Després d'un breu silenci, i per comprovar que els xiquets han entès el text, l'educador pregunta què els ha cridat més l'atenció, i els convida a compartir les seues opinions. L'important d'aquest moment és que els xiquets reflexionen sobre la lectura i compartisquen. En aquest diàleg l'educador ha de ressaltar la por inicial dels apòstols, la confiança de Pere i com aquesta desapareix quan semblen arribar els problemes, però Jesús impedeix que s'enfonse. Si no comparteixen espontàniament se'ls pot fer la següent reflexió guiada sobre la lectura.

- ¿On estaven Jesús i els seus deixebles?
- ¿Què va fer Jesús?
- Quina va ser la reacció dels deixebles davant el que va fer Jesús?
- ¿Què va fer Pere?
- ¿Què va fer Pere que no va fer Jesús?

MONICIÓ

Seguit d'aquest moment de compartir, l'educador la següent motivació, o una semblant, segons crega oportú:

"Aquest curs vos aneu a convertir en autèntics exploradors per buscar a Déu, i descobrir com és el seu amor. Però abans de començar aquest camí cal que vos prepareu molt bé. Cal ser molt valents per superar tots els obstacles. En la lectura es veu com els deixebles, obeint a Jesús, s'endinsen amb la seua barca mar endins. Una vegada allà, al mig de la nit, Jesús s'acosta a ells caminant sobre l'aigua i, com és normal, els deixebles s'espanten. Però Pere que sembla molt valent, li llança un repte a Jesús, demanant-li que el faça caminar sobre les aigües. Jesús ho fa i Pere comença a caminar sobre el mar, però quan bufa una mica el vent, té dubtes i comença a enfonsar-se.

Moltes vegades això pot passar, confieu en alguna cosa o algú, i quan sorgeix un problema la primera reacció és deixar-ho. Però és perquè falta confiança en Jesús. Quan arriben els problemes podeu dir, com Pere: Senyor, Salva'm! I el Senyor vos prendrà la mà i vos ajudarà a arribar a bon port, és a dir, vos ajudarà a superar aquesta por i aquest obstacle que ha sorgit.

Quan el Senyor ajuda a Pere, i aquest ja està en un lloc segur, **els de la barca es prosternaren davant d'ell dient: «Realment eres Fill de Déu»**. Així pot passar a la vida diària, només reconeixem Jesús com a veritable Déu quan apareix en la nostra vida per treure'ns de problemes. Però Jesús està sempre amb vosaltres. "

RECURS AUDIOVISUAL - L'EQUIP PETIT

A continuació, es projecta el vídeo "L'equip petit" que il·lustra molt bé el que és la confiança dels xiquets en ells mateixos i en el seu equip. Un bon exemple de com ens hauríem de sentir en braços del senyor, pensant que encara que aparega un problema amb el temps es pot solucionar, sense desanimar-se, sense posar-se nerviosos, sense enfadar-se i sempre amb alegria ... pensant que la nostra meta es pot assolir.

ORACIONS

GEST

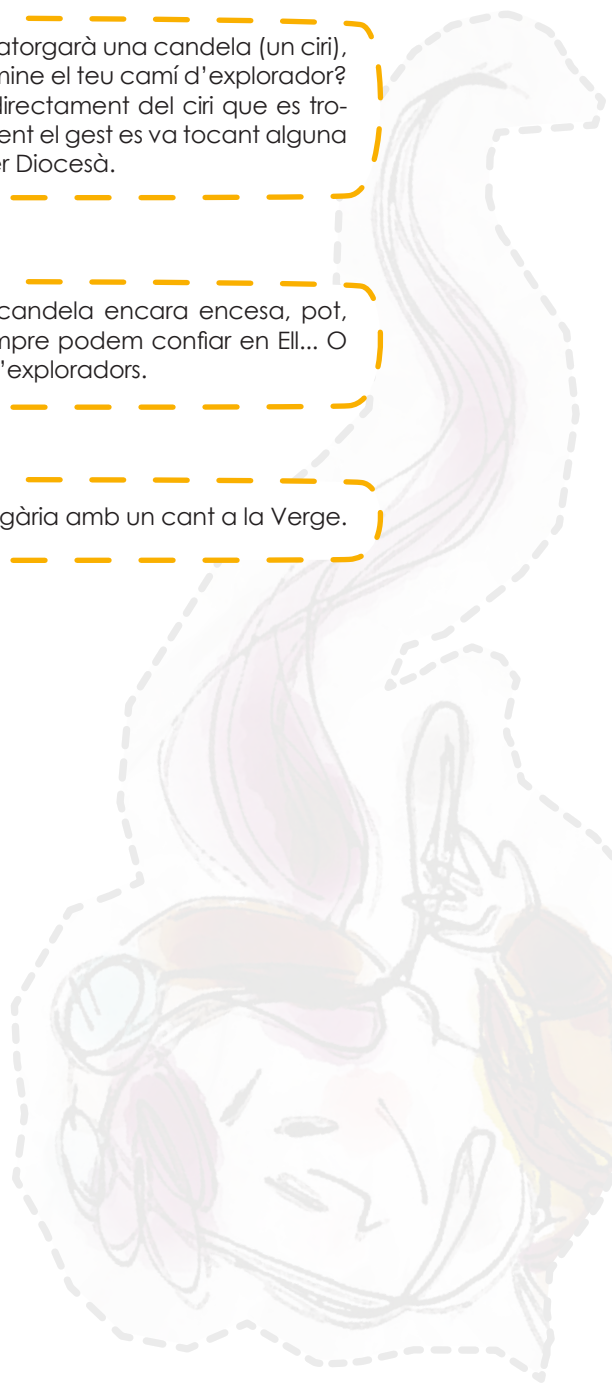
Després de la projecció es realitzarà un petit gest: A cada xiquet se li atorgarà una candela (un ciri), i se'ls farà la següent pregunta: Jesús és llum del món, vols que Ell il·lumine el teu camí d'explorador? Per respondre afirmativament cada xiquet encendrà la seua vela directament del ciri que es trobarà encès al costat de la icona o de la creu. Mentre els xiquets van fent el gest es va tocant alguna cançó de confiança, com les cançons número 22 o 25 del Cançoner Diocesà.

ACCIÓ DE GRÀCIES

Per finalitzar i, com a celebració, cada xiquet de l'equip amb la candela encara encesa, pot, espontàniament, donar gràcies a Déu per no fallar mai, perquè sempre podem confiar en Ell... O també poden fer peticions perquè el Senyor guie la seua aventura d'exploradors.

ORACIÓ FINAL – PARE NOSTRE

En acabar això tots junts resen un Pare Nostre, o es pot acabar la pregària amb un cant a la Verge.

ORACIONS

TÍTOL	PERÒ ALGUNS VAN DUBTAR
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Descobrir la importància de la confiança en Déu. - Aprendre que Déu no falla mai. - Revisar <u>quant confia l'adolescent en Déu.</u>
INTRODUCCIÓ	<p>Per al bon desenvolupament de l'oració, els adolescents hauran d'estar asseguts en una posició còmoda. És convenient fer l'oració en alguna capella de la nostra parròquia, o un lloc disposat per a això. Per disposar un lloc es pot ambientar de manera que convida a la pregària: una llum suau, una icona o creu al costat d'una vela, una Bíblia... També és important l'actitud interior de l'adolescent, el millor per a això és que l'oració es desenvolupi en silenci, o amb una suau música de fons. Cal per al gest que al costat de la creu, o icona, hi haja una vela i que es repartisca altra a cada adolescent.</p>
MATERIAL	<ul style="list-style-type: none"> - Annexos fotocopiats. - Veles. - Evangelis. - Creu. - Guitarra. - Cançoner Diocesà.
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ	

SENYAL DE LA CREU

LECTURA

De l'evangeli segons Sant Mateu (28,16-20):

«Els onze deixebles [després de la resurrecció de Jesús] van anar a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar, però alguns van dubtar. S'acostà Jesús i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, i feu deixebles a tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, ensenyant-los a guardar tot allò que vos he manat. I joestic amb vosaltres cada dia, fins al final dels temps ».

MONICIÓ

En un primer moment la trobada amb Jesús paralitza, alguns apòstols es postren a terra i queden quietes en actitud de lloança, però alguns van dubtar, i el que els va paraitzar va ser la seua por. Quan en la vida hi ha una trobada així amb Jesús la reacció més freqüent és la por, perquè no s'entén bé què està passant. Però Jesús posa remei a això. Ell s'acosta als deixebles i els envia una missió: «Anar per tot el món fent deixebles a tots els pobles». O siga que en un segon moment la trobada amb Jesús suposa moviment, suposa enviament. I per si en el camí torna a sorgir la por, Jesús recorda: «Joestic amb vosaltres dia rere dia, fins al final dels temps». I aquesta és la força que cal tenir en el camí que anem a prendre, aquest és l'escut que ha de protegir en aquesta aventura, saber que Jesús està sempre ací. La missió que Jesús té per cada persona pot espantar, pot semblar difícil, però cal estar segurs que Ell acompanya els que tria i els dóna tot el necessari per superar els obstacles que apareixen.

ORACIONS

REFLEXIÓ PERSONAL I MOMENT PER COMPARTIR

Després d'aquesta petita explicació de la lectura, s'oferirà als xiquets una fotocòpia amb el text i les preguntes de l'**annex I**. Se'ls convidarà a meditar en silenci i si l'educador ho creu convenient, a compartir amb l'Equip la seua resposta.

GEST

Després d'aquesta reflexió es realitzarà un petit gest consistent pel que fa al següent: A cada adolescent se li atorgarà una candela (un ciri), i se'ls farà la següent pregunta: Jesús és llum del món, vols que Ell il·lumine el teu camí d'explorador? Per respondre afirmativament cada xiquet encendrà la seua espelma directament del ciri que es trobarà encès al costat de la icona o de la creu. Mentre els adolescents van realitzant el gest es va tocant alguna cançó de confiança, com les cançons número 22 o 25 del Cançoner Diocesà. (Mantenir la candela encesa)

CANT

Per finalitzar i, com a celebració, tot l'Equip, encara amb la candela encesa, resa el **Salm 120** (que trobem en l'**annex II** i s'ha de repartir, escrit en algunes fulles als adolescents).

PARE NOSTRE

En acabar això tots junts resem un Pare Nostre.

ORACIONS

ANNEXOS

ANNEX I: TEXT PER A REFLEXIONAR

«Paràbola del partisà i l'estranger»

En temps de guerra, en una zona ocupada, un partisà coneix una nit a un estranger que l'impressionarà profundament; els dos passen tota la nit conversant junts. L'estranger li diu al partisà que també ell està de part dels partisans i, fins i tot, afirma que està allà per encàrrec del comandament de la resistència i exhorta al seu interlocutor a tenir confiança en ell, passe el que passe. El partisà ix de la conversa literalment convençut de la fidelitat de l'estranger i té confiança en ell. Tots dos no es tornen a trobar en condicions d'intimitat.

A vegades es veu que l'estranger ajuda als membres de la resistència, el partisà li està reconegut i diu als seus amics: "Està de la nostra part". En ocasions se li veu en uniforme de policia entregant els patriotes al poder ocupant. Llavors, els amics del partisà murmuren contra ell, però ell els segueix dient: "Està de la nostra part". Segueix creient malgrat les aparences, que l'estranger no el trairà. De tant en tant, el partisà demana ajuda a l'estranger, la rep i li continua agraiït. Però de vegades no arriba l'ajuda sol·licitada, i llavors el partisà comenta: "L'estranger coneix perfectament les coses i sap el que fa". Els seus amics, exasperats, li diuen: "Què hauria de fer l'estranger perquè admetessis que estàs equivocacat i que ell no està de la nostra part?". Però el partisà es nega a respondre. No estava disposat a jutjar l'estranger. Ni tan sols quan els amics li diuen amb menyspreu: "Bé, si això és el que penses de la seua forma d'estar de la nostra banda, quant abans et poses de l'altra part, molt millor". (B. Mitchell "Theology and Falsificaci3n")

Preguntes per reflexionar:

- He tingut alguna trobada amb Déu que em permeta tenir confiança cega en ell?
- Com reaccione quan veig que Déu sembla estar "al bàndol contrari"? Seguisc mantenint la meua confiança en Ell?
- I quan es posa de part meua i m'ofereix ajuda, ho reconec, sóc agraiït?
- Quines són les coses que em fan dubtar que Jesús està al meu costat fins a la fi dels dies? I les que em fan mantenir la confiança en Ell?

ANNEX II: SALM 120

Alce els ulls a les muntanyes:
¿D'on em vindrà l'ajuda?
L'ajuda em vindrà del Senyor,
que va fer el cel i la terra.
Que no deixa reliscar el teu peu,
et guarda no dorm;
no dorm ni reposa
el guardià d'Israel.
El Senyor et guarda a la seua ombra,
al teu costat;
De dia el sol no et farà mal,
ni la lluna de nit.
El Senyor et guarda de tot mal,
et guarda la vida;
el Senyor guarda els teus passos,
ara i per sempre.

IMAGES DE DIEU

ORACIONS

TÍTOL	LA MÀ DE DÉU
TEMPS i NIVELL	PACTE/IDENTITAT
OBJECTIUS	- Descobrir que Déu és Amor - Descobrir com és l'Amor de Déu. - A partir de l'Amor de Déu, sensibilitzar en l'amor als altres, tal com Déu ens ho mostra.
INTRODUCCIÓ	Aquesta oració pretén ser una oració conclusiva, en què repassem el que ha sigut viure com exploradors en la recerca del senyor durant aquest any.
AMBIENTACIÓ	La pregària tindrà lloc en un lloc recollit, que ajude a posar-se en presència de Déu. Es recomana utilitzar una habitació amb llum suau. Al centre es col·locarà una imatge de Jesús i dos veles als costats. Es recomana l'ús d'una guitarra que suaument realitze un puntejat per als moments de silenci.
MATERIAL	- Imatge de Jesús. - 2 Veles. - Annex imprès. - Mural de paper amb dibuix d'un cor. - Un paper per participant. - Un bolígraf per participant. - Guitarra. - Cançoner Diocesà.
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ	

MONICIÓ

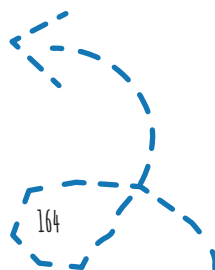
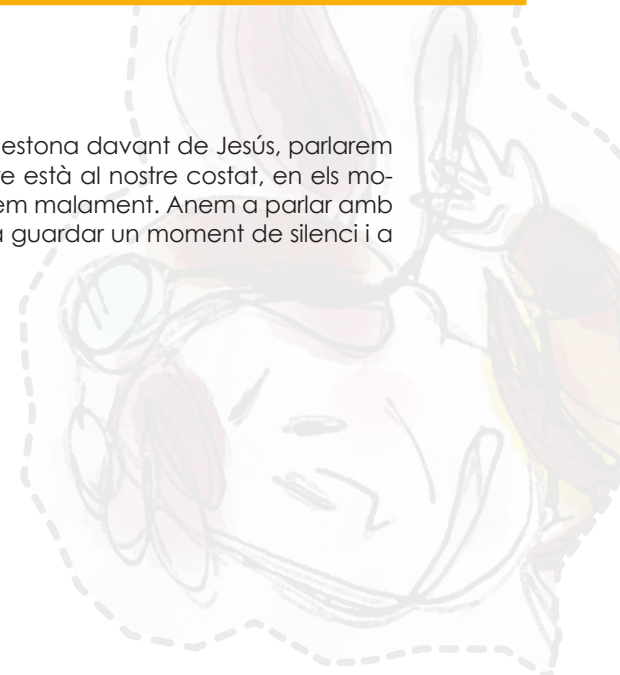
Anem a dedicar la vesprada d'avui a algú molt especial. Estarem una estona davant de Jesús, parlarem amb Ell perquè Ell té moltes coses a dir-nos. Jesús és l'amic que sempre està al nostre costat, en els moments bons, quan les coses ens van bé, i en els moments quan ho passem malament. Anem a parlar amb Jesús, però per poder parlar, cal que primer escoltem. Així que anem a guardar un moment de silenci i a estar en actitud d'escolta, perquè Jesús té molt a dir-nos.

SENYAL DE LA CREU

- En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.
- Amén.

CANTO

"Dios está aquí". Cançó número 2 del Cançoner Diocesà.

ORACIONS

LECTURA

Primera carta de sant Joan:

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu, i qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.

Així Déu ens va manifestar el seu amor: va enviar el seu Fill únic al món, perquè tinguérem vida per mitjà d'ell. I aquest amor no consisteix en què nosaltres hàgem estimat a Déu; ell ens ha estimat primer, i va enviar el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. Ningú ha vist mai a Déu: si ens estimem els uns als altres, Déu està en nosaltres i l'amor de Déu ha arribat a la seua plenitud en nosaltres. El que ens assenyala que estem en ell i ell està en nosaltres, és que ens ha comunicat el seu Esperit. I nosaltres hem vist i testifiquem que el Pare va enviar al Fill com a Salvador del món. El que confessa que Jesús és el Fill de Déu, està en Déu, i Déu està en ell. Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hem cregut en ell. Déu és amor, i el que permanenceix en l'amor està en Déu i Déu està en ell.

REFLEXIÓ

L'educador que dirigeix la pregària, haurà d'explicar als xiquets el significat de la lectura que acabem d'escoltar, per això pot basar-se en els següents punts:

- Déu ens vol tant que ha enviat a Jesús perquè, amb la seua mort i resurrecció, puguem viure.
- Això ho ha fet Déu no perquè nosaltres hàgem estimat Déu, sinó perquè Déu ens ha estimat abans.
- Déu ens vol, per això nosaltres hem de voler als altres, de la mateixa manera que ell ens ha estimat.
- Déu ens ha estimat tant perquè Ell és amor. Coneixent Jesús podem conèixer l'Amor.

LECTURA

Però, com estima Jesús? Com és l'amor de Jesús? Ell ens ho diu en una altra lectura.

Primera carta de sant Pau als cristians de Corint:

Germans: ambicioneu els millors carismes. Però ara vos indicaré un camí excepcional. Si jo parlara les llengües dels homes i dels àngels, però no estimara, no seria més que un metall que ressona o els platerets que atordeixen. Ja podria tenir el do de la profecia i conèixer tots els secrets i tot el saber, podria tenir fe suficient per moure muntanyes; si no tinc amor, no sóc res.

Podria repartir en almoines tot el que tinc i, fins i tot, deixar-me cremar viu; si no tinc amor, de res em serveix. L'amor és pacient, és bondadós, no té enveja, no presumeix ni s'envaneix, no és groller ni egoista, no s'irrita, no porta comptes del mal, no s'alegra de la injustícia, sinó que gaudeix amb la veritat. Excusa, creu, tot ho espera, tot ho suporta sense límits. L'amor no passa mai. El do de profecia?, S'acabarà. El do de llengües?, Emmudirà. El saber?, S'acabarà. Perquè limitat és el nostre saber i limitada és la nostra profecia, però quan vinga allò perfecte, allò limitat s'acabarà. Quan jo era petit, parlava com un xiquet, sentia com un xiquet, raonava com un xiquet. Quan em vaig fer un home vaig acabar amb les coses de xiquet. Ara veiem confusament en un espill; llavors veurem cara a cara. El meu conèixer és per ara limitat, aleshores podré conèixer com Déu em coneix. En una paraula: queden la fe, l'esperança, l'amor: D'entre aquestes tres. La més gran és l'amor.

ORACIONS

GEST

Sant Pau, en aquesta carta, ens explica el que és l'Amor. Ens hem fixat?

En els bancs o cadires on se senten els xiquets, s'hauran col·locat prèviament papers amb diferents paraules que descriuen o no l'amor. Aquestes paraules les trobem en l'**annex I**.

En aquest moment, l'educador haurà col·locat davant del lloc on s'estiga realitzant l'oració, un mural, on aparega al centre del mateix un cor. Els xiquets hauran d'agafar els papers i un a un pegar dins del cor, aquelles paraules que defineixen el que és l'amor, segons la carta de sant Pau.

Al costat del cor, hi haurà un cub de deixalles, on els xiquets faran fora aquelles paraules que no descriuen l'Amor.

En enganxar el valor al mural, un educador donarà a cada xiquet un full de paper i un bolígraf. D'haver més xiquets que paraules es repartiran entre tots els participants de l'oració.

CANT

"**Nadie te ama como yo**". Nombre 70 del Cançoner Diocesà.

GEST

Hem vist que Jesús ens ensenya a estimar, estimant-nos. Esteu disposats a seguir-lo?

D'aquesta pregària no podem eixir exactament igual que vam entrar. És el moment de comprometre'ns, amb les nostres obres, a estimar els altres com Jesús ens ha estimat.

Se'ns ha repartit a cadascun un paper. Ara tots dibuixarem el contorn de la nostra mà. Aquesta mà simbolitza les nostres obres, el que nosaltres som capaços de fer. Esteu disposats a estimar mitjançant les vostres obres?

A la mà que han dibuixat, hauran d'escriure una acció concreta que realitzaran aquesta setmana per estimar cada vegada més als altres, com Jesús estima. Aquesta mà han de guardar-la com a compromís fins a la setmana següent, i en la propera reunió es pot revisar en conjunt si han pogut complir amb allò al que s'havien compromés.

CANT

Per acabar, anem a cantar tots junts, la cançó "**Llei Juniors**" número 98 del Cançoner Diocesà. Ahí s'ens explica com Jesús ens estima i ens convida a estimar els altres. En això es resumeix la llei Juniors, en Estimar-nos els uns als altres com Déu ens estima (**Jn 13, 34**).

ORACIONS

ANNEXOS

ANNEX I:

- Pacient.
 - Afable.
 - Sense enveja.
 - Perdona.
 - Diu la Veritat.
 - Creu.
 - Espera.
 - Aguanta.
 - Per sempre.
- S'enfada.
 - Injust.
 - Mentider.
 - S'acaba.
 - No perdona.
 - No aguanta res.
 - Egoista.

ORACIONS

TÍTOL	NOMÉS HE VINGUT A ENSENYAR-VOS QUÈ ÉS L'AMOR
TEMPS i NIVELL	EXPERIÈNCIA/ESTIL
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none">- Descobrir que Déu és Amor.- Descobrir com és l'Amor de Déu.- A partir de l'Amor de Déu, sensibilitzar en l'amor als altres, tal com Déu ens ho mostra.
INTRODUCCIÓ	Ens posem en presència del Senyor una vegada més com a Equip Juniors. Aquesta vegada per apropar-nos encara més a ell, volem descobrir-lo en les nostres vides, arribar a l'arrel i origen del seu amor i ser coneixedors de la seua vida per practicar les seues sendes i no altres.
AMBIENTACIÓ	La pregària tindrà lloc en un lloc recollit, que ajude a posar-se en presència de Déu. Es recomana utilitzar per a això la capella del Santíssim a l'església de la parròquia. En cas de no utilitzar-la, s'utilitzarà una habitació amb llum suau. Al centre es col·locarà una imatge de Jesús i dos veles als costats. En els moments de silenci es recomana que sone una música de guitarra molt suau, que convida a la reflexió i, així, facilitar l'interiorització de les lectures.
MATERIAL	<ul style="list-style-type: none">- Imatge del senyor.- Veles.- Guitarra.- Cançoner Diocesà.- Un paper per participant.- Un bolígraf per participant.

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

SENYAL DEL LA CREU

- En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.
- Amén.

MONICIÓ

Jesús, tu estàs ací, entre nosaltres, ens vols. Avui estem ací per compartir una estona amb tu, per acompanyar-te, per estar amb tu aquesta vesprada, per posar davant teu els nostres problemes, les nostres inquietuds, per escoltar-te, per donar-te gràcies per la història d'amor que fas amb la nostra vida. Gràcies, Senyor, pel que has fet amb nosaltres.

CANT

"Tan solo he venido" número 79 del Cançoner Diocesà.

ORACIONS

LECTURA

De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint. (1Cor 12, 31-13, 13)

Germanys: ambicioneu els millors carismes. Però ara vos indicaré un camí excepcional. Si jo parlara les llengües dels homes i dels àngels, però no estimara, no seria més que un metall que ressona o els platerets que atordeixen. Ja podria tenir el do de la profecia i conèixer tots els secrets i tot el saber, podria tenir fe suficient per moure muntanyes; si no tinc amor, no sóc res.

Podria repartir en almoines tot el que tinc i, fins i tot, deixar-me cremar viu; si no tinc amor, de res em serveix. L'amor és pacient, és bondadós, no té enveja, no presumeix ni s'envaneix, no és groller ni egoista, no s'irrita, no porta comptes del mal, no s'alegra de la injustícia, sinó que gaudeix amb la veritat. Excusa, creu, tot ho espera, tot ho suporta sense límits. L'amor no passa mai. El do de profecia?, S'acabarà. El do de llengües?, Emmudirà. El saber?, S'acabarà. Perquè limitat és el nostre saber i limitada és la nostra profecia, però quan vinga allò perfecte, allò limitat s'acabarà. Quan jo era petit, parlava com un xiquet, sentia com un xiquet, raonava com un xiquet. Quan em vaig fer un home vaig acabar amb les coses de xiquet. Ara veiem confusament en un espill; llavors veurem cara a cara. El meu conèixer és per ara limitat, aleshores podré conèixer com Déu em coneix. En una paraula: queden la fe, l'esperança, l'amor: D'entre aquestes tres. La més gran és l'amor.

MONICIÓ

Què seria la vida sense Amor? Una vida trista, una vida on no es pot confiar en ningú, on l'únic que compta sóc jo mateix, una vida sense Déu. És aquesta la meua vida?

Jesús Tu has vingut a estimar, a donar la teua vida pels altres. Tu eres amor i ens dones tots els dies el teu perdó. Estic disposat a agafar-lo? Jesús. Ajuda'm a descobrir-te, tu, que eres Amor, perquè així, puga estimar cada vegada més als altres!

MOMENT DE SILENCI

LECTURA

Del llibre d'Ezequiel.

Vos prendré d'entre els pobles, vos aplegaré de tots els països, i vos portaré a la vostra terra.

Abocaré sobre vosaltres aigua pura que vos purificarà:

De totes les vostres immundícies i idolatries vos he de purificar;

Vos donaré un cor nou i posaré un esperit nou;

Trauré de vosaltres aquest cor de pedra i vos donaré un de carn.

Vos infondre el meu esperit i faré que seguiu els meus preceptes,

I que compliu i observeu les meues decisions. Habitareu el país que vaig donar als vostres pares.

Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.

MONICIÓ

Moltes vegades, al llarg de la vida, hi ha moments en què ens trobem malament, tot sembla fosc i dóna la sensació que estem sols. Llavors, en aquests moments, és quan necessitem que algú ens vulga.

Jesús, Tu estàs ací, em vols. Sempre estàs al meu costat, acompanyant, fins i tot quan les coses no van tan bé. Vull donar-me compte que m'acompanyes tots els dies de la meua vida!

ORACIONS

MOMENT DE SILENCI

CANT

"Nada nos separará" nombre 28 del Cançoner Diocesà.

LECTURA

De l'Evangeli segons sant Joan. (Jn 15, 12-17)

Aquest és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he estimat. Ningú té un amor major que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo vos mane. Ja no vos dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo, a vosaltres vos he dit amics, perquè tot el que he sentit del meu Pare vos ho he fet saber. No m'heu escollit vosaltres a mi, sinó que jo vos he escollit a vosaltres i vos he destinat perquè aneu i doneu fruit, i el vostre fruit perdure, de manera que tot allò que demanareu al Pare en nom meu vos ho concederà. El que vos mane és que vos estimeu els uns als altres.

MONICIÓ

Jesús, tu eres un exemple d'amor. Ens vas ensenyar a estimar durant la teua vida, quan et vas entregar per nosaltres a la Creu. Ens segueixes estimant avui, quan et dones per nosaltres a l'Eucaristia. Ens segueixes estimant ara, en la nostra vida, en el nostre dia a dia. M'adone d'això? En quin moment de la meua vida, del meu dia a dia, note que m'estimes? Jesús, que el que dic en l'oració Junior no siga només una frase bonica: tu eres el meu millor amic. Vull marxar en equip amb tu, perquè compartisques amb mi el pa de l'amistat, i m'ensenyes a donar-lo generosament als meus germans, als que tinc al meu costat.

MOMENT DE SILENCI

CANT

"Como el Padre me amó". Nombre 39 del Cançoner Diocesà.

GEST

Jesús, per amor, perquè ens vol, ha donat la vida per nosaltres, s'ha entregat per tu fins a morir a la Creu ... I tu? Vas a quedar-te mirant sense fer res?

Fixa't en Jesús, que està ací. Aprofita i digues-li: Què vols que faça jo ara? Pensa en el teu dia a dia, en allò que t'envolta ... Què puc fer per tu, Jesús? En quin moment puc estimar els altres, com tu m'estimes? De quina manera?

En els bancs s'hauran col•locat unes fulles de paper i bolígrafs. Els participants hauran d'escriure una situació concreta del seu dia a dia on es vulguen comprometre amb Jesús per donar-se als altres. Baix de l'altar, hi haurà una urna o caixa, on la dipositaran. L'urna pot oferir-se en l'Eucaristia que celebra el centre Juniors habitualment.

ORACIONS

CANT

Jesús ens estima, i ens anima a estimar els altres en cada moment. I és precisament en l'amor, estimant, on trobem l'alegria que ens dóna el cor. Vos heu adonat que això és el que diem totes les vegades que cantem l'Himne Junior?

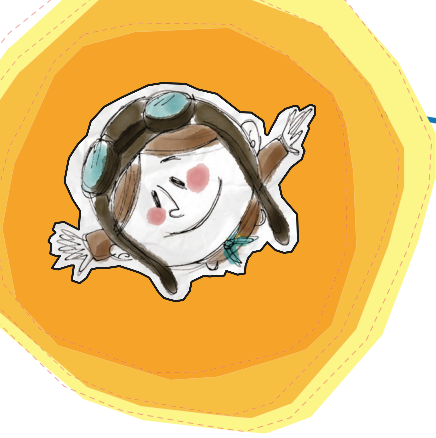
Anem a acabar aquesta pregària cantant un vegada més l'Himne Juniors, donant-nos compte d'això, que precisament en l'amor, trobem la font d'alegria que ens dóna el cor i ve de Déu.

"Himne Juniors" nombre 95 del Cançoner Diocesà.

ALTRES RECURSOS

CAMPAMENT CURT

AMBIENTACIÓ GENERAL PER A 4 DIES DE CAMPAMENT

L'ambientació del campament gira entorn a la mateixa ambientació de la campanya anual, un explorador a la búsqueda de noves aventures.

És per açò, que el que s'explica a continuació és l'ambientació per a cadascun dels dies del campament curt.

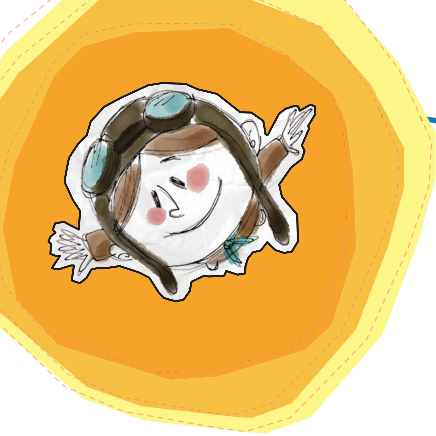
De manera general, la idea és que aparega, cada dia, el personatge principal, amb escenificacions que expliquen i guien la història.

La història estaria basada en les aventures d'un jove explorador, que cada dia va a viure noves experiències. Allà on vaja descobrirà l'amor de Déu, però per a açò necessitarà l'ajuda dels acampats que hauran d'estar a l'altura i convertir-se en autèntics exploradors. Per a açò hauran d'aconseguir una sèrie d'objectes que els ajudaràn a resoldre el misteri d'aquesta difícil tasca: "conèixer el vertader significat de l'Amor de Déu".

Els objectes a aconseguir a través de la realització de les diferents activitats, dinàmiques i formacions, així com l'ambientació s'expliquen a continuació.

Es proposa que als matins es faça una menudes representació que motive el dia. En aquestes, "l'explorador", presenta el lloc on transcorrerà l'acció i demana als acampats que li ajuden a aconseguir el seu objectiu. A la nit, apareixen de nou per a concloure el dia i els convidrà a participar de l'aventura que continuarà l'endemà.

També poden anar apareixent una altra sèrie de personatges relacionats amb el lloc que visitem momentàniament.

CAMPAMENT CURT

PRIMER DIA:

Avant, No mires arrere!

Objectius:

- Presentar als personatges i la línia general que seguirà l'ambientació del campament.
- Reflexionar sobre la relació entre aquesta aventura i la vida.
- Agrair que estem tots junts en ambient de comunitat.

Introducció:

L'explorador, després de mesos pensant la seua pròxima aventura, està decidit a emprendre un llarg viatge, en el qual espera trobar resposta a un gran dubte que té en el seu interior.

Ambientació:

Apareixen en escena l'explorador i explica l'objectiu que pretenen aconseguir al llarg dels dies del campament: buscar respostes al seu gran dubte sorgit en el seu interior.

Però té un problema: no ha de viatjar solament, perquè sap que es pot cansar, perdre el rumb, fer-se mal. Però sap que si tots es mantenen units arribaran molt lluny. A partir d'aquest dia els acampats decideixen que han d'acompanyar a l'aventurer i al costat d'ell anar vivint diferents aventures pels llocs més allunyats del planeta per a trobar resposta

Així, en aquest primer dia, l'explorador es posarà les botes i la motxilla i els dirà que van ha començar el camí tots junts.

Aquest dia, podria ser un dia d'introducció al campament, així que podria realitzar-se una o dues activitats en les quals es descobrisca el significat dels objectes, ja que a través d'aquests s'aniran obtenint respostes a aqueix gran dubte interior de l'explorador.

A continuació s'explica el significat dels objectes.

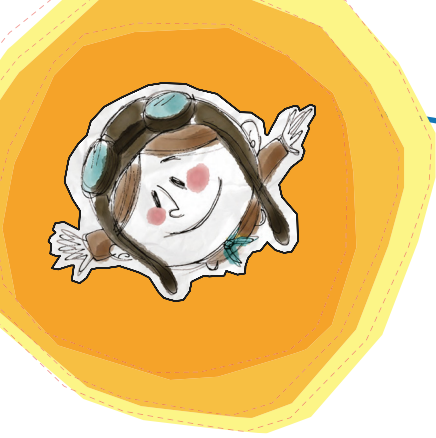
"Les botes permeten decidir quin camí escollir, no es pot posar un en marxa sense elles. Elles seran les que ajuden a superar obstacles, eviten que entren les pedres, que són mancades i pecats, i els seus cordons determinaran la fermesa del pas, uns cordons molt solts poden fer perillós el camí."

"La motxilla en la qual s'introdueixen cadascuna de les aptituds i coneixements apreses en les aventures. La motxilla és un símbol del cor que ha d'estar disposat a omplir-se de Déu"

Com a conclusió del dia, l'explorador comprendrà que ja aquesta preparat per a iniciar el camí, un camí dur, ple d'obstacles, però que al final tindrà la resposta que tant està desitjant trobar.

Recursos Proposats:

Es proposa que es tinga en compte la cançó "Viatje a Ítaca" de Lluís Llach, la lletra de la qual podem trobar en l'**annex I**.

CAMPAMENT CURT

SEGOND DIA:

Endinsem-nos en l'espessor!

Objectius:

- Descobrir a partir de la creació l'Amor de Déu.
- Descobrir que Déu està present en el més íntim de tots les coses.

Introducció:

El dia anterior els acampats s'han posat en marxa cap a l'aventura i s'endinsen en una selva espessa plena d'animals i plantes que en ocasions provoquen una foscor per la frondositat de la vegetació.

Ambientació:

Apareixen en escena l'explorador. Pregunta als acampats si s'han adonat del paisatge que els aquesta envoltant (podria dir que aquesta en la selva amazònica). En aquest moment l'explorador comença a comentar coses sobretot el que la selva té i aporta, com són una gran varietat d'animals i de vegetació, proposa als xiquets endinsar-se en la selva per a intentar descobrir en el seu interior allò que tant desitja trobar però que no sap el que és, perquè la selva podria ser un bon lloc on amagar part de la resposta. Per a açò l'explorador farà ús de dos objectes nous, com són uns prismàtics i una llanterna. Quan se'ns faça lliurament dels objectes del dia podran introduir-se en la motxilla durant l'escenificació de la nit o quan l'equip d'educadors crea convenient.

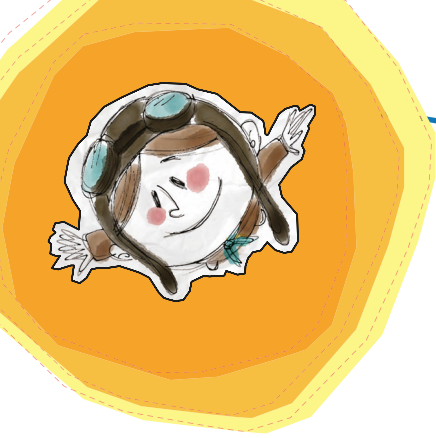
"Els prismàtics, a través dels quals es pot accedir a Déu i donar resposta mitjançant l'observació al viatge. Amb aquests prismàtics s'entén la capacitat creadora i s'entén a la contemplació de l'amor en si mateix."

Es podria realitzar una activitat o dinàmica sobre, la creació, de com l'amor de Déu és tan fort que a creat tanta vida i ens ha posat en aquest món i com a través d'aqueix amor ens a creat a imatge i semblança seua.

"La llanterna que il·lumina en qualsevol racó fosc. Si bé podem sentir-nos segurs en caminar per qualsevol senda perquè il·lumina per on decidim caminar. També permet endinsar-se en els racons més foscos i descobrir que en ella i en qualsevol altre lloc aquesta Déu."

Recursos Proposats:

Una altra dinàmica o activitat a realitzar-se en el dia és sobre la omnipresència de Déu. De com Déu està present en el més íntim de les seues criatures, emprant per a açò revistes i/o periòdics i realitzant un collage, que continga notícies on vegem accions o gestos on la bondat de l'amor de Déu està present a través de l'home que participa de la seua creació. També es pot reflexionar sobre ells mateixos, descobrir els seus racons més foscos. Tot açò adaptat a les edats dels nostres acampats.

CAMPAMENT CURT

TERCER DIA:

Lleven Ancores!

Objectius:

- Descobrir que l'aliança que Déu fa amb l'home sempre ha partit de l'Amor de Déu i que Ell sempre es mantindrà fidel.

Introducció:

El dia anterior els acampats han continuat el seu camí per la selva, ja tenen algunes respostes a l'enigma que tants dubtes li han causat a l'explorador, però han de continuar el seu viatge. Saben que encara no ha conclòs.

Ambientació:

Apareixen en escena l'explorador, de sobte els demana callar als xiquets i que escolten atentament. En aquest moment l'explorador s'adona que han d'estar prop d'una platja perquè sent el soroll de les ones en trencar al costat de les roques i l'arena. En la platja trobem un vaixell. A partir d'ara, les activitats o dinàmiques del dia es centraran en aquest objecte i el seu significat. El que podem guardar en la nostra motxilla serà un vaixell en miniatura, un timó, un rem... que ens pugui recordar la gran nau que hem trobat a la platja.

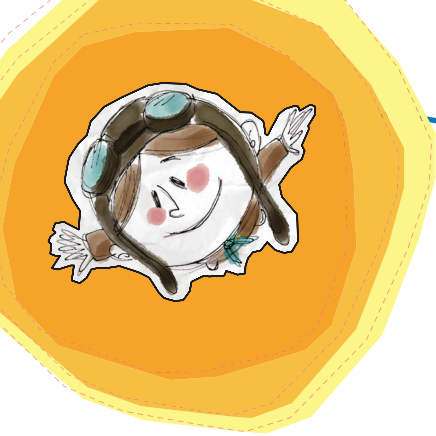
El vaixell, ens recorda les diferents aliances que Déu ha forjat amb el seu poble al llarg de la història (Adán, Noé,...). Com un vaixell, el poble navega amb un rumb fix, però per causes externes l'home comença a ser infidel i allunyar-se de Déu allunyant-nos a tots del rumb marcat. Déu ens mostra amb les aliances la seua fidelitat cap al seu poble, marcant de nou el rumb correcte, ja que el seu amor dura per sempre. Tot açò queda plasmat en la nova aliança en Jesucrist.

Al final del dia l'explorador convida als acampats a pujar-se en un vaixell per a continuar amb el seu viatge.

Recursos Proposats:

Si es desitja es pot fer una menuda referència en relació al vaixell de l'ambientació amb l'**annex I** si no es va treballar el primer dia.

Finalment, en l'**annex II** trobem un conte amb el que poder tractar el tema de la nova aliança i com Déu envia al seu fill, mostrant així el seu *desig per optar i romandre unit als homes per sempre*. Junt al conte també es troba una sèrie de preguntes així com una menuda explicació sobre les diferents aliances que Déu ha realitzat amb el seu poble al llarg del temps.

CAMPAMENT CURT

QUART DIA:

"L'aventura no acaba ací"

Objectius:

- Descobrir que "Déu és Amor".
- Celebrar l'eucaristia, recordar-nos la importància de viure-la.

Introducció:

Aribem a la conclusió del campament, en el qual hem descobert l'Amor de Déu. En aquesta última etapa del viatge l'explorador descobrirà que la resposta sempre ha estat en el seu cor i la necessitat de donar-se als altres.

Ambientació:

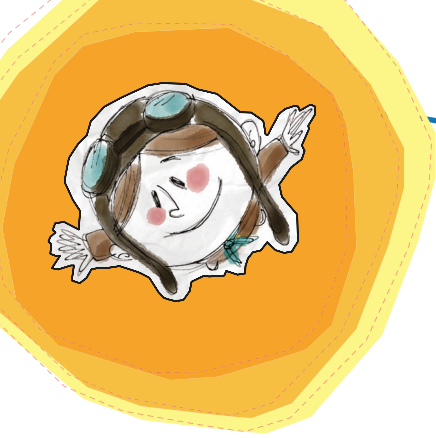
Apareixen en escena l'explorador i comenta als acampats que després d'una nit de travessia, en el vaixell, han arribat a port. Durant el matí, ja en terra, l'explorador recorre els carrers de la ciutat, en ella descobrirà a moltes persones, que sense grans mitjos, aconsegueixen fer grans coses pels altres.

Per això, la formació o activitat d'aquest últim dia ha d'estar relacionada amb l'entrega cap als altres ja que Déu ens ha creat a "la seua imatge i semblança" i que els nostres rostres són els que mostren a Déu.

Per a acabar el matí l'explorador tornarà a escena i reflexionarà sobre totes les experiències viscudes durant els dies anteriors, podem buidar la nostra motxilla i objecte per objecte fer una recopilació de tot el treballat. Quan tot aquest unit obtindrà la resposta al seu gran dubte interior: Déu és Amor i aquest és un amor que només es pot fer donant-se als altres, que és capaç de crear l'univers per amor i està present en el més íntim de les coses, fins i tot quan el seu poble li dona l'esquena.

Recursos Proposats:

Finalment l'explorador ens convidarà a celebrar l'eucaristia per a poder celebrar que ha comprès el que significa l'Amor de Déu, i és que, en l'eucaristia, és on el senyor i el seu amor se'ns va a fer present.

CAMPAMENT CURT

ANNEXOS

ANNEX I:

Quan surts per fer
el viatge cap a Ítaca,
has de pregar que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences.
Has de pregar que el camí sigui llarg,
que siguin moltes les matinades
que entraràs en un port
que els teus ulls ignoraven,
i vagis a ciutats
per aprendre dels que saben.

Tingues sempre al cor la idea d'Ítaca.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forçis gens la travessia.
És preferible que duris molts anys,
que siguis vell quan fondegis l'illa,
ric de tot el que hauràs guanyat fent el camí,
sense esperar que et doni més riqueses.

Ítaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobra, no és que Ítaca
t'hagi enganyat.
Savi, com bé t'has fet,
sabràs el que volen dir les Itaques.

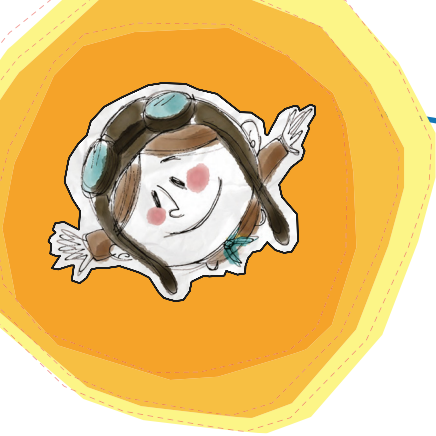
Més lluny, heu d'anar més lluny
dels arbres caiguts
que ara us empresonen,
i quan els haureu guanyat
tingueu ben present no aturar-vos.

Més lluny, sempre aneu més lluny,
més lluny de l'avui
que ara us encadena.
I quan sereu deslliurats
torneu a començar els nous passos.

Més lluny, sempre molt més lluny,
més lluny del demà
que ara ja s'acosta.
I quan creieu que arribeu,
sapigueu trobar noves sendes.

Bon viatge per als guerrers
que al seu poble són fidels,
afavoreixi el déu dels vents
el velam del seu vaixell,
i malgrat llur vell combat
tinguin plaer del cossos més amants.
Omplin xarxes de volguts estels
plens de ventures,
plens de coneixences.

Bon viatge per als guerrers
si al seu poble són fidels,
el velam del seu vaixell
afavoreixi el déu dels vents,
i malgrat llur vell combat
l'amor ompli el seu cos generós,
trobin els camins dels vells anhels,
plens de ventures,
plens de coneixences.

CAMPAMENT CURT

ANNEX II:

"Conten que un dia estaven sopant el Pare, el Fill i l'Esperit. Al Pare se li veia inquiet. Apenes havia pres un mos, quan es va alçar de la taula amb gest preocupat. Lentament com a pensatiu, va dirigir els seus passos a la finestra del cel.

Mentre, havia agafat el tovalló pels dos extrems oposats i amb les mans pausadament, anava enrotllant-la fent un tirabuixó. Es va recolzar d'esquena a la finestra i va acabar amb el tovalló fet un nuc. Després es va tornar, va traure el cap per la finestra i es va quedar contemplant la Terra com extasiat. Després es va tornar cap al Fill i l'Esperit i els va dir:

- No es que fer, em preocupa aquesta Humanitat que amb tant amor vam modelar, aquesta terra que amb tant afecte vam crear, i... què desastre! Se'm trenquen les entranyes en contemplar aquest espectacle. La llum que col·loquem en el cor de la Humanitat l'han convertit en tenebres, i la llibertat que vam posar en la Terra, l'han encadenat... què anem a fer! Hem enviat profetes, però no han reaccionat.

A qui enviaré?

- Envia'm a Mí. Ací estic, Pare, per a fer la teua voluntat!

Al Pare se li van il·luminar els ulls, es va quedar de nou pensatiu, els va somriure als dos i va dir:

- "Tu fill, eres la Paraula, l'expressió de la nostra interioritat. Tu, en ser la Paraula podràs manifestar, cridar, anunciar millor que ningú el meu projecte. Però he de donar-te un cos com el seu, un cos en el qual et tancaràs i així... clar, així s'unirà en tu el diví nostre, amb l'humà seu! Així Tu seràs sense deixar de ser Déu un home com ells.

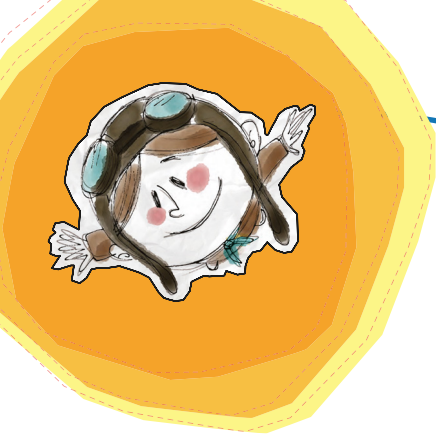
I el Pare repetia una i mil vegades:

- "Açò és, la Paraula encarnada en la seua humanitat..." mirant-ho fixament, li va dir.

- "Et donaré un cos de pobre... Tu seràs pobre, assumiràs aquesta humanitat des de la pobresa, des de la deterioració, des de la debilitat..., des dels nostres fills predilectes des dels quals més pateixen les conseqüències del desastre en el qual han convertit la llar... Només ens falta una cosa" (l mirant a l'Esperit va afegir).

- "Tu aniràs davant, habitaràs en una dona senzilla i pobra d'un poble pobre i senzill". I tornant-se al fill, va continuar: "I Tu naixeràs d'ella".

No havia acabat de parlar el Pare quan ja l'Esperit descendia cap a la Terra a la trobada d'aquella dona que resultaria ser Maria. I el Fill, va prendre la motxilla carregada amb el mínim per al viatge i va fer cua en la història de la humanitat fins que li va tocar entrar en aquesta història i llavors: el Verb de Déu es va fer carn i os entre nosaltres i els homes es van reconèixer com a germans."

CAMPAMENT LLARG

AMBIENTACIÓ GENERAL PER A 10 DIES DE CAMPAMENT

Qui no ha somiat alguna vegada amb ser un autèntic Explorador? Misteris, descobriments, diversió i moltes aventures.

Doncs durant aquests dies anem a poder ser un autèntic Explorador. Però què anem a buscar? Alguna cosa que molt poca gent ha descobert i que ha caigut en l'oblit. Alguna cosa que molts busquen però pocs en la història han sigut capaços de descobrir.... l'Amor de Déu!

Però com anem a buscar una cosa que no sabem què és? A poc a poc. Cada dia anirem descobrint un nou Atribut per a arribar a l'Amor de Déu, però, per a açò, haurem de recórrer quasi tot el món per a aconseguir-los. Cada dia viatjarem a un racó diferent del Món i allí ens trobarem amb diferents personatges que ens ajudaran a descobrir cadascun dels Atributs; ja que seran experts en cadascun d'ells. En finalitzar l'activitat, els xiquets i adolescents aconseguiran un pot de cristall amb un element simbòlic de cada Atribut representat per l'ambientació d'eixe dia.

Finalment en combinar-los tots podrem descobrir que l'Amor de Déu és la suma de tots aquestos atributs i que el reflex de tal Amor som cadascun de nosaltres.

Els Atributs per tant seran uns tarrets amb un contingut específic:

Llibertat: Pedres de la muntanya.

Creativitat: Pintura.

Omnipresència: Núvol de cotó.

Bondat: Aigua.

Unitat: Xupet.

Veritat i Saviesa: Arena.

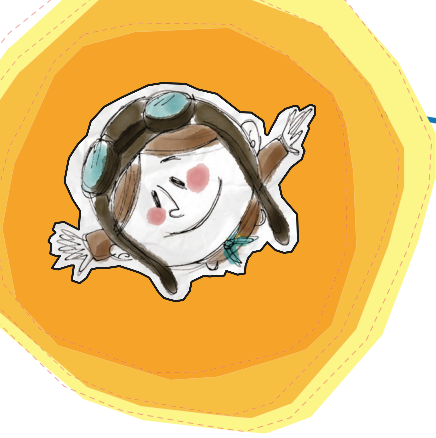
Santedat i Perfecció: Mistos.

Fidelitat: Fulles d'arbre.

Misericòrdia: Creu.

Àgape: Cofre amb espill.

Així que, prepareu les vostres motxilles, equipau-vos amb el necessari, no oblideu el vostre entrepà per a menjar perquè... l'Aventura comença JA!

CAMPAMENT LLARG

DIA 1:

Objectiu:

- Conèixer la Llibertat que ens ofereix Déu.
- Introduir als xiquets en l'ambientació.

Introducció:

Comencem el viatge cap a el nostre primer destí: les escarpades Muntanyes dels Pirineus. Allí ens trobarem amb El Muntanyenc Senyor Glor que ha viscut tota la vida en les muntanyes gaudint de l'autèntica Llibertat.

Ambientació:

Els xiquets i adolescents arriben al campament i allí en un cercle central començarà la Gran Aventura. Un grup d'Exploradors (educadors), començaran un teatre en el qual preguntaran als xiquets i adolescents del campament si han portat alguna cosa molt valuosa amb ells: alguna cosa que ells busquen des de fa molt de temps i no han aconseguit trobar; alguna cosa cridada Amor de Déu. Seguidament els explicaran que han escoltat velles històries que narren que són necessaris nous Atributs per a trobar allò que tant busquem.

Després de fer partícips a tots de la Gran Aventura, junts buscaran a qui domina i posseeix el primer Atribut: el de la Llibertat.

El Muntanyenc Senyor Glor és un gran amant de la Llibertat, ja que en viure en les altures del món és capaç de veure-ho tot amb perspectiva i ser capaç de prendre les millors decisions evitant totes aquelles que podrien ser dolentes o acostar-li al pecat. En finalitzar el dia, i de manera conjunta a la reflexió del dia, el Senyor Glor obsequiarà a tots els Exploradors amb el seu Atribut: un tarret replet de llibertat de les muntanyes.

Recurs Proposat:

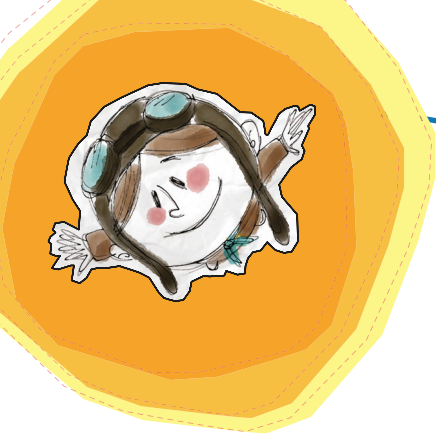
- En el llibre del Gènesi se'ns diu que Déu va crear a l'home a la seua imatge; ho va formar de la pols de la terra i va bufar en el seu nas esperit de vida (Gènesi 1:26-27; 2:7). El fet que Déu haja creat a l'home a imatge i semblança seua constitueix la diferència fonamental entre els éssers humans i les altres criatures. Les altres característiques distintives entre l'home i els animals són aspectes secundaris d'aquesta qualitat única. Li dóna llibertat per a triar, com ser racional que és, té el poder d'elecció.
- La imatge de Déu li imparteix especial significat, harmonia, intel·ligència i disseny a la vida humana. L'ésser humà és ser creat a imatge de Déu. Aquest és l'inequívoc testimoni de la Bíblia! En el Gènesi s'esmenta tres vegades el fet que Déu ens va crear a la seua imatge (Gènesi 1:26-27; 9:6).

Què ens ensenya el primer capítol del Gènesi sobre la imatge de Déu?

"Llavors va dir Déu: Fem a l'home a la nostra imatge, conforme a la nostra semblança; i aixina que governe sobre els peixos de la mar, les aus dels cels, les bèsties, en tota la terra..." (Gènesi 1:26).

La relació que l'home té amb Déu és el que ho separa de tots els altres éssers vivents. La flora i la fauna ja havien sigut creades quan Déu va fer a l'home. Aquest va ser el "fermall d'or" de la creació física i va ser dotat amb la capacitat per a governar-la. De tot el que Déu va crear, només l'home va ser fet a imatge i semblança seua.

En les Escriitures no s'explica en termes precisos el que vol dir a imatge i semblança de Déu. Una obra de consulta explica el següent acosta les paraules imatge i semblança: "'imatge' suggereix una reproducció en forma i substància, ja siga física o espiritual; i 'semblança' expressa la idea de semblança i similitud externa"

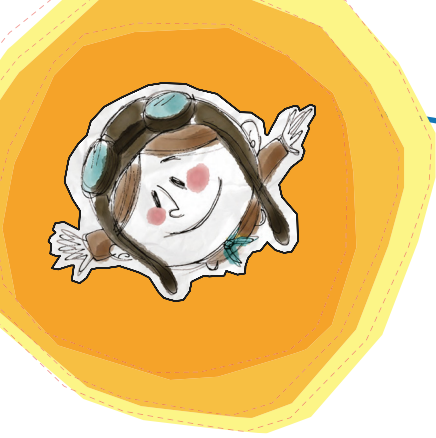

CAMPAMENT LLARG

Per descomptat, l'home no posseeix tots els poders, qualitats i atributs del gran Déu creador. Però físicament vam ser creats, en la mesura del possible, a imatge i semblança d'ell.

- Com a activitat es proposa una "nit d'estels", una activitat nocturna en la qual, si el temps ho permet, s'observe les constel·lacions, estels, i depenent de l'època fins a planetes. Mostra de la bellesa que podem observar gràcies al nostre senyor. Es poden explicar històries que acompanyen i amenitzen l'activitat.

CAMPAMENT LLARG

DIA 2:

Objectiu:

- Conèixer la capacitat creadora de Déu.
- Descobrir-nos a nosaltres com a continuació d'aquesta creació.

Introducció:

Seguint amb la nostra búsqueda tornarem a la gran ciutat on preguntarem als grans entesos sobre la Creativitat: Els Artistes dels Museus. Ells i elles són els creadors de la bellesa actuals. Anem a conèixer-los.

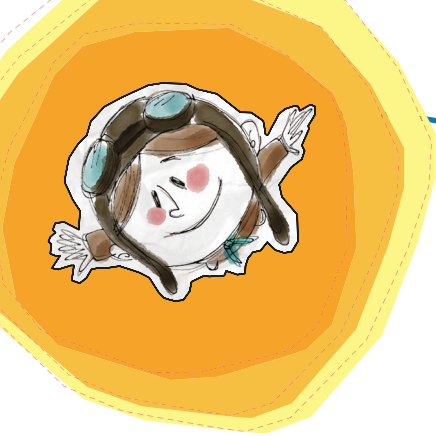
Desenvolupament:

De nou en el cercle central, els Exploradors Educadors orientaran cap a la cerca cap a l'Atribut de la Creativitat (la contemplació de la creació, la bellesa i la vida). Si la volem aconseguir ens deurem presentar davant l'Artista més avantguardista i reconegut del moment: el pintor Don Coconut.

A través de les seues idees extravagants i el seu art estrany aconseguirem descobrir la bellesa de tot quant ens envolta i no prestem atenció. És a dir, totes aquelles coses que passem per alt i són també fruit de la Creació i reflex de l'Amor de Déu gratuït cap a nosaltres. És així com aconseguirem el tarret ple de creativitat simbolitzat en la pintura que conté.

Recurs proposat

- Llegir el Gènesi, la part de la Creació, del món, de la naturalesa. (Gènesi 1:1-2:4)
- Com a activitats per a Experiència i Estil de Vida es proposa una oració amb la naturalesa. En la qual interactuen amb la mateixa i vegem el reflex de Déu en els éssers que la componen.
- Com a activitat per a Pacte i Identitat es proposa un rally mediambiental

CAMPAMENT LLARG

DIA 3:

Objectiu:

- Tenir en compte que no caminem sols, que Déu sempre està al nostre costat i ens acompanya. Ell és Omnipresent.
- Descobrir com Déu se'ns fa present.

Introducció:

Per a arribar a la nostra següent destinació debem realitzar un gran desplaçament. Però clar, no disposem de tants recursos com per a utilitzar mitjans de transport convencionals. A més som Exploradors i ens agrada l'Aventura i no les coses fàcils. Viatjarem doncs amb un globus pilotat per Trencitas McQueen cap a la nostra pròxima destinació.

Desenvolupament:

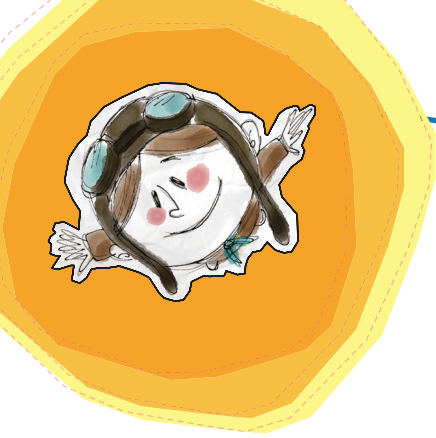
Volarem amb globus però amb les condicions de Trencitas McQueen, una experta pilot de Globus. Hauran de complir amb els seus requisits d'entrenament per a poder pujar en el seu globus aerostàtic i no marejar-se en el camí. Per què? Aquest globus és possiblement el més ràpid i gran del món i no tots estan preparats per a pujar en el. És una sort poder pujar en ell.

Finalment viatjarem amb globus amb ella i ens adonarem que des de dalt es veu tot molt menut i que Trencitas McQueen pot estar en qualsevol part del món quan la necessiten, i no solament açò, sinó que a més està atenta davant qualsevol necessitat que pugui tenir algú de baix.

En finalitzar el nostre viatge i l'aventura amb Trencitas, ens regalarà el seu Atribut de l'Omnipresència; un tarret de cristall replet de núvols de cotó.

Recursos proposats:

- La presència de Déu és contínua a través de tota la creació, encara que pugui no ser revelada en la mateixa manera al mateix temps a la gent a tot arreu. A voltes, Ell pot estar activament present en una situació, mentre que pot no revelar la seua presència en una altra circumstància. La Bíblia revela que Déu al mateix temps pot estar present per a una persona d'una forma manifesta (Salm 46:1; Isaïes 57:15) i present en cada situació en tota la creació en qualsevol moment determinat (Salm 33:13-14). La omnipresència és el mètode de Déu per a estar present en tots els rangs de temps o espai. Encara que Déu està present en tot temps i espai, Déu no està localment limitat a cap temps o espai. Déu està a tot arreu i a cada moment. No hi ha molècula o partícula atòmica que siga tan xicoteta en la qual Déu no estiga totalment present i cap galàxia tan gran que Déu no la plene. Però si haguérem de llevar la creació, Déu encara sabria d'ella, perquè Ell coneix totes les possibilitats ja siga que aquestes siguin reals o no.
- Déu està naturalment present en cada aspecte de l'ordre natural de les coses, en cada forma, temps i lloc (Isaïes 40:12; Nahúm 1:3). Déu està activament present en una forma diferent en cada esdeveniment en la història com a guia provident dels assumptes humans (Salm 48:7; 2 Cròniques 20:37; Daniel 5:5-6). Déu està present i atent de manera especial per a aquells que invoquen el SEU nom, que intercedeixen per uns altres, que adoren a Déu, que li demanen i que oren ferventment per perdó (Salm 46:1). De forma suprema, Ell està present en la persona del seu Fill, el Senyor Jesucrist (Colossencs 2:19), i místicament present en l'Església universal que cobreix la terra i contra la qual les portes de l'infern no prevaldran.
- Com a activitat es proposa un taller d'una torxa, a aquesta se li pot donar el sentit de la omnipresència, que podem veure especificat en els recursos de l'educador de les activitats anuals proposades.

CAMPAMENT LLARG

DIA 4:

Objectius:

- Ser conscients que com a continuació de la creació de Déu, hem de ser abanderats de la bondat que té el nostre senyor.

Introducció:

Què fred que fa! On estem? Un ós blanc? Un ós blanc al costat d'un pingüí? Alguna cosa no em quadra... Per què està la terra que trepitgem gelada? ... solament podem estar en el Pol Nord!

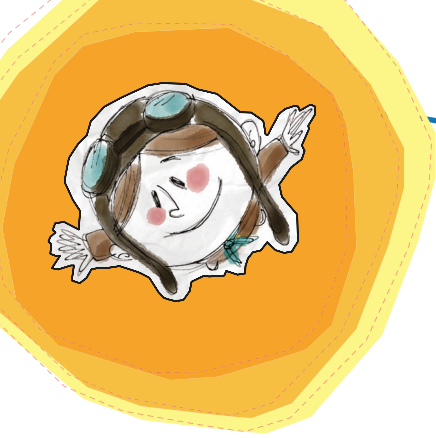
Desenvolupament:

Hem arribat al Pol Nord i no tenim ni idea de per on començar a cercar. Encara sort que per allí apareix el nostre nou amic l'Esquimal de nom Congeladito i ens diu que ell té l'Atribut que nosaltres busquem, però que alguna cosa tan important no ho va a regalar tan fàcilment; pel que deurem superar el rite d'acceptació i de bondat a la seua tribu per a ser de la seua confiança. Congeladito no donaria aquest Atribut a ningú que en la seua naturalesa no fora bondadós.

Superat el rite d'iniciació estarà disposat a regalar-nos l'Atribut de la Bondat fruit del nostre esforç per optar cap al ben i reconèixer el bé en Congeladito. Per tant l'Atribut que conté aigua en el seu interior serà nostre.

Recursos proposats:

- La cançó "No temas" nombre 6 del Cançoner Diocesà (Déu té tanta bondat que et regala tot el que t'ocorre, perquè Ell tot ho va fer per a fer-te feliç).
- Com a ambientació d'activitat es proposa un mercat on hi haja diversos llocs però cap aconseguir vendre els seus productes, doncs tots estan a meitat fer per falta de material. Els xiquets estan cridats a ajudar-los. Finalment aconseguiran els productes que necessita cada mercader d'entre els altres mercaders, realitzant favors uns a uns altres. Com cadena de favors.

CAMPAMENT LLARG

DIA 5:

Objectiu:

- Descobrir la necessitat d'estar Sempre Units i de la mà de les persones que més ens volen, la nostra família.

Introducció:

Després de tant fred, anem a cercar una mica més de calor. Ens desplaçem fins a Àfrica buscant el següent Atribut de la mà de Cofetín.

Desenvolupament:

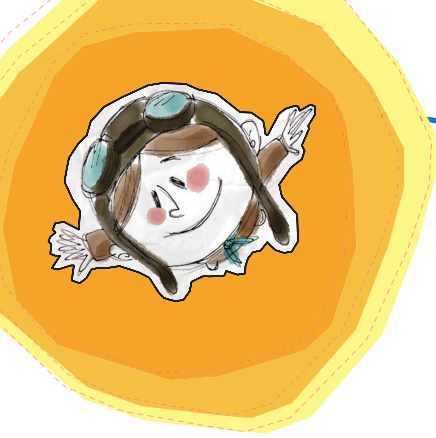
Cofetín té una feliç família que viu en una caseta del llogaret proper. Però fa temps que no coincideixen tots a casa: la senyora Cofetín sempre es dedica a anar a comprar al poble i tarda tot el dia, el fill de Cofetín va tots els dies a l'escola i li costa molt temps anar i tornar a casa. I ell treballa en el camp per a poder mantenir a la família.

La nostra missió serà la d'ajudar a cada membre de la família a realitzar la feina de casa diàries per a poder estar junts al final del dia i poder gaudir de la Unitat dels Tres en la Llar, ja que entre ells es troben a faltar i senten la necessitat de tornar a estar els Tres units.

Com a mostra eterna d'agraïment, la família de Cofetín oferirà l'Atribut de la Unitat, Un i Trinat. Aquest Atribut serà simbolitzat amb un xupet dins del tarrell.

Recursos proposats:

- Es proposa que aquest dia siga un dia en el qual els pares estiguen convidats al campament. Les activitats podrien fer-se per equips incloent als pares en aquestes. Els jocs podrien ser tradicionals així els pares els explicarien a tots els acampats.

CAMPAMENT LLARG

DIA 6:

Objectiu:

- Endinsar-nos en els atributs de Veritat i Saviesa del nostre Senyor.
- Descobrir que la veritat de Déu la podem trobar en l'evangeli.

Introducció:

Seguint amb la Gran Aventura, hui ens detenim en el gran i tremend Desert. Ací són molts els que han trobat a Déu; la Veritat i la Saviesa. Té molt sentit que aquest Atribut ho cerquem en aquest lloc del Món.

Desenvolupament:

Els Exploradors Educadors han escoltat per diverses fonts d'informació l'existència d'un savi del desert. Per tant serem nosaltres mateixos els qui seguim mitjançant un rastreig les seues pistes per a arribar a ell.

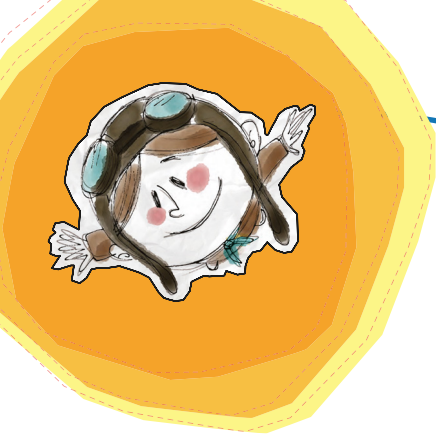
Trobat el savi, es presentarà com a Mussol i ens confessarà que porta més de 30 anys vivint en el desert i buscant la Veritat i la Saviesa. És a dir, no té l'Atribut per a regalar-nos-ho.

Començarem juntament amb Mussol una cerca de l'Atribut superant les adversitats del desert intentant no perdre'ns.

Quan ho trobem el Mussol ens ho regalarà perquè ho compartim entre nosaltres. L'Atribut contindrà autèntica Arena del Desert pel qual hem caminat.

Recursos proposats:

- Cançó "Ànima Missionera" n° 80 del Cançoner Diocesà.
- Com a activitat de reflexió es proposa un desert d'oració personal i individual per a Experiència i Estil de Vida.

CAMPAMENT LLARG

DIA 7:

Objectiu:

- Conèixer a Déu a través de les persones que han estat veritablement enamorats d'Ell: Els Sants.

Introducció:

El nostre viatge ens porta a l'Antiga Xina, on creuen que la Perfecció té forma de Drac Mil·lenari.

Desenvolupament:

Existeixen molts Dracs en el món, però només uns pocs els que són cridats a la Perfecció i a la Santedat.

Deurem convèncer al Gran Drac Khan que som mereixedors d'entrar en aquest grup selecte. Com? Fent-nos passar per Dracs per a entendre i experimentar allò de la Perfecció i la Santedat sota la màxima de "Tots estem cridats a la Santedat".

Quan entrem en el selecte grup de Dracs de la Perfecció i de la Santedat serem mereixedors de l'Atribut que amb els mistos simbolitzen el foc de Drac pur i net.

Recursos Proposats:

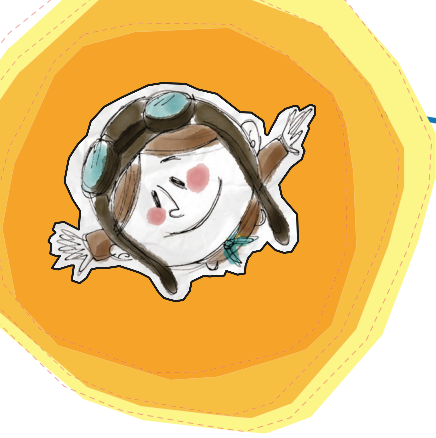
-Trobar i utilitzar alguns textos sobre la vida de Sant Joan de la Creu i Santa Teresa de Jesús

Oh flama d'amor viva,
que tendrament fereixes
de la meua ànima en el més profund centre!
doncs ja no eres esquiva,
acaba ja si vols;
trenca la tela d'aquesta dolça trobada.

Oh cauteri suau!
Oh regalada llaga!
Oh mà blana! Oh toc delicat,
que a vida eterna sap
i tot deute paga!,
matant mort en vida l'has baratat.

Oh llums de foc
en els resplandors del qual
les profundes cavernes del sentit
que estava fosc i cec
amb estranyes meravelles
calor i llum donen al costat de la seua volgut!

Què mans i amorós
recordes en el meu pit
on secretament solament mores
i en el teu aspirar saborós
de bé i glòria ple
què delicadament m'enamores!

CAMPAMENT LLARG

DIA 8:

Objectiu:

- Adonar-nos que Déu mai ens va a fallar, no solament va a estar al nostre costat, sinó que sempre ens va a rebre amb els braços oberts.

Introducció:

Ens desplaçem cap a la Selva més espessa del Món, repleta de perills i misteris desconeguts. Però aquest terreny per a nosaltres els Exploradors no ens suposa gran dificultat.

Desenvolupament:

En la Selva hi ha molts animals; alguns més perillosos que uns altres. I per a poder eixir sense cap mal de la selva el més intel·ligent és fer-se amic dels animals. És per açò que deurem cercar i triar una mascota pròpia real o original.

Una vegada els tinguem com a amics i tinguem una vertadera relació d'amistat amb ells, no tindrem res que témer: ens protegiran, ens consolaran, ens cuidaran, acaronoran i animaran.

Però no sempre serem fidels a ells, moltes vegades ens enfadarem amb ells, ens oblidarem de donar-los de menjar, no jugarem amb ells... Però la nostra mascota sempre estarà al nostre costat, la seua fidelitat sempre es mantindrà i el seu amor sempre estarà ací.

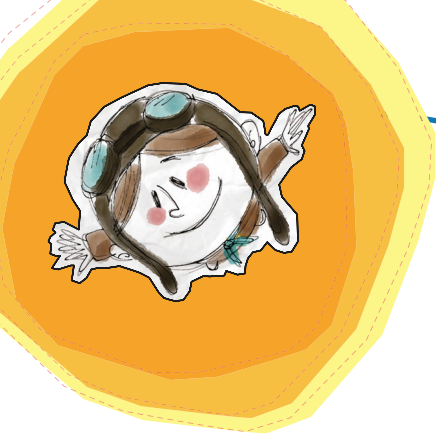
Açò es podria comparar amb la nostra relació amb Déu. Moltes vegades som aqueix Fill Pròdig que es va de casa i torna penedit, mentre que El Pare manté la seua fidelitat i s'alegra per tornar a tenir-te al costat d'Ei.

Al final del dia quan hagem après a ser veritablement fidels als nostres animals, companys, entre nosaltres i amb Déu podrem rebre l'Atribut de la Fidelitat. Continirà dues cordes unides per un nus dins del tarret de cristall.

Recursos Proposats:

- El vídeo anomenat "Déu va fer tot açò per a tenir una relació amb tu", mostra que Déu, encara que la teua tries allunyar-te d'ell, no tenir-li present en la teua vida; ell mai t'abandona, de fet mana al seu fill al seu més preuat fill a donar la vida per tu, per a salvar-te de tots aqueixos pecats que t'han fet allunyar-te d'Ei.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=FexOsd2Y-Iw#!

CAMPAMENT LLARG

DIA 9:

Objectiu:

- Comprendre la importància per al cristià de ser misericordiós .
- No caure en l'esmena social en parlar de la misericòrdia.

Introducció:

Ja quasi al final del nostre viatge arribem a la Muntanya del Calvari on trobem a un Soldat Romà testimoni de la vida de Jesús.

Desenvolupament:

Aquest Soldat Romà ens rep amb una actitud de penediment. Penediment perquè va ser testimoni en primera fila de la Passió i Mort de Jesús i no va fer res. Sinó que, a més, no va creure fins al final. Ara sent com que ha perdut l'oportunitat de tindre Fe, de conèixer a Jesús i de fer alguna cosa per salvar-lo.

Juntament amb el Soldat iniciarem una recerca per a saber on està el cos de Jesús perquè ningú sap on està i no vol que li passe res dolent. Aquesta recerca ens portarà a descobrir que el cos de Jesús ha Resuscitat, i juntament amb aquest descobriment, trobarem una carta del mateix Jesús dedicada al Soldat Romà

Aquest Soldat Romà, una vegada llegida la carta, ens donarà una cosa que Jesús portava amb si: l'Atribut de la Misericòrdia amb una Creu en el seu interior.

Recursos Proposats:

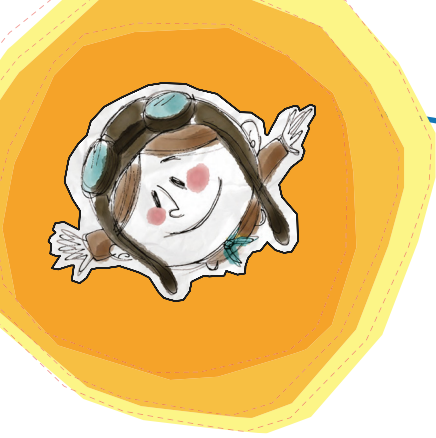
CARTA:

Misericòrdia és no fer judici del que t'ha portat a aquesta situació, sinó que a diferència de la llàstima, Jo no et jutge.

Conec la teua vida i com eres, i compartisc els teus sofriments, els teus dolors i les teues penes.

Pots estar tranquil, perquè Jo per Amor cap a tu no et vaig a tractar com mereixerien les teues accions, sinó que amb la Misericòrdia perdone els teus pecats.

Jesús.

CAMPAMENT LLARG

DIA 10:

Objectius:

Àgape

Introducció:

De tornada al campament! Tenim tots els Atributs! Tenim el necessari per a descobrir l'Amor de Déu! Però... un moment. On està amagat?.

Desenvolupament:

Per a aconseguir trobar el que tant cerquem necessitarem de tots i cadascun els Atributs que hem aconseguit, així com d'aquells que ens els van regalar: El Muntanyenc Senyor Glor, Don Coconut, Trencitas McQueen, Congeladito, Cofetín, Mussol, Drac Khan, les mascotes i el Soldat Romà.

Cadascun ens realitzarà una prova que ens recordarà l'Atribut que amb ells aconseguim.

Una vegada recordats trobarem un cofre que contindrà l'Amor de Déu. Però en obrir-ho únicament veurem un espill en el qual ens veurem reflectits. Per què?

"Déu ens ha creat a imatge i semblança seua", per la qual cosa els nostres rostres són els que mostren a Déu i per tant el seu Amor. El vertader rostre seria aquell que sorgir-a d'unir tots els nostres rostres, perquè cadascun de nosaltres som una gran mostra única i irrepetible de l'Amor de Déu.

Recursos proposats:

"I nosaltres hem conegut i cregut l'amor que Déu té per a nosaltres. Déu és amor; i el que roman en amor, roman en Déu, i Déu en ell" (1 Juan 4:16).

"Déu és amor" (1 Juan 4:8, 16).

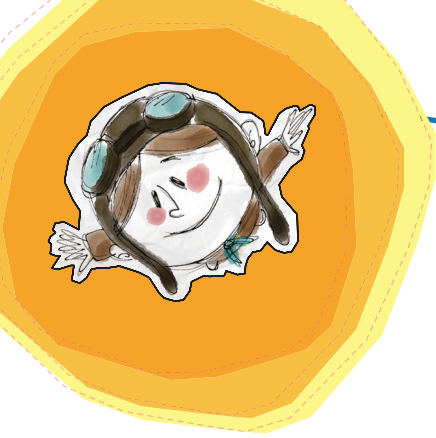
"Per açò m'estima el Pare, perquè jo pose la meua vida, per a tornar-la a prendre ... Aquest manament vaig rebre del meu Pare" (Juan 10:17-18).

- Com a activitat es proposa realitzar una oració, en la qual s'alabe al senyor i se li done gràcies. Acompanyant a aquesta oració i durant el desenvolupament de la mateixa pot projectar-se una bateria d'imatges de tot el campament, sent nosaltres mostra dels rostres de Déu.

ACTIVITATS

COMPROMÍS

COMPROMÍS

ÉS TEMPS DE COMPROMETRE'S!

Enguany com a novetat, s'inclouen activitats grupals per al Temps de Compromís en la Campanya d'Animació i Formació, per a dinamitzar la vida dels Centres i oferir unes eines adequades a tot el Moviment. L'objectiu principal és introduir un material dirigit als Equips de Compromís amb unes activitats que reforcen els itineraris de cadascuna de les fases que conformen el propi Temps. Que a la volta, treballen les temàtiques de formació proposades en el llibre "A qui busques?", dotant al jove d'una formació grupal i complementària. Així aconseguim que cadascun dels membres d'aquests Equips dispose d'una formació integral i adequada a la seua etapa.

És important el disseny d'un mètode educatiu concret que facilite el desenvolupament d'aquesta missió evangelitzadora: ajudar al creixement del jove en la fe. Amb aquests objectius, es considera necessari el plantejament d'una metodologia com a eina per a aconseguir-los.

La metodologia Juniors és activa, inductiva i existencial, perquè el jove, partint de l'experiència de la seua vida, siga capaç de seguir l'Estil proposat per Jesús, i que açò li porte a realitzar un canvi i un compromís en la seua vida. En el Temps de Compromís es desenvolupen 6 moments del mètode: viu-ho, sent-ho, compromet-te, celebra-ho, parla-li i comparteix-ho.

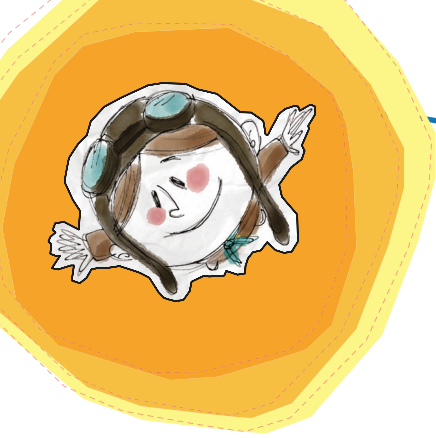
El jove, per tant, ha de recórrer individualment un camí que li faça créixer espiritualment, mitjançant els llibres de l'itinerari de creixement en la fe del jove, i al mateix temps, tindre uns moments en aquest camí per a reunir-se i compartir amb el seu Equip de Joves. Per això es proposen les activitats que a continuació es presenten.

Per últim, es proposa que cadascuna d'aquestes sessions de trobada de l'Equip de Compromís, s'inicie amb una oració, l'Oració de Compromís:

Oració de Compromís:

Ací estic, Senyor,
Compromès/a i decidit/a,
avançant en el
camí que em porta cap a tu.
Guia'm en la meua tasca d'ajudar-te
al fet que la societat es sembla
una poc més al teu Regne
de pau, esperança i amor.
Dóna'm la teua llum, perquè m'il lumine
en les meues decisions i en el caminar de cada
dia,
que siga la teua Paraula la que em porte als meus
germans.

I així,
tots junts farem vida els valors de l'Evangeli,
junts contagiarem als quals ens envolten la felicitat
que suposa seguir-te i trobar-te.
I en els moments de cansament o desesperança,
L'alè del teu Esperit bufe en mi,
per a poder-me alçar amb il·lusió i fe renovada.
Compte sempre amb mi i no em deixes mai de la
teua mà.
Amén.

COMPROMÍS

IMATGE de DÉU

TÍTOL de l'ACTIVITAT

TEMPS i NIVELL

OBJECTIUS

INTRODUCCIÓ

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

DÉU, REALITAT O FICCIÓ?

COMPROMÍS

- Conèixer la figura cristiana de Déu.
- Descobrir la presència de Déu en les nostres vides i quin sentit dóna en el nostre dia a dia.
- Entendre el procés de la nostra relació amb Déu.

La fe no és un estat, sinó un procés pel qual tota persona experimenta diferents moments de maduresa en ella. Per açò, l'Equip es va a reunir en un espai que dispose de pissarra o on penjar uns panells, i va a ser a través d'aquesta activitat on es va a descobrir quin és la imatge cristiana de Déu per a cadascun d'ells.

- Crear moments de diàleg personal amb Déu.
- Compartir com a grup experiències de les imatges de Déu.

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Es va a necessitar un aula o espai on tots els membres del grup estiguen asseguts amb cadira amb repòs de braços, o taules.

Abans de començar, la persona responsable de dirigir l'activitat, ha de preparar un panell o pissarra amb l'**annex 1**. Açò ha d'estar ja en l'aula, perquè quan els participants entren ja estiga exposat.

TIPUS d'ACTIVITAT

Reunió d'equip

DURADA

1h y 30 min.

RESPONSABLE

Nº SESSIONS

1 sessió

MATERIAL

- Pissarra o panell.
- Projector.
- Ordinador.
- Folis, un per participant.
- Paper i sobres.
- Llapis, un per a cada participant.
- Llapis de colors o retoladors.

COMPROMÍS

VIU-HO

L'Equip es reuneix en un aula on es disposa d'una pissarra (o panell) amb les frases de l'**annex I**. Cada participant, ha d'analitzar de forma personal que li transmeten o a què els recorda cadascuna de les frases, escrivint-ho en un paper en una paraula o frase. Després de l'anàlisi personal, tots han d'exposar quins són els seus parers, i entre tots arribar a una conclusió de què podria ser.

Després de l'anàlisi personal, amb l'ajuda de tots, la persona responsable de l'activitat ha d'escriure amb símbols o paraules que completen el dibuix de l'**annex I**, perquè d'aquesta manera ens quede l'annex II.

Una vegada s'haja completat i arribats a aquest punt, es projecta l'**annex II**; i la persona responsable ha d'anar explicant les fases (**annex III**), de manera que al final d'aquest moment cadascun dels participants ha de recordar si ha passat en la seua fe per cadascuna de les etapes i en quin moment es troba ara mateix.

Pot ajudar el recordar alguns exemples de la nostra vida en què es veja clarament l'etapa en la qual estàvem. Per exemple: Quan "negociaves" amb Déu abans d'algun examen, o després d'alguna mala experiència l'empipament que sentíem amb Déu.

SENT-HO

Es llegirà la següent lectura que és una **adaptació del llibre d'Èxode**:

Allí se li va aparèixer l'Àngel del Senyor en una flama de foc, que eixia d'enmig de l'esbarzer. En veure que l'esbarzer cremava sense consumir-se, Moisés va pensar: "Vaig a observar aquest grandíols espectacle. Per què serà que l'esbarzer no es consumeix?".

Quan el Senyor va veure que ell s'apartava del camí per a mirar, ho va cridar des de l'esbarzer, dient: "Moisés, Moisés!". "Ací estic", va respondre ell.

Llavors Déu li va dir: "No t'acostes fins a ací. Lleva't les sandàlies, perquè el sòl que estàs trepitjant és una terra santa". Després va seguir dient: "Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob". Moisés es va cobrir el rostre perquè va tenir por de veure a Déu.

El Senyor va dir: "Jo he vist l'opressió del meu poble, que està a Egipte, i he sentit els crits de dolor, provocats pels seus capatassos. Sí, conec molt bé els seus sofriments.

Per açò he baixat a lliurar-ho del poder dels egipcis i a fer-ho pujar, des d'aquell país, a una terra fèrtil i espaiosa, a una terra que raja llet i mel.

El clam dels israelites ha arribat fins a mi i he vist com són oprimits pels egipcis.

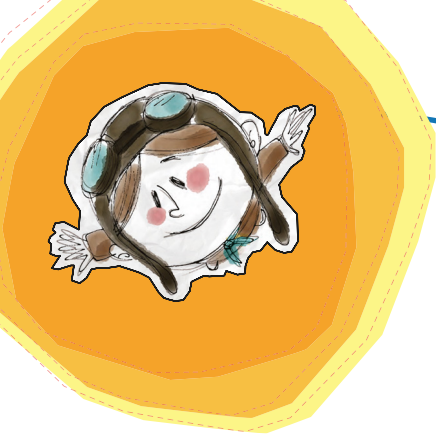
Ara veu, jo t'envie al Faraó perquè serveis d'Egipte al meu poble, als israelites".

Però Moisés va dir a Déu: "Qui sóc jo per a presentar-me davant el Faraó i fer eixir d'Egipte als israelites?".

"Jo estaré amb tu, li va dir Déu, i aquesta és el senyal que sóc jo el que t'envia: després que faces eixir d'Egipte al poble, vostès donaran culte a Déu en aquesta muntanya".

*Moisés va dir a Déu: "Si em presente davant els *israelitas i els dic que el Déu dels seus pares em va enviar a ells, em preguntaran quin és el seu nom. I llavors, què els respondré?".*

*Déu va dir a Moisés: "Jo sóc el que sóc". Després va afegir: "Tu parlaràs així als *israelitas: 'Jo sóc' m'ha enviat a vosaltres".*

COMPROMÍS

COMPROMET-TE

Com hem vist en el primer moment de la reunió, Déu està en les nostres vides, i és el que ha de donar-los sentit als participants. Sense Ell som terra i res més, terra que creix i que mor, però que cau en sac trencat si no té una transcendència.

Per açò, ens hem de comprometre a acordar-nos tots els dies de Déu. El compromís és fer-ho especialment en un dia concret de la setmana i en un moment del dia; que anotarem i guardarem cadascun.

El responsable pot ajudar-los en el compromís, recalcant que en aqueix moment de foscor i de diàleg personal amb Ell es pot:

- Donar-li gràcies pel dia viscut.
- Recordar aquelles persones que han aportat llum al meu dia.
- En quins moments vaig fer bé les coses i en quines uns altres vaig poder millorar.
- Demanar per l'endemà, els nostres plans i metes.

CELEBRA-HO

En la pròxima participació de l'Equip de Compromís en l'Eucaristia, quan tots els membres hagen fet el compromís, es donaran com a ofrenes les nostres oracions que hàgem realitzat diàriament des que realitzem l'activitat fins a la pròpia celebració, totes escrites en un paperet i ficades en un sobre personal, amb el nom de cada membre.

PARLA-LI

En aquest moment íntim d'escolta a Déu, se li demana a l'Equip que cadascun dibuixi a Déu, segons els seus ulls, la seua experiència o qualsevol altre punt de vista.

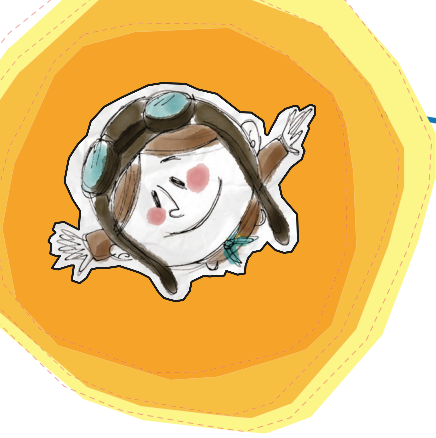
COMPARTEIX-HO

Aquest apartat ens ajuda a compartir tot el que hem viscut, per açò cada membre del grup ha de compartir el dibuix que han fet en el punt anterior.

Aquesta experiència va a permetre conèixer primer com veiem cadascun a Déu, i després conèixer com ho veuen els altres. També ens ajuda a entendre què esperem nosaltres de Déu.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han complit els objectius proposats?
- Ha sigut adequada l'activitat per al Grup de Compromís?
- Com ha sigut la resposta dels membres de l'equip a l'activitat?

COMPROMÍS

ANNEXOS

ANNEX I:

Fases de nuestra relación con Dios

Hay Dios

Hay Dios

Hay Dios

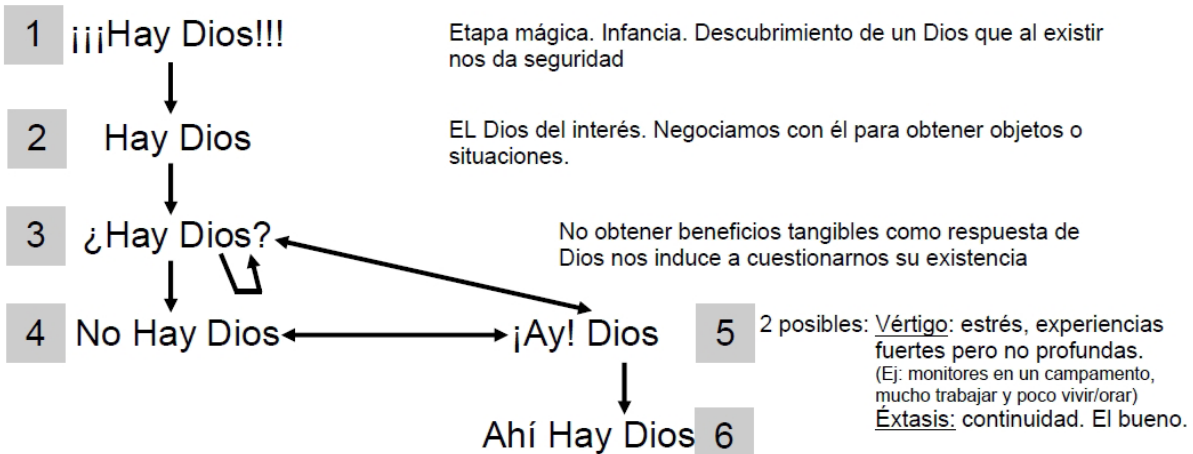
Hay Dios

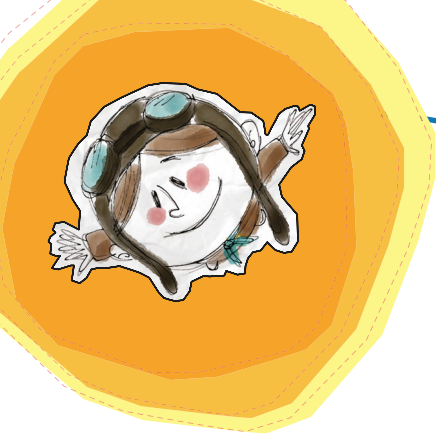
Ay Dios

Hay Dios

ANNEX II:

Fases de nuestra relación con Dios

COMPROMÍS

ANNEX II:

Fase 1: en la infància descobrim de forma innata que Déu existeix. Açò ens tranquil·litza, doncs ens dóna seguretat (essencial per al xiquet) És una etapa màgica, sumida en contes, històries i llegendes.

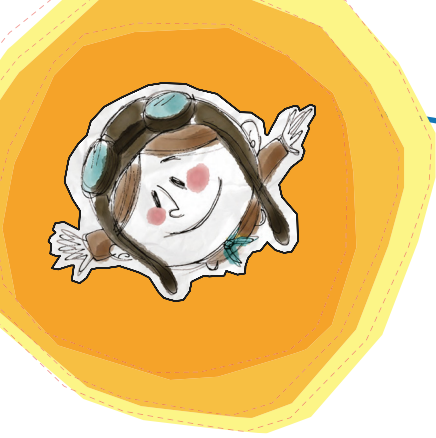
Fase 2: en l'adolescència comencem a "negociar" amb Déu. Canviem misses o bones accions per que les coses isquen com jo desig (com aprovar exàmens), però el camí que Déu ens té preparat és molt diferent, i aqueixa frustració ens porta a la fase 3.

Fase 3: ens qüestionem si Déu realment existeix, especialment en els moments de dificultat. Doncs si Déu és bé no entenem perquè ens fa patir, i més quan jo he "negociat" amb Ell les meues bones accions o oracions. Açò ens pot portar a la fase 4 o a la 5, i fins i tot mantenir-nos en aquesta fase 3 durant la resta de les nostres vides.

Fase 4: sentim que Déu ens ha fallat, o que simplement no existeix, doncs no escolta les meues oracions. És com quan descobrim que els Reis Mags no existeixen, però el problema és que hem concebut un Déu-Mag que és cert, no existeix, però açò no nega que el Déu Vertader existisca.

Fase 5: només quan deixem de veure un Déu humanitzat (sense barba, sense cos, sense màgia...) i a més descobrim que som limitats i que només Déu sap el perquè de les coses és quan sospirem Ai, Déu! Però ull, cal viure-ho en profunditat o estarem vivint un vertigen que no ens porta a un altre costat que a les fases anteriors.

Fase 6: en la fase 5 s'obri un camí cap a la fase 6 difícil d'explicar, però que bé ho sap la gent que ho ha viscut. Hi ha alguna cosa en l'oració, en la vivència de la fe, en el compartir... que efectivament et diu des del més dins del teu ser "Ací hi ha Déu". Però açò com tot en la vida requereix d'esforç, dedicació i entrenament.

COMPROMÍS

TESTIGS del seu AMOR

TÍTOL de l'ACTIVITAT

TEMPS i NIVELL

OBJECTIUS

INTRODUCCIÓ

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

TESTIGS DE L'AMOR DE DÉU

COMPROMISO

- Ser testimoni de l'Amor de Déu a través de les accions de l'Església.
- Deixar que l'amor de Déu impregne tota la seua existència.

En el nostre dia a dia actuem moguts pel compromís cristià. En aquesta activitat es pretén mostrar com es fa concentrar l'Amor de Déu als homes, a través del testimoni d'accions de l'Església. Per a açò, aquesta activitat es va a realitzar en dues sessions de reunió de l'equip de Compromís.

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESARROLLO de la SESIÓN

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Abans de l'activitat la persona responsable ha de tenir en compte que la reunió es realitza en 2 sessions. Es necessita un aula o espai on siga possible projectar i on tot el grup puc reunir-se en cercle.

El responsable abans de celebrar l'activitat, ha de fer un treball previ amb el grup de Càrites de la Parròquia, indagant i preparant-se el powerpoint que ha de servir al grup com a primer moment, el "viu-ho"

En el moment "compromet-te" el responsable ha d'intentar ajudar als grups al fet que el compromís es realitze, servint d'enllaç entre Càrites i el grup, així com la preparació del treball previ per a abans d'anar a realitzar el compromís.

TIPUS d'ACTIVITAT

Reunió d'equip

DURADA

1h y 30 min.

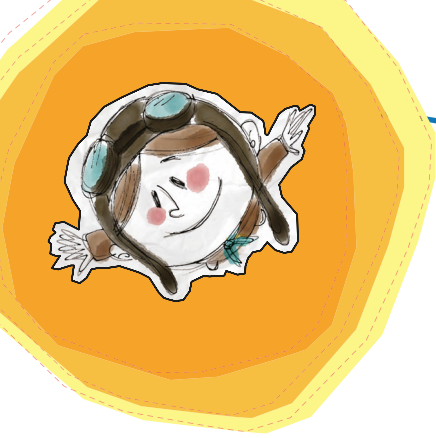
RESPONSABLE

Nº SESSIONS

2 sessions

MATERIAL

- Informació sobre Caritas.
- Powerpoint de Càrites Parroquial.
- Ordinador.
- Projector.
- Folis, un per participant en la reunió.
- Bolígraf, un per participant.
- Ciris.
- Fotocòpia dels annexos.
- Bíblia.

COMPROMÍS

VIU-HO

En aquesta primera part de l'activitat s'ha de realitzar una exposició del grup de Càrites que tenim en les nostres parròquies (per a açò ajuda't d'un power-point o un vídeo explicatiu), un dels grups de l'Església que actuen a favor dels més necessitats i dels pobres.

Es tracta de fer una exposició, el més àmplia possible, de la resposta social de l'Església. Per tant, detallarem un d'aquests grups que col·laboren a nivell parroquial i parlarem de les tasques que dia a dia realitzen. Hem de tenir clar que aquest grup actua mogut per un compromís cristià i que al costat d'un plantejament coherent de fe cristiana, es realitza una gran llavor a favor dels quals més pateixen i que pitjor ho estan passant en els nostres dies.

Abans de començar amb l'activitat, la persona responsable ha de fer un treball previ sobre l'actuació del grup de Càrites en la seua comunitat parroquial, i així conèixer que és, com funciona, els projectes que porta avance... després de recopilar tota aquesta informació, serà quan haja de presentar-li-la a l'Equip de Compromís.

Per a aquells Centres que no els siga possible indagar sobre aquest grup de la Parròquia, en la carpeta de l'activitat (dins del CD), s'adjunta un document amb un llistat de possibilitats a títol d'exemple per a treballar (existeixen molts uns altres possibles llocs per a treballar-los en l'activitat).

SENT-HO

En el segon moment de la primera sessió se'ls demana als joves que intenten descobrir que totes aqueixes accions responen a una trucada a observar la llei de Déu.

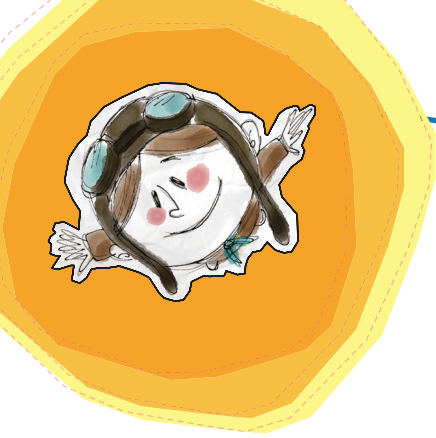
Ja en l'Antic Testament Déu Pare va atorgar una llei per al Poble d'Israel que havien d'observar. I és Jesús qui ens recorda en l'evangeli que: «no he vingut a abolir [la llei], sinó a donar-li plenitud.» (Mt 5, 17b).

Es pot començar aquest moment suggerint que expliquen els joves que idea tenen de la llei. En concret se suggereix que els joves lligen el següent fragment: Ex22,20-26 (**annex 1**).

A continuació, els joves han d'intentar descobrir també com descobrir a Déu Un i Trinat (Santíssima Trinitat) en les nostres accions amb els més necessitats.

A través d'ella descobrim l'Amor de Déu, des del Pare, Fill i Esperit Sant.

- Un Déu Pare que ens guia i acompanya durant tot el camí d'ajuda als altres. Que ens alça si decaem i ens perdona si li defraudem.
- Un Déu Fill proper a nosaltres per la seua condició humana, que ens ajuda a entendre l'amor des de gestos i sentiments humans, que es lliura per nosaltres. Els nostres gestos cap a aquests grups és ajudar i col·laborar amb els més pobres i necessitats, sentint l'Amor de Déu a través d'aquestes accions i prenent com a exemple de vida la que Ell mateix ens va deixar.
- Com a Esperit Sant que es mou i espentar a portar el nostre Amor avance, a voler conèixer més sobre aquestes persones necessitades i donar als altres nostre temps i la nostra assistència. Que ens ajuda a entendre i donar sentit a la nostra necessitat d'estimar i al seu torn, a acostar-nos més al Senyor amb les nostres accions.

COMPROMÍS

Una vegada llegida la lectura i hagen descobert part de l'el Amor de Déu a través de les accions amb els més necessitats, se'ls demanarà que l'Equip comente les seues conclusions i que descobrisquen que efectivament se segueix portant a terme i treballant en l'actualitat, en els grups i moviments catòlics presentats anteriorment.

COMPROMET-TE

Per a finalitzar la primera sessió se'ls demana que realitzen grups (segons els projectes que Càrites parroquial assumeix en la pròpia Parròquia).

Cadascun dels grups ha de triar un dels projectes presentats pel responsable de l'activitat i s'ha de comprometre a visitar aquest projecte o moviment informant-se bé de què és el que estan realitzant (fent un treball previ de grup abans de la visita del que volen aconseguir).

Se'ls ha d'insistir que pregunten pel testimoni evangèlic dels integrants d'aquest grup parroquial i de manera especial se li ha de proposar als joves que indaguen sobre els motius religiosos que els han induït a actuar així en la vida. D'aquesta manera es finalitza la primera sessió.

CELEBRA-HO

La sessió adquireix un to celebratiu, convé cuidar l'ambientació càlida, amb alguns ciris, la Paraula exposada, fins i tot si fóra possible pot desenvolupar-se en una capella.

En aquest cas, és el primer moment de la sessió en què cada grup de treball ha d'exposar en la manera que considere més oportuna el que ha descobert en el projecte que ha visitat.

Se li va a demanar a cada jove que done el testimoni personal de la seua experiència viscuda i se'ls ha d'insistir que comenten la resposta religiosa que els han oferit en els diversos llocs que han visitat.

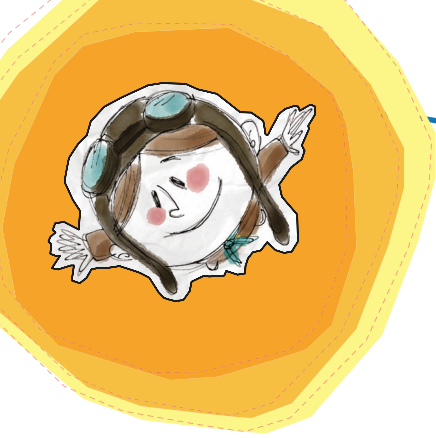
Entre grup i grup se suggereix intercalar un cant apropiat.

PARLA-HO

Una vegada han exposats tots els grups, se suggereix realitzar la lectura d'un text de la Mare Teresa de Calcuta (**annex 2**) i un altre del Germà Roger de Taizé (**annex 3**), seguint cada jove la lectura personal en l'annex.

COMPARTEIX-HO

En un último momento de la actividad es cuando se pide a los jóvenes que compartan su experiencia personal después de haber descubierto la presencia concreta del amor de Dios por los más necesitados.

COMPROMÍS

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han complit els objectius proposats de l'activitat?
- Ha sigut adequada una reunió d'equip adequada per al Temps de Compromís?
- Quin ha sigut l'actitud dels membres de l'equip durant l'activitat?
- Què es pot millorar?

COMPROMÍS

ANNEXOS

ANNEX I:

Ex 22,20-26:

«No maltractaràs ni oprimiràs a l'emigrant, doncs emigrants vau ser vosaltres en la terra d'Egipte.

No explotaràs a vídues ni a orfes. Si els explotes i criden a mi, jo escoltés el seu clam, s'encendrà la meua ira i us mataré a espasa; les vostres dones quedaren vídues i els vostres fills orfes.

Si prestes diners a algú del meu poble, a un pobre que habita amb tu, no seràs amb ell un usurer carregant-li interessos. Si preses en peça el mantell del teu proïsme, li'l retornaràs abans de posar-se el sol, perquè no té un altre vestit per a cobrir el seu cos, i on, si no, es va a ficar al llit? Si crida a mi, jo ho escoltaré perquè jo sóc compassiu.»

ANNEX II:

AL SERVEI DELS POBRES

Si tenim tant amor pels pobres, és que en ells trobem a Jesús avui, ell que és la paraula feta carn. Com més units estem a Déu, més creix el nostre amor pels pobres i la nostra disponibilitat per a servir-los amb tot el cor. L'uníson dels cors té tantes conseqüències.

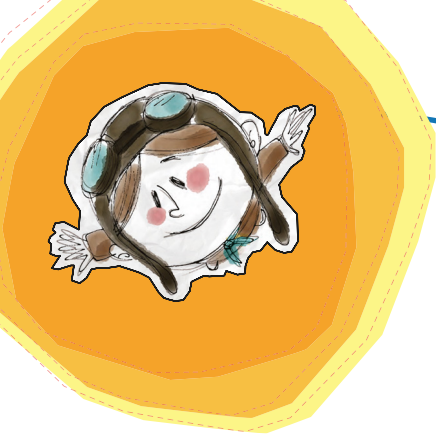
No aneu a cercar a Déu en països llunyans. Ell està molt prop de vosaltres. Està amb vosaltres. Tingueu sempre els vostres llums encesos i li descobrireu sense parar. Vetleu i oreu. Mantingueu constantment els vostres llums encesos i veureu el seu amor, i veureu la dolçor del Senyor que us estima.

Jesús ofereix la seua amistat duradora, confiada, personal, a cadascun de nosaltres, ho expressa amb tendresa i amor. Ens ha unit a ell per sempre. I ara, per mitjà de la nostra presència, posem en pràctica aqueix amor. Jesús ha vingut al món fent el ben. I ara tractem d'imitar-li, doncs crec que Déu estima al món a través de nosaltres. Veig a tanta gent en el carrer: gent, a la qual no volem, a la qual no estimem, de la qual no ens ocupem, gent que anhela amor. Ells són Jesús. Però on esteu?

«Tinc set», diu Jesús en la crinera. No parla d'una set física, sinó d'una set d'amor. Ell, el Creador de l'univers, demana l'amor de les seues criatures. Té set del nostre amor. Aqueixes paraules, «Tinc set», ressonen en les nostres ànimes? Els diners no és útil sinó per a repartir l'amor de Crist. Pot servir per a alimentar a Crist que té fam. No obstant açò, ell no té només fam de pa sinó de la vostra presència, del vostre amor.

Per a oferir una llar al Crist sense sostre, hem de començar per fer de nostres cases llocs on la pau, la felicitat i la caritat q abunden, gràcies al nostre amor per cadascun dels membres de la nostra família o de la nostra comunitat. Una vegada que hàgem après a estimar amb un amor que arribarà fins a doldre, els nostres ulls s'obriran i estarem en condicions de donar aqueix amor. Tinguem, doncs, un cor ple d'amor, d'alegria, de pau i irradiem aqueix amor, aqueixa alegria i aqueixa pau assemblant-nos cada vegada més a Crist. Recordem que, la qual cosa fem pels altres —oferir-los un somriure o un tros de pa o de tendresa, o donar-los una mà— serà el que Jesús considerarà com alguna cosa fet per ell: «... A mi m'ho feu». Però que no hi haja orgull ni vanitat en la nostra obra. L'obra és de Déu, els pobres són de Déu. Posem-nos enterament sota la influència de Jesús de manera que siguem els seus pensaments els que òmpliguem el nostre esperit; fem la seua obra amb les nostres mans i serem totpoderosos amb el qual ens enforteïm.

Estiguem ben persuadits que el que fem no representa més que una gota d'aigua en l'oceà. Però si aqueixa gota no estiguera allí, l'oceà estaria per açò disminuït.

COMPROMÍS

El que ens importa és cada persona. Per a arribar a estimar, hem d'estar en contacte amb ella. Cree en la relació de persona a persona. Tota persona és per a mi Crist, i com no hi ha més que un sol Jesús, la persona amb la qual estic en tal o com moment és llavors l'única persona en el món.

Gràcies a la meua oració, arribe a ser una en l'amor amb Crist i percebo que orar-li és estimar-li, la qual cosa vol dir realitzar les seues paraules. Els pobres dels tuguris a través del món són com Crist sofrint. En ells el Fill de Déu viu i mor i, mitjançant ell, Déu em mostra el seu verdader rostre. L'oració significa per a mi viure vint-i-quatre hores al dia conforme a la voluntat de Jesús, per a viure d'ell, per ell i amb ell.

Després, un dia, anirem a la trobada de Crist en el cel. El nostre Senyor manifestarà el seu agraïment dient-nos: « Veniu! Veniu a mi, vosaltres beneïts del meu Pare, perquè vaig tenir fam i em vau donar de menjar, vaig estar nu i em vau vestir, sense sostre i em vau acollir».

Fes-nos dignes, Senyor, de servir als altres per tot el món: als qui viuen i moren en la pobresa i en el fam. En aquest dia, dóna'ls, per mitjà de les nostres mans, el seu pa quotidià. I, pel nostre amor compassiu, dóna'ls alegria i pau.

Mare Teresa

ANNEX III:

SOLIDARITATS HUMANES

“L'Evangelí no ens situa en el temps del temor sinó en el de la confiança. No comporta una mirada pessimista sobre l'ésser humà.

Feliç el que pose en el Ressuscitat una confiança que no passarà, que no es desgastarà. Lluny de fugir de les solidaritats humanes, ella espenta a viure a Crist per als altres i a assumir responsabilitats.

A causa de Crist i de l'Evangelí, qui cercarà reduir el sofriment allí on hi ha malaltia, fam o un estatge de misèria? Qui mantindrà els ulls tancats de cara als quals pateixen l'opressió, maltractaments, manipulació...? Allí on la creació està ferida qui romandrà indiferent?

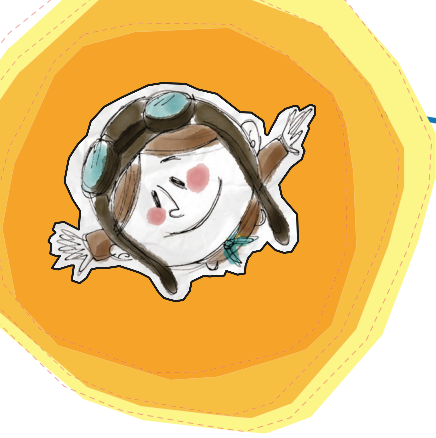
Fer de la terra un lloc acollidor i més habitable suposa, en particular, utilitzar les enormes possibilitats de la ciència i la tècnica. Elles aconseguen alleujar els sofriments, suprimir el fam i permetre que visca sobre la terra aqueixa família humana que creix en proporcions desconegudes fins ara.

Per indispensables que siguen aquests grans mitjans, per si solos no basten.

Si amaneixerem un dia en una societat funcional, altament tecnificada, però on s'haguera apagat la confiança de la fe, la intel·ligència del cor, una set de reconciliació... què seria del futur de la família humana? Qui estaria atent al sofriment dels innocents, als xiquets marcats per les ruptures familiars, a les persones ancianes que pateixen una insuportable solitud?

Quan els xiquets veuen que les persones més properes s'enfronten o se separen, el seu cor viu un desgarró que roman tota la vida. No és massa fort dir que les ruptures d'afecte, els abandons humans són uns dels majors traumatismes de la fi del segle XX. Si els joves anaren a la trobada d'aquests xiquets que pateixen ruptures familiars... Donant-los el seu temps, ells poden escoltar-los, intercanviar, potser portar-los a una oració comuna.

Alguns joves estan aconseguits pel dubte i no arriben a posar la seua confiança en el Déu viu, en haver sigut abandonats per aquells a els qui Déu els havia confiat des del seu naixement. En ells s'ha obert un buit que no poden satisfer.

COMPROMÍS

És com si volgueren córrer i córrer per a trobar un canvi de vida, una mare o un pare.

Quan el seu cor es mor, quan les seues profunditats criden de solitud i puja de les seues entranyes l'última pregunta: « On està Déu? », llavors, qui els recordarà que, per a Déu « cada ésser humà és sagrat, sí, consagrat, per la innocència ferida de la seua infància »?

Hi ha tantes persones ancianes que viuen en l'aïllament! A voltes creuen no haver sigut res, que no han fet gens, i no obstant açò hi ha molts que saben escoltar desinteressadament i comprenen els interrogants dels joves. Sovint van a les esglésies. Per què no anar a trobar-los? Ells han fet possible la continuïtat de Crist en la família humana. Qui besarà les seues mans gastades per a expressar-los una gratitud?

Parlant de solidaritats humanes volguera dir algunes paraules dels meus germans. Des del començament de la nostra comunitat hem sigut conduïts a mantenir-nos en el cor de les situacions de la família humana amb els seus continus fluxos i refluxos. Ens preguntem: com comprendre, sense deixar-nos arrossegat per onades successives? I vam comprendre que les solidaritats humanes necessiten alimentar-se en les fonts de la fe, en la vida interior.

Quan veig a alguns dels meus germans donar la vida per aquells que li són confiats, en *Taizé o en les dures condicions de barris desheretats al llarg del món, em dic: l'oblit de si mateix, el lliurament desinteressat, és un dels alés ardents de l'Evangeli.

Nosaltres hem triat el camí d'una gran simplicitat de vida. La nostra vocació ens compromet a viure del nostre treball sense acceptar donatius, ni herències, ni regals, gens en absolut. Des de fa decennis, en acollir als joves de l'Oest i ara també de l'Est, què descobrim? Amb pocs mitjans materials hem pogut realitzar un acolliment que semblava al principi irrealitzable.

En tots els continents són molts els joves, les dones, els homes i fins i tot també els xiquets que disposen de tot el necessari per a guarir situacions ferides. Seràs tu també un d'ells?

Un jove d'Estònia que va venir a Taizé deia: « Si hem arribat a ser creients i si estem en Taizé és gràcies a les nostres àvies i ens haguera agradat portar-les amb nosaltres a Taizé. La major part de les nostres àvies van ser deportades durant molts anys, quinze, disset... Allí, en la deportació, per a sostenir-se no tenien més que la confiança en Déu. Són dones senzilles. Elles no van comprendre el perquè de tants sofriments, per què van ser destruïdes les seues cases i els seus fills i els seus marits assassinats. Algunes van tornar dels camps de Sibèria. Són transparents i no tenen amargor. Per a nosaltres ara les nostres àvies són santes! »

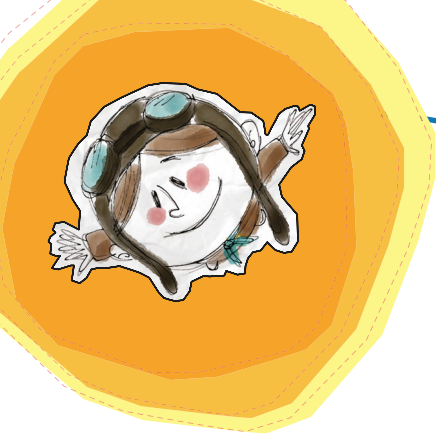
Perquè augmente la confiança per tota la terra, a l'Est com a l'Oest, en el Nord o en el Sud, és necessària la teua vida i la d'una multitud. No fa falta l'experiència de tota l'existència per a començar.

En aquests anys hi ha els qui s'han alçat, i amb només les seues mans, han derrocat muralles de pors i humiliacions. Saben que no hi ha un poble més culpable que un altre. És essencial no humiliar mai als membres d'una nació els dirigents de la qual hagueren comès, en la història, accions de terror.

Són multituds els que han donat el millor de si mateixos per a ser ferment de confiança entre les persones, entre els pobles. S'han erigit entre els homes com a signes de l'inesperat. S'han construït interiorment en les hores de la prova incomprensible. Han perseverat contra tota esperança. Molts d'ells, per les seues vides, sense saber-ho, han irradiat la santedat de Crist.

Aribaràs tu també a un do així de tu mateix? Escoltaràs la trucada que Crist Jesús dirigeix a cada ésser humà: « Veuen, segueix-me! »?

Potser dius: jo no tinc aqueixa valentia. Llavors, acorda't d'aquesta trucada: rebutja el descoratjament, deixa la desesperança, que la teua ànima viva! Sí, en el nom de Crist que el teu cor visca!

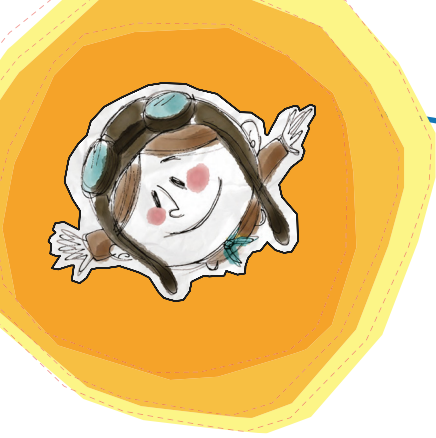
COMPROMÍS

Jesús, el Crist, tu no vols para ningú la tribulació interior. I véns a esclarir el profund misteri del dolor humà. Heus ací com, per mitjà d'ell, ens acostem a una intimitat amb Déu. Esperit Sant Consolador, concedeix-nos alleugerir la pena dels innocents i estar atents als quals, passant per situacions de prova, irradien per la seua vida, la santedat de Crist Jesús"

Germà Roger.

Text extret de Mare Teresa de Calcuta, Germà Roger de Taize: L'Oració. Frescor d'una font. 5ª Edició Editorial PPC, Madrid 2005 pàg. 109-120.

COMPROMÍS

ENCONTRE amb DÉU

TÍTOL de l'ACTIVITAT

EL TATOO DE DÉU

TEMPS i NIVELL

COMPROMÍS

OBJECTIUS

- Prendre consciència de l'amor de Déu.
- Ser conscients de com és la nostra relació amb Déu.
- Fer present a Déu per mitjà de les diferents petjades que poden marcar les nostres vides.

INTRODUCCIÓ

Gravar-se en la pell algun dibuix, paraula o frase per a molts està de moda. A través d'una activitat en la qual parlem dels tatuatges, treballarem la idea de l'importants que som per a Déu. Que Ell sempre ens té "tatuats" en les seues mans, sempre s'enrecorda de nosaltres, i que ens estima des del nostre inici.

EIXOS TRANSVERSALS

- Déu ens té presents sempre.
- Ens estima des de l'inici amb amor infinit i incondicional.

ITINERARIS

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

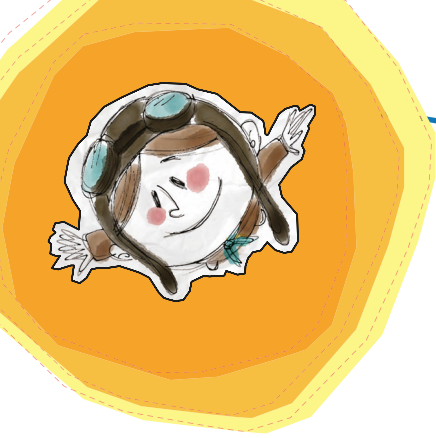
DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

La persona responsable de l'activitat prèviament ha de preparar tot el material que es necessita para duu a terme l'activitat, així com fer un mural amb el títol "Quin petjada deixa en tu".

Es recomana que es revise amb temps l'activitat per a si és necessari adaptar-la a les característiques dels membres de l'equip.

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Reunió d'equip	- Ordinador.
DURADA	- Projector.
1h y 30 min.	- Altaveus.
RESPONSABLE	- Video "Carta de Déu per a tu".
	- Mural "Quina petjada deixa en tu".
	- Retoladors
	- Àudio cançó "Ací estic jo"
	- Una fotocòpia per participant de l'annex I.
Nº SESSIONS	
1 sessió	

COMPROMÍS

VIU-HO

El concepte de tatuatge que trobem és: marcar, deixar petjada en algú o alguna cosa.

Cada dia veiem i vivim com molts joves s'acosten a estudis de tatuadors per a gravar en la seua pell un dibuix, una paraula o frase. És un fenomen cultural i social que està de moda, els tatuatges estan entre nosaltres en el nostre dia a dia. Però ara pensem que és el que porta a una persona a voler tatuar-se alguna cosa, que és el que hi ha darrere de la resposta "perquè m'agrada" o "perquè tinc ganes". Potser darrere d'aquest auge de tatuar-se la pell, es troba la necessitat que alguna cosa important perdure en el temps en les persones. Bé per a recordar alguna cosa important en les seues vides o per a expressar-ho als altres sense necessitat d'explicar-ho de viva veu.

El responsable de l'activitat ha d'incitar al fet que l'Equip participe en aquesta anàlisi de la societat sobre el tema dels tatoo. Ho pot fer preguntant si alguns d'ells porten un, per què ho porten...

Una vegada totes les respostes possibles s'hagen donat a conèixer, és el moment de preguntar que si Déu tinguera un tatuatge i quin creuen que podria ser. Tots hauran d'aportar les seues opinions.

SENT-HO

És el moment de contestar a la pregunta de si Déu té un tatuatge, i es va fer a través de la següent lectura:

Isaïas 49, 15-16:

"Per ventura s'oblidarà la dona del seu xiquet de pit i deixarà de compadir-se del fill del seu ventre? Doncs, encara que s'obliden elles, jo no m'oblidaré de tu. Heus ací que en els palmells de les meues mans et tinc gravada; davant de mi estan sempre els teus murs."

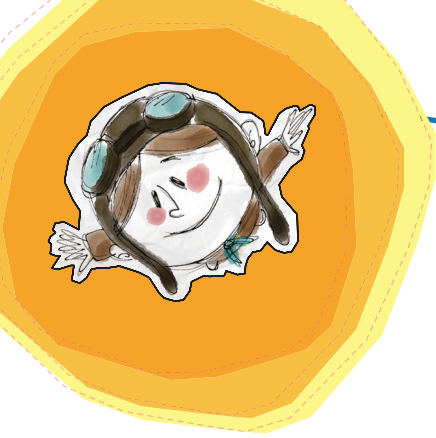
Després de la lectura, ens adonem que Déu ens té "tatuats" en el palmell de la seua Mà, així com ho expressa el profeta Isaïes en la lectura. No estem parlant de qualsevol tatuatge, sinó que és un tatuatge gravat, molt més profund que el que et fan en les cases especialitzades.

El tatuatge de Déu és tan profund com a inesborrable. Som estimats i estimades per un Déu apassionat, fins al punt de gravar-nos en el palmell de la seua mà, Per què en la mà? Perquè tal vegada la mà és la part del cos que més mirem al llarg del dia i amb les quals obrem.

COMPROMET-TE

El responsable del grup introdueix el següent vídeo "Carta de Déu Per a tu" que es troba en la carpeta de l'activitat. A través d'aquestes idees: Déu sempre ens té present, però... i nosaltres a Ell? Déu ens porta tatuats en el seu palmell de la mà des dels nostres principis, però... I nosaltres a Ell?

Ha arribat l'hora que cada membre del grup, analitze de manera personal i des del silenci la seua relació amb Déu, en quin punt es troba, que és el que volem de la nostra relació amb Ell... però sobretot si volem o estem disposats a portar tatuat en el nostre propi palmell de la mà a Déu.

COMPROMÍS

CELEBRA-HO

És el moment de celebrar i agrair-li l'Amor que sentim per Déu, per açò, cada membre del grup, en un mural amb el títol "Quin petjada deixa en tu" han de dibuixar la silueta de la seua pròpia mà, i dins d'ella expressar per mitjà de dibuix o paraules a què estan compromesos en la seua relació amb Déu.

PARLA-LI

El responsable de l'activitat ha d'introduir aquest moment personal d'oració de tots els membres de l'equip, a través de la cançó "Ací estic jo" (**annex I**).

No cal oblidar que és un moment personal en el qual s'ha de convidar al jove a posar-se en mans de Déu, per açò, en aquesta activitat se li ha de lliurar una còpia de la lletra de la cançó i deixar que cadascun la interioritze mentre sona l'àudio, que podem trobar en la carpeta de l'activitat.

COMPARTEIX-HO

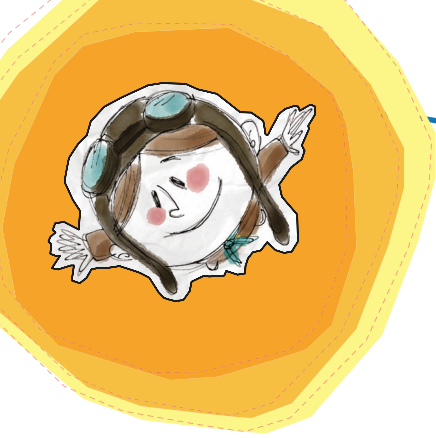
Déu ens porta en les seues mans i ens dedica tot el seu amor. Un amor de Pare cap a cadascun de nosaltres. Un amor que no ha de quedar-se en la relació més íntima amb Déu, sinó que hem de compartir amb la resta de persones.

En aquest moment tots els membres de l'equip han d'expressar quines han sigut les seues sensacions al llarg de la sessió, per açò ho faran responent a les següents preguntes i compartint-les amb la resta de l'Equip:

- Tatuaries en el teu palmell de la mà a Déu?
- Com és el teu Compromís amb la relació amb Déu?
- Estàs segur del ser portador del tatuatge de Déu? Per què?

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han complit els objectius proposats?
- Ha sigut adequada l'activitat per al Grup de Compromís?
- Com ha sigut la resposta dels membres de l'equip a l'activitat?

COMPROMÍS

ANNEXOS

ANNEX I:

AQUÍ ESTOY YO. JESÚS ADRIÁN ROMERO

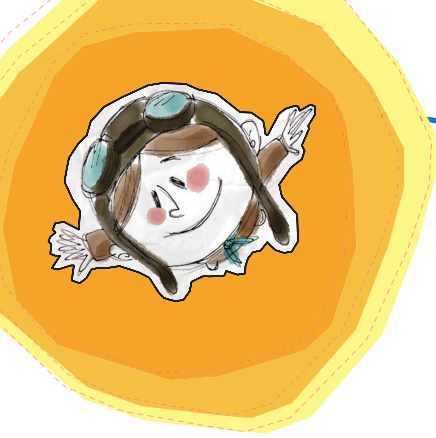
No quiero perder las cosas que me quedan por hacer,
las cosas que quedan por vivir en ti.

No quiero olvidar las cosas que planeaste para mí
Los sueños que me diste lograré por ti.

No tienes que buscar a nadie más yo quiero ir.
Aquí está mi tiempo, aquí están mis horas, aquí estoy yo.
Mi vida es para ti y en ti la quiero yo invertir.
Aquí están mis manos, aquí está mi voz.
Aquí estoy yo, aquí estoy yo.

Listo quiero estar los dones que me diste voy a usar,
Los años que me has dado viviré por ti
Voy a conquistar la tierra que me diste y sin dudar haré
Lo que me pidas viviré por ti.

No tienes que buscar a nadie más yo quiero ir.
Aquí está mi tiempo, aquí están mis horas, aquí estoy yo.
Mi vida es para ti y en ti la quiero yo invertir.
Aquí están mis manos, aquí está mi voz.
Aquí estoy yo, aquí estoy yo.

COMPROMÍS

SANTOS i EXEMPLES de VIDA

TÍTOL de l'ACTIVITAT

LA CERCA DEL TRESSOR

TEMPS i NIVELL

COMPROMISO

OBJECTIUS

- Entendre el significat de la Santedat en les nostres vides.
- Descobrir quin és la nostra capacitat del lliurament total i d'estimar fins a l'extrem.
- Prendre consciència de la pròpia vocació.
- Conèixer als sants, exemples de vida per als cristians.

INTRODUCCIÓ

Tots els mapes amaguen alguna cosa i ens porten a trobar el tresor que tant esperem. En aquest cas, a través dels exemples de vida de Sants anem a arribar a descobrir el vertader tresor, el compromís comú per seguir a Jesús.

EIXOS TRANSVERSALS

- Aprendre a respectar als altres per mitjà del silenci i dels moments de reflexió.
- Comunicar-se sense por al que diran.
- Treballar en equip i individualment.

ITINERARIS

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

- Els sants han sigut homes i dones amb les mateixes debilitats que qualsevol de nosaltres. L'única diferència és que ells han posat aqueixes debilitats en les mans de Déu.
- Per molt estrany que sembla, cadascun de nosaltres està cridat a ser sant ací on Déu ho ha posat.
- La santedat és el millor negoci en el qual podem invertir, doncs ens garanteix la felicitat, no per a un dia ni un any, sinó per a tota l'eternitat.
- Per a ser sants trobarem molts obstacles que hem de vèncer: la nostra passió dominant, el descoratjament, l'aclaparament, el pessimisme, la rutina, "l'aborregament" i les omissions.
- Els millors mitjans per a aconseguir la santedat són la lluita contínua, l'oració i els sagraments.

Respecte a la preparació:

Es necessitarà un espai gran, on situar cadascuna de les pedres (pintades amb les paraules clau), separades unes d'unes altres.

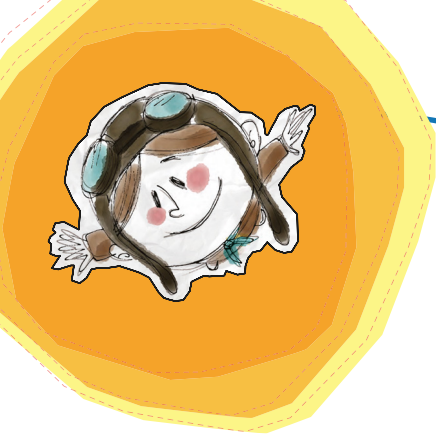
La pedra marcada amb una "X" haurà d'estar en més allunyada de la resta, on l'espai permeta que els participants puguin asseure's i escriure.

El mapa que estarà en el revers de la invitació, serà diferent per a cada participant, el recorregut de cadascun d'ells constarà de 2 a 3 parades (per a les experiències dels Sants), 1 per a la reflexió personal (assega-ho) i finalment, la que és comuna a tots (compromet-te).

S'haurà de convidar als participants a asseure's en cercle en l'última parada, per a aprofitar aquesta situació per a les següents parts de l'activitat.

Caldrà tenir preparada la ràdio amb la cançó per al moment de "Assega-ho".

Tenir preparades les oracions per a l'inici i final de l'activitat (**annex VII**).

COMPROMÍS

TIPUS d'ACTIVITAT	MATERIAL
Oració per espais	- 3 Pedres per als testimonis de sants per a cada camí. - 1 pedra marcada amb la paraula "Amor" (pot ser comú per a cada dos o tres participants).
DURADA	- 1 pedra marcada amb una "X" (comuna per a tots). - Retoladors per a escriure sobre les pedres les paraules clau de cadascun dels testimoniats.
2 horas	- 1 foli per a cada participant, foradats amb perforadora. - 2 cartolines grandària foli foradades amb perforadora, una per a la portada amb el títol: El tresor del compromís.
RESPONSABLE	- 1 llaç. - 1 Bolígraf per participant.
	- Cartes amb la invitació al joc i el mapa del tresor, tantes com a participants. (annex I i II)
Nº SESSIONS	- Fotocòpies impreses de les vides dels sants segons el nombre de pedres (annex VI) . - Carta amb la cita bíblica sota la pedra "Amor" (annex III) . - Carta amb la dinàmica de la pedra "X" (annex V) . - Fotocòpia per a cada participant de l'oració (annex VII) .
1 sessió	- Ràdio. - Cançó: Aquí estoy yo (Luis Fonsi). - Coixins o cadires repartits per l'espai, prop de les pedres "Amor".

VIU-HO

Tots els participants de l'activitat es reuneixen fora de l'espai on es va a dur a terme, allí se'ls explica que són exploradors i que van a realitzar una cerca del tresor, per la qual cosa han de seguir les instruccions que van a trobar en la carta que els anem a lliurar i del mapa que està en el revers.

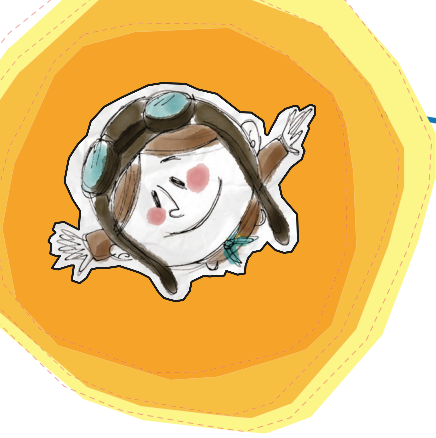
En el mapa del tresor **(annex II)**, queda indicat el trajecte que va a realitzar cadascun dels participants, depenent del nombre de participants les parades es repetiran o no. A continuació, se'ls fa lliurament a cadascun dels participants d'una carta personalitzada, com a invitació a l'activitat **(annex I)**.

Cada participant va a començar en un punt diferent, i ha de seguir les instruccions que estan en el mapa, les quals li porten a detenir-se en 3 pedres on hi ha escrita una paraula que resumeix la vida del sant que allí es troba. Sota la pedra han de trobar les fulles on poden conèixer com va ser la seua vida i què podem aprendre d'ella **(annex VI)**. Després d'aquestes 3 parades, han de seguir les indicacions cap a una pedra amb la paraula "Amor" (de les quals ha d'haver-hi més d'una) perquè els diferents participants puguin anar reunint-se per grups a poc a poc.

La seua destinació final, és una única pedra marcada amb una "X", que és la fi del seu trajecte i on han de trobar el tresor tan anhelat.

SENT-HO

Una vegada han arribat a la pedra marcada amb la paraula "Amor", és el moment de la reflexió personal, han d'haver-hi 3 pedres marcades amb aquesta paraula i han d'estar situades més allunyades de la resta.

COMPROMÍS

Sota cadascuna han de trobar una cita bíblica (**annex III**) i se'ls ha de convidar al fet que interioritzen el que fins ara han llegit, per la qual cosa se'ls ha de demanar que se senten en silenci i que tanquen els ulls. En aquest moment la persona responsable de l'activitat, té l'opció de posar una cançó de fons, per a afavorir aquesta reflexió (**annex IV**).

COMPROMET-TE

El final de la cerca del tresor conclou en el punt del mapa marcat amb una "X", per la qual cosa tots els participants s'han de reunir en aquesta pedra.

Els hem de convidar al fet que se senten en forma de cercle o semicercle al voltant de la pedra.

Després d'haver-hi conegut diversos exemples de vides de sants, és el moment de detenir-nos a fer una petita reflexió personal, on reflexionem sobre els compromisos que estem disposats a assumir. En aquesta última parada, hem de trobar una petita explicació sota la pedra marcada amb una "X", prop d'ella tindrem paper i llapis per a plasmar la nostra autobiografia (**annex V**).

CELEBRA-HO

Una vegada tots els participants reunits en aquest mateix punt i havent escrit la seua biografia, se'ls convidava al fet que formen un llibre, un mateix llibre que una totes les històries escrites. Que formen una sola, la del grup, i deixen aquest llibre baix de la pedra marcada amb una "X".

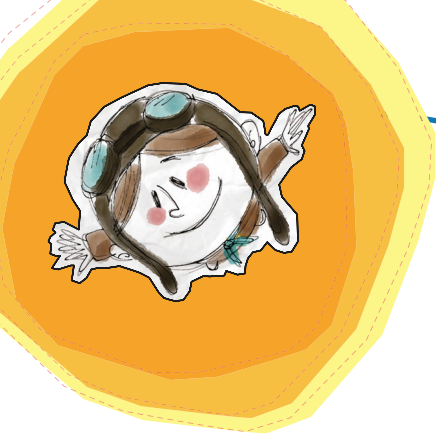
S'han d'unir totes les biografies i s'han de posar les tapes del llibre, unides totes les fulles mitjançant un llaç que ens uneix, com a grup i a Ell.

Aquest llibre explica la història de cadascun de nosaltres, amb els nostres somnis i compromisos, per la qual cosa ho retornem a Ell, perquè seguisca recolzant-nos i ajudant-nos a alçar-nos, cada vegada que ensopeguem o ens donem per vençuts. Aquest és el vertader tresor, el compromís comú per ser millors i per seguir a Jesús.

PARLA-LI

Una vegada realitzat aquest gest llegim tots junts la següent oració:

*Sant Maure, patró i protector nostre,
sota el teu empar i protecció ens va posar
la divina providència en el dia del nostre baptisme.
Et supliquem que ens ajudes amb la teua intercessió,
a viure com correspon a un vertader cristià
que ha sigut honrat amb el teu clarificat nom.
No permetes que ho deshonrem amb les nostres males accions;
i et demane que ens estimules a imitar les teues virtuts,
perquè així aconseguim acompanyar-te en el cel.
Amén.*

COMPROMÍS

COMPARTeix-HO

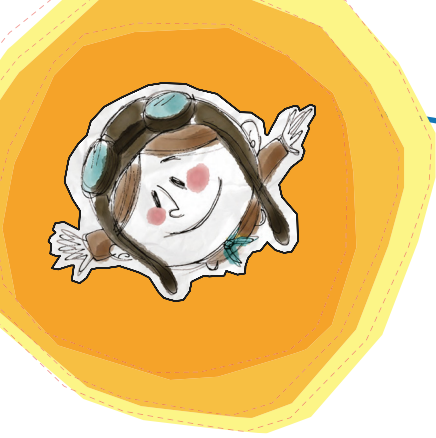
Per a finalitzar l'activitat, se'ls convida a realitzar una petita posada en comú, en la qual reflexionen en grup sobretot el que hem experimentat.

Aquesta dinàmica grupal estarà dirigida per una persona que assumirà com portar la sessió. Ha d'intentar que tots els participants del grup compartisquen tot el que han viscut i sentit durant tota la sessió i cap a la resolució de les següents preguntes:

- Quina impressió té la gent sobre els sants quan veu les estàtues en les esglésies o quan llig les seues biografies? I tu què opines dels sants? Què és ser sant avui dia? Significat de la santedat en la meua vida, del lliurament total i la capacitat d'estimar fins a l'extrem.

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han complit els objectius?
- Era adequada per a l'etapa de compromís?
- S'han compromès?
- Han participat tots els membres de l'equip?
- Quin ha sigut la sensació de l'equip en general després de l'activitat?

COMPROMÍS

ANNEXOS

ANNEX I:

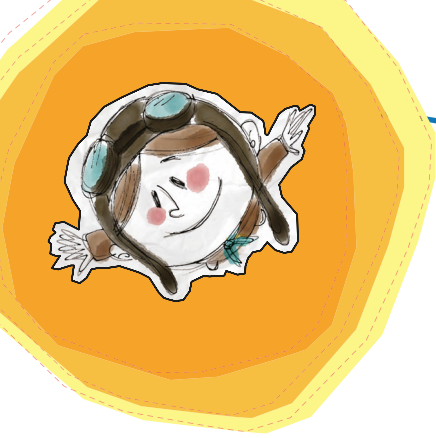
Benvingut company!

Com a explorador que eres, la teua aventura comença ara! Pel que despulla't de tot allò que et moleste o que no et permeta moure't còmodament, ja que formes part d'una important expedició, en la qual nostra missió és trobar el tresor que hi ha amagat en alguna part de la sala.

Quan creus la porta vas a trobar una sèrie de pedres en el teu camí que t'indicaran on has de detenir-te i reflexionar sobre el que allí esdevé, ja que sota cada pedra sempre hi ha una vida, i en cada vida sempre hi ha un exemple a seguir. Com a explorador hauràs d'anar descobrint aqueixes vides per a trobar el vertader tresor.

PD: Darrere d'aquesta invitació podràs trobar un mapa del camí que has de seguir per a trobar aquest tresor...!amor de Déu.

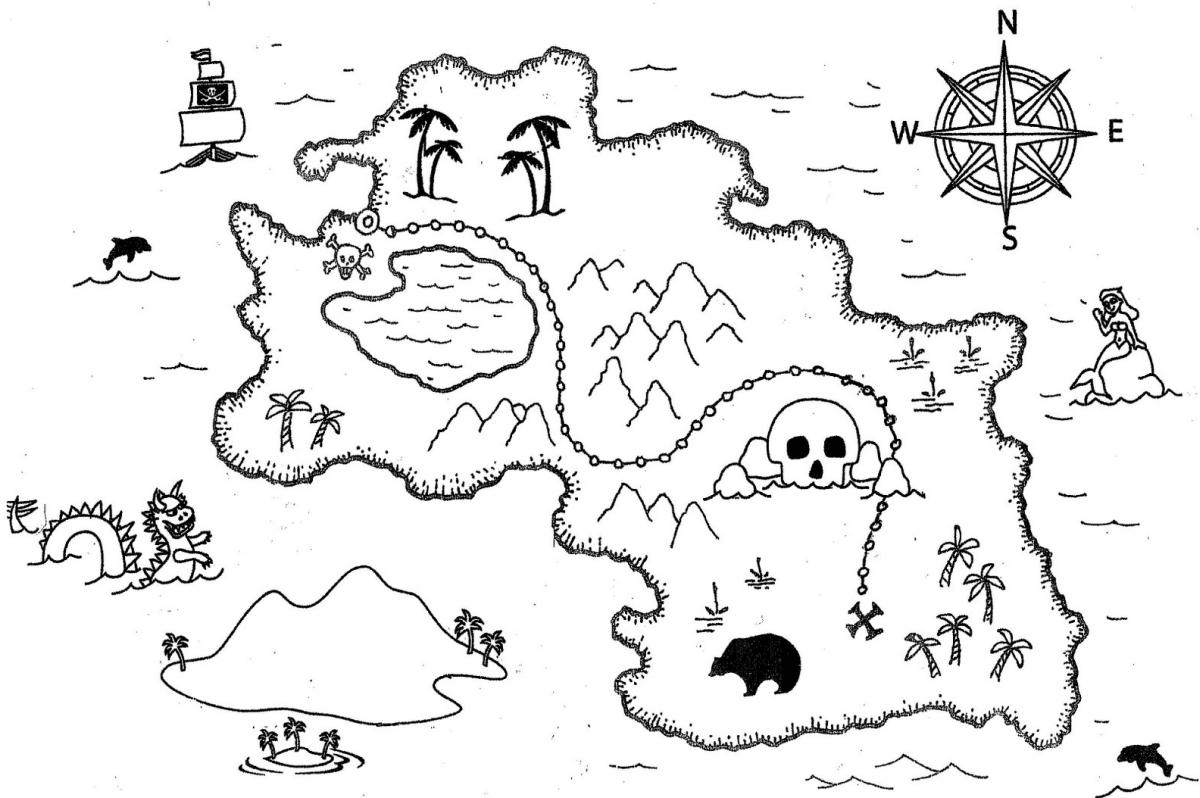
Ànim, en aquests moments comença la teua cerca del tresor!

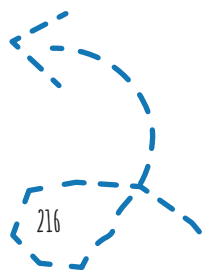
COMPROMÍS

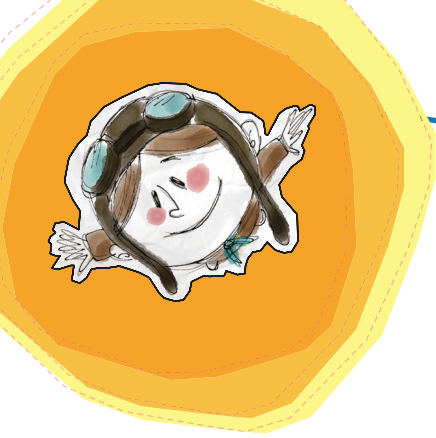
ANNEX II:

Exemple de mapa del tresor:

En el mapa marcarem el recorregut de cada participant, 3 parades amb les paraules claus de les vides dels sants, i les dues últimes parades seran comunes per a tots els participants: la penúltima serà la marcada amb la paraula "Amor" (hi haurà diverses pedres amb aquesta paraula, perquè els participants vagin a aquella que més els vinga de gust, i l'última, la marcada amb una "X").

COMPROMÍS

ANNEX III:

Enhorabona company!!!

Ja quasi has aconseguit la teua destinació, però arribat a aquest moment et pregue que et detingues per a assimilar tot l'esdevingut fins ara, et convide al fet que t'assegues en un lloc còmodament i després de llegir la següent cita, tancaments els ulls i et deixes portar...assega-ho!

Exemples de cites:

"Pedres vives". 1 Pere 2, 5

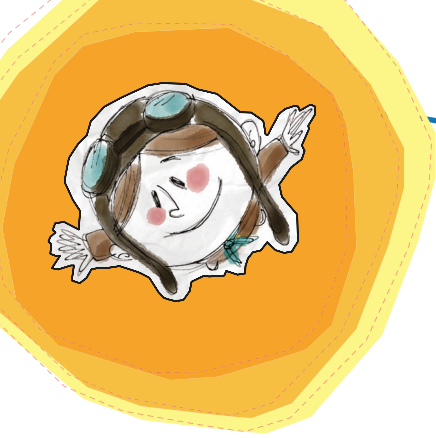
Crist és la pedra viva, rebutjada pels éssers humans però escollida i preciosa davant Déu. En acostar-se a ell, també vosaltres sou com a pedres vives, amb les quals s'està edificant una casa espiritual. D'aquesta manera arribeu a ser un sacerdoti sant, per a oferir sacrificis espirituals que Déu accepta per mitjà de Jesucrist. Així diu l'Esclatua: «Mireu que pose en Sió una pedra principal escollida i preciosa, i el que confie en ella no serà mai defraudat.» Per a vosaltres els creients, aquesta pedra és preciosa; però per als incrèduls, «la pedra que van rebutjar els constructors ha arribat a ser la pedra angular», i també: «una pedra d'ensopegada i una roca que fa caure.» Ensopeguen en desobeir la paraula, per a açò estaven destinats. Però vostès són llinatge escollit, real sacerdoti, nació santa, poble que pertany a Déu, perquè proclamen les obres meravelloses d'aquell que els va cridar de les tenebres a la seua llum admirable. Vostès abans ni tan sols eren poble, però ara són poble de Déu; abans no havien rebut misericòrdia, però ara ja l'han rebut.

"Perquè nosaltres som col•laboradors de Déu, i vosaltres sou treball de Déu, edifici de Déu." 1 Corintis.3:9

Així que ni el que planta ni el que rega és alguna cosa, sinó Déu, que dóna el creixement. Ara bé, el que planta i el que rega són una mateixa cosa, però cadascun rebrà la seua pròpia recompensa conforme a la seua pròpia labor. Perquè nosaltres som col•laboradors de Déu, i vosaltres sou treball de Déu, edifici de Déu.

"Busqueu i trobareu". Mt 7,7

Demaneu, i se us donarà; busqueu, i trobareu; crideu, i se us obrirà. Perquè tot el que demana, rep; i el que cerca, troba; i al que crida, se li obrirà. O quin home hi ha entre vosaltres que si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra, o si li demana un peix, li donarà una serp? Doncs si vosaltres, sent dolents, sabeu donar bones dadives als vostres fills, quant més el vostre Pare que està en els cels donarà coses bones als quals li demanen? Per açò, tot quant vulgueu que us facen els homes, així també feu vosaltres amb ells, perquè aquesta és la llei i els profetes.

COMPROMÍS

ANNEX IV: CANÇÓ

AQUÍ ESTOY YO (LUIS FONSI)

Aquí estoy yo para hacerte reír una vez más,
confía en mí, deja tus miedos atrás y ya verás.

Aquí estoy yo con un beso quemándome los labios,
es para ti, puede tu vida cambiar, déjame entrar.

Le pido al sol que una estrella azul,
viaje hasta a ti y te enamore su luz.

Aquí estoy yo, abriéndote mi corazón
llenando tu falta de amor, cerrándole el paso al dolor,
no temas yo te cuidaré, solo acéptame.

Aquí estoy para darte mi fuerza y mi aliento,
y ayudarte a pintar mariposas en la oscuridad, serán de verdad.

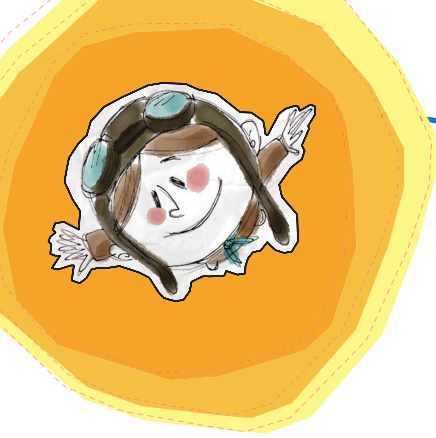
Quiero ser yo el quien despierte en ti un nuevo sentimiento,
y te enseñe a creer y entregarte otra vez sin medir
los abrazos que dé.

Le pido a Dios, un toque de inspiración
para decir, lo que tu esperas oír de mí.

Aquí estoy yo, abriéndote mi corazón,
llenando tú falta de amor, cerrándole el paso al dolor,
no temas yo te cuidaré, solo acéptame.

Dame tus alas, las voy a curar,
y de mi mano te invito a volar...

Aquí estoy yo (aquí estoy yo)
abriéndote mi corazón (mi corazón)
llenando tu falta de amor (falta de amor)
cerrándole el paso al dolor (cerrándole el paso al dolor)
no temas yo te cuidaré (te cuidaré)
siempre te amaré.

COMPROMÍS

ANNEX V:

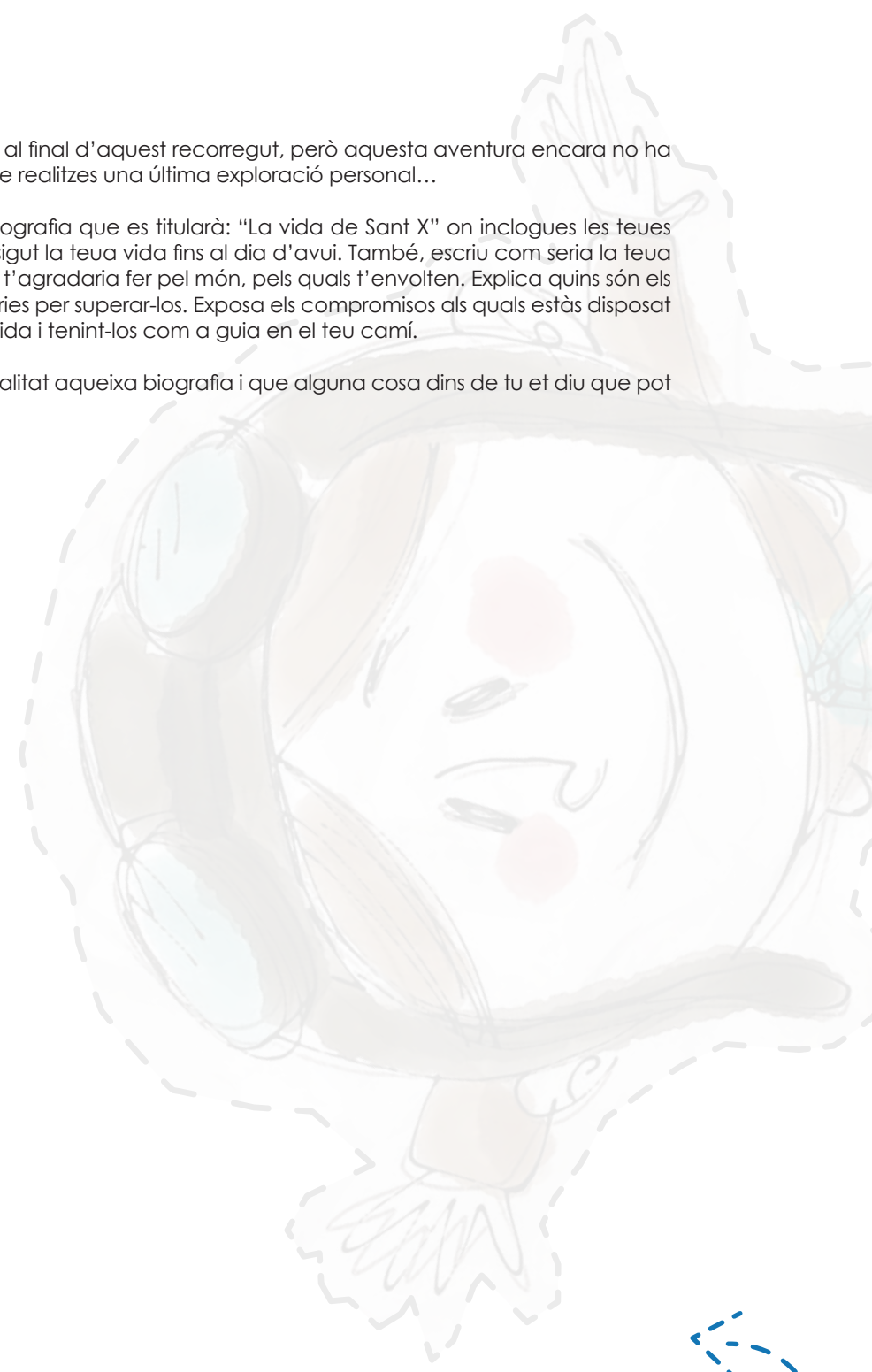
Enhorabona company!

Eres un vertader explorador, has arribat al final d'aquest recorregut, però aquesta aventura encara no ha acabat. Finalment, et convida al fet que realitzes una última exploració personal...

Escriu de manera resumida una autobiografia que es titularà: "La vida de Sant X" on inclogues les teues dades de naixement, família i com ha sigut la teua vida fins al dia d'avui. També, escriu com seria la teua vida d'ara endavant, posant tot el que t'agradaria fer pel món, pels quals t'envolten. Explica quins són els teus defectes o debilitats i com treballaries per superar-los. Exposa els compromisos als quals estàs disposat a assumir, per a poder millorar la teua vida i tenint-los com a guia en el teu camí.

T'adones del meravellós que seria fer realitat aqueixa biografia i que alguna cosa dins de tu et diu que pot ser possible?

És el teu moment, compromet-te!

COMPROMÍS

ANNEX VI:

FRANCESC D'ASSÍS (POBRESA-HUMILTAT)

Sant Francesc va ser un sant que va viure temps difícils de l'Església i la va ajudar molt. Va renunciar a la seua herència donant-li més importància en la seua vida als béns espirituals que als materials.

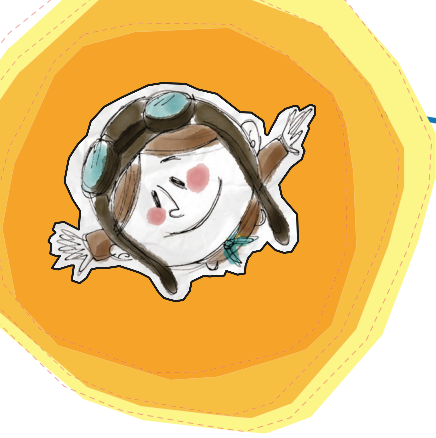
Francesc va nèixer a Assís, Itàlia en 1181 o 1182. El seu pare era comerciant i la seua mare pertanyia a una família noble. En la seua joventut no es va interessar ni pels negocis del seu pare ni pels estudis. Es va dedicar a gaudir de la vida sanament, sense mals costums ni vicis. Gastava molts diners però sempre donava almoines als pobres.

Quan Francesc tenia com uns vint anys, va haver-hi plets i discòrdia entre les ciutats de Perusa i Assís. Francesc va ser presoner un any i ho va suportar amb alegria. Quan va recobrar la llibertat va caure greument malalt. La malaltia va enfortir i va madurar el seu esperit. Quan es va recuperar, va decidir anar a combatre en l'exèrcit. Es va comprar una costosa armadura i un mantell que va regalar a un cavaller mal vestit i pobre. Va deixar de combatre i va tornar a la seua antiga vida però sense prendre-la tan a la lleugera. Es va dedicar a l'oració i després d'un temps va tenir la inspiració de vendre tots els seus béns i comprar la perla preciosa de la qual parla l'Evangeli. Es va adonar que la batalla espiritual comença per la mortificació i la victòria sobre els instints. Un dia es va trobar amb un leprós que li demanava una almoina i li va fer una besada.

Visitava i servia als malalts en els hospitals. Sempre, regalava als pobres els seus vestits, o els diners que portava. Un dia, una imatge de Jesucrist crucificat li va parlar i li va demanar que reparara la seua Església que estava en ruïnes. Va decidir anar i vendre el seu cavall i unes robes de la tenda del seu pare per a tenir diners per a arreglar l'Església de Sant Damià. Va arribar ací i li va oferir al pare els seus diners i li va demanar permís per a quedar-se a viure amb ell. El sacerdot li va dir que sí es podia quedar ací, però que no podia acceptar els seus diners. El pare de Sant Francesc, en assabentar-se del succeït, va anar a l'Església de Sant Damià però el seu fill es va amagar. Va passar alguns dies en oració i dejuni. Va tornar al seu poble i estava tan desfigurad i malament vestit que les gents es burlaven d'ell com si fóra un boig. El seu pare ho va portar a la seua casa i ho va colpejar furiosament, li va posar grillets en els peus i ho va tancar en una habitació (Francesc tenia llavors 25 anys). La seua mare es va encarregar de posar-li en llibertat i ell es va anar a Sant Damià. El seu pare va ser a cercar-ho ací i ho va colpejar i li va dir que tornara a la seua casa o que renunciara a la seua herència i li pagara el preu dels vestits que havia venut de la seua tenda. Sant Francesc no va tenir problema a renunciar a l'herència i dels diners dels vestits però va dir que pertanyia a Déu i als pobres. El seu pare li va obligar a anar amb el bisbe d'Assís qui li va suggerir retornar els diners i tenir confiança en Déu. Sant Francesc va retornar en aqueix moment la roba que portava posada per a donar-li-la al seu pare ja que a ell li pertanyia. El pare es va ser molt llastimat i el bisbe va regalar a Sant Francesc un vell vestit de pagès que tenia al que Sant Francesc li va posar una creu amb un tros de guix i li'l va posar.

Sant Francesc va partir cercant un lloc per a establir-se. En un monestir va obtenir almoina i treball com si fóra un captaire. Unes persones li van regalar una túnica, un cinturó i unes sandàlies que va usar durant dos anys.

Després va tornar a Sant Damià i va anar a Assís per a demanar almoina per a reparar l'Església. Ací va suportar les burles i el menyspreu. Una vegada fetes les reparacions de Sant Damià va fer el mateix amb l'antiga Església de Sant Pere. Després es va traslladar a una capilleta anomenada Porciúncula, dels benedictins, que estava en una plana prop d'Assís. Era un lloc molt tranquil que va agradar molt a Sant Francesc. En sentir les paraules de l'Evangeli "...No porten or....ni dues túniques, ni sandàlies, ni bàcul..", va regalar les seues sandàlies, el seu bàcul i el seu cinturó i es va quedar solament amb la seua túnica subjectada amb un cordó. Va començar a parlar als seus oïdors sobre la penitència. Les seues paraules arribaven als cors dels seus oïdors. En saludar a algú, li deia "La pau del Senyor siga amb tu". Déu li havia concedit ja el do de profecia i el do de miracles.

COMPROMÍS

Sant Francesc va tenir molts seguidors i alguns volien fer-se deixebles seus.

Sant Francesc i els seus companys es van traslladar a una cabanya que després van haver de desallotjar. En 1212, l'abat va regalar a Sant Francesc la capella de Porciúncula amb la condició que la conservara sempre com l'església principal de la nova ordre. La pobresa era el fonament de la seua ordre. Sant Francesc només va arribar a rebre el diaconat perquè es considerava indigne del sacerdotat. Els primers anys de l'ordre van ser un període d'entrenament en la pobresa i en la caritat fraterna. Els frares treballaven en els seus oficis i en els camps veïns per a guanyar-se el pa de cada dia. Es distingien per la seua gran capacitat de servei als altres, especialment als leprosos a els qui cridaven "germans cristians".

Santa Clara va sentir predicar a Sant Francesc i va decidir seguir-ho en 1212. Sant Francesc va aconseguir que Santa Clara i les seues companyes s'establiren en Sant Damià. L'oració d'aquestes feia fecund el treball dels franciscans.

Sant Francesc va donar a la seua ordre el nom de "Frares Menors" ja que volia que foren humils. L'ordre va créixer tant que necessitava d'una organització sistemàtica i de disciplina comuna. L'ordre es va dividir en províncies i al capdavant de cadascuna es va posar a un ministre encarregat "del ben espiritual dels germans". L'ordre de frare va créixer més enllà dels Alps i tenien missions a Espanya, Hongria i Alemanya. En l'ordre havien els qui volien fer unes reformes a les regles, però el seu fundador no va estar d'acord amb aquestes. Van sorgir alguns problemes per açò perquè alguns frares deien que no era possible el no posseir cap ben. Sant Francesc deia que aquest era precisament l'esperit i manera de vida de la seua ordre.

Sant Francesc va conèixer a Roma a Santo Domingo que havia predicat la fe i la penitència en el sud de França.

En el Nadal de 1223 Sant Francesc va construir una espècie de cova en la qual es va representar el naixement de Crist i es va celebrar Missa.

En 1224 es va retirar a la Muntanya Alvernia i es va construir ací una petita cel·la. És ací on va succeir el miracle de les estigmes en el qual van quedar impreses els senyals de la passió de Crist en el cos de Francesc. A partir de llavors portava les mans dins de les mànigues de l'hàbit i portava mitjanes i sabates. Va dir que li havien sigut revelades coses que mai diria a home algun. Un temps després baix de la Muntanya i va guarir a molts malalts.

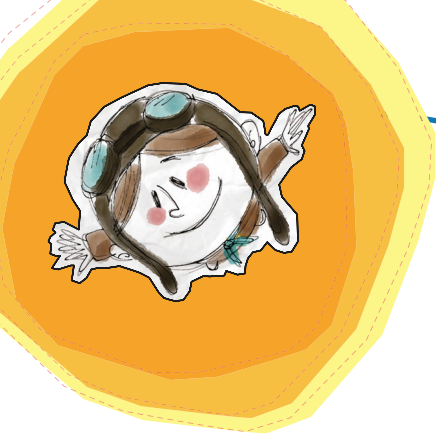
La salut de Sant Francesc es va ser deteriorant, els estigmes li feien patir i li van afeblir. Poc abans de morir va dictar un testament en el qual els recomanava als germans observar la regla i treballar manualment per a evitar la ociositat i donar bon exemple. En assabentar-se que li quedaven poques setmanes de vida, va dir "Benvinguda, germana mort!" i va demanar que ho portaren a Porciúncula. Va morir el 3 d'octubre de 1226 després d'escoltar la passió de Crist segons Sant Joan. Tenia 44 anys d'edat. Ho van sepultar en l'Església de Sant Jordi a Assís.

Sant Francesc va contribuir molt a la renovació de l'Església de la decadència i el desordre en què havia caigut durant l'Edat Mitjana. El va ajudar a l'Església que vivia moments difícils.

Què ens ensenya la vida de Sant Francesc?

Ens ensenya a viure la virtut de la humilitat. Sant Francesc va tenir un cor alegre i humil. Va saber deixar no solament els diners del seu pare sinó que també va saber acceptar la voluntat de Déu en la seua vida. Va ser capaç de veure la grandesa de Déu i el més xicotet de l'home. Veia la grandesa de Déu en la naturalesa.

Ens ensenya a saber contagiar aqueix entusiasme per Crist als altres. Predicar a Déu amb l'exemple i amb la paraula. Sant Francesc ho va fer amb Santa Clara i amb els seus seguidors donant bon exemple de la llibertat que dóna la pobresa.

COMPROMÍS

Ens ensenya el valor del sacrifici. Sant Francesc va viure la seua vida oferint sacrificis a Déu. Ens ensenya a viure amb senzillesa i amb molt amor a Déu. El més important per a ell era estar prop de Déu. La seua vida d'oració va ser molt profunda i era el primordial en la seua vida. Va ser fidel a l'Església i al Papa. Va fundar l'ordre dels franciscans d'acord amb els requisits de l'Església i els demanava als frares obeir als bisbes.

Ens ensenya a viure prop de Déu i no de les coses materials. Saber trobar en la pobresa l'alegria, ja que per a estimar a Déu no es necessita gens material.

Ens ensenya l'important que és sentir-nos part de l'Església i ajudar-la sempre però especialment en moments de dificultat.

SANT PERE (ESFORÇ-TENACITAT)

Sant Pere va ser un dels dotze apòstols de Jesús. El seu nom era Simó, però Jesús ho va cridar Cefas que significa "pedra" i li va dir que seria la pedra sobre la qual edificaria La seua Església. Per aquesta raó, li coneixem com Pere. Era pescador d'ofici i Jesús ho va cridar a ser pescador d'homes, per a donar-los a conèixer l'amor de Déu i el missatge de salvació. Ell va acceptar i va deixar la seua barca, les seues xarxes i la seua casa per a seguir a Jesús.

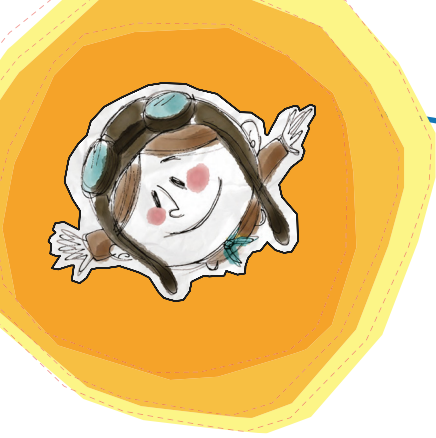
Pere era de caràcter fort i impulsiu i va haver de lluitar contra la comoditat i contra el seu gust per lluir-se davant els altres. No va comprendre a Crist quan parlava sobre sacrifici, creu i mort i fins a li va arribar a proposar a Jesús un camí més fàcil; se sentia molt segur de si mateix i li va prometre a Crist que mai ho negaria, tan sols unes hores abans de negar-ho tres vegades.

Va viure moments molt importants al costat de Jesús:

1. Va veure a Jesús quan va caminar sobre les aigües. Ell mateix ho va intentar, però per desconfiar va ser a punt d'ofegar-se.
2. Va presenciar la Transfiguració del Senyor.
3. Va estar present quan preneren a Jesús i li va tallar l'orella a un dels soldats atacants.
4. Va negar a Jesús tres vegades, per por dels jueus i després es va penedir de fer-ho.
5. Va ser testimoni de la Resurrecció de Jesús.
6. Jesús, després de ressuscitar, li va preguntar tres vegades si ho estimava i les tres vegades va respondre que sí. Llavors, Jesús li va confirmar la seua missió com a cap Suprem de l'Església.
7. Va estar present quan Jesús va pujar al cel en l'Ascensió i va romandre fidel en l'oració esperant a l'Esperit Sant.
8. Va rebre a l'Esperit Sant el dia de Pentecosta i amb la força i el valor que li va lliurar, va començar la seua predicació del missatge de Jesús. Va deixar arrere els dubtes, la covardia i les pors i va prendre el comandament de l'Església, batejant aqueix dia a varis milers de persones.
9. Va realitzar molts miracles en nom de Jesús.

En els Fets dels Apòstols, es narren diverses gestes i aventures de Pere com a primer cap de l'Església. Es narren que va ser fet presoner amb Juan, que va defensar a Crist davant els tribunals jueus, que va ser empronat per ordre del Sanedrí i lliurat miraculosament de les seues cadenes per a tornar a predicar en el temple; que ho van detenir per segona vegada i així i tot, es va negar a deixar de predicar i va ser manat a assotar.

Pere va convertir a molts jueus i va pensar que ja havia complit amb la seua missió, però Jesús se li va aparèixer i li va demanar que portara aquesta conversió als gentils, als no jueus.

COMPROMÍS

En aqueixa època, Roma era la ciutat més important del món, per la qual cosa Pere va decidir anar allà a predicar a Jesús. Ací es va trobar amb diverses dificultats: els romans prenen les creences i els déus que més els agradaven dels diferents països que conquistaven. Cada família tenia els seus déus de la llar. La superstició era una vertadera plaga, abundaven els endevins i els mags. Ell va començar amb la seua predicació i ací van sorgir les primeres comunitats cristianes. Aquestes comunitats donaven un gran exemple d'amor, alegria i d'honestat, en una societat violenta i egoista. En menys de tres-cents anys, la majoria dels cors de l'imperi romà van quedar conquistats per a Jesús. Des de llavors, Roma es va constituir com el centre del cristianisme.

L'any 64, va haver-hi un incendi molt gran a Roma que no va ser possible sufocar. Es corria el rumor que havia sigut l'emperador Neró el que ho havia provocat. Neró es va adonar que perillava el seu tron i algú li va suggerir que acusara als cristians d'haver provocat l'incendi. Va ser així com es va iniciar una vertadera "cacera" dels cristians: els llançaven al circ romà per a ser devorats pels lleons, eren cremats en els jardins, assassinats en ple carrer o torturats cruelment. Durant aquesta persecució, que va durar uns tres anys, va morir crucificat Pere per mandat de l'emperador Neró.

Va demanar ser crucificat de cap, perquè no se sentia digne de morir com el seu Maestro. Trenta-set anys va durar el seu seguiment fidel a Jesús. Va ser sepultat en el Pujol Vaticà, prop del lloc del seu martiri. Ací es va construir la Basílica de Sant Pere, centre de la cristiandat.

Sant Pere va escriure dues cartes o epístoles que formen part de la Sagrada Escripura.

Què ens ensenya la vida de Pere?

Ens ensenya que, malgrat la debilitat humana, Déu ens estima i ens crida a la santedat. Malgrat tots els defectes que tenia, Pere va aconseguir complir amb la seua missió. Per a ser un bon cristià cal esforçar-se per ser sants tots els dies. Pedro concretament ens diu: "Siguen sants en el seu procedir com és sant el que els ha cridat" (I Pere, 1,15)

Cada qui, d'acord al seu estat de vida, ha de treballar i demanar-li a Déu que li ajude a aconseguir la seua santedat.

Ens ensenya que l'Esperit Sant pot obrar meravelles en un home comú i corrent. Ho pot fer capaç de superar els més grans obstacles.

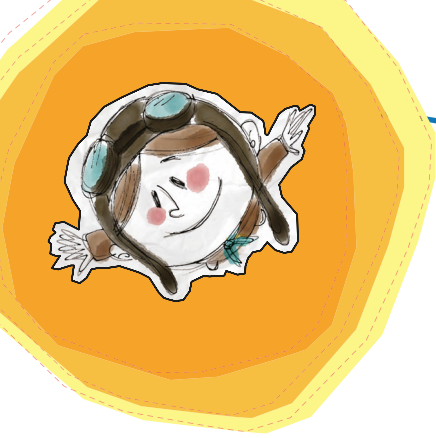
SANT PAU (CONVERSIÓ-EVANGELITZACIÓ)

El seu nom hebreu era Saulo. Era jueu de raça, grec d'educació i ciutadà romà. Va nàixer en la província romana de Cilícia, en la ciutat de Tars. Era intel·ligent i ben preparat. Havia estudiat en les millors escoles de Jerusalem.

Era enemic de la nova religió cristiana ja que era un fariseu molt estricte. Estava convençut i compromès amb la seua fe jueva. Volia donar testimoni d'aquesta i defensar-la costara el que costara. Considerava als cristians com una amenaça per a la seua religió i creia que s'havia d'acabar amb ells a qualsevol cost. Es va dedicar a combatre als cristians, els qui tenien raons per a témer-li. Els caps del Sanedrí de Jerusalem li van encarregar que capturara als cristians de la ciutat de Damasc.

En el camí a Damasc, se li va aparèixer Jesús enmig d'una gran resplendor, va caure en terra i va sentir una veu que li deia: "Saulo, Saulo, per què em persegueixes?" (Fets dels Apòstols 9, 1-9.20-22.).

Amb aquesta frase, Pau va comprendre que Jesús era veritablement Fill de Déu i que en perseguir als cristians perseguia al mateix Crist que vivia en cada cristià. Després d'aquest esdeveniment, Saulo es va alçar del sòl, i encara que tenia els ulls oberts no veia gens. Ho van portar a Damasc i va passar tres dies sense menjar ni beure. Ací, Ananies, obeint a Jesús, va fer que Saulo recobrava la vista, s'alçara i fóra batejat. Va prendre aliment i es va sentir amb forces.

COMPROMÍS

Va estar alguns dies amb els deixebles de Damasc i després va començar a predicar a favor de Jesús, dient que era el Fill de Déu. Saulo es va canviar el nom per Pau. Va ser a Jerusalem per a posar-se a l'ordre de Sant Pere.

La conversió de Pau va ser total i és el més gran apòstol que l'Església ha tingut. Va ser el "apòstol dels gentils" ja que va portar l'Evangelí a tots els homes, no solament al poble jueu. Va comprendre molt bé el significat de ser apòstol, i de fer l'apostolat a favor del missatge de Jesús. Va ser fidel a l'anomenat que Jesús li va fer en al camí a Damasc.

Va portar l'Evangelí per tot el món mediterrani. La seua llavor no va ser fàcil. D'una banda, els cristians desconfiaven d'ell, per la seua fama de gran perseguidor de les comunitats cristianes. Els jueus, per la seua banda, li tenien coratge per "canviar-se de bàndol". En diverses ocasions es va haver d'amagar i fugir del lloc on estava, perquè la seua vida perillava. Va realitzar quatre grans viatges apostòlics per a portar a tots els homes el missatge de salvació, creant noves comunitats cristianes en els llocs pels quals passava i ensenyant i recolzant les comunitats ja existents.

Va escriure catorze cartes o epístoles que formen part de la Sagrada Escripura.

Igual que Pere, va ser martiritzat a Roma. Li van tallar el cap amb una espasa doncs, com era ciutadà romà, no podien condemnar-ho a morir en una creu, ja que era una mort reservada per als esclaus.

Què ens ensenya la vida de Sant Pau?

Ens ensenya la importància de la labor apostòlica dels cristians. Tots els cristians hem de ser apòstols, anunciar a Crist comunicant el seu missatge amb la paraula i l'exemple, cadascun en el lloc on viva, i de diferents maneres.

Ens ensenya el valor de la conversió. Ens ensenya a fer cas a Jesús deixant la nostra vida antiga de pecat per a començar una vida dedicada a la santedat, a les bones obres i l'apostolat.

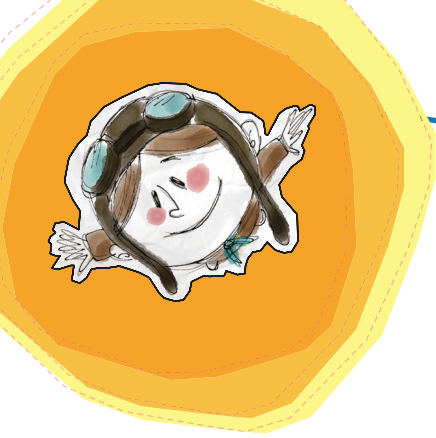
Aquesta conversió va seguir diversos passos:

1. Crist va donar el primer pas: Crist va cercar la conversió de Pau, li tenia una missió concreta.
2. Pau va acceptar els dons de Crist: El major d'aquests dons va ser el de veure a Crist en el camí a Damasc i reconèixer-ho com a Fill de Déu.
3. Pau va viure l'amor que Crist li va donar: No solament va acceptar aquest amor, sinó que els va fer part de la seua vida. De ser el principal perseguidor, es va convertir en el principal propagador de la fe catòlica.
4. Pau va comunicar l'amor que Crist li va donar: Es va dedicar a portar el gran do que havia rebut als altres. La seua vida va ser un constant anar i venir, fundant comunitats cristianes, portant l'Evangelí i animant amb les seues cartes als nous cristians en comú acord amb Sant Pere.

Aquests mateixos passos són els que Crist utilitza en cadascun dels cristians. Nosaltres podem donar una resposta personal a aquesta cridada. Així com ho va fer Pau en la seua època i amb les circumstàncies de la vida, així cadascun de nosaltres avui pot donar una resposta a la cridada de Jesús.

SANT MARTÍ DE PORRES (CARITAT-SERVEI-AMOR)

Va ser fill bastard de l'il·lustre gentilhome -hàbit d'Alcántara- don Joan de Porres, que va estar breu temps en la ciutat de Lima. Bé s'aprecia que els espanyols allà no van fer molts lletjos a la població autòctona i confiem que el Bon Déu faça rebaixa en jutjar alguns aspectes morals quan arribe el dia del judici, encara que en aquest cas només siga per haver tret del mal molt bé. Va tenir don Joan dos fills, Martí i Joana, amb la mulata Ana Vázquez. Martí va nàixer mulat i amb cos d'atleta el 9 de desembre de 1579 i ho van batejar, en la parròquia de Sant Sebastià, en la mateixa pila que Rosa de Lima.

COMPROMÍS

La mare el va educar com va poder, més aviat amb estretors, perquè els importants treballs del seu pare li impedien atendre-ho com havia de. De fet, va reconèixer als seus fills només tardanament; els va portar a Guayaquil, deixant a la seua mare acomodada a Lima, amb bona família, i els va posar mestre particular.

Martí va tornar a Lima, quan al seu pare ho van nomenar governador de Panamà. Va començar a familiaritzar-se amb el ben retribuït ofici de barber, que en aquella època era bastant més que traure dents, extraure queixals o fer sagnies; també comprenia l'ofici disposar de herbes per a fer emplastos i poder guarir dolors i neuràlgies; a més, calia un determinat ús del bisturí per a obrir infors i tumors. Martí va saber fer-se un expert per passar com a ajudant d'un excel·lent metge espanyol. D'açò va començar a viure i el seu treball li va permetre ajudar de manera eficaç als pobres que no podien pagar-li. Per la seua barberia passaran igual llauradors que soldats, aniran a cercar alleujament tant cavallers com a corregidors.

Però el que fa exemplar a la seua vida no és només la repercussió social d'un treball humanitari ben fet. Més és l'exercici heroic i continuat de la caritat que emana de l'amor a Jesucrist, a Santa Maria. Com la seua persona i nom imposava respecte, va haver d'intervenir en arranjaments de matrimonis irregulars, a dirimir conteses, fallar en plets i reconciliar famílies. Amb claríssim criteri va aconsellar en més d'una ocasió al Virrei i a l'arquebisbe en qüestions delicades.

Alguna vegada, els qui espiaven els seus costums per considerar-les estranyes, ho van poder veure en èxtasi, elevat sobre el sòl, durant les seues llargues oracions nocturnes davant el sant Crist, menyspreant la natural necessitat del somni. Cridava profundament l'atenció la seua devoció permanent per l'Eucaristia, on està el vertader Crist, sense perdonar-se l'assistència diària a la Missa al rompent de l'alba.

Per l'exercici del seu treball i per la seua sensibilitat cap a la religió va tenir contacte amb els monjos del convent dominic del Rosari on va demanar l'admissió com donat, ocupant l'ínfima escala entre els frares. Allí vivien en extrema pobresa fins al punt d'haver de vendre quadres d'algun valor artístic per a sobreviure. Però a ell no li espanta la pobresa, la mestressa. Malgrat tenir en la seua cel·la un armari ben dotat de herbes, benes i l'instrumental del seu treball, només disposà de taules i llit.

Va omplir de pobres el convent, la casa de la seua germana i l'hospital. Tots li cerquen perquè els guareix aplicant els remeis coneguts pel seu treball professional; en altres ocasions, es corren les veus que l'oració va aconseguir l'improbable i hi ha malalts que van aconseguir recuperar la salut només amb el toc de la seua mà i d'una manera instantània.

Va regirar la tranquil·la i ordenada vida dels bons frares, perquè en alguna ocasió va resoldre la necessitat d'un pobre malalt entrant-ho en la seua mateixa cel·la i, en corregir-ho algun dels conventuals per motius de clausura, se li va ocórrer exposar en veu alta el seu pensament anteposant a la disciplina els motius emanants de la caritat, perquè "la caritat té sempre les portes obertes, i els malalts no tenen clausura".

Però va entendre que no era prudent deixar les coses a la improvisació de moment. La vista de golfs i desatesos li menja l'ànima per veure la figura del Mestre en cadascun d'ells. Cal fer alguna cosa! Amb l'ajuda de l'arquebisbe i del Virrei fundà un Asil on poder atendre'ls, guarir-los i ensenyar-los la doctrina cristiana, com va fer amb els indis dedicats a conrear la terra en Limatambo. També els diners de don Mateu Pastor i Francesca Vélez van servir per a obrir les Escoles d'Orfes de Santa Creu, on els xiquets rebien atenció i coneixien a Jesucrist.

No se sap com, però diverses vegades va estar guarint en diferents llocs i a diversos malalts al mateix temps, amb una bilocació sobrenatural.

El contemplatiu Porres rebia disciplines fins a vessar sang fent-se assotar per l'indi inca pels seus molts pecats. Com un altre pobre d'Assís, es va mostrar també amic de gossos coixos abandonats que guaria, de muls disposats per a l'escorxador i fins a ho van veure renyir als ratolins que es menjaven els llenços de la sagristia. Es veu que no va posar límit en la creació a l'exercici de la caritat i la va transportar a l'ordre còsmic.

COMPROMÍS

Va morir el dia previst per a la seua mort que havia conegut amb anticipació. Va ser el 3 de novembre de 1639 i causada per una simple febre; demanant perdó als religiosos reunits pels seus mals exemples, es va marxar. El Virrei, Conde de Chinchón, Felicià de la Vega -arquebisbe- i més personatges de Lima es van barrejar amb els incomptables mulats i amb els indis pobres que retallaven tants trossos del seu hàbit que va haver de canviar-se diverses vegades.

El va canonitzar el papa Joan XXIII en 1962.

Per descomptat, és clar que la santedat no entén de colors de pell; només fa mancada voler sense límit.

Què ens ensenya la seua vida?

La vida de Sant Martí ens ensenya:

1. A servir als altres, als necessitats. Sant Martí no es va cansar d'atendre als pobres i malalts i ho feia promptament. Donem un bon servei als quals ens envolten, en el moment que ho necessiten. Fem aqueix servei per amor a Déu i veient a Déu en les altres persones.
2. A ser humils. Sant Martí va ser una persona que va viure aquesta virtut. Sempre es va preocupar pels altres abans que per ell mateix. Veia les necessitats dels altres i no les pròpies. Es posava en l'últim lloc
3. A portar una vida d'oració profunda. L'oració ha de ser el fonament de la nostra vida. Per a poder servir als altres i ser humils, necessitem de l'oració. Hem de tenir una relació íntima amb Déu
4. A ser senzills. Sant Martí va viure la virtut de la senzillesa. Va viure la vida de cara a Déu, sense complicacions. Visquem la vida amb esperit senzill.
5. A tractar amb amabilitat als quals ens envolten. Els detalls i el tracte amable i afectuós és molt important en la nostra vida. Els altres li'l mereixen per ser fills estimats per Déu.
6. A aconseguir la santedat en la nostra vides. Per aconseguir aquesta santedat, lluitem...
7. A portar una vida de penitència per amor a Déu. Oferim sacrificis a Déu.

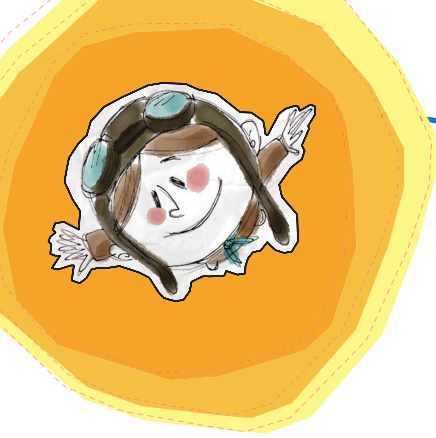
Sant Martí de Porres es va distingir per la seua humilitat i esperit de servei, valors que en la nostra societat actual no se'ls considera importants. Se'ls dóna major importància a valors de tipus material que no aconsegueixen en l'home la felicitat i pau d'esperit. La humilitat i l'esperit de servei produeixen en l'home pau i felicitat.

BEATA MARE TERESA DE CALCUTA (SERVEI-VOLUNTAT)

La Mare Teresa va ser albanesa de naixement i el seu nom original és Agnes Gonxha Bojaxhiu. L'any 1948 la Mare Teresa va adquirir la ciutadania hindú. Als 18 anys d'edat, la Mare Teresa va ingressar a l'Ordre de les Germanes de La nostra Senyora de Loreto a Irlanda. Va rebre la seua formació religiosa a Dublín, Irlanda i en Dardjiling, Índia.

L'any 1931, la Mare Teresa va prendre el nom de Teresa en honor a una monja francesa, Thérèse Martin qui va ser canonitzada en 1927 amb el títol de Santa Thérèse de Lisieux. L'any 1937 la Mare Teresa va prendre els vots religiosos i va ensenyar per 20 anys en el Col·legi Santa Maria a Calcuta, Índia i l'any 1946, precisament el 10 de setembre, va rebre un altre anomenat de Déu, el servei cap als més pobres. L'any 1948, el Papa Piu XII li va concedir a la Mare Teresa permís per a deixar les seues funcions com a monja independent i va començar a compartir la seua vida en els carrers de Calcuta amb els més pobres, els malalts i els famolencs.

La Mare Teresa va fundar una congregació anomenada les Missioneres de la Caritat. El seu treball inicial va ser el d'ensenyar a llegir als xiquets pobres del carrer. L'any 1950, la Mare Teresa va començar a ajudar a les persones malaltes de lepra. L'any 1965, el papa Pau VI va col·locar a la congregació de les Missioneres de la Caritat sota el control del Papat i va autoritzar a la Mare Teresa a expandir l'Ordre religiosa en altres països. Al voltant de tothom es van obrir centres per a atendre leprosos, ancians, cecs i persones que pateixen de la SIDA i es van fundar escoles i orfenats per als pobres i xiquets abandonats.

COMPROMÍS

La Mare Teresa mereix un lloc especial en aquesta xarxa gegantesca de comunicació perquè la seua obra és un missatge d'amor. El seu treball demostra que una convicció vertadera sempre està acompanyada per una acció, que l'amor en acció és servei. Va guanyar el Premi Nobel de la Pau l'any 1979 contra la seua voluntat però que va agrair en nom dels més pobres entre els pobres.

TERESA DE JESÚS (SENCILLEZA-PACIÈNCIA-AMOR)

L'Església li dedica aquest dia perquè la coneguem i tractem d'imitar les seues virtuts de delicadesa i perfecció en les coses xicotetes.

Hi ha dues santes amb el mateix nom: Santa Tereseta del Xiquet Jesús o de Lisieux i Santa Teresa d'Àvila (15 d'Octubre). Ambdues van ser monges carmelites, ens van deixar una autobiografia i són santes doctores de l'Església.

María Francisca Teresa (Santa Tereseta del Xiquet Jesús o de Lisieux) va nàixer el 2 de Gener de 1873 a França. Filla d'un rellotger i una costurera d'Alençon. Va tenir una infància feliç i ordinària, omple de bons exemples. Tereseta era viva i impressionable, però no particularment devota.

En 1877, quan Tereseta tenia quatre anys, va morir la seua mare. El seu pare va vendre la seua rellotgeria i es va anar a viure a Lisieux on les seues filles estarien sota el tutelat de la seua tia, la Sra. Guerin, que era una dona excel·lent. Santa Tereseta era la preferida del seu pare. Les seues germanes eren María, Paulina i Celina. La que dirigia la casa era María i Paulina que era la major s'encarregava de l'educació religiosa de les seues germanes.

Quan Tereseta tenia 9 anys, Paulina va ingressar al convent de les carmelites. Des de llavors, Tereseta es va sentir inclinada a seguir-la per aqueix camí. Era una xiqueta afable i sensible i la religió ocupava una part molt important de la seua vida.

Quan Tereseta tenia catorze anys, la seua germana María es va anar al convent de les carmelites igual que Paulina. El Nadal d'aqueix any, va tenir l'experiència que ella va cridar la seua "conversió". Diu ella que amb prou faenes a una hora de nascut el Xiquet Jesús, va inundar la foscor de la seua ànima amb rius de llum. Deia que Déu s'hi havia fet feble i xicotet per amor a ella per a fer-la fort i valent.

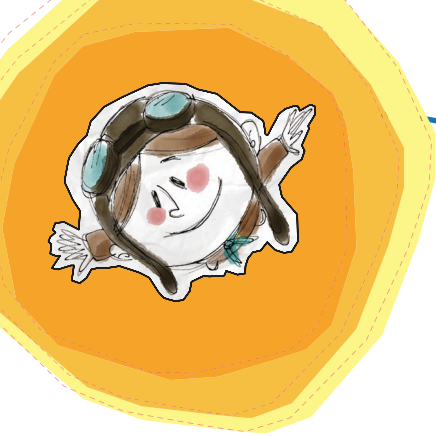
A l'any següent, Tereseta li va demanar permís al seu pare per a entrar al convent de les carmelites i ell va dir que sí. Les monges del convent i el bisbe de Bayeux van opinar que era molt jove i que havia d'esperar.

Alguns mesos més tard van ser a Roma en una peregrinació pel jubileu sacerdotal del Papa Lleó XIII. En agenollar-se enfront del Papa per a rebre la seua benedicció, va trencar el silenci i li va demanar si podia entrar en el convent als quinze anys. El Papa va quedar impressionat pel seu aspecte i modals i li va dir que si era la voluntat de Déu així seria.

Tereseta va resar molt en tots els santuaris de la peregrinació i amb el suport del Papa, va aconseguir entrar en el Carmelo a l'abril de 1888. En entrar al convent, la mestra de novícies va dir; "Des de la seua entrada en l'ordre, el seu port tenia una dignitat poc comuna de la seua edat, que va sorprendre a totes les religioses." Va professar com a religiosa el 8 de Setembre de 1890. El seu desig era arribar al cim de la muntanya de l'amor.

Tereseta va complir amb les regles i deures dels carmelites. Orava amb un immens fervor pels sacerdots i els missioners. A causa d'açò, va ser nomenada després de la seua mort, amb el títol de patrona de les missions, encara que mai havia eixit del seu convent.

Es va sotmetre a totes les austeritats de l'ordre, menys al dejuni, ja que era delicada de salut i els seus superiors li'l van impedir. Entre les penitències corporals, la més dura per a ella era el fred de l'hivern en el convent. Però ella deia "Volia Jesús concedir-me el martiri del cor o el martiri de la carn; preferiria que em concedira tots dos." I un dia va poder exclamar "He arribat a un punt en el qual m'és impossible patir, perquè tot sofriment és dolç."

COMPROMÍS

En 1893, als vint anys, la germana Teresa va ser nomenada assistent de la mestra de novícies. Pràcticament ella era la mestra de novícies, encara que no tinguera el títol. Pel que fa a aquesta labor, deia ella que fer el bé sense l'ajuda de Déu era tan impossible com fer que el sol brille a mitjanit.

El seu pare va emmalaltir perdent l'ús de la raó a causa de dos atacs de paràlisi. Celina, la seva germana, es va encarregar de cuidar-ho. Van ser uns anys difícils per a les filles. En morir el pare, Celina va ingressar al convent amb les seues germanes.

En aquest mateix any, Tereseta es va emmalaltir de tuberculosi. Volia anar a una missió a l'Indoxina però la seua salut no li'l va permetre. Va patir molt els últims 18 mesos de la seua vida. Va ser un període de sofriment corporal i de proves espirituals. Al juny de 1897 va ser traslladada a la infermeria del convent de la qual no va tornar a eixir. A partir d'agost ja no podia rebre la Comunió a causa de la seua malaltia i va morir el 30 de Setembre d'aqueix any. Va ser beatificada en 1923 i canonitzada en 1925. Se li presenta com una monja carmelita amb un crucifix i roses en els braços. Ella deia que després de la seua mort vessaria una pluja de roses.

El culte a aquesta santa va començar a créixer amb rapidesa. Els miracles fets gràcies a la seua intercessió van atraure a atenció dels cristians del món sencer.

Va escriure el llibre "Historia d'un ànima" que és una autobiografia. Escriu frases precioses com aquestes en aqueix llibre: "Per a mi, orar consisteix a elevar el cor, a alçar els ulls al cel, a manifestar la meua gratitud i el meu amor el mateix en el goig que en la prova."; "Et pregue que poses els teus divins ulls sobre un gran nombre d'ànimes xicotetes." Tereseta s'explicava a si mateixa entre les ànimes xicotetes, deia "Jo sóc un ànima minúscula, que només pot oferir xicotetes coses al nostre Senyor."

Què ens ensenya Santa Tereseta?

Ens ensenya un camí per a arribar a Déu: la senzillesa d'ànima. Fer per amor a Déu nostres labors de tots els dies. Tenir detalls d'amor amb els quals ens envolten. Aquesta és la "grandesa" de Santa Tereseta. Deia: "Vull passar el meu cel fent el bé en la terra." El secret és reconèixer la nostra xicoteta versió davant Déu, el nostre Pare. Tenir una actitud de xiquet en estimar a Déu, és a dir, estimar-ho amb simplicitat, amb confiança absoluta, amb humilitat servint als altres. Açò és al que ella crida el seu "caminet". És el camí de la infància espiritual, un camí de confiança i lliurament absolut a Déu.

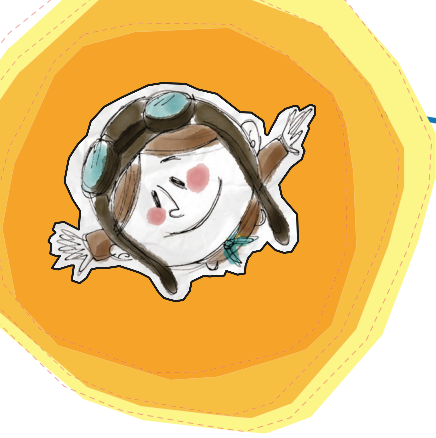
Ens ensenya a servir als altres amb amor i perfecció veient en ells a Jesús. Tota la seua vida va ser de servei als altres. Ser millors cada dia amb els altres en els detalls de tots els dies.

Ens ensenya a tenir paciència davant les dificultats de la vida. La seua malaltia va requerir de molta paciència i acceptació. Només estant prop de Déu el sofriment es fa dolç.

Ens ensenya a tenir sentit de l'humor davant l'inevitable. Diuen que durant la meditació en el convent, una de les germanes agitava el seu rosari i açò irritava a Santa Tereseta. Va decidir llavors en lloc de tractar de no sentir gens, escoltar aquest soroll com si fóra una música preciosa. En les nostres vides hi ha situacions o accions dels altres que ens molesten i que no podem evitar. Hem d'aprendre a riure'ns d'aquestes, a gaudir-les perquè ens donen l'oportunitat d'oferir alguna cosa a Déu.

Ens ensenya que podem viure el nostre cel en la terra fent el bé als quals ens envolten. Actuar amb bondat sempre, cercant el millor per als altres. Aquesta és una manera d'aconseguir el cel.

Ens ensenya a ser senzills com a xiquets per a arribar a Déu. Orar amb confiança, amb simplicitat. Sentir-nos xicotets davant Déu el nostre Pare.

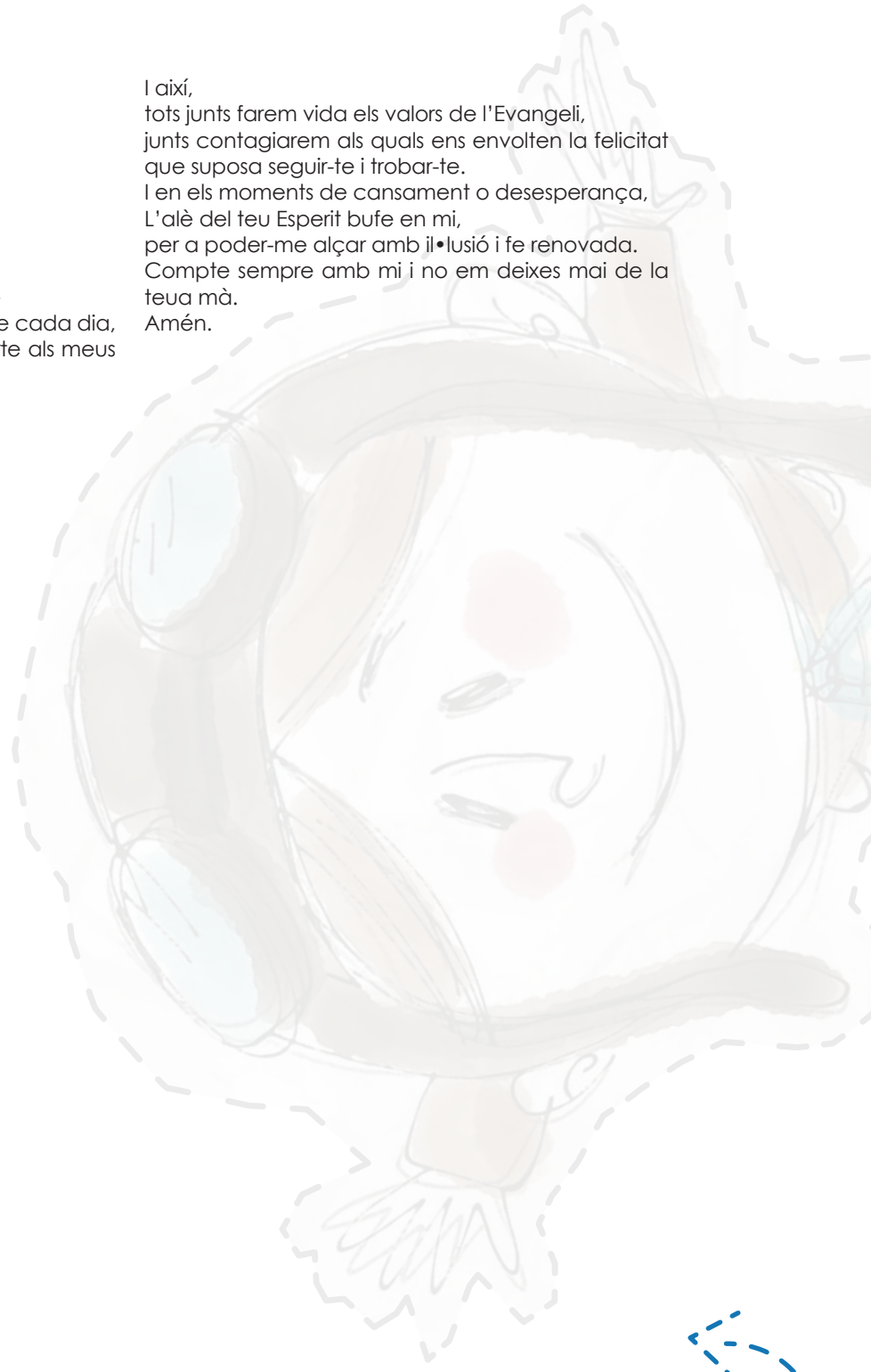

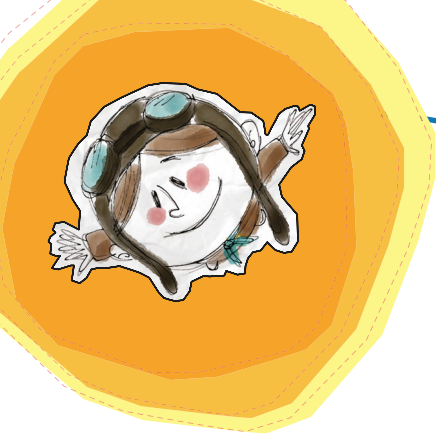
COMPROMÍS

ANNEX VII: ORACIÓ DE COMPROMÍS

Ací estic, Senyor,
Compromès/a i decidit/a,
avançant en el
camí que em porta cap a tu.
Guia'm en la meua tasca d'ajudar-te
al fet que la societat se sembla
una mica més al teu Regne
de pau, esperança i amor.
Dóna'm la teua llum, perquè m'il·lumine
en les meues decisions i en el caminar de cada dia,
que siga la teua Paraula la que em porte als meus
germans.

I així,
tots junts farem vida els valors de l'Evangeli,
junts contagiarem als quals ens envolten la felicitat
que suposa seguir-te i trobar-te.
I en els moments de cansament o desesperança,
L'alè del teu Esperit bufe en mi,
per a poder-me alçar amb il·lusió i fe renovada.
Compte sempre amb mi i no em deixes mai de la
teua mà.
Amén.

COMPROMÍS

MANIFESTACIÓ de DÉU

TÍTOL de l'ACTIVITAT

ELS SACRAMENTS. L'EUCARISTIA

TEMPS i NIVELL

COMPROMÍS

OBJECTIUS

- Viure els Sacraments.
- Descobrir l'Eucaristia des del seu origen.
- Trobar el significat i la raó en el protocol eucaristic.

INTRODUCCIÓ

El nostre dia a dia està replet de pautes o hàbits a seguir, els quals ens ajuden al fet que tot el que fem segueixca un ordre concret i concís. L'Eucaristia també és una celebració que respon a un ordre en la litúrgia, i en el moment de la comunió, tractem de mantenir l'ordre que Jesús va crear en celebrar l'últim Sopar el Dijous Sant.

EIXOS TRANSVERSALS

ITINERARIS

Educatiu
en la fe

Comunitari
eclesial

Litúrgic
sacramental

D'oració

Testimoni

Ser persona

DESENVOLUPAMENT de la SESSIÓ

OBSERVACIONS i RECURSOS per a l'EDUCADOR

Abans de realitzar la reunió, el responsable ha de revisar les imatges que ha d'analitzar, per a ajustar-les el més possible a la realitat del Centre, el mateix ocorre amb els escenaris per a analitzar.

TIPUS d'ACTIVITAT

Reunió d'equip

MATERIAL

DURADA

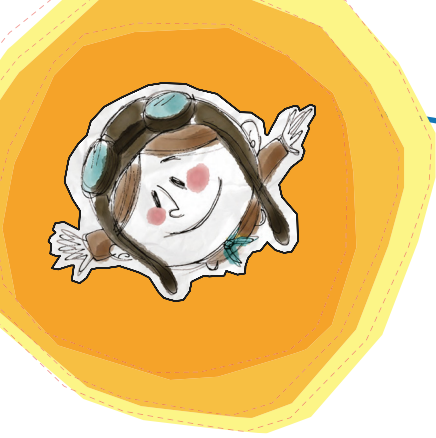
1h y 30 min.

RESPONSABLE

Nº SESSIONS

1 sessió

- Ordinador.
- Projector.
- Annexes.
- Retoladors.
- Sabó.
- Poal d'aigua.
- Cançons mp3.
- Reproductor amb altaveus.

COMPROMÍS

VIU-HO

Per un moment anem a imaginar-nos que tot l'Equip som extraterrestres i que volem analitzar el comportament humà davant certs esdeveniments lúdic-festius que es donen en el dia a dia en el planeta Terra.

De forma progressiva els anem ensenyant les imatges que trobem en l'**annex I** i en la carpeta de l'activitat sota el nom "imatges". Es tracta que expressen l'ordre dels passos en la realització de l'acte, periodicitat, durada... fins que quede alguna cosa similar al document adjunt "escenaris per a analitzar" (**annex II**).

SENT-HO

Com hem pogut expressar, el nostre dia a dia està ple de costums o hàbits; doncs en l'últim Sopar també Jesús va fer una sèrie d'accions que ara en totes l'Eucaristia es repeteix. A continuació es llig la següent cita, i el responsable de l'activitat és qui, juntament amb l'Equip, ha d'analitzar quin és l'ordre d'esdeveniments que es va seguir en l'últim Sopar.

Mc, 14, 22-25:

"Mentre sopaven, Jesús va prendre en les seues mans el pa, i havent donat gràcies a Déu ho va partir i li'l va donar a ells, dient: -Preneu, açò és el meu cos. Després va prendre en les seues mans una copa, i havent donat gràcies a Déu li la va passar a ells, i tots van beure. Els va dir: -Açò és la meua sang, amb la qual es confirma el pacte, la qual és vessada en favor de molts. Us assegure que no tornaré a beure del fruit de la vinya fins al dia en què bega vi nou en el regne de Déu".

COMPROMET-TE

Veure escena de la pel·lícula de la Passió de Crist que trobaràs en la carpeta de l'activitat en el CD. Després d'haver vist el vídeo, el responsable incita al grup a reflexionar sobre:

- Per què si/no vaig a missa?
- He d'augmentar el nombre de vegades la meua assistència a missa?
- Vaig a missa per compliment o per aprendre i viure en comunitat?
- Entenc el vertader significat i la importància de l'Eucaristia, a més de creure en ella?

L'Equip, juntament amb el responsable, s'ha de comprometre a millorar l'assistència a les Eucaristies per a aprendre a viure-les realment en comunitat. Per exemple, fer referència al compromís en l'assistència en les temporades que més els coste.

COMPROMÍS

CELEBRA-HO

En la celebració de l'eucaristia (principalment acció de gràcies) passa el mateix. Malgrat que la primera la va celebrar Jesús durant l'últim sopar, hi ha hagut que fer modificacions perquè centenars de tantes persones puguem participar alhora de la celebració. En ella compartim el cos i la sang de Crist, reflexionant i millorant la nostra forma de vida gràcies a les lectures i l'homília.

A continuació, el responsable de l'activitat presenta quines són les parts de l'Eucaristia (les pots trobar en un PowerPoint en la carpeta de l'activitat en el CD).

PARLA-LI

És el moment personal d'oració amb Jesús, per açò, cada membre de l'equip s'allunya del grup i cerca un lloc tranquil on des del silenci i amb actitud de recolliment escolta a Déu.

El responsable li lliura abans d'apartar-se una frase, perquè el jove pugui reflexionar a partir d'ella: "Un cristià pot ser cristià si no es reuneix amb la seua comunitat i aprèn del que s'ensenya en una missa?".

COMPARTEIX-HO

Els costums o hàbits que formen part del nostre dia a dia, es donen perquè aqueix ordre existent ens ajuda a:

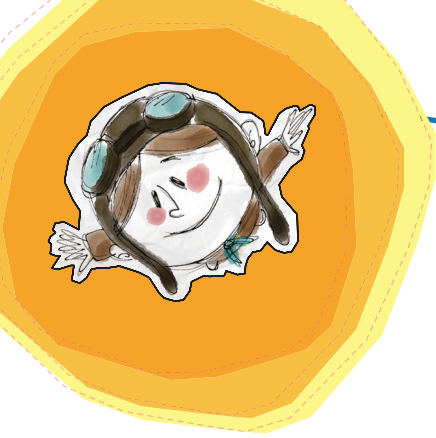
- No ens oblidem de cap pas.
- Que els espectadors no es perden, ja que habitualment són concentracions de diverses persones.
- Que ningú dels assistents partisca amb "avantatges".
- Són acords als quals la societat ha arribat després de certa evolució dels mateixos. Hi havia abans una altra forma de menjar? Els partits sempre han durat 90 minuts?

Ha arribat el moment que cada membre de l'equip compartisca amb la resta un la seua opinió sobre els hàbits, sobretot el del cristià (que ja en el moment "parla-li" ha reflexionat). Per a açò, a continuació es presenten algunes qüestions que poden ajudar al responsable a suscitar al grup a participar en aquest moment.

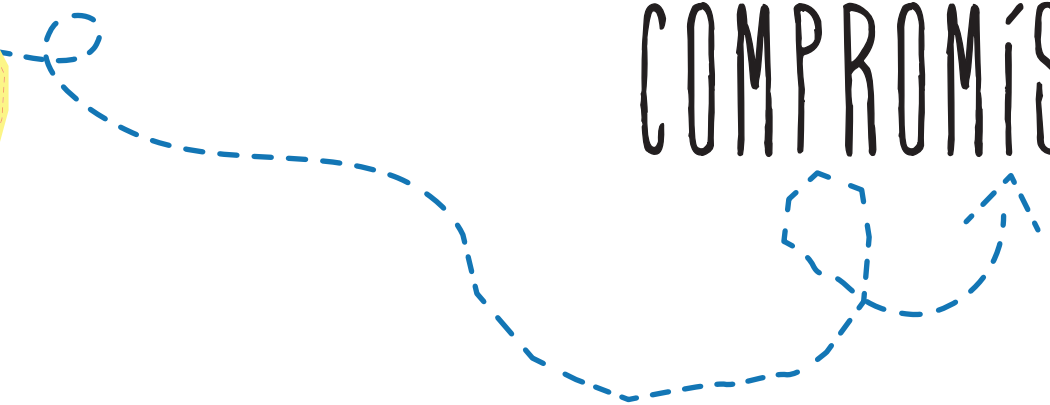
- Un afeccionat al futbol se li pot considerar afeccionat si no veu jugar al seu equip?
- Un cristià pot ser cristià si no es reuneix amb la seua comunitat i aprèn del que s'ensenya en una missa?

AVALUACIÓ de l'ACTIVITAT

- S'han complert els objectius proposats de l'activitat?
- Ha sigut adequada una reunió d'equip adequada per al Temps de Compromís?
- Quin ha sigut l'actitud dels membres de l'equip durant l'activitat?
- Què es pot millorar?

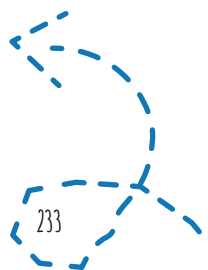
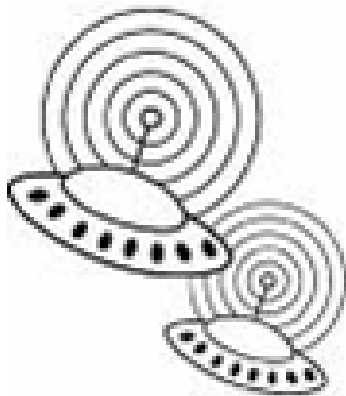

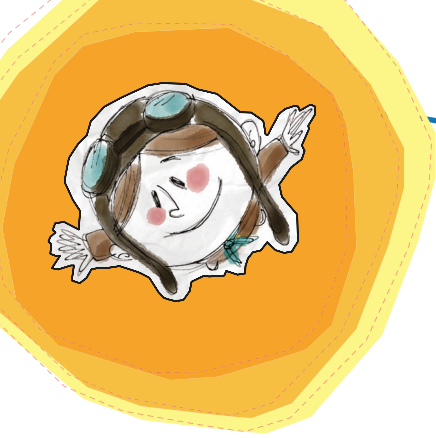
COMPROMÍS

ANNEXOS

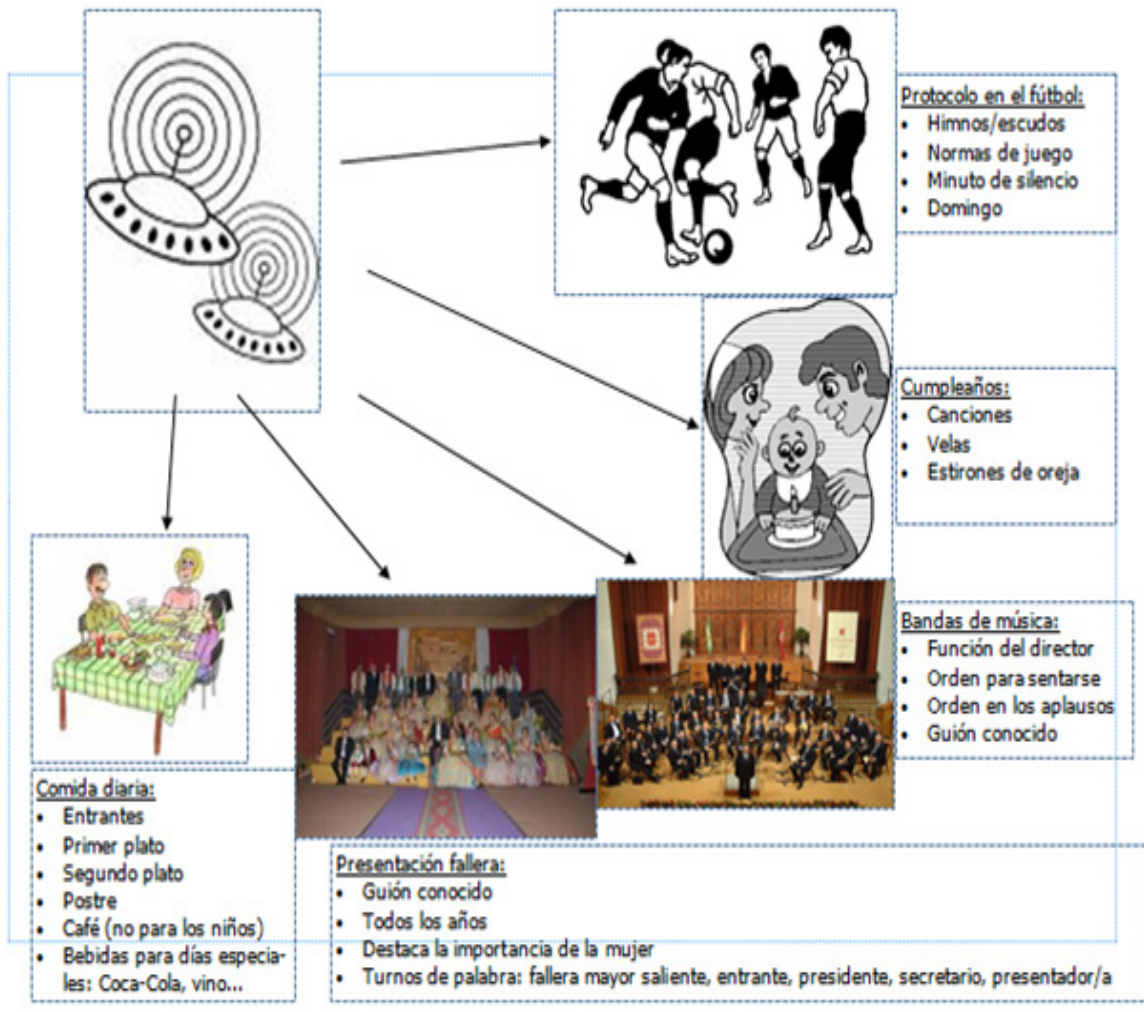
ANNEX I:

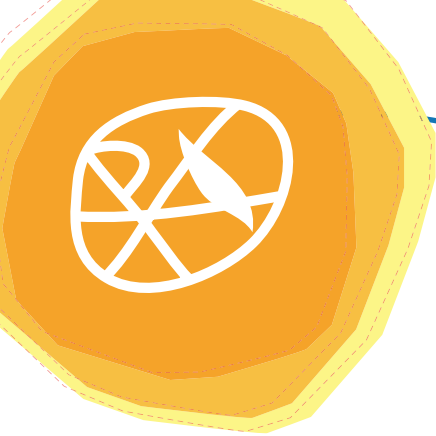

COMPROMÍS

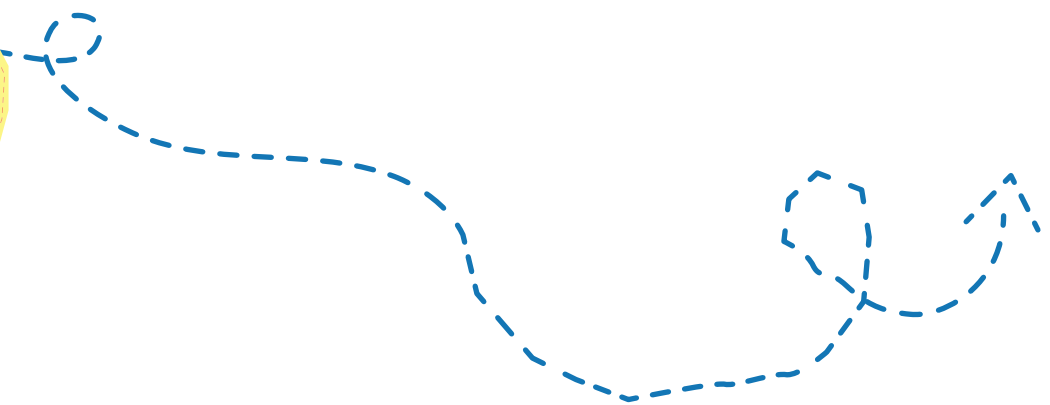
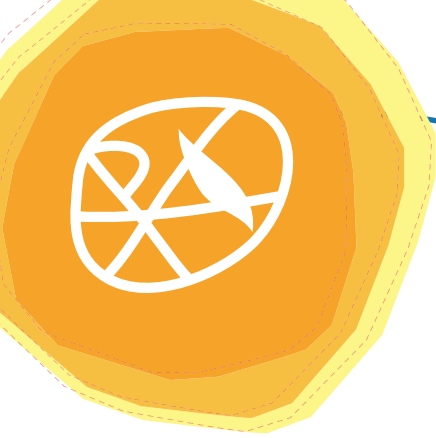
ANNEX II:

COL·LABORADORS

- Eva Fernández López** ➔ *Sant Àngel Custodi* (Zona Russafa)
- Andrea Catalá Angeloni** ➔ *San Bartolomé* (Zona Russafa)
- Alejandro Ponce Parisio** ➔ *El Rosari* (Zona Voramar)
- Carlos Marroquín Sanz** ➔ *Llum Jove* (Zona Voramar)
- Irene Tarrasó Uriós** ➔ *El Rosari* (Zona Voramar)
- Patricia Roth Damas** ➔ *El Rosari* (Zona Voramar)
- Juan Borrás Morell** ➔ *Mans Obertes* (Zona Túrria)
- María Ródenas Carbonell** ➔ *Ntra. Sra. del Don* (Zona Camí L'horta)
- Amparo Lanáquera Folgado** ➔ *Grup Foc* (Zona Camp de Túrria)
- José Gomez Marín** ➔ *Luis Amigo – Monte Sión* (Zona Camí L'horta)
- Onofre Gabaldó Sancho** ➔ *La Ermita* (Zona Túrria)
- Jose Antonio Espino Suar** ➔ *San Bartolomé* (Zona Ruzafa)
- Cris Blasco Almiñana** ➔ *Corimbo* (Zona Interior)
- Ana Blasco Gil** ➔ *Jovades* (Zona Ribera de la Tarongina)
- Javier Jesús Bernardini de Campos** ➔ *Jovades* (Zona Ribera de la Tarongina)
- Xavi Barraxina Ramada** ➔ *Vilamarxant* (Zona Camp de Túrria)
- Enrique Sanchis Magraner** ➔ *Sta. Catalina* (Zona Ribera del Xúquer)
- Luis Miguel Torró Ferrero** ➔ *La Senda* (Zona Camí del Nord)
- Xevi Ferrer Adelantado** ➔ *La Senda* (Zona Camí del Nord)
- Daniel Soler Roselló** ➔ *Epifanía del Señor* (Zona Ruzafa)
- Lidia Matamoros Romero** ➔ *María Medianera* (Zona Llit del Túrria)
- Carmen Prósper Cuesta** ➔ *María Medianera* (Zona Llit del Túrria)
- Javier Tortosa Pastor** ➔ *María Medianera* (Zona Llit del Túrria)
- Silvia Romero Valverde** ➔ *Shalom* (Zona Túrria)
- Verónica Alarcón Navarro** ➔ *Shalom* (Zona Túrria)
- Natàlia Pons Llobell** ➔ *Gata de Gorgos* (Zona la Marina)

Luis Mahiques Carrasco ➔ *L'Asumpció* (Zona La Marina)

Nuria Moreno Amat ➔ *L'Alcudia* (Zona Ribera de la Taronjina)

Imna Tudela Talens ➔ *Tavernes* (Zona Safor-Valldigna)

Pablo Solsona Barreña ➔ *Secretari Diocesà d'Acció Social*

Édgar Pérez Esteve ➔ *Director Juniors Escola d'Animadors*

Paula Lillo Vallés ➔ *Secretaria Diocesana d'Identitat i Projecte*

Pablo Aracil Sánchez ➔ *Secretari Diocesà d'Animació*

Jose Ballesteros Casamayor ➔ *Secretari Diocesà de Formació*

Alvaro Monfort Torres ➔ *Secretari Diocesà de Comunicació*

Jose María Ramallo y María Gallardo Moya ➔ *Secretaris Diocesans de Famílies*

Equipo Diocesano de Familias

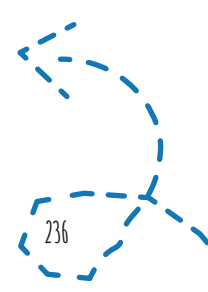
María Catalá Fombuena ➔ *Vicepresidenta Diocesano*

Marío Seguí Silva ➔ *Vicepresident Diocesà*

Juan Mas Murillo ➔ *Vicepresident Diocesà*

Fran Martínez y Virgilio Gómez ➔ *Consiliaris Diocesans*

Pedro Andrés Sánchez ➔ *President Diocesà*

Campanya Juniors M.D. 2013-2014

BUSQUEU I TROBAREU

MT 7 7